

ΕΣΤΥ ΝΟΜΙΚΗ
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

5

ΚΩΔΙΞ
ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΩΝ
ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΙΣΧΥΟΥΣΑΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΝ
ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ

ΥΠΟ
ΗΛΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥΛΟΥ

ύφηγου εν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπ.
καὶ ὑπουργοῦ Δραμ. α' τάξ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

... νὰ προτιμήσωσι τὴν γλυκύτητα πραότητα καὶ πειθῶ
ἀπὸ τὴν αὐστηρότητα, καθότι ὁ τρόπος οὗτος εἶναι
κατάλληλος μὲ τὰ πατρικά μας φρόνηματα καὶ μὲ τὸν
χαρακτήρα, τὸ ἐλεύθερον φρόνημα καὶ τὸ καθαρὸν ἀντι-
ληπτικὸν δῶρον τῶν ἀγαπητῶν μας ὑπηκόων. (ἶδε σελ.68).

Ὁ ἀνὰ χειρας Κῶδιξ τῆς Ἀστυνομικῆς Νομοθεσίας περιλαμβάνει τοὺς μέχρι 1 Ἀπριλίου 1893 Νόμους, Διατάγματα καὶ Ἐγκυκλίους.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Ἐκ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ν. ΒΡΠΗ' περὶ μεταβολῆς τοῦ συστήματος τῆς ἀστυνομ. διοικήσεως, ἐπέρχεται ὥστε αἱ δι' αὐτοῦ καταργούμεναι διατάξεις προηγουμένων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, νὰ ἐξακολουθῶσιν ἰσχύουσαι· ὅθεν ταύτας παραλειφθείσας ἐν τῷ κειμένῳ προσέθηκα ἐν τέλει ἐν ἰδίῳ παράρτηματι (σελ. 239) ἀντὶ τῶν προαγγελθέντων ἐκτελεστικῶν τοῦ προρρηθέντος νόμου Διαταγμάτων.

ΝΟΜΟΙ

Β. Δ. 6 Μαρτ. 1833.—Περὶ τῶν ποινῶν τῶν ἀστυνομικῶν παραβάσεων ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν καθαριότητα, ὡς πρὸς τὰ τροφίμα καὶ τὰς οἰκοδομικὰς ἐπιχειρήσεις⁽¹⁾.

1. "Ὅστις μολύνῃ βρύσεις, στέρνας, ἢ ὑδραγωγεῖον ὕδατος ποτίμου ἢ πρὸς μαγείρευμα χρησίμου διὰ πραγμάτων ἀηδῶν, ἢ νοσῶδων, ὅστις μολύνῃ τροφὰς εἰς πώλησιν ἐκτεθειμένας, τιμωρεῖται μὲ φυλακὴν τριῶν ἕως δεκατεσσάρων ἡμερῶν.

2. "Ὅστις παραβῇ τοὺς περὶ καθαριότητος κανόνας εἰς μύλους, κρεοπωλεῖα, ἀγοράς, ἢ εἰς ἐργαστήρια, ὅπου ἐτοιμάζονται, ἢ πωλοῦνται τροφίμα, τιμωρεῖται μὲ πέντε ἕως τριάντα δραχμῶν πρόστιμον.

3. "Ὅστις παραβῇ τοὺς ἀστυνομικοὺς κανόνας τοὺς περὶ καθαριότητος καὶ καθαρισμοῦ δρόμων, περὶ ὑδραγωγίας καὶ ἄλλων ἐκροῶν ὑδάτων ἀπὸ οἰκίας καὶ σκέπας, περὶ ζωοκομίας, περὶ ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων, ὅσων αἱ ἀναθυμιάσεις ἐπιφέρουν

(1) ἘφΚ. 1833 σ. 18. — Τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ ἄλλα τινὰ ὁμοίας φύσεως παρατίθενται ἐν τοῖς Νόμοις καθὼ Διατάγματα νομοθετικά.

βλάβην, τιμωρεῖται μὲ δύο ἕως δέκα πέντε δραχμῶν πρόστιμον.

4. Ὅστις ρίψη ἀκαθαρσίας ἐπάνω εἰς ἄλλον, ἢ εἰς ἄλλου κτίριον, ἢ εἰς τὰ τεῖχην, ἢ ἐντὸς περιτειχισμένου κτήματος, τιμωρεῖται μὲ μιᾷ, ἕως τριάντα δραχμῶν πρόστιμον· ἂν δὲ ἀπὸ κακίαν ἢ ἐκδίκησιν ἐκινήθῃ εἰς τὴν προᾶξιν τάχτην, αὐξάνεται ἡ ποινὴ καὶ μὲ φυλακισμόν μιᾷ, ἕως ὁκτώ ἡμερῶν.

5. Ὅστις κρύπτει τρόφιμα ἀπὸ τὴν διατεταγμένην ἐπιθεώρησιν, ἢ ἰδιαιτέραν ἐξέτασιν τῆς Ἀρχῆς, ἢ τὰ πωλεῖ εἰς ἄλλον καιρὸν καὶ τόπον ἀπὸ τὸν ῥητῶς προσδιωρισμένον, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δέκα ἕως ἑκατὸν δραχμῶν.

6. Ὅστις ἐτοιμάζει πρὸς κοινὴν χρῆσιν τρόφιμα βλαπτικὰ εἰς τὴν ὑγείαν, ἢ δυνάμενα νὰ καταντήσουν τοιαῦτα, εἴτε διὰ τὴν ποιότητη τῶν εἰδῶν ἢ τῆς μιξεως, εἴτε διὰ τὸν τρόπον, ἢ χρόνον τῆς κατασκευῆς, εἴτε διὰ τὰ πρὸς τοῦτο χρησιμεύσαντα ἐργαλεῖα, ὅστις φυλάττει τροφὰς πρὸς πώλησιν ἢ εἰς τόπον, ἢ εἰς ἀγγεῖον, ἢ γενικῶς μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ἡμποροῦν νὰ λάβουν βλαπτικὰς ιδιότητάς, ὅστις τὰς διαχειρίζει μὲ τρόπον ἀκαθαρτον ἢ ἀνηθῆ, ὅστις πωλεῖ ἐν γνῶσει ἀκαθάρτους ἢ διεφθαρμένους τροφὰς, φυλακίζεται δύο ἕως δεκατέσσαρας ἡμέρας, καὶ καταδικάζεται εἰς πέντε ἕως ἑκατὸν δραχμῶν πρόστιμον· ἂν δὲ ὑπάρχουν αἰτίαι ἐπιβαρύνουσαι, φυλακίζεται ὁκτώ ἕως τριάντα ἡμέρας, τὸ δὲ πρόστιμον αὐξάνεται εἰς πενήντα ἕως διακοσίας δραχμάς.— Αἱ δὲ τροφὰὶ παραδίδονται εἰς φθοράν.

7. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται ὅχι μόνον

νον εἰς τροφίμα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα πράγματα χρησιμεύοντα εἰς κοινὰς χρείας, καὶ περιέχοντα εἰς τὴν σύνθεσιν των μέρος βλαπτικὸν εἰς τὴν υἰεῖαν, κυρίως δὲ εἰς ἀγγεῖα χάλκινα μὴ ἀποχρώντως γανωμένα, ἢ κασσιτέρινα περιέχοντα μόλυβδον, ἐναντίον τῶν ἐργατῶν ἢ πωλητῶν αὐτῶν.

8. "Ὅστις εἰς πόλεις ἐπιχειρισθῇ οἰκοδομήν, ἢ σημαντικὴν ἐπισκευὴν εἰς ὑφιστάμενον οἰκοδόμημα, χωρὶς σχέδιον ἀποφασισμένον καὶ ἐγκριμένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς διὰ τὴν στερεότητα καὶ ἀσφάλειαν, ἢ αὐτοθελήτως μακρυνθῇ ἀπὸ τὸ σχέδιον τοῦτο, ἢ ἀπὸ τὸν ὠρισμένον τόπον τῆς κατασκευῆς, ὑπερβαίνων τὰς οἰκοδομικὰς γραμμάς, ἢ τὰς ἰδιαιτέρας περὶ οἰκοδομῶν διατάξεις, τιμωρεῖται μὲ τριάντα ἕως ἑκατὸν πενήντα δραχμῶν πρόστιμον.

9. "Ὅστις παραμελήσῃ τὴν συντήρησιν οἰκοδομῆς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσης μὲ κίνδυνον ἄλλου, ὅστις, ἅμα ἀνακαλύψῃ τοιοῦτου εἴδους ἐλαττώματα εἰς οἰκοδομήν, δὲν φροντίσῃ ἀμέσως τὴν ἀναγκαίαν ἐξασφάλισιν αὐτῆς, ὅστις ἀμελήσῃ νὰ διορθώσῃ τὰς εἰς τὰς καθεστώσας ἀστυνομικὰς διατάξεις ἀντιθαινούσας ἐλλείψεις οἰκοδομῆς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσης, τιμωρεῖται μὲ δέκα ἕως ἑκατὸν δραχμῶν πρόστιμον, καὶ δύο ἕως δεκατεσσάρων ἡμερῶν φυλακισμόν· εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται ὁ ἀρχιτέκτων, ὅστις προσκληθεὶς πρὸς ταχεῖαν προφύλαξιν, ἐπισκευὴν ἢ ἀνασκευὴν τοιαύτης οἰκοδομῆς, χωρὶς νόμιμον αἰτίαν ἀρνεῖται, ἢ ἀναβάλλει τὴν σύμπραξίν του.

10. "Ἄν ἅμα μετὰ ἐκδοθεῖσαν πρόσκλησιν οἱ οἰκοδεσπόται δὲν διορθώσωσι τὰς ἀντιθαινούσας εἰς τὰς διατάξεις οἰκοδομὰς, ἢ δὲν θεραπεύσωσι τὰς

ἐλλείψεις, ἢ τὰ ἐλαττώματα αὐτῶν, ἢ Ἐξουσία ἐνεργεῖ μέ ἐξοδα τῶν οἰκοδεσποτῶν τὰς διορθώσεις, ἢ τὸν κρημνισμόν τῆς οἰκοδομῆς.

11. Αἱ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα περιεχόμεναι ἀστυνομικαὶ παραβάσεις, ἐξετάζονται καὶ δικάζονται ἀπὸ τοὺς κατὰ τόπους Εἰρηνοδίκας· ἡ ἐπιτόπιος ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τούτων, καὶ ν' ἀναφέρῃ ἀμέσως πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην πᾶσαν παράδοσιν τῆς ὁποίας λάβῃ γνῶσιν, καὶ νὰ εἰδοποιῇ συγχρόνως, ποῖος εἰμπορεῖ νὰ δώσῃ, ὡς μάρτυς, πληροφορίας περὶ τῆς παραβάσεως, καὶ ποῖα ἄλλα μέσα ἀποδείξεως ὑπάρχουν.

12. Ὁ Εἰρηνοδίκης, ἅμα πληροφορηθῇ περὶ ἁμμιᾶς τῶν ἀνωτέρω ἀστυνομικῶν παραβάσεων, προσδιορίζει τὴν δικάσιμον ἡμέραν, καθ' ἣν αἱ συζητήσεις γίνονται δημοσίως καὶ προφορικῶς, καλεῖ τὸν κατηγορούμενον, τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς γνῶσιν ἔχοντας τῆς ὑποθέσεως, εἰδοποιῶν ὅλους ὁμοίως, ὅτι ἂν παρκαύσωσι, θέλουν συλληφθῇ διὰ τὴν μὴ ἐμφάνισίν των, καὶ συνάγει ὅλα τὰ ὑπάρχοντα εἰς ἀπόδειξιν τῆς παραβάσεως ἔγγραφα. — Τὴν δικάσιμον ἡμέραν ὁ Εἰρηνοδίκης μ' ἓνα ὑπᾶλληλον γραμματεῖα ἀκούει δημοσίως τὸν κατηγορούμενον, καὶ, παρόντος αὐτοῦ, ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς ἔχοντας τῆς ὑποθέσεως γνῶσιν, παρουσιάζει τὰς ἐγγράφους ἀποδείξεις, κρατεῖ πρακτικὰ σύντομα καὶ περιέχοντα τὰ κυριώτερα τῆς ἀκροάσεως, ἔπειτα προσκαλεῖ τὸν κατηγορούμενον, ν' ἀπολογηθῇ, ἀποφασίζει, καὶ καταχωρίζει εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ δημοσιεύει τὴν ἀπόφασιν, φέρουσιν

καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη στηρίζεται.

13. Ἐκκλησίαι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ἡμπορεῖ νὰ γείνη μόνον, ὅταν ἡ ποινὴ ὑπερβαίνει τριῶν ἡμερῶν φυλακὴν ἢ ἑκατὸν δραχμῶν πρόστιμον. — Τὰς ἐκκλητὰς τῶν Εἰρηνοδικῶν ἀποφάσεις δικάζουν ἀνεκλήτως ἐπὶ τῶν πρακτικῶν αὐτῶν τὰ κατὰ τὸ ἡμέτερον ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους διάταγμα συστηθέντα ἐγκληματικὰ δικαστήρια. (1)

14. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἐνεργεῖται διὰ τῶν κατὰ τόπον Εἰρηνοδικῶν· αἱ τῶν ἐπιβαλλομένων προστίμων ποσότητες εἰσέρχονται εἰς τὰ ταμεῖα τῶν κοινοτήτων. (2)

Β. Α. 28 Μαρτίου 1835. — Περὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ Κράτους διαβατηρίων (3).

1. Ὅστις ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν ὅπου ἔχει τὴν σταθερὰν διαμονήν του, πρέπει νὰ ἐφοδιάζεται μὲ διαβατήριον διδόμενον ἀπὸ τὰς δημοτικὰς ἀρχάς. — Τὰ διαβατήρια ταῦτα εἰς μὲν τοὺς Δήμους, ὅπου ὑπάρχουσιν ἰδιαιτέροι ἀστυνόμοι, πρέπει νὰ ὑπογράφωνται παρ' αὐτῶν, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἀπὸ τοὺς Δημάρχους (4).

2. Οἱ Δήμαρχοι δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια, εἰμὴ εἰς ἀνθρώπους κατοικοῦντας ἐντὸς

(1) Ἀλλὰ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ποιν. Δικ. τὰ πλημμελεία δικεῖα.

(2) Ἀλλὰ μετὰ τὸν ν. ΒΡΠΠ' 1893 (ἀριθ. 37) περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον.

(3) ΕἰΚ. 1835 σ. 52.

(4) Ἡδη πανταχοῦ ὑπάρχουσιν ἀστυνόμοι.

τοῦ Δήμου καὶ καταγραμμένους εἰς τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ Δήμου. — Ἐὰν οἱ τοιοῦτοι δὲν ᾔνε μέλη οὐδενὸς δήμου, τότε τὰ διαβατήρια θέλουν ἐκδίδεσθαι ἐπὶ ἐγγυήσει δύο ἀξιοχρέων καὶ γνωστῶν ἀνθρώπων ἀποκαταστημένων εἰς τὸν Δήμον. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγυητῶν θέλουν σημειοῦσθαι εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ βιβλία, εἰς τὰ ὅποια θέλουν προσυπογράφεσθαι καὶ οἱ ἴδιοι.

3. Ἐκαστος Δήμαρχος ἢ ἀστυνόμος θέλει κρατεῖ ἰδιαίτερον βιβλίον, ὅπου θέλει καταγράφει τὰ ἐκδιδόμενα καὶ θεωρούμενα διαβατήρια, καὶ ἐν ἑτέρῳ ἀκόμη, εἰς τὸ ὅποῖον θέλουν σημειοῦσθαι τὰ διακριτικὰ σημεῖα ἐκάστου ἀνθρώπου.

4. Εἰς τὸ βιβλίον, ὅταν θέλει σημειοῦσθαι ἡ ἔκδοσις τῶν διαβατηρίων, ἡ ἀρμόδιος δημοτικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐγγράφῃ τὸ ὄνομα, τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸν ἀριθμὸν, ὑπὸ τὸν ὅποῖον εἶνε οὗτος σημειωμένος εἰς τὸ ληξιαρχικὸν τοῦ Δήμου βιβλίον, νὰ προσυπογράφηται δὲ ἀπ' αὐτὸν τὸ ἐν τῷ βιβλίῳ διαβατήριον, ἢ νὰ σημειόνεται, ὅτι αὐτὸς δὲν ἤξεύρει νὰ γράψῃ· μετὰ ταῦτα θέλει ἐτοιμάζεσθαι τὸ διαβατήριον κατὰ τὸ βιβλίον, καὶ προσυπογράφεσθαι καὶ παρὰ τοῦ λαμβάνοντος.

5. Τὸ πρὸς διαβατήριον ἐτοιμασμένον φύλλον χαρτίου θέλει γράφεσθαι ἐκατέρωθεν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος χωριζόμενον ἀπὸ τὸ δεύτερον διὰ μιᾶς ἐλικοειδοῦς ἐγκοπῆς παραδίδοται εἰς τὸν λαμβάνοντα καὶ ἀποτελεῖ τὸ διαβατήριόν του. — Τὸ δὲ δεύτερον μέρος εἰς χῆμα στελέχους εἶνε τοῦ διαβατηρίου τὸ σχέδιον καὶ μένει εἰς τ' ἀρχεῖα.

6. Τὰ διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους διαβατήρια

θέλουν ἐκδίδεσθαι εἰς ἀνάλογον χαρτὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κκτεσκευασμένον καὶ καθ' ἓνα ὁμοίομορφον δεῖγμα.

7. Εἰς τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ προσδιορίζωνται ρητῶς καὶ κατ' ὄνομα τὰ ἄτομα, εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας θέλουν παραδίδεσθαι· θέλουν δὲ ἐκδίδεσθαι διὰ προσδιωρισμένην τινὰ ὁδοιπορίαν, ἢ προσδιωρισμένον τινὰ καιρὸν, σημειουμένου καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ὁδοιπορίας.

8 Τόσον εἰς τὰ διαβατήρια καθὼς καὶ εἰς τὰ σχέδια αὐτῶν θέλουν σημειοῦσθαι τὰ διαγνωστικὰ σημεία τοῦ λαμβάνοντος κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· — Ἀνάστημα, — Τρίχες, — Ὀφρύδια, — Ὀφθαλμοί, — Μέτωπον, — Στόμα, — Μύτη, — Πῶγων, — Πρόσωπον, — Ἰδιίτερα γνωρίσματα.

9. Τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ περιέχουν πάντοτε ἐκτὸς τῶν τόπων, ὅπου ἀπέρχονται οἱ ὁδοιποροῦντες, καὶ τὰς καθ' ὁδὸν πρωτευούσας, χωρὶς ὅμως νὰ προσδιορίζουν τὸν καιρὸν τῆς ἐκεῖ ἀφίξεως ἢ διατρίβης, ἢ τὰς καθ' ὁδὸν ἐπισταθμεύσεις. — Πρέπει νὰ παραβλέπηται τοῦτο ὁπόταν δίδονται τὰ διαβατήρια εἰς ἄτομα σταθερῶς ἀποκαταστημένα, τῶν ὁποίων τὸ ἐπάγγελμα τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐπιχειρίζωνται συχνὰς ὁδοιπορίας, καὶ ἀρκεῖ μόνον νὰ σημειώνωνται αἱ ἐπαρχίαι ἢ Νομαρχίαι εἰς τὰς ὁποίας ἀπέρχονται. — Τὰ διὰ τοὺς τοιοῦτους ἀνθρώπους διαβατήρια πρέπει νὰ δίδονται κατὰ τὴν τάξιν καὶ κατ' ἀλτησίαν των δι' ἓν ὁλόκληρον ἔτος, ἐὰν ἡ διαγωγὴ τούτων ἐσταθῇ πάντοτε ἁμεμπτος.

10 Τὸ δεῖγμα ἐκάστου διαβατηρίου ἐκδιδομένου παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς θέλει εἶσθαι κατὰ

τὸν ἀκόλουθον τρόπον — Νομαρχία τῆς
 — Ἐπαρχία τῆς — Δήμος
 Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Κύριον τὸ
 ἐπάγγελμα ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ λη-
 ξιαρχικὸν βιβλίον τοῦ Δήμου ἡλι-
 κίας ἐτῶν ἀνα-
 στήματος ποδῶν καὶ
 δακτύλων τριχῶν
 ὀφρυδίων ὀφθαλμῶν
 σώματος μύτης στόματος
 προσώπου ἰδιαιτέρων γυν-
 ρισμάτων ν' ἀπέλθῃ ἐλευθέρως εἰς τὴν
 ἐπαρχίαν τοῦ Νομοῦ διέρχεται δὲ διὰ τῶν
 πόλεων ἢ χωρίων καὶ συνυπέγραψε μὲ ἡμᾶς
 τὸ διαβατήριον ἢ ἐξέφρασεν ὅτι δὲν ἠξεύρει νὰ γρά-
 ψῃ· θέλει δὲ χορηγεῖσθαι εἰς αὐτὸν πᾶσα βοήθεια
 καὶ συνδρομή. Ἐσημειώθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν δια-
 βατηρίων ἀριθ. καὶ ἐξεδόθη ἐν τῷ δημο-
 τικῷ κατατάγματι τῆς τῆς μηνὸς
 ἔτους Σφραγὶς τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

11. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία θέλει
 διατάξῃ τὴν προπαρασκευὴν τῶν ἀνιούπων τῶν
 ῥηθέντων διαβατηρίων, καὶ μετέπειτα θέλει τὰ δια-
 νείμει εἰς ὅλας τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι θέ-
 λουν τὰ παραλάβει διδουσαι ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

12. Τὰ ἀπὸ τὰς δημοτικὰς Ἀρχὰς διδόμενα
 διαβατήρια πρέπει νὰ ἀνανεώνωνται τοῦλάχιστον
 ἑξαξ τοῦ ἔτους· ὁ δ' αἰτῶν δὲν ἔχει νὰ πληρώσῃ
 κἀνὲν δασμόν, ἐκτὸς μόνον τὰ δι' ἕκαστον δια-
 βατήριον σημαντικὰ δικκιώματα. — Τὸ δὲ ποσὸν
 τῶν σημαντικῶν τούτων δικκιωμάτων θέλει προσ-
 διορισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος, καὶ τὰ μὲν

ἡμισυ αὐτῶν πρέπει νὰ εἰσέρχονται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰς Ἀρχὰς ἐκδίδονται τὰ διαβατήρια, ἀφοῦ ὅμως ἐκπεσθῶσι τὰ τυπωτικὰ ἔξοδα τῶν διαβατηρίων — Αἱ δὲ διατεταγμέναι ἐπιθεωρήσεις θέλουν γίνεσθαι πάντοτε δωρεάν

13. Κατὰ τὴν 1 (13) Μαΐου ὑποχρεοῦνται εἰς τοὺς ὀργανισθέντας Δήμους ὅλοι οἱ ἔχοντες διαβατήρια διαφορετικὰ ἀφ' ὅ,τι προσδιορίζει τὸ παρὸν διάταγμα νὰ ἐφοδιασθῶν μὲ διαβατήρια ἐκδιδόμενα κατὰ τὸν νέον τοῦτον τρόπον.

14. Αἱ δημοτικαὶ Ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ δώσουν κἀνὲν διαβατήριον εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι σκοπεύουν ν' ἀπέλθουν ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου. — Κατὰ δὲ τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1833 Ἡμετέρου διατάγματος⁽¹⁾ τ' ἀναγκαῖα διὰ τοιαύτην περίστασιν διαβατήρια θέλουν διδεσθαι εἰς τοὺς Νομάρχας κατὰ πληρεξουσιότητα τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἡμετέρου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀλλ' ἐπὶ τῇ αἰτιολογημένῃ γνωμοδοτήσει τῶν Δημάρχων.

15. Εἰς δὲ τὰς κατὰ τὰ τελωνιακὰ μεθόρια Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας δύνανται οἱ ἀρμόδιοι Ἐπαρχοὶ νὰ δίδωσι τοιαῦτα διαβατήρια εἰς τοὺς ἐκεῖ σταθερῶς ἀποκαταστημένους κατοίκους, οἵτινες θέλουσι ν' ἀπέλθουν εἰς τὸ γειτνιαζόν βασιλεῖον τῆς Τουρκίας, ἀφοῦ ἀκούσουν τὴν γνώμην τοῦ ἀνήκοντος Δημάρχου· ἀλλὰ μόνον δι' ἐνδιάστημα 4 ἐβ.

(1) γράφει: Β. Δ. 26 Ἀπρ. (4 Μαΐου) 1833 Περί ἀρμοδιότητος τῶν νομαρχῶν κλπ. ἄρθρ. 10 § 4 (ἴδε τεῦχος Διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ).

δομάδων, καὶ κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα.

16. Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπήκοοί Μας ὀφείλουσι νὰ λαμβάνουν εἰς τὸν ἐν μεθορίοις πρῶτον Δῆμον τοῦ Βασιλείου Μας νέον διαβατήριον, ἐναποθέτοντες τὰ πρῶτα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Δημαρχίας. Ὁ δὲ Δήμαρχος καὶ Ἀστυνομός, χρεωστεῖ νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς ἄλλο διαβατήριον διὰ τὴν εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ των ὁδοιπορίαν, ἀποστέλλων τὸ ἐναποτιθὲν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖαν ὑπ' ἀπλοῦν κάλυμμα (convert).

17. Οἱ εἰς τὸ Βασίλειόν Μας ἐμβαίνοντες ἄλλοδαποὶ ὀφείλουν, ἅμα φθάνουν εἰς τὸν ἐν τοῖς μεθορίοις πρῶτον Δῆμον, νὰ διενεργῶσι τὴν ἐπικύρωσιν τῶν διαβατηρίων των. Θέλει δὲ ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς ἐκεῖνον, ὅστις δὲν εἶναι ἐφωτισμένος μὲ τακτικὸν διαβατήριον.

18. Τόσον οἱ Ἕλληνες, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοδαποὶ ὁδοιπόροι, ὀφείλουσιν ὁπότεν φθάνουν, εἰς τινὰ κοινότητα πρώτης ἢ δευτέρας κλάσεως, ἢ εἰς τὴν καθέδραν νομαρχίας τινὸς ἢ ἐπαρχίας, νὰ παρυσιάζωνται ἐντὸς 24 ὥρων μετὰ τὴν ἀφίξίν των ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῶσι τὰ διαβατήριά των, εἴτε ἔχοντες σκοπὸν νὰ διατρίψουν ἐκεῖ, εἴτε νὰ ἐξακολουθήσωσιν τὸ ταξείδιόν των.—Ἐξαιροῦνται δὲ τούτου τοῦ μέτρου ἐκεῖνοι οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν σταθερὰν διαμονήν των εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελον φθάσει Ἐπαρχίαν ἢ Δῆμον. Ἀπ' ἐναντίας δὲ τῶν ἄλλοδαπῶν τὰ διαβατήρια πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶν-

ται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρμοδίους Πρέσβεις ἢ Προξένους, οἵτινες ἐγκαθεδρεύουν εἰς τὸν ἄρμόδιον Δῆμον.—Δίδεται ἡ ἄδεια εἰς τοὺς Ἐπάρχους καὶ Νομάρχας κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ διατάττωσι τὰς Ἀρχὰς τῶν Δήμων, εἰς τοὺς ὁποίους καθεδρεύουν, δ' ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον διάστημα καιροῦ, νὰ καθυποβάλλωσιν ὡσαύτως εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Ἐπαρχῶν ἢ τῶν Νομαρχῶν τὰ πρὸς ἐπιθεώρησιν παρουσιαζόμενα αὐτοῖς ἢ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα διαβατήρια.

19. Ὁ μὴ μὲ διαβατήριον ἐφωδιασμένος ὁδοιπόρος ὁδηγεῖται ἐνώπιον τοῦ δημάρχου, ὅστις ἀκροάζεται καὶ ἐξετάζει αὐτὸν καὶ τὸν βάλλει ὑπ' ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, ἐὰν δὲν δυνηθῇ νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν κατοικόν τινα τοῦ δήμου ἐκείνου, ἢ ἐὰν δὲν δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ κατ' ἄλλον τρόπον ἀνυποπτον.

20. Ὁ δήμαρχος δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις ν' ἀπαιτῇ ἀπὸ τοὺς τοιοῦτους ὁδοιπόρους χρηματικὴν ἐγγύησιν, μέχρισότου δώσουν ἐγγυητὴν ἢ παρουσιάσουν ἀποχρώσας ἀποδείξεις· ἢ ἐὰν ἤθελεν ὑπάρχει κατ' αὐτῶν βásiμός τις ὑποψία παραβάσεως νόμων, θέλει λαμβάνει μέτρα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον αὐστηρότερα σύμφωνα μὲ τοὺς περὶ τούτων ὅρους τῶν γενικῶν διαταγμάτων, ἢ μέτρα νομιζόμενα θεμιτὰ.

21. Μετὰ τὴν ἐπὶ ματαίῳ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὑπῆρας ὥφειλεν ὁ ὁδοιπόρος νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν ἢ χρηματικὸν ἐνέχυρον, ἢ νὰ παρουσιάσῃ τὰς ἀναγκαίαις ἀποδείξεις, δύναται ὁ Δήμαρχος, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ πρὸς αὐτὸν τὸ διαβατήριον, τὸ ὁ-

ποῖον θέλει διαλαμβάνει συντόμως τὰ διατρέξαντα, καὶ σημειώνει ὀριστικῶς τὴντηρηθησομένην ἀπὸ τὸν ὁδοιπόρον ὁδόν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν θέλει ἀπομακρυνθῇ ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως.—Εἰς περιπτώσιν δέ, καθ' ἣν ἤθελον ὑπάρχει ἐναντίον τοῦ ὁδοιπόρου ἰδιαίτεροι λόγοι ὑποψίας, τότε πρέπει νὰ ἐφαρμύζωνται κατ' αὐτοῦ τὰ διοριζόμενα ἀσφαλιστικὰ μέτρα εἰς τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς καὶ ἰδιαίτέρως εἰς τὰς διατάξεις τῆς ὑπηρεσίας τῶν χωροφυλάκων.

22 Ὅσοι ὁδοιπόροι ἀναγκάζονται νὰ παρεκτρέπωνται ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὀφείλουσι νὰ φυλάττουν ὁδόν, πρέπει νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ πλησιετέρου Δήμου διὰ νὰ λάβωσι νέον διαβατήριον.

23. Οἱ Δήμαρχοι τῶν παραλίων μερῶν ἢ καὶ νήσων δύνανται, καθόσον τοῦτο δὲν ἤθελεν ἀντιβαίνει εἰς τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εἰς κατεπειγούσας καὶ ἐκτάκτους περιστάσεις προσορμίζονται εἰς τοὺς λιμένας των, καὶ διὰ μέσου τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπιστάτου νὰ διατάττουν τὴν ἐνώπιόν των παρουσίαν τῶν ἐπιβατῶν καὶ τοῦ πληρώματος, διὰ νὰ ἐξετάζουν τὰ διαβατήριά των, καὶ ἐὰν δὲν εἴνε κατὰ τὴν τάξιν, νὰ τὰ κρατοῦν ἕως οὗ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου μία ἀνωτέρα ἀρχή.—Ἐν τοσοῦτῳ ἀπαγορεύεται πᾶσα μὴ ἀναγκαία παρενόχλησις καὶ ἀργοπορία ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν αὐστηρᾶς καταδιώξεως.

24. Εἰς τοὺς Δήμους τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ὀφείλουν οἱ κρασοπῶλαι, ξενοδόχοι, καθὼς καὶ οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ἐνοικιασταὶ τῶν πρὸς ὑπο-

δοχὴν ὁδονιπόρων καὶ ἄλλοδαπῶν χρησιμευουσῶν οἰκιῶν, νὰ εἰδοποιουῦν τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Ἀστυνομὸν περὶ τῆς ἀφίξεως ἐκάστου αὐτῶν ἐντὸς 24 ὥρων, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤθελον φθάσει.

25. Ἐκάστη εἰδοποίησις γίνεται διπλῇ εἰς δύο ξεχωριστὰ φύλλα, τὰ ὅποια ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν μηνύοντα (declarant). Ἐὰν δὲ οὗτος δὲν ἠξεύρῃ νὰ γράψῃ, ὀφείλει ὁ δημοτικὸς ὑπάλληλος νὰ κάμνῃ μνεῖαν τούτου· καὶ ἡ μὲν μία τῶν διπλῶν εἰδοποιήσεων παρακατατίθεται εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς· ἡ δὲ ἄλλη ὑπογραφεῖσα ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον (comissaire) τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπιστρέφεται εἰς τὸν μηνύοντα (déclarant)

26. Ἐκτὸς τούτου ὀφείλουσι τὰ ἐν τῷ 24 ἄρθρῳ σημειωθέντα ἄτομα νὰ καταχωρῶσιν εἰς βιβλίον ἀνηκόντως μονογραφημένον (paraphé) ἀπὸ τὸν Δήμαρχον ἢ τὴν Ἀστυνομὸν, εἰς συνεχῇ καὶ ἀδιάκοπον σειρὰν γραμμῶν καὶ χωρὶς νὰ μένωσιν ἐν τῷ μεταξὺ κενὰ διαστήματα, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν συνήθη καὶ σταθερὰν διαμονήν, τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως, καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ὅλων ἐκείνων, οἵτινες καταλύουσι παρ' αὐτοῖς· τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο θέλει καθυποβάλλεσθαι πάντοτε εἰς τὸν Δήμαρχον (πρωτογέροντα) ἢ τὸν Ἀστυνομὸν, ὡςάκισ ἤθελε τὸ ζητήσῃ.

27. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς νὰ ἐκδίδουν διαβατήρια εἰς ἐπαίτας, ἢ τοιχοδιώκτας περιφερομένους ἀπὸ ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν, καὶ περιπλανωμένους τῇδε κακεῖσε, διὰ νὰ μετέρχωνται τὴν τέχνην τοῦ ἐπαίτου ἢ τοῦ τυχοδιώκτου(1).—

Οχι ὀλιγώτερον εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς

() Ἡ ἀπαγόρευσις ἀποβλέπει καὶ εἰς τοὺς θρησκο-

αὐτοὺς νὰ ἐκδίδουν διαβητήρια εἰς ἄγνωστα ἄτομα καὶ μάλιστα εἰς τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποπτα ὅτι ἔπραξαν ἐγκλήματα καὶ πταίσματα, ἢ τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς δικαστικὴν καταδίωξιν, ἢ τῶν ὁποίων ὁ ἀγυρτικὸς βίος εἶναι ἀποδεδειγμένος τοιοῦτος, ὥστε ἡ ἀπομάκρυνσίς των δύνανται νὰ ἐπιφέρῃ φόβον τινὰ διαταράξεως τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας. — Ἀλλὰ περὶ πάντων τούτων ἐπιφυλάσσεται ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν ἀμέσως προϋσταμένην ἀρχήν.

28. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας ὀρεῖλουν οἱ Δήμαρχοι ν' ἀποστέλλουν εἰς τοὺς Ἐπάρχους καὶ οὗτοι εἰς τοὺς Νομάρχας, ἀκριβῆ κατ'ἀλογον τῶν ἐκδοθέντων ἢ θεωρηθέντων διαβητηρίων.

29. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 (13) Μαΐου. — 30(1)

Β-Α. 6 Ἀπρ. 1835. — Περὶ ἀγορανομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν διὰ τὰ τρόφιμα διατάξεων (2).

Α' Περὶ τῶν ἀγορῶν.

1. Ὁ ἀγορῶν τὰς ἀγορὰς κανονισμὸς διὰ τὰ τρόφιμα, καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἀποθηκῶν διὰ

καπήλους, τοὺς περιάγοντας εἰκόνας πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ ἐκκλησιῶν κτλ. Ἴδε κατωτ. ἐγκ. ἀριθ. 32 τῆς 16 Μαΐου 1857.

(1) Περιεῖχε διαβητικὰς διατάξεις

() ἘφΚ 1835 σελ. 54. — Σημειωτέον ὅτι τὰ δ. ἀ τοῦ παρόντος νομοθετ. διατάγματος ἐπιβαλλόμενα τοῖς δημάρχois καθήκοντα ὡς ἀστυνομικὰ ἀνατίθενται εἰς τὰς ἀστυνομίας κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΒΡΠΗ' 1893.

τὴν καύσιμον ξυλείαν ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν δημοτικὴν ἀρχήν

2. Αἱ περὶ τούτων ἐκδοθησόμεναι διατάξεις πρέπει νὰ περιέχωσι τόσον τὸν τόπον καὶ τὸν καιρὸν καθὼς καὶ τοὺς ἰδιαιτέρους ὁρισμούς, κατὰ τοὺς ὁποίους θέλουν γίνεσθαι αἱ ἀγοραί. Πρέπει δὲ νὰ γνωστοποιῶνται αὗται ἀνηκόντως εἰς τὸν δῆμον ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἀποθηκῶν διὰ μιᾶς ἀναλόγου ἀγορανομικῆς διατάξεως, τοιχοκολλωμένης πάντοτε πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ κοινοῦ.

3. Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ἔχωσι πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν εἰς τὰς δημοσίους ἀγορὰς πάντῃ ἐλεύθερον συναγωνισμόν, τόσον ὡς πρὸς τοὺς ἀγοραστάς, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τοὺς πωλητάς, καὶ τούτου ἕνεκεν ὁ συναγωνισμὸς οὗτος πρέπει νὰ περιορισθῇ κατὰ τοσοῦτον μόνον, καθ' ὅσον ἐπιτάττουσι τοῦτο ἰδιαίτεροι νόμοι καὶ διατάγματα.

4. Μῆτε οἱ ἀγορασταί, μῆτε οἱ πωληταὶ δὲν πρέπει ν' ἀποβῶνται αὐθαιρέτως ἀπὸ τὰς ἀγορὰς καὶ πλατείας.

5. Εἰς κἀνένα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐμποδίζῃ τινά, ὑφ' ὁποιανδήποτε πρόφασιν, ἀπὸ τὸ νὰ φέρῃ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῶν ἀγορῶν πρὸς πώλησιν πράγματα.

6. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἐμπόρους τὸ νὰ κάμουν ἰδιαιτέρας τινὰς συμφωνίας διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐλευθέραν πώλησιν καὶ κυκλοφορίαν τῶν τροφίμων.

7. Ἐμποροὶ τροφίμων (ὀψοπῶλαι) δὲν ἔχουν τὴν ἀδειαν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἀγοράζωσι καθ' ὁδὸν τὰ διὰ τὴν ἀγορὰν προσδωρισμένα τρόφιμα.

8. Δὲν πρέπει οἱ πωληταὶ κατ' οὐδένα τρόπον

νὰ κρύπτωσι τὰ τρόφιμα εἰς τοὺς προσερχομένους
ν' ἀγοράσωσι καὶ ἐρωτῶντας ἐὰν ἔχωσι.

9. Δὲν πρέπει οἱ πωληταὶ ν' ἀπαρνῶνται τὴν
πώλησιν τῶν εἰς τὴν ἀγορὰν τροφίμων ἢ καύσιμου
καὶ οἰκοδομησίμου ὕλης εἰς κἀνένα ἀγοραστὴν,
ὁπόταν πληρόνῃ.

10. Δὲν δύναται κἀνεὶς ν' ἀναβιβάζῃ εἰς τὰς
ἀγορὰς τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν οἱ πωληταὶ αἰτοῦσιν.

11. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πωλητὰς τὸ νὰ
κἀμνουν συμφωνίας διὰ τῶν ὁποίων νὰ πωλῶσι τὰ
εἰς τὴν ἀγορὰς ἐκτεθειμένα τρόφιμα, ἢ καύσιμον
καὶ οἰκοδομησίμον ὕλην, μόνον εἰς ὥρας τινάς, ἢ
εἰς τινὰ συνεχῇ σειράν, καθ' ὅσον οἱ ἀγορανομικοὶ
κανονισμοὶ δὲν ἤθελαν δικαιολογεῖ ῥητῶς τὸ τοιοῦ-
τον μέτρον.

12. Αἱ ἀγορανομικαὶ διατάξεις δὲν πρέπει νὰ
περιέχωσιν οὐδένα ὁρισμὸν ἀντιβαίνοντα εἰς τὰ ἐν-
ταῦθα διαταττόμενα. Καὶ τούτου ἔνεκεν θέλουν
καθυποβάλλεσθαι αὐταὶ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν
ἐπαρχιακῶν ἀρχῶν.

13. Αἱ διατάξεις αὐταὶ πρέπει νὰ διαλαμβά-
νωσι νουθετήσεις κατὰ τῶν παραβάσεων, καὶ ἰδιαι-
τέρως θέλει ἐφελκῆεσθαι ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ εἰς
τὰ ἄρθρα 584, 585, 586, 587 καὶ 674 τοῦ ποι-
νικοῦ Κώδικος τῶν νόμων.

14. Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ ἔχωσιν ἰδι-
αιτέραν φροντίδα περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἡσυ-
χίας καὶ εὐταξίας εἰς τὰς ἀγορὰς, λαμβάνουσαι
ἐγκαίρως τὰ πρὸς τοῦτο ἀρμόδια μέτρα. Θέλουν
δὲ προσκαλεῖ διὰ τοῦτο τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ
εἰς τὰς ἀγορανομικὰς διατάξεις, προειδοποιεῖσαι
καὶ νουθετοῦσαι αὐτὸ κατὰ τῶν διαταράξεων τῆς

ήσυχίας, σύρουσαι τὴν προσοχὴν του εἰς τοὺς ὑπάρχοντας ποινικοὺς ὁρισμούς, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὸ ἄρθρ. 697, καὶ προκαλοῦσαι κατὰ τῶν παραβατῶν τὴν χρῆσιν τῶν ποινικῶν ὁρισμῶν.

15. Ὅχι ὀλιγότερον πρέπει νὰ φροντίζωσιν αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ νὰ διατηρῇται ἡ καθαριότης ἐπὶ τῶν ἀγορῶν καὶ πλατειῶν, καὶ ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ αὐτὰς πᾶν ὅ,τι ἤθελεν εἰσθαι βλαβερόν ἢ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ὑγείαν.—Τοῦτου ἕνεκεν ὀφείλουσιν αὐταὶ νὰ λάβωσι τ' ἀνήκοντα μέτρα, ἐκδίδουσαι τὰς ἀπαιτουμένας διατάξεις, φωτίζουσαι τὸ κοινὸν κατὰ τῆς παραβάσεως, καί, ἐὰν τοῦτο δὲν ὠφελῇ, νὰ ἐπεμβαίνωσι τότε κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ποινικῶν νόμων.

Β' Περὶ τῶν ἐδωδύμων.

1. Περὶ ἄρτου.

16. Κάνεις δὲν δύναται νὰ μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἄρτοποιοῦ ἄνευ ἰδιαιτέρας προηγουμένης ἀδείας τοῦ δημάρχου, ἡ δὲ ἄδεια θέλει δίδεσθαι εἰς μόνους ἐκείνους, οἵτινες δύνανται ν' ἀποδείξωσιν ἀποχρώντως τὴν καλὴν τῶν διαγωγῇ καὶ τὴν ἱκανότητά των.

17. Ἐὰν ὁ δήμαρχος ἤθελεν ἀπαρνηθῇ τὴν ἄδειαν εἰς τινὰ ἄρτοποιόν, οὗτος θέλει προστρέχει εἰς τὸν προϊστάμενον ἑπαρχον, ἀναφέρων εἰς αὐτὸν τὴν ἀπόφασιν τοῦ δημάρχου.

18. Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἄρτοποιῶν.

19. Ἡ ἄδεια θέλει ἐκδίδεσθαι μὲ τὰς ἀκολου-

θους συμφωνίας.— Ἐκαστος ἀρτοποιὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ πάντοτε εἰς τὴν ἀποθήκην του προμηθεῖαν ἐναποταμιευμένην σιταλφίτων πρώτης ποιότητος.— Ἡ προμήθεια αὕτη πρέπει νὰ ᾖ τὸ σαῦτη κατὰ τὸ ποσόν, ὅση ᾗθελεν ἐπαρκέσει εἰς τὸ κατὰστημά του ἐν διαστήματι ἐνὸς μηνός.

20. Ἐκαστος ἀρτοποιὸς θέλει ὑποχρεωθῇ ἐγγράφως νὰ ἐκπληρώσῃ ὅλας τὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ἡ διάσκησις τοῦ ἐπαγματοῦς του πρὸς βεβαίωσιν ἐχέγγυον τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων του θέλει δώσει τὴν περὶ τούτου διομολόγησιν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει ὅλης τῆς προμηθείας τοῦ ἐργαστηρίου του· θέλει δὲ ὑπόκεισθαι εἰς ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τὰ ὁποῖα ᾗθελον πηγᾶσαι ἀπὸ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων του.

21. Ἡ παρὰ τοῦ δημάρχου δοθεῖσα ἄδεια χρησιμεύει ὡς ἀπόδειξις τοῦ ὅτι οἱ ἀρτοποιοὶ ὑποκείνται κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν διομολογησιν τόσον ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἀποταμιευμένης προμηθείας. Προσέτι ὀφείλει νὰ φανερώσῃ τὴν συνοικίαν (μαχαλάν), ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ ἀρτοποιὸς μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμά του, ἢ σκοπεύει νὰ τὸ μετέλθῃ. Ἐὰν ἀρτοποιὸς τις θελήσῃ ν' ἀφήσῃ τὸ πρῶτον του κατὰστημα διὰ νὰ τὸ μεταθέσῃ εἰς ἄλλην τινὰ συνοικίαν, τότε ὑποχρεοῦται νὰ φανερώσῃ τοῦτο ἐντὸς 24 ὥρων εἰς τὸν δήμαρχον. Ἄλλ' εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δὲν δύναται ἡ ἀρχὴ νὰ προσδιορίζῃ τὰς ὁδοὺς ἢ συνοικίας, τὰς ὁποίας ἀρτοποιὸς τις θέλει ὑποχρεοῦσθαι νὰ μετέρχεται τὸ ἐμπόριόν του.

22. Ὁ δήμαρχος ὀφείλει νὰ βεβαιωθῇ εἴτε αὐ·

τοπροσώπως, εἴτε διὰ τινος τῶν ὑπαλλήλων του, ἔαν οἱ ἄρτοποιοὶ ἔχωσι πικνυτεῖν ἄναποταμειομένην εἰς τὰς ἀποθήκας των τὴν ποσότητα ἀλεύρου, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ὑποχρεωμένοι.

23. Οἱ ἄρτοποιοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ κατασκευάζωσι καλὸν καὶ εἰς τὴν ὑγίειν ὠφέλιμον ἄρτον· οἱ δὲ παρὰβινοντες τὴν διάταξιν ταύτην θέλουν καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 582 καὶ 583 τοῦ ποινικοῦ κώδικος, ἐπιφυλαττομένων καὶ βχυτέρων ποινῶν διὰ μεγαλητέρας παρὰβάσεις.

24. Δὲν δύνανται οἱ ἄρτοποιοὶ ν' ἀπαρνηθῶσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποθηκῶν των, ὅσάκις ἡ ἀρχὴ ἤθελε νομίζει ἀναγκαῖον νὰ τὴν κάμῃ.—Οἱ δὲ μὴ ὑπακούοντες εἰς τοῦτο θέλουν καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 581 τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

25. Ἐκαστος ἄρτοποιὸς ὑποχρεοῦται νὰ ζυγίζη τὸν ἄρτον του, ἔαν ὁ ἀγοραστὴς τὸ ἐπιθυμῇ, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει αὐτὸς νὰ ἔχῃ εἰς τὸν πασιφανέστερον τρόπον τοῦ ἐργαστηρίου του τὸ ζύγι, καὶ προσέτι τὰ ἀναγκαῖα μετρικὰ σταθμὰ ἀνηκόντως σεσημασμένα.

26. Ὁ ἄρτος ὑπόκειται εἰς τὸ παρὰ τῆς ἀρχῆς προσδιωρισμένον τίμημα, ὑπὲρ τὸ ὅποτον δὲν δύνανται κανεῖς νὰ πωλῇ, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 584 καὶ 586 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐνδιαλαμβανομένων ποινῶν.—Ἐὰν ἐλλείπῃ ἀπὸ τὸν ἄρτον τὸ διαταχθὲν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν βᾶρος, ὅπότεν προσδιωρίσθῃ τὸ τίμημα, τότε ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου πρέπει νὰ καταβῇ, καὶ ἐπομένως⁽¹⁾ νὰ πωλῇται

(1) γράφε μαλλον: κατ' αὐτήν.

δημοσίως· ὁ δὲ ἀρτοποιὸς θέλει καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 671 τοῦ ποινικοῦ κώδικος τῶν νόμων.

27. Οἱ ἀρτοποιοί, οἱ ὅποιοι ἔλαβον τὴν ἄδειαν νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμά των, καὶ ἤρχισαν ἤδη τὴν ἐξάσκησιν αὐτοῦ, δὲν δύνανται νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ κατ᾿ ἄσκησιν των ἀλλέως, εἰμὴ ἀφοῦ φανερώσωσι τοῦτο ἐξ μῆνας πρότερον εἰς τὸν δήμαρχον, ὁ ὅποιος δὲν δύναται νὰ μὴ δεχθῇ τὴν παραίτησίν των.

28. Κατ' ἄδειαν τοῦ δημάρχου ἀπολύεται ἀπὸ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐναποταμίευσιν ἀλεύρου ὁ ἀρτοποιὸς ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος ἀνήγγειλεν ἐξ μῆνας πρότερον ὅτι θέλει νὰ ἀφήσῃ τὸ ἐπάγγελμα του.

29. "Οστις παραιτεῖ τὸ ἐργαστήριόν του ἐν καιρῷ ὑπερβολικῆς σιτοδείας, δύναται εἰς πάντα καιρὸν ν' ἀποκλεισθῇ ἀπὸ τὸ νὰ ἐπιχειρισθῇ ἐκ νέου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ καὶ ἐὰν αὐτὸς ἤθελεν ἐκπληρώσει τὰς προσδιορισθείσας εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα διατάξεις.

30. Ἀπαγορεύεται διὰ τινὰ καιρὸν ἢ διὰ πάντοτε ἡ ἐξάσκησις τῆς ἀρτοποιίας εἰς τοὺς παρβαίνοντας τὰ ἄρθρα 16 καὶ 19. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη ἀποφασίζεται παρὰ τοῦ δημάρχου, εἰς δὲ τὸν ἀρτοποιὸν ἐπιφυλάττεται τὸ δικαίωμα νὰ προστρέξῃ εἰς τὴν προϋσταμένην ἀρμοδίαν ἀρχήν.

31. Οἱ ἀρτοποιοί, οἵτινες ἐγκατέλειψαν τὸ κατ᾿ ἄσκησιν των ἐναντίον τοῦ ἄρθρου 27, χωρὶς νὰ ἀναγγεῖλουν τοῦτο, ὡς διετάχθη ἀνωτέρω, ἡ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι καταναλίσκουν τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς προμηθείας, τὴν ὁποίαν ὀφείλουν νὰ ἔχουν ἐναπο-

ταμειευμένην, καὶ οἱ ὅποιοι διὰ τῶν δύο τούτων περιπτώσεων ἐφείλκυσαν καθ' ἑαυτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των, οἱ τοιοῦτοι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς μὴ ἐκπληρώσαντες τὰς ὑποχρεώσεις των.—Αἱ ἐναποταμειευμέναι προμήθαι, ἡ μέρος αὐτῶν, τὸ ὅποion ἤθελεν εὔρεθῇ εἰς τὰς ἀποθήκας των, θέλει κατὰσχεθῇ καὶ πωληθῇ δημοσίως, ἐκ δὲ τοῦ ποσοῦ τῆς πωλήσεως τὸ μὲν θέλει χρησιμεύσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔτι ἀνεκτελέστων ὑποχρεώσεων των, τὸ δὲ ὑπολοιπον διὰ τοὺς πτωχοὺς. — Ἐὰν ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἤθελε προκύψει ἔλλειψις ἄρτου ὡς πρὸς τὰς χρεῖας τοῦ κοινου, τότε θέλει γείνει ἡ ἀναγκαία πρόβλεψις μὲ ἐξοδα τοῦ ἐλλείποντος ἀπὸ τὸ χρέος τοῦ ἀρτοποιοῦ κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον.—Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἴδιοι ἀρτοποιοὶ θέλουν ἐναχθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου κατ' αἴτησιν τοῦ δημάρχου.

2. Περὶ κρεοπωλείων.

32. Ἐκαστος κρεοπώλης ὀφείλει, πρὶν ἢ μετέλθῃ τὸ ἐμπόριον τοῦτο, νὰ κάμῃ τὴν περὶ τούτου δηλοποίησιν εἰς τὸν δήμαρχον, ὁ ὅποιος θέλει πληροφορηθῇ, ἐὰν τὸ σημειωθὲν μέρος διὰ κρεοπωλεῖον δὲν ἤθελεν ἔχει κἄν ἐν κακὸν ἀποτέλεσμα ὡς πρὸς τὴν κοινὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ὑγίαν.—Ἀφοῦ λάβῃ εὐχαρίστους πληροφορίας περὶ τούτου, τότε πρέπει ὁ δήμαρχος νὰ ἐκδῶσῃ τὸ ἐγγράφον τῆς ἀδείας, ἄνευ τοῦ ὁποίου τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κρεοπωλοῦ δὲν δύναται νὰ ἐξασκηθῇ.

33. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις τοῦ ἐγγράφου τῆς

ἀδείας εἰς ἀνθρώπους κακῆς διαγωγῆς, ἥ μὴ ἔχοντας τὴν ἀπαιτουμένην ικανότητα πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου. Δύνανται δὲ οὗτοι νὰ προστρέξωσιν εἰς τὴν ἀμέσως προϋσταμένην ἀρχήν, καὶ νὰ παραπενοθῶσι κατὰ τῶν διατάξεων τοῦ δημάρχου.

34. Εἰς κάμμίαν περίπτωσιν καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν κρεοπωλῶν.

35. Εἰς κἀνένα δὲν ἀπαγορεύεται τὸ νὰ σφάζη τὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα ζῶα, ἥ τὰ πρὸς οἰκιακὴν του χρῆσιν ἀναγκαιοῦντα· ὀφείλει ὅμως οὗτος νὰ ὑπόκηται εἰς ὅλους τοὺς περὶ καθαριότητος καὶ ὑγείας ἀστυνομικοὺς ὁρισμούς.

36. Εἰς τοὺς δήμους Α' καὶ Β' κλάσεως θέλουν προσδιορίζεσθαι ἰδιαιτέροι τόποι διὰ τὰ σφαγεῖα. — Οἱ δήμαρχοι ὀφείλουν ἐπομένως νὰ μὴν ἐπιτρέπουν τὴν ἀνέγερσιν κρεοπωλείων ἰδιαιτέρων εἰς μέρη, ὅπου δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι τὴν ἀνήκουσαν ἐπαγρύπνησιν.

37. Πρέπει οἱ δήμαρχοι νὰ προσδιορίζωσι τοὺς τόπους, ὅπου τὸ αἶμα καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῶν σφαζομένων ζώων θέλουν ἐκφέρεσθαι.

38. Θέλουν ἐμποδίζει τὴν πώλησιν κρέατος πολλὰ νέων ζώων, προσέτι δὲ καὶ τοιούτων, τὰ ὅποια ἐψόφησαν ἀπὸ ἐπιζωτίαν τινὰ ἢ ἀπὸ γῆρας.⁽¹⁾

39. Τὰ πρὸς τροφὴν ζῶα πρέπει νὰ σφάζονται καὶ ὅχι νὰ πνίγωνται, τὸ δὲ κρέας δὲν πρέπει ποτὲ νὰ πωλῇται ζεστόν.

(1) Ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀρθρα 38 καὶ ἐπ. ἴδε καὶ νόμ. ΨΚΘ' 31 86ρίου 1878 περὶ συστάσεως θέσεως δημοσίου κτηνιάτρου (ἐν τῷ τεύχει Ὑγειονομικά).

40. Δὲν πρέπει νὰ ἐκτίθεται ποσῶς εἰς πώλη·
σιν χοῖρος πάσχων ἀπὸ λέπραν ἢ ψώραν—Τούτου
ἕνεκα πρέπει πάντοτε νὰ ἐξετάζωνται οἱ διὰ σφα-
γὴν προσδιωρισμένοι χοῖροι, καὶ ἰδιαιτέρως νὰ πα-
ρατηρῶνται μετὰ προσοχῆς, ἐὰν ἡ γλῶσσα των
δὲν ἔχῃ ἐμπυώδεις φλυκταίνας· ἀφοῦ δὲ σφαχθῶ-
σι, πρέπει νὰ θεωρῶνται καὶ τὰ ἐντόσθια των.

41. Οἱ δῆμαρχοι χρεωστοῦν νὰ παρατηροῦν,
ἐὰν τὰ ἐργαστήρια ἢ τὰ σφαγεῖα ᾔναι ἀρκούντως
ἐφωδιασμένα μὲ ὑγιᾶς κρέας, καὶ ἔχουσι δικαίωμα
νὰ κατὰσχωσι πᾶν διεφθαρμένον καὶ νοσῶδες κρέας.

42. Οἱ κρεοπῶλαι, οἱ ὁποῖοι ἐκθέτουσιν εἰς πώ-
λησιν κρέας ἐπιβλαβές εἰς τὴν ὑγείαν, θέλουν κα-
ταδιώκεσθαι δικαστικῶς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ
ποινικοῦ κώδικος, ἀρθρ. 582 καὶ 53.—Κατὰ δὲ
τὰς περιστάσεις, θέλει ἀπαγορεύεσθαι εἰς αὐτοὺς ἡ
ἐξάσκησης τοῦ ἐπαγγέλματός των διὰ τινὰ καιρόν,
ἢ διὰ πάντοτε. Ἄλλ' ἐν τούτοις ἔχουσι τὸ δικαίω-
μα νὰ προστρέχωσιν εἰς τὴν προῖσταμένην τοῦ δη-
μάρχου ἀρχήν.

43. Οἱ δῆμαρχοι ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν
αὐστηρῶς, ὥστε νὰ διατηρῇται ἡ ἀπαιτούμενη κα-
θαριότης εἰς τὰ ἐργαστήρια, ἀποθήκας, καὶ σφα-
γεῖα. Χρεωστοῦν ὅθεν νὰ ἐκδίδουν ἐγκλίρως τὰς
ἀναγκαίας περὶ τούτου διατάξεις, καὶ, εἰς περὶ-
πτωσιν παραβάσεως, νὰ διενεργῶσι κατ' αὐτῶν τὰ
ἀρθρα 577, 578, καὶ 579 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

44. Ἐκαστος κρεοπώλης ὑποχρεοῦται νὰ ζυ-
γίζῃ τὸ κρέας, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο ὁ ἀγοραστής·
ὅθεν χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ εἰς μέρος πρόχειρον καὶ πα-
σιφαιές τοῦ ἐργαστηρίου του ἕν ζύγι μὲ τὰ ἀναγ-
καῖα μετρικὰ σταθμὰ προσηκόντως σεσημασμένα.

45. Ἡ πώλησις τοῦ κρέατος ὑπόκειται εἰς τὸ παρὰ τῆς ἀρχῆς ὀριζόμενον τίμημα, ὑπὲρ τὸ ὅποτον δὲν δύναται νὰ πωλῇ κανείς· ὁ δὲ παραβάτης θέλει καταδιώκεσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα 584 καὶ 586 τοῦ ποινικοῦ κώδικος τῶν νόμων.

46. Οἱ κρεοπῶλαι δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἀπαρνῶνται τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐργαστηρίων των, ἀποθηκῶν των, κρεοπωλείων, ἢ καὶ κτηνοστασιῶν, ἐὰν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἢ τὰ ὄργανά της ἤθελον τὸ νομίσει ἀναγκαῖον, ἐπὶ τῇ ὀριζομένῃ ποινῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 581 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

3. Περὶ τῶν λοιπῶν ἐδωδίων.

47. Τόσον διὰ τὴν πώλησιν τοῦ κρέατος καὶ τοῦ ἄρτου, καθὼς καὶ δι' ἐκείνην παντὸς εἶδους ἐδωδίων, αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ προσέχουν, ὥστε ν' ἀπομακρύνεται πᾶν ὅ,τι ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν ὑγίαν — Χρεωστοῦσι διὰ τοῦτο νὰ λαμβάνωσιν ἐγκαίρως τὰ ἀνήκοντα μέτρα καὶ νὰ τὰ δημοσιεύωσι. — Κατὰ τῶν παραβάτων θέλουσιν ἐπεμβάινει κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ ἰδιαζόντως κατὰ τὰ ἄρθρα 577, 578 καὶ 579 τοῦ αὐτοῦ νόμου, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι ἄξιοι μεγαλητέρων ποινῶν.

48. Οἱ δῆμαρχοι λοιπὸν ὀφείλουσι διὰ τὸν λόγον τοῦτον νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν προφυλακτικὴν ἐπιτήρησιν ὅχι μόνον ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγορῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ καθυποβάλλωσιν ἐπίσης εἰς ἐξέτασιν τὰς ἰδιαιτέρας ἀπολήκας τῶν μετερχομένων τὸ ἐμπόριον τῶν ἐδωδίων. — Πᾶς ὅστις ἐμπορεύεται ἐδώδιμα δὲν ἡμπορεῖ ν' ἀντιτείνῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν

ταύτην, πρὸς ἀποφυγὴν δικαστικῆς καταδιώξεως κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 581 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

49. Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ λαμβάνουν μέτρα, ὥστε ἡ πώλησις τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων νὰ γίνεται πρὸ πάντων ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ἀγορῶν. Ἄλλ' ἐν τοσοῦτῳ δὲν ἀπαγορεύεται εἰς κίνενα τὸ νὰ ἐφοδιάζη τὰς ἰδιαιτέρας ἀποθήκας του μὲ τοιαῦτα προϊόντα, καὶ νὰ τὰ πωλῇ ἐκεῖ.

50. Κάνεις μολοντοῦτο δὲν δύνανται νὰ πωλῇ ἐδώδιμα εἰς ἰδιαιτέρας ἀποθήκας χωρὶς προηγουμένως νὰ φανερώσῃ τοῦτο εἰς τὸν δήμαρχον, καὶ λάβῃ ἔγγραφον ἄδειαν.— Τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἰς ἐκείνας μόνον τὰς περιπτώσεις δὲν ἐκδίδεται, καθ' ἃς οἱ ὑπάρχοντες νόμοι καὶ διατάγματα ἀπαγορεύουσι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιτηδεύματος.— Εἰς τὰ περὶ ἀδείας ἔγγραφα ταῦτα πρέπει νὰ γίνεται μνεία καὶ ἀποπομπὴ εἰς τὰς ὑπαρχούσας ἀστυνομικὰς διατάξεις.— Διὰ δὲ τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς καθυτὸ ἀγροτικῆς οἰκονομίας δὲν εἶναι χρεῖα οὐδενὸς ἔγγραφου ἀδείας.

51. Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς δημάρχους ἰδιαιτέρως τὸ χρεός, ὡς πρὸς τὴν πώλησιν τῶν ἐδωδίων, τοῦ νὰ ἐκτελῶσιν ἀκριβῶς τὰς ἐν τοῖς ἀκολουθοῦσι ἄρθροις 51—58 περιεχομένας διατάξεις, καὶ νὰ καταδιώκωσι τοὺς παραβάτας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ κώδικος τῶν νόμων.

52. Ὅλων τῶν φθαρμένων καὶ δολιευμένων καρπῶν καὶ ὀσπρίων ἡ πώλησις ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ καὶ δημεύσει, κατὰ τὰ ἄρθρα 582 καὶ 583 τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

53. Ἐὰν ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι τὰ γεννήματα ἔπαθον φθοράν τινα εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ὕλικου των ἐκ τῆς ὑγρασίας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, τότε πρέπει ὁ δῆμαρχος ἢ ὁ τοποτηρητῆς του, ἐπὶ τῇ προτάσει δύο ἰατρῶν, ν' ἀπαγορεύσωσι τὸ νὰ ἐκτεθῶσι ταῦτα εἰς πώλησιν, ἔτι δὲ καὶ εἰς τοὺς μυλωθροὺς το νὰ τ' ἀλέσωσιν, εἰς τοὺς ἄρτοποιοὺς τὸ νὰ κατασκευάσωσιν ἄρτον ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 584 ὀριζομένῃ ποινῇ.

54. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πωλοῦντας γάλα, βούτυρον, καὶ τυρόν, νὰ ἐκθέτωσιν εἰς πώλησιν γάλα ἀνακατωμένον μὲ νερόν ἢ μὲ κρόκον αὐγοῦ, καὶ βούτυρον διεφθαρμένον ἢ μεμιγμένον μὲ ἄλλο παλαιόν.

55. Οἱ ἰχθυοπῶλαι καὶ κηροπῶλαι, οἱ φαρμακοπῶλαι, οἱ ἄρωματοπῶλαι, καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι, οἱ ὅποιοι ἐμπορεύονται πραγματείας κακῆς καὶ βαρείας ὁσμῆς, δὲν θέλουν μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τῶν εἰς τὸ 54 ἄρθρον ἀναφερομένων πωλητῶν(1).

56. Ἐν οἱ βουτύροπῶλαι ἐξελεγχθῶσιν ὅτι ἐμιζαν ἢ ἐνόθευσαν παλαιὸν βούτυρον μὲ πρόσφατον διὰ νὰ τοῦ δώσουν καλῆτερον χρῶμα, οὗτοι καταδικάζονται εἰς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 582 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀριζόμενον πρόστιμον, καὶ δημεύονται αἱ πραγματεαὶ των.

57. Οἱ ὀρνιθοπῶλαι δὲν θέλουν ἐκθέτει κἀνὲν πτηνὸν πνιγμένον ἢ ψοφῆσαν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐπὶ ποινη καὶ δημεύσει κατὰ τὰ ἄρθρα 582 καὶ 583 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

58. Ἀπαγορεύεται νὰ νοθεύωσι τοὺς ἰχθύας μὲ

(1) Ἴδε κατωτ. Ἐγ. ἀριθ. 56 — Περὶ τοῦ χρωματισμοῦ τῶν τραγημάτων, σακχαρωτῶν κλπ.—11 Ἰουλ 1854.

ἀσβέστην, ἢ νὰ πωλῶσι φθαρμένους θαλαττινοὺς ἰχθύας, ἢ τοιούτους, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἤδη φθαρμένοι, πρὶν ἢ ξηρανθῶσι, καπνισθῶσι, καὶ ἀλατισθῶσιν, ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποινῇ.

59. Ἐκτὸς τοῦ ἄρτου, τοῦ κρέατος, καὶ τῶν ἰχθύων, δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι τίμημα εἰς κἄνὲν ἄλλο εἶδος τροφίμων.

60 Αἱ διατάξεις τῶν δημάρχων ὡς πρὸς τὸν κανονισμόν τοῦ τιμήματος ἐπὶ τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα σημειουμένων εἰδῶν καθυπευβάλλονται εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐπιτήρησιν τῶν ἐπάρχων ⁽¹⁾, πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ διαφερόμενοι θέλουσι προστρέχει.

Γ' Περὶ τῆς καυσίμου ὕλης.

61. Πᾶσα καύσιμος ξυλεῖα, ἡ ὁποία ἐκτίθεται εἰς πώλησιν πρὸς χρῆσιν τῶν δήμων Α' καὶ Β'. κλάσεως, καὶ εἶναι προσδιωρισμένη διὰ πώλησιν, ἐναποτίθεται εἰς τὰς ξυλαποθήκας.

62. Αἱ ξυλαποθήκαι πρέπει νὰ τοποθετῶνται ἐν γένει ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς πόλεως· δὲν θέλει δὲ συσταίνεσθαι οὐδεμίᾳ τοιαύτῃ ἀποθήκῃ καυσίμου ξυλεῖας, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

63. Αἱ ξυλαποθήκαι θέλουν τοποθετεῖσθαι εἰς μέρη, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὰς οἰκίας· θέλουν δὲ εἶσθαι ἀρκετὰ εὐρύχωροι διὰ νὰ δύνανται οἱ ξυλέμποροι νὰ στοιβάζωσι τὰ ξύλα εἰς χωριστοὺς σωροὺς κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ποιό-

(1) νῦν: τῶν νομαρχῶν.

τητα, καὶ νὰ ᾔηται δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇται εὐκόλως καὶ ἄνευ τινὸς κινδύνου διὰ τὴν γειτονίαν ἢ ἀποξήρανσις τῆς ξυλείας.

64. Ἡ καύσιμος ὕλη θέλει στοιβάζεσθαι εἰς τὰς ξυλαποθήκας κατὰ τὴν ποιότητα καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς εἰς τρόπον ὥστε ἕκαστος σωρὸς νὰ θεωρῇται πανταχόθεν εὐκόλως, τὸ δὲ ὕψος τῶν σωρῶν τούτων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς 20 πόδας.

65. Εἰς τὰς ξυλαποθήκας πρέπει ἡ ξυλικὴ νὰ τίθεται τοῦλάχιστον εἰκοσιτέσσαρας πόδας μακρὰν παντὸς κτιρίου, ὁδοῦ, καὶ παρόδων, καὶ δώδεκα πόδας τοῦλάχιστον μακρὰν παντὸς περιφράγματος.

66. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις περιφραγμάτων ἀπὸ σανίδια εἰς τοὺς τόπους τούτους, καὶ ἡ κατασχεσις τοῦ τόπου εἰς τὰς πλατείας μὲ ἄλλου εἶδους ἀντικείμενα εἰς τρόπον ὥστε νὰ προξενῇται ἐμπόδιον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τόπου διόλου ἢ κατὰ μέρος, ἢ δι' ὀλιγώτερον ἢ περισσώτερον καιρόν.

67. Ἡ ξυλικὴ στοιβάζεται χωριστὰ κατὰ τὰς διαφόρους ποιότητας εἰς διαστήματα τοῦλάχιστον τριῶν ποδῶν.— Ἡ πώλησις διαφόρων ποιότητων δὲν ἤμπορεῖ νὰ γείνῃ ἀπὸ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σωρόν — Μεταξὺ τῶν σωρῶν ξυλικῆς τῆς αὐτῆς ποιότητος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διάστημα τριῶν τοῦλάχιστον ποδῶν, ἔαν οἱ σωροὶ οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς διαφόρους πωλητάς.

68. Οἱ ξυλοπῶλαι ὀφείλουσι νὰ στήνουν ἐφ' ἑκάστου σωροῦ εἰς μέρος πασιφανές ἐν σημείον, τὸ ὁποῖον νὰ φανερόνῃ μὲ εὐανάγνωστα γράμματα τὴν

ποιότητα τῆς ξυλικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας σύγκειται ὁ σωρός.

69. Οἱ δῆμαρχοι ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 56 66 ἐμπεριεχομένων διατάξεων, νὰ λαμβάνωσιν ἐγκαίρως περὶ τούτου τὰ ἀνήκοντα μέτρα, νὰ γνωστοποιῶσι ταῦτα εἰς τὸν δῆμον, νὰ φωτίζουν τοὺς δημότας κατὰ τῶν παραβάσεων, νὰ καταδιώκωσι τοὺς παραβάτας ἀναλόγως μὲ τὰ ὀριζόμενα ἀπὸ τὸν ποινικὸν νόμον, ἰδιαιτέρως δὲ νὰ διενεργῶσι κατ' αὐτῶν σύμφωνα μὲ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 697 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐὰν δὲν ᾔθελαν ὑπάρχει αὐστηρότεροι ποινικοὶ ὅρισμοι ἐν τοῖς νόμοις.

70. Ἀπαγορεύεται νὰ καπνίζωσιν εἰς τὰς ξυλαποθήκας καὶ νὰ φέρωσι ἐκεῖ φωτίαν. Εἰς περὶπτωσιν δέ, καθ' ἣν οἱ ξυλεμπορευόμενοι εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ πηγαίνωσι νύκτα εἰς τὰς ξυλαποθήκας των, δύνανται νὰ φέρωσι φῶς μεθ' ἑαυτῶν, ἀλλ' εἰς καλῶς κλεισμένα φανάρια.—Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων θέλουσι τιμωρεῖσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα 592 καὶ 593 τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

Δ' Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

71. Εἰς τὸ κοινὸν ἐμπόριον δὲν δύνανται νὰ ᾔναι εἰς χρῆσιν εἰμὴ ἐκεῖνα τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ εἰς καλὴν κατάστασιν εὐρισκόμενα, τὰ ὅποια ἐκανονίσθησαν γενικῶς καὶ ἐσημειώθησαν μὲ τὸ ἀνήκον δοκιμαστικὸν μέτρον.

72. Ὡς πρὸς τὰ νέα μέτρα καὶ σταθμὰ ἰδιαιτερος νόμος θέλει περιέχει τοὺς περὶ τούτων κυ-

ριωδεστέρους όρισμούς, καὶ τὰς προθεσμίας, κατὰ τὰς όποίας αὐτὰ θέλουσιν ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν (1). Ἔως εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν μόνον τὰ βυζαντινὰ σταθμὰ θεωροῦνται ὡς ἰσχύοντα, ἐπιφυλαττομένων τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 9 παρ 2 τοῦ ἄνω εἰρημένου νόμου όρισθέντων.

73. Οἱ δῆμαρχοι όφείλουσι, ποτὲ μὲν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ποτὲ δὲ οἱ βοηθοὶ των, νὰ κάμνουν ἐξετάσεις πολλάκις κατ' ἔτος τόσον εἰς τὰς ἀποθήκας, καθὼς καὶ εἰς τὰς πλατείας καὶ ἀγοράς, διὰ νὰ βεβαιώνωνται περὶ τῆς ἀκριβοῦς καὶ δικαίας χρήσεως τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν. — Ἰδιαιτέραν δὲ προσοχὴν θέλουσιν ἐπιστήσει πρὸς τούτοις καὶ ὡς πρὸς τὰ μέτρα τῆς ξυλείας.

74. Ἐὰν δι' αὐτῶν τῶν ἐξετάσεων ἤθελόν ποτε εὔρεθῇ μέτρα ἢ σταθμὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὰ κανονισμένα, τότε θέλει ἀπαγορευθῇ ἡ χρῆσις των οἱ δὲ μεταχειρισθέντες ταῦτα θέλουν τιμωρηθῇ κατὰ τοὺς όρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 670 τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

75. Τὰ αὐτὰ θέλουν ἐνεργηθῇ καὶ κατ' ἐκείνων, πλησίον τῶν όποίων ἤθελαν εὔρεθῇ μέτρα καὶ σταθμὰ ἄδοκίμαστα καὶ μὴ ἐφωδιασμένα μετὴν παρὰ τῆς ἀρχῆς γενομένην δοκιμὴν

76. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλουν καταδικωθῇ καὶ ἐκεῖνοι, παρὰ τοῖς όποίοις ἤθελαν εὔρεθῇ μέτρα καὶ σταθμὰ, τὰ όποια ἀνήκουσι μὲν εἰς τὰ κανονισμένα καὶ δεδοκιμασμένα μέτρα, δὲν εὔρισκονται ὅμως εἰς καλὴν κατάστασιν. — Ἐὰν ὅμως ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι αἱ ἀλλοιώσεις τῆς κανονι-

(1) Ἴδε κατωτέρω Β. Δ. 28 76ρίου 1836 περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

κῆς καταστάσεως αὐτῶν ἔγειναν κατὰ συμβεβη-
κός, τότε δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, καθ' ὅσον τοῦτο
ἤθελεν εἶσθαι δυνατόν, νὰ διορθωθῶσι, καί, ἀφοῦ δο-
κιμασθῶσι ἐκ νέου, νὰ βληθῶσι πάλιν εἰς χρῆσιν.

77. Ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προηγουμένων δια-
τάξεων ἤθελεν ἀπαγορευθῇ ἡ χρῆσις μέτρων καὶ
σταθμῶν, τότε πρέπει νὰ ἐκλείψουν καὶ συγχρόνως
ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ τύποι (καλούπια), διὰ τῶν ὁποίων
ἐκατασκευάζοντο παρόμοια μέτρα καὶ σταθμά.

78. Ὡς εἰς χρῆσιν εὐρισκόμενα θεωροῦνται ὅλα
τὰ μέτρα καὶ σταθμά, ὅσα εἶναι εἰς τὰς ἀποθή-
κας ὅπου πωλοῦσιν, ἢ τὰ ὁποῖα φέρουσιν οἱ πω-
ληταὶ μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὰς ἀγοράς καὶ ἀποθήκας.
—Εἰς ταῦτα συναριθμοῦνται καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα
ὑπέφερον τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 76 προσημειω-
θεῖσαν ἀλλοίωσιν τοῦ σχήματος.

79. Τὰ κίβδηλα μέτρα καὶ σταθμά θέλουν δη-
μεύεσθαι κατὰ τὸ ἄρθρον 670 τοῦ ποινικοῦ κώ-
δικος τῶν νόμων, οἱ δὲ μεταχειριζόμενοι ταῦτα
θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τοὺς περαιτέρω ὁρισμοὺς
τοῦ μνησθέντος ἄρθρου.

80. Ὅριζεται ῥητῶς ἐνταῦθα, ὅτι πρέπει νὰ
θεωρῇται ὡς κίβδηλον πᾶν μέτρον ξυλείας, τοῦ
ὁποίου ἡ βάσις εἶναι κινητή, καὶ ἡ ὁποία δύνα-
ται νὰ κινῆται κατὰ θέλησιν, ἢ τοῦ ὁποίου ἡ βάσις
εἶναι ὑψωμένη. Ἐπίσης δὲ θεωρεῖται ὡς κίβδηλον
τὸ ἐκ κασσιτέρου μέτρον, τοῦ ὁποίου ἡ βάσις εἶναι
ὑψωμένη, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα ἀπεκόπη τι,
διὰ νὰ κατασταθοῦν τὰ μέρη αὐτοῦ συμφωνότε-
ρα μεταξὺ των.

81. Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ βοηθοὶ των ὀφείλουν
νὰ ἐξετάζουν, ἐὰν τὰ ζύγια εἶναι σωστά, καὶ νὰ

βεβαιώνονται περί της ἐλευθέρως κινήσεώς των. Τὰ ἔλλειπῃ ζύγια πρέπει νὰ ἐμποδισθῶσιν, ἕωσοῦ διορθωθῶν ἔντελῶς, καὶ ἐὰν ἡ ἔντελής διόρθωσις δὲν ᾖναι κατορθωτή, τότε πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ὅλως διόλου ἡ χρῆσις των.

82. Οὐδεὶς πωλητῆς δὲν δύναται εἰς τὴν ἐκποίησιν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια πωλοῦνται διὰ μέτρου ἢ σταθμοῦ, ν' ἀπαρνηθῇ πρὸς τὸν ἀγοραστὴν τὴν μέτρησιν ἢ στάθμευσιν αὐτῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ὡσαύτως ἰδιαιτέρως εἰς τὴν πώλησιν τῶνπραγματειῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἤδη προετοιμασμέναι εἰς δεμάτια καὶ διανεμημέναι εἰς μερίδας, μετρημέναι ἢ ζυγισμέναι, καὶ τοιοῦτοτρόπως προδιατεθειμέναι εἰς πώλησιν. Οἱ δὲ δήμαρχοι εἶναι εἰς τοιαύτην περίστασιν μᾶλλον ὑπόχρεοι νὰ μεταχειρίζωνται ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξελεγκτικὴν τούτων καταμέτρησιν καὶ στάθμησιν, ἢ νὰ διενεργήσωσι τοῦτο διὰ τινος ἄλλου ὑπαλλήλου των. — Οἱ ἀντιθαίνοντες εἰς τὰς διατάξεις ταύτας θέλουν καταδιώκεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

83. Ἐὰν μὲ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις σημειωθείσας νομικὰς παραβάσεις συνδέωνται καὶ ἄλλαι τοιαῦται, αἱ ὁποῖαι τιμωροῦνται εἰς τὸν ποινικὸν νόμον μὲ μεγαλητέρας ποινάς, ἀφ' ὧσας ὀρίζουσι τὰ προαναφερθέντα ἄρθρα, τότε πρέπει νὰ καταδιώκωνται οἱ ἔνοχοι τοιούτων παραβάσεων σύμφωνα μὲ τοὺς αὐστηροτέρους τούτους ὁρισμούς.

84. Πρώτιστον χρέος τῶν δημάρχων εἶναι, ὁπόταν ὁ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν νόμος ἔμβῃ εἰς ἐνέργειαν, νὰ φροντίσωσιν ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως αὐτῶν. — Θέλομεν δὲ ἐκδώσει ἔτι

ἰδιαίτερα διατάγματα περὶ τῆς εἰσάξεως τούτου τοῦ νόμου, καὶ περὶ τῶν ὑπὲρ τούτου ἀπαιτουμένων προσωρινῶν μέτρων.

Ε' Ἀκροτελεύτιοι ὅρισμοί.

85. Ἐχομεν δὲ πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς δημάρχους καὶ λοιποὺς δημοτικούς ὑπαλλήλους των, ὅτι θέλουσιν ἀφιερῶσαι ὅλην των τὴν προσοχὴν εἰς τὸν πλείστου λόγου ἄξιον τοῦτον κλάδον τῶν ἀγορανομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν περὶ τροφίμων διατάξεων διὰ τὸ κοινὸν καλὸν τῶν συμπολιτῶν των, μεταχειριζόμενοι τὴν εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν νόμων καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος ἀνατεθεῖσαν ἐξουσίαν μὲ μεγίστην ἀμεροληψίαν καὶ μέριμναν.

86. Οἱ νομάρχαι καὶ ἑπαρχοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ νὰ ἐκτελῶνται μὲ ἀκρίβειαν καὶ ἀνάλογον εὐθύτητα ⁽¹⁾ οἱ ὅρισμοι τοῦ παρόντος διατάγματος εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των νομοὺς καὶ ἐπαρχίας. Οφείλουσιν ἰδιαίτέρως εἰς τὸν καιρὸν τῆς περιοδείας των νὰ πληροφοροῦνται ἀκριβῶς καὶ ἐπιτοπίως περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν κανονισμῶν τούτων, νὰ ἐπισκέπτωνται τὰς ἀγορὰς καὶ ξυλαποθήκας, ἐνεργοῦντες ταχέως τὴν κατὰ-παυσιν τῶν γινομένων παραβάσεων· ὀφείλουσι πρὸς τούτοις νὰ ἐξετάζωσι βασίμως τὰ εἰς αὐτοὺς ἀναφερόμενα παράπονα, ἀποφασίζοντες περὶ τούτων ταχέως καὶ ἀμερολήπτως.

(1) γράφει ἰσότητα.

Β. Δ. 31 Δεβρίου 1836. — Περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας (¹).

Μέρος πρῶτον. — Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθ. 1. (²). — Ἄρθ. 2. Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία διαιρεῖται εἰς διοικητικὴν καὶ δικαστικὴν.

Ἄρθ. 3. — 4. (²).

5. Τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς συσκευάσεως καὶ συντηρήσεως τῶν ἀναποφεύκτων ἀστυνομικῶν καταστημάτων πληρόνεται παρὰ τῶν δῆμων. — Πρὸς τοῦτο θέλουν χρησιμεύσει πρὸ πάντων αἱ προερχόμεναι ποσότητες ἐκ τῶν προστίμων, ἐκ τῆς μερίδους τῶν δικαιωμάτων τῶν διαβητηρίων, τῶν ἀγορῶν, τῶν σταθμικῶν καὶ μετρικῶν δικαιωμάτων, καὶ ἄλλων παρομοίων παραχωρηθέντων εἰς τοὺς δῆμους παρὰ τῆς κυβερνήσεως (³).

(¹) ΕφΚ. 1836 170. Τὸ Διάταγμα τοῦτο κατατάσσεται ἐνταῦθα ὡς νομοθετικόν.

(²) Κατηργήθησαν μετὰ τὸν ν. ΒΡΠΗ' 1893. Ἀφέθη δὲ τοῖς δημάρχοις (κατὰ τὸ ἄρθ. 32 τοῦ νόμου τούτου ἡ ὑποβολὴ παρατηρήσεων ἐπὶ πάσης ἐλλείψεως ἢ παρεκτροπῆς.

(³) Ἀλλὰ μετὰ τὸν ν. ΒΡΠΗ' 1893 τὰ τῆς ἀστυνομίας ἔξοδα βρύνουσι τὸ Δημόσιον, εἰς δὲ περιέρχονται κατὰ τὸ ἄρθ. 37 τοῦ ἰδίου νόμου καὶ τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικεῶν ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα, ἐνῶ τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἄρθ. 5 κατονομαζόμενα ἔσοδα ἐξακολουθοῦσιν ἀνήκοντα εἰς τοὺς δῆμους· ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦσιν οἱ δῆμοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐνθα καὶ τὰ τελευταῖα περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον κατὰ τὸ ἄρθ. 11 τοῦ ν. ΡΚΣ' 1849 περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας εἰς τοὺς δῆμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

**Μέρος Δεύτερον. — Περὶ ἀστυνομικῶν
ὀργάνων καὶ περὶ ἱεραρχίας των.**

Ἄρθ. 6—19 (1).

**Μέρος Τρίτον. — Περὶ διοικητικῆς
ἀστυνομίας.**

20 Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ἀντικείμενον ἔχει νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐνεστώτων νόμων, διατάξεων, καὶ κανονισμῶν, καὶ νὰ προλαμβάνῃ τὰ πλημμελήματα, ἐγκλήματα, καὶ τὰς παραβάσεις τῶν ποινικῶν ὀρισμῶν.

21. Ἡ διοικητικὴ ἀστυνομία περιλαμβάνει εἰδικῶς ὅλα τὰ εἰς τὸ μέρος τοῦτο διαλαμβανόμενα ἀντικείμενα, καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν κανονίζεται ἐν γένει κατὰ τοὺς ἐνεστώτας νόμους καὶ τὰς διατάξεις, καὶ ἰδίως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος.

22. Οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπάλληλοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐνεργήσουν τι ἀντικείμενον εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις, ἢ εἰς τοὺς προλαβόντας καὶ ἐπομένους ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος· ἐκ τούτων τῶν χρεωστοῦν νὰ ἀκολουθῶσιν αὐτοὺς κατ' ἀκρίβειαν χωρὶς νὰ τοὺς ὑπερβούνωσιν, ἢ νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ὑπερβασιν αὐτῶν.

23. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των, χρεωστοῦν νὰ παρρησιάζωσι τὴν εἰς

(1) Δὲν ἰσχύουσι μετὰ τὸν ν. ΒΡΠΗ 1873.

διαφόρους περιστάσεις ἐκφρασθεῖσαν παρ' ἡμῶν ἀρχήν, νὰ μὴ περιορίζουν κἀνένα εἰς τὴν ἐλευθέραν κάρπωσιν τῆς ἰδιοκτησίας του, καὶ τὴν ἀτομικὴν του ἐλευθερίαν, παρ' ὅσον ἀπαιτεῖται παρὰ τῶν ἐνεστώτων νόμων, δηλαδὴ νὰ ἐπιτρέπουν ἐντὺς τῶν νομίμων ὁρίων εἰς πάντα πολίτην καὶ κάτοικον τὴν δυνατὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεών του, καὶ νὰ παραλείπωσι πᾶσαν περιττὴν καὶ μὴ ὑπαγορευμένην παρὰ τῶν νόμων ἐπέμβασιν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς σχέσεις.

24. Οἱ ἐπιφορτισμένοι ὑπάλληλοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐκδίδωσι διατάξεις ἐξ ἰδίας ἀρμοδιότητος, ἔχουν ὅμως τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐνεργῶσι καὶ νὰ δημοσιεύωσι γενικὰς διατάξεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, — 1. ὅταν πρόκειται νὰ διατάττωσι ἐπιτόπια προφυλακτικὰ μέτρα περὶ ἀντικειμένων ἀνατεθειμένων εἰς τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐξουσίαν των. — 2. ὅταν πρόκειται νὰ δημοσιεύσωσιν ἐκ νέου τοὺς νόμους καὶ ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς, ἢ νὰ προσκαλῶσι τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου εἰς τὸ νὰ συμμορφώνωνται με αὐτούς, ἢ νὰ δίδωσι νουθετήσεις καὶ κανονισμοὺς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεώς των.

25. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι (1) εἰμποροῦν νὰ κἀμνωσιν ἀπόφασιν ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ.

26. Παρόμοιαι γενικαὶ ἀποφάσεις (2) θέλουν ἐκδίδεσθαι κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς τύπους. — Κατὰ τὸ ἔτος . . . τὴν . . . ὥραν . . . ἡμεῖς δήμαρχος (3)

(1) πρόσθετος δέν.

(2) οἶαι δηλ. αἱ ἐν ἀριθ. 24.

(3) γράφει νῦν μόνον: ἀστυνόμος.

... (πάρεδρος ἢ ἀστυνόμος) τοῦ δήμου... ἐπαρχίας... νομαρχίας... πληροφορηθέντες ὅτι... (ἢ θεωροῦντες ὅτι)... και συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος... (ἢ μὲ τὸ ἄρθρον... τοῦ ποινικοῦ νόμου) διατάττομεν...
 πᾶσα παράβασις τῆς παρούσης ἀποφάσεως θέλει ἐκτίθεται διὰ πρωτοκόλλου διὰ νὰ καταδιώκεται συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα... τοῦ ποινικοῦ νόμου.—
 Ἡ παροῦσα ἀστυνομικὴ διάταξις θέλει δημοσιευθῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν δῆμον ὅλον.

27. Διευθύνσις παραπόνων ἀπὸ μέρους ιδιώτου εἰς ἀνωτέραν ἀρχὴν ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς δὲν εἰπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ λάβῃ τὴν ἐκτέλεσίν του ἐνὸς δὲν ἤθελε μεταρρυθμισθῇ ἢ τροπολογηθῇ.

28. Ὁ δήμαρχος ἢ ὁ τοποτηρητὴς του δὲν δύναται νὰ ἀκυρώσῃ ἀπόφασιν τοῦ προκατόχου του, μήτε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσίν της, πρὶν ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν προϊστάμενόν του διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς διευθυντὰς τῆς ἀστυνομίας, ἢ ἐπιφορτισμένους μέρος τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως.

29. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς διευθύνσεως τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν ἔχουν ποινικὴν δικαιοδοσίαν, καθόσον δὲν κανονίζονται ἰδίως καὶ ῥητῶς διὰ τῶν νόμων ἰδιαίτεραι ἐξαιρέσεις.

30. Ἐκτὸς τῶν γενικῶν ὁρισμῶν τῶν ἀστυνομικῶν νόμων καὶ διατάξεων, οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν νὰ παρκτηρῶσι καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις, αἱ ὁποῖαι κανονίζονται εἰδικῶς εἰς τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα. 31-83.

31. Οἱ μεγίστην σημαντικότητα καὶ ἐπιρροὴν ἔχοντες ὁρίσμοι τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ ἰδίως ἐκεῖνοι τοῦ τρίτου βιβλίου αὐτοῦ (ἀστυνομικαὶ παραβάσεις), πρέπει νὰ κῆνται πρὸ ὀφθαλμῶν τῶν δημοτικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ὅχι μόνον κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας (ἄθρα 84-88), ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνην τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, καὶ χρησιμεύουν εἰς αὐτὰς ὡς ὁδηγὸς εἰς τὰς διατάξεις τῶν πρὸς ἀποφυγὴν παραβάσεων τῶν νόμων, πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας εἰς τὸν κοινὸν βίον, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας· χρεωστοῦν ὅχι μόνον νὰ καταδιώκωσι τὰ κακουργήματα, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπαντῶσι τὸ κακὸν διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ.

32. "Ἐν τῶν σημαντικωτέρων προβλημάτων τῆς ἀστυνομίας εἶναι ἡ διαχείρισις καὶ συντήρησις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας. "Ὀλη ἡ εὐθύνη ὡς πρὸς τοῦτο πίπτει εἰς τοὺς δῆμους ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν ἀρχῶν, καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι τὴν πρωτίστην διεύθυνσιν αὐτῆς· ἐπὶ τούτῳ χρεωστοῦν νὰ ἀπομακρύνωσι πᾶσαν αἰτίαν, ἥτις δύναται νὰ τὴν διαταράξῃ, νὰ ἐνεργῶσι συχνὰς περιπόλους ἐν κεντίον τοῦ ἀργοῦ καὶ ὑπόπτου ὄχλου· νὰ μὴν ἐπιτρέπωσιν ὑποκλοκὰς, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἰδίως τὴν ἄπορον τάξιν τῶν κατοίκων.—"Ὅταν ταραχθῇ ἡ κοινὴ ἡσυχία, οἱ διευθύνται τῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν νὰ πράττωσι τὸ κατὰ δύναμιν διὰ νὰ συλλάβωσι τοὺς πρωταιτίους καὶ συνενόχους, καὶ νὰ ἀποκαταστήσωσι πάλιν τὴν ἡσυχίαν.—"Ὅταν ἡ ἀστυνομία εἰδοποιηθῇ ἐπισήμως ἢ ἰδιαιτέρως περὶ πραχθέντος ἢ πραχθήσομένου ἐγκλήματος, περὶ προσ-

βολῆς ἐναντίον τῆς ζωῆς, τῆς ιδιοκτησίας, ἢ τῆς τιμῆς ἀτόμου τινός, χρεωστεῖ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ κακόν, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ πρόσωπα καὶ σκεύη, καὶ ἀκολούθως νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας.

33. Οἱ δῆμαρχοι, πάρεδροι, ἢ ἀστυνόμοι, ἅμα παρατηρήσουν ἀρχᾶς στασιαστικῶν κινήματων, χρεωστοῦν, ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ, νὰ εἰδοποιήσωσι τὴν ἀνωτέραν ἀρχήν· χρεωστοῦν ὡσαύτως νὰ λαμβάνωσιν ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ καὶ σοφὰ μέτρα, ἱκανὰ πρὸς καθυσύχασιν τῶν πνευμάτων, καὶ κατὰπαυσιν τῆς ταραχῆς.

34. Αἱ στασιαστικαὶ συσσωματώσεις ἐναντίον τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων, τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας τῶν τροφίμων, τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐργασίας καὶ βιομηχανίας, χρεωστοῦν νὰ καταπαύωνται παρ' αὐτῶν, ἅμα γίνουν ἀνωφελῶς τρεῖς προσκλήσεις μὲ τύμπανον ἢ σάλπιγγα, καὶ ἀκολούθως πρέπει νὰ γίνεσθαι κατὰ τοὺς τύπους ἢ δικαστικὴ καταδίωξις.

35. Ὁ αὐτὸς τρόπος προσκλήσεως καὶ ἐκτελέσεως ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, εἰς περίπτωσιν στασιαστικῆς συσσωματώσεως ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τῶν ἀτόμων, τῶν ιδιοκτησιῶν, τῶν ἀρχῶν, καὶ ἐναντίον τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἢ πρὸς ἀπόλυσιν τῶν φυλακισμένων ἢ καταδίκων.

36. Πρὸς διάλυσιν τῶν στασιαστῶν, ὅταν εἶναι ἀνάγκη, προσκαλοῦν ἐγγράφως τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν μὲ τοὺς ἀκολούθους τύπους.—'Εν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Ἡμεῖς δῆμαρχος τοῦ δήμου. . . προσκαλοῦμεν τὸν διοικητὴν τῆς χωροφυλακῆς ἢ τῶν ἐπισταθμευμένων εἰς τὸν δῆμον τοῦτον στρα-

τευμάτων τῆς γραμμῆς, ἢ τετραρχιῶν, νὰ χορηγήσῃ ἀμέσως τὸν ἀριθμόν. . . ἀναγκάστον πρὸς διάλυσιν τῆς γενομένης συσσωματώσεως ἐπὶ τῆς πλατείας. . . ἅμα αἱ προσδιδρισμέναι παρὰ τοῦ νόμου προσκλήσεις γίνωσι παρ' ἡμῶν ἢ παρὰ τοῦ ἀστυνόμου. — Εἰς τὰς προσκλήσεις τῆς ἐνόπλου δυνάμεως πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ἡ πραγματικὴ τῆς ἐπέμβασις ὅσον εἶναι δυνατόν ἀκινδύνως, καὶ νὰ μὴ γίνεται πλεόν χρῆσις τῆς βίας, εἰμὴ ὅσον εἶναι ἀναποφεύκτως ἀναγκάστον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐκδόσεως.

37. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ νὰ συμπράττωσιν ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐνεργείας τῶν παρὰ τῆς χωροφυλακῆς λαμβανομένων μέτρων πρὸς κατάρχεσιν τῶν στρατιωτικῶν λειποτακτῶν καὶ (1) αἰχμαλώτων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν ἐγκληματιῶν, καὶ νὰ ὑποστηρίζωσι πάντοτε τὴν χωροφυλακὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐγκαίρως καὶ ἐντόνως. — "Ἀρθ. 38 (δὲν ἰσχύει).

39. Ἐκτὸς τούτου, εἰς τοὺς δῆμους, ὅπου εἶναι ἀναγκάστον, πρέπει νὰ συσταίνωνται ἰδιαίτεραι ἀστυνομικαὶ φυλακαί.

40. Αὐστηροτάτη ἐπαγρύπνησις πρέπει νὰ ἐνεργῇται ἐπὶ τῆς ληστείας καὶ τῶν ἐκ ταύτης προερχομένων ἐγκλημάτων, καὶ πᾶν ὅ,τι συντείνει πρὸς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ σύλληψιν τῶν κακούργων Ὁ νόμος τῆς 10 Νοεμβρίου τ. ε. (2) πρέπει

(1) Πρόσθετε δρ· πετρευσάντων.

(2) Περὶ εὐθύνης τῶν δῆμων ὡς πρὸς τὰς πραττομένας ληστείας ἐντὸς τῆς περιφερείας των — ὅστις ὅμως δὲν ἰσχύει νῦν.

νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρῶτιστος ὁδηγὸς εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς, αἵτινες πρέπει νὰ φροντίζωσι τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν, διὰ νὰ ἀπαλλάττωσι τὰ ἄτομά των ἀπὸ προσωπικὴν εὐθύνην, τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου ἀπὸ ζημίαν, καὶ τὸν δῆμον ἀπὸ εὐθύνας.

41. Ἀπαγορεύονται αἱ ράβδοι μὲ σούβλας καὶ ἄλλα παρόμοια κρυπτὰ ὅπλα, καὶ πρέπει νὰ ἐπαγρυπνῇται αὐστηρῶς ἡ ἐνέργεια τῶν περὶ ὀπλοφορίας νόμων καὶ διαταγμάτων (1).

42. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἄτομα φέροντα προσωπεῖα νὰ φέρωσιν ὅπλα καὶ νὰ παρεισδύωσιν εἰς οἰκίας χωρὶς ἄδειαν τῶν ἐνοικούντων. Διατάττουν τὴν κράτησιν, τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προσωπείου, καὶ τὴν παράδοσιν εἰς τὰ δικαστήρια ἀτόμου πλημμελήσαντος καὶ ἀποποιουμένου κατὰ πρόσκλησιν ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἀρχήν· ἐναντίον τῆς παραβάσεως τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης πρέπει νὰ δημοσιεύωνται ἀστυνομικαὶ εἰδοποιήσεις κατὰ διαφόρους περιόδους.

43. Οἱ δῆμαρχοι ἢ τοποτηρηταί των εἰς ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα ἐκδίδουν διαβατήρια διὰ τοὺς ὁδοιποροῦντας εἰς τὸ ἐσωτερικόν, καὶ ἐκτελοῦν ἰδίως πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὅ,τι ἐκανονίσθη διὰ τοῦ εἰδικοῦ διατάγματος τῆς 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλίου) 1835 (2).

44. Αἱ ἄνω εἰρημέναι ἀρχαὶ διατάττουν εἰς τοὺς ξενοδόχους καὶ ἐνοικιαστὰς οἰκιῶν νὰ ἐγγράφωσιν ἀμέσως ἄνευ λευκοῦ, ἐπὶ καταλόγου μονογραφημένου παρ' αὐτῶν, τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελ-

(1) Ἰδε κατωτ. Β. Δ. 18 Φεβρ. 1833. — Περὶ ἀδείας τοῦ ὀπλοφορεῖν.

(2) Ἰδε κατωτ. Β. Δ. Περὶ ἐσωτερικῶν διαβατηρίων.

μα, τὴν συνήθη διαμονήν, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου τῶν ἀτόμων, ὅσα διενυκτέρευσαν παρ' αὐτοῖς ἂν καὶ διὰ μίαν μόνην νύκτα, καὶ ἀπαιτοῦν τὴν παρουσίαν τῶν καταλόγων τούτων κατὰ δεκαπενθημερίαν.

45. Εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὰ χωρία ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία ἐξακριβώνει τὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους. — Εἰς τὸν κατάλογον θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι ἡ διακλήρυξις ἐκάστου περὶ τοῦ ὀνόματος, τῆς ἡλικίας, τόπου τῆς γεννήσεως, τελευταίας κατοικίας, ἐπιτηδεύματος, καὶ ἄλλων μέσων ὑπάρξεως. — "Ὅστις δὲν ᾔθελεν ἔχει κἀνὲν μέσον ὑπάρξεως θέλει δεικνύει πολίτας διαμένοντας εἰς τὸν δῆμον, οἵτινες τὸν γνωρίζουν καὶ ἡμποροῦν νὰ δώσωσι καλὴν μαρτυρίαν τῆς διαγωγῆς του. "Ὅσοι ὄντες ἐν στάσει νὰ ἐργασθῶσι δὲν ἔχουν οὔτε μέσα ὑπάρξεως, οὔτε ἐργόχειρον, οὔτε ἐγγυητάς, θέλουν σημειοῦσθαι ἰδιαιτέρως. — "Ὅσοι ἀποποιηθοῦν πᾶσαν διακλήρυξιν θέλουν ἐγγράφεσθαι μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὴν κατοικίαν των, καὶ μὲ τὴν σημείωσιν «ἄτομα ὑποπτα». "Ὅσοι ἀποδειχθοῦν ὡς δώσαντες ψευδεῖς διακλήρυξεις θέλουν ἐγγράφεσθαι μὲ τὴν σημείωσιν «κακόβουλοι». — Ἀφοῦ οἱ κατάλογοι οὗτοι καταστρωθῶσι, δὲν μένει πλέον εἰμὴ ἡ διόρθωσις καὶ τελειοποιήσις αὐτῶν ἐτησίως ὡς πρὸς ἐλάττωσιν καὶ αὔξησιν, καὶ ἄλλας μεταβολάς. Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται ὅλα τὰ περιττὰ γραψίματα καὶ πᾶσα παρενόχλησις τῶν ἀτόμων, νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἄνω εἰρημένων σημειώσεων, νὰ παραλείπεται πᾶσα ἐπέμβασις εἰς τὰς ἐσωτερικὰς οἰκογενειακὰς σχέσεις, καὶ νὰ

ἐκτελῆται ἡ ἐργασία μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν φιλαν·
θρωπίαν.—Οἱ κατάλογοι οὗτοι κοινοποιοῦνται εἰς
τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς τῆς χωρο-
φυλακῆς εὐρισκομένους εἰς περιοδεῖαν.

46 Ἡ ἐπαίτησις δὲν πρέπει νὰ συγχωρῇται καὶ
μάλιστα ἡ εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀλλ' οὔτε ἡ διατριβὴ
τῶν ἐπαιτῶν εἰς δημόσια μέρη· πρέπει νὰ ἀπομα-
κρύνωνται πάντοτε, πρὸ πάντων ὅμως οἱ ἀηδεῖς
ἀσθενεῖς καὶ ἀνάπηροι, διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσιν ὡς ἐκ
τούτου δυστυχήματα εἰς ἐγκύους γυναῖκας (1).—
Ξένοι ἐπαῖται πρέπει νὰ ἀποπέμπωνται πάντοτε
εἰς τοὺς δήμους των, καὶ πρὸς τοῦτο τίθενται
ὑπὸ ἰδιαιτέρων ἐπαγρύπνησιν καὶ συνοδίαν.—Ἐ-
παῖται καὶ ἄργοι πρέπει νὰ ἀναγκάζωνται εἰς ἐρ-
γασίαν, ὅταν ἦναι ἱκανοὶ ἐργασίας· εἰς ἐναντίαν
περίπτωσιν, πρέπει νὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ κα-
τάστημα τῶν πτωχῶν τοῦ δήμου.—Εἰς τὰς πό-
λεις, αἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν διεύθυνσιν τῶν κατα-
στημάτων τῶν πτωχῶν δημοτικαὶ ἀρχαί, πρέπει
νὰ φροντίζωσι πάντοτε πρὸς σύστασιν καταστη-
μάτων ἐργασίας ἐπὶ συνεννοήσει καὶ συνεργείᾳ τῶν
ἀστυνομικῶν των ὑπαλλήλων.

47. Ἀνατίθεται εἰς τὴν εἰδικὴν φροντίδα τῶν
ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἡ διατήρησις τῆς εὐτα-
ξίας εἰς μέρη, ὅπου γίνονται μεγάλαι συναῖξεις ἀν-
θρώπων, ὡς εἰς ἀγοράς, πανηγύρεις, τελετάς, θέα-

(1) Ἴδε κατωτέρω Ἐγκ. ἀριθ. 214 Περὶ τῶν φυγοποι-
ων καὶ φυλοβίων 28 Δεβρίου 1848. Ἐγκ. ἀριθ. 41 Περὶ
ἐπατείας κληρικῶν—11 Μαΐου 1849 Ἴδε κατωτέρω καὶ
Πρᾶξιν τῆς Ἰονίου γερουσίας διὰ νὰ παύσῃ ἡ διακονία
Ἐρκ. 1866 σ. 380

τρα, παιγνίδια, καφενεΐα, ἐκκλησίας, καὶ ἄλλα δημόσια μέρη.

48. Ὡς ἐκ τούτων καθὼς καὶ διὰ ἄλλους ἀστυνομικοὺς σκοποὺς πρέπει νὰ γίνεταί ἰδιαίτερα ἐπαγρύπνησις— 1. τῶν ἀγορῶν, πλατειῶν, τῶν ξένων ἐμπορίων, καπήλων, μεταπρατῶν, βαστάζων, καὶ ἐπιτρόπων (παραγγελιοδόχων).— 2. εἰς τοὺς ποταμούς, τὰ νεώλκεια, τοὺς λιμένας, τὰ ναυπηγεΐα, τὰ περάματα, τοὺς ὄχθους, τὰ πασσαλώματα, τὰ καταστήματα, ὅσα εὕρισκονται ἢ θέλουν συστηθῇ πλησίον ποταμῶν διὰ τὰ λευκαντήρια, δημόσια λουτρά, κολυμβητικὰ σχολεΐα, ποτιστήρια, τὰς πηγάς, καὶ τὰ ὑδροδοχεΐα.— 3. εἰς τὰ μέρη ὅπου διαμένουν αἱ κοιναὶ ἁμαξίαι διὰ τὴν πόλιν καὶ ἐξοχήν, καὶ εἰς τοὺς ἡνιόχους, ἁμαξηλάτας, καὶ ἐνοικιαστὰς ἵππων. Θέλουν ἐνεργεῖ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀγορῶν, λιμένων, καὶ ὄρμων, τῶν τροφίμων, ποτῶν καὶ ζωοτροφίων.

49 Ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ,— 1. τοὺς ξενοδόχους καὶ ἐνοικιαστὰς κατοικιῶν ὡς πρὸς τοὺς ὁδοιπόρους.— 2. τοὺς οἰνοπώλας καὶ ζαχαροπώλας, καὶ ὅλους τοὺς λοιπούς, τῶν ὁποίων αἱ οἰκίαι εἶναι ἀνοικταὶ εἰς τὸ κοινόν.— 3. τὰς συνάξεις ἢ συναναστροφάς, ὅπου οἱ ἰδιῶται εἶναι δεκτοὶ ἐπὶ ῥηταῖς συμφωνίαις.— 4. τὴν διαγωγὴν τῶν κατοίκων, τῶν ὁποίων τὰ μέσα ὑπάρξεως εἶναι ἄγνωστα ἢ ὀλίγον γνωστά.

50. Χρεωστοῦν νὰ καταστέλλωσιν αὐστηρῶς τὰς προσβάλους τὰς ἡθῆν πράξεις, καὶ ἀπαγορεύουν πᾶν ὅ,τι τείνει πρὸς διαφθορὰν αὐτῶν· ἐπὶ τούτῳ, 1. ἐπιτηροῦν ἰδίως τὰ ἄτομα, εἰς τὰ ὁποῖα προσάπτεται ἀσωτεία καὶ διαφθορὰ τῶν ἡθῶν τῶν

νέων ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.—2. ἀπαγορεύουν τὴν ἀσέλγειαν εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ ἰδίως ἐν καιρῷ νυκτός.—3. ἐπιβάλλουν πρόστιμον εἰς τοὺς κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀσελγοῦντας.—4. ἐμποδίζουν κοινὰς γυναικάς νὰ περιφέρωνται εἰς τοὺς δημοσίους περιπάτους.—5. ἀπαγορεύουν τὴν πώλησιν ἢ ἔκθεσιν ἰχθυογραφημένων, ἐζωγραφημένων, χαλκογραφημένων, ἢ λιθογραφημένων εἰκόνων, περιεχουσῶν παραστάσεις ἀσελγεῖς καὶ ἀντικειμένους εἰς τὰ καλὰ ἥθη· ἐπιτηροῦν ὡσαύτως τὴν ἔκθεσιν καὶ τὴν πώλησιν κακοῦθων περιστάσεων, χωρὶς ὅμως νὰ περιορίζεται ἡ νόμιμος ἐλευθερία τῶν φρονημάτων καὶ τῆς συνειδήσεως καὶ ἰδίως τῶν ὀρισμῶν τοῦ νόμου τῆς 11 (23) Σεπτεμβρίου 1833 (1)—6. ἐπιτηροῦν ἰδιαίτέρως τοὺς γόητας ἢ ἀπαταιῶνας, καὶ ἀπαγορεύουν ὅλας τὰς ἐνδυμασίας καὶ τοὺς τρόπους ἐναντίον εἰς τὴν σεμνότητα, καὶ πάντα λόγον ἀντικείμενον εἰς τὰ ἥθη.—7. ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὰ κοινὰ μέρη τοὺς κολυμβητάς, οἵτινες προσβάλλουν τὴν δημόσιον σεμνότητα, τόσον εἰς τοὺς ποταμούς, ὅσον καὶ εἰς τὰ παράλια· προσδιορίζουν ἰδιαίτερον μέρος διὰ τὰ λουτρά τῶν γυναικῶν, καὶ ἐμποδίζουν τοὺς ἄνδρας νὰ λούωνται εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.—8. ἡ ἐπαγρύπνησις τῶν κοινῶν παιγνιδίων καὶ κινήτων θεάτρων, καθόσον ἀφορᾷ τὰ καλὰ ἥθη, ἀνατίθεται εἰς τὴν ἰδιαίτεραν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας.—9. διορίζουν τὸ κλείσιμον τῶν καφενείων καὶ καπηλείων εἰς προσδιωρισμένους ὥρας, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς ἐσπέρας

(1) νόμ. περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ μετέρχεσθαι τὴν τυπογραφίαν λιθογραφίαν ἢ βιβλιοπωλίαν τοῦ τύπου (ἴδε τεύχ. διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ σελ. 105).

τὸν χειμῶνα, καὶ μετὰ τὴν ἐνδεκάτην τὸ καλοκαῖρι (1). — 10. παιγνίδια τύχης εἰς δημόσια μέρη ἀπαγορεύονται (2).

51. Ἡ ἀστυνομία χρεωστεῖ νὰ προσέχῃ ἰδιαιτέρως πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν αἰτιῶν, αἱ ὁποῖαι ἡμποροῦν νὰ προξενήσουν δυστυχήματα. Διὰ τοῦτο πρέπει πρωτίστως νὰ ἐπαγρυπνῇ τὰς δημοσίους ὁδούς, — 1. ἐμποδίζοντες πληγώσεις ἀτόμων διὰ τῆς ἀμέτρου ταχύτητος τῶν ἵππων καὶ ἀμαξῶν. — 2. ἐμποδίζοντες εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ἐνοικιαστάς, καὶ πωλητὰς ἵππων νὰ τοὺς γυμνάζωσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν, δρόμων, καὶ ἄλλων δημοσίων μερῶν καὶ ἐν γένει νὰ κάμνωσιν εἰς τὰ μέρη ταῦτα γυμνάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ προξενήσωσι βλάβην εἰς τοὺς διαβάτας. — 3. ἐμποδίζοντες τὴν ἐπὶ τῶν στεγῶν καὶ παραθύρων ἔκθεσιν ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα πίπτοντα ἤθελον πληγώσει ἢ βλάβῃ τοὺς διαβάτας. — 4. ἀπαγορεύοντες τὴν ἔκθεσιν ἀγγείων καὶ κιβωτίων μὲ ἄνθη καὶ δενδρίδια ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν καὶ δωμάτων, ἐκτὸς μόνον ὅταν εἶναι ὑποστηριγμένα ὅπισθεν κιγκλίδων, ἢ στερεωμένα εἰς τὸν τοῖχον. — 5. ὑποχρεοῦντες τοὺς στεγοσκεπαστάς καὶ ἄλλους τεχνίτας, οἵτινες ἐργάζονται ἐπὶ τῶν οἰκιῶν καὶ ἄλλων κτιρίων, νὰ προσαρτῶσιν εἰς σχοινίον κρεμάμενον ἕως τὸ ἔδαφος, ἐγγράφους εἰδοποιήσεις πρὸς γινῶσιν τῶν διαβατῶν. — 6. ἀπαντῶντες ἀπευκταῖα συμβάντα, τὰ ὁποῖα ἤθελον συμβῇ διὰ τρελλῶν ἢ μανιωδῶν περιφερομένων ἐλευθέρως ἢ λυσσάντων κυνῶν καὶ

(1) Ἴδε κατωτέρω Β. Δ. 24 Ἰβρίου 1835 — Περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἀγορῶν κλπ.

(2) Ἴδε κατωτέρω Ἐγκ. ἀριθ. 88 τῆς 31 Δεβρίου 1850.

κακοποιῶν ἢ ἀγρίων θηρίων. — 7. εἰς τοὺς δῆμους, ὅπου δὲν ὑπάρχει σφακτήριον, διὰ νὰ ἀπαντῶνται δυστυχήματα, τὰ ὁποῖα ἡμποροῦν νὰ προξηνηθῶσι ἀπὸ τὰ διαφεύγοντα ζῶα, παραγγέλλοντες τοὺς κρεοπώλας νὰ σφάζωσι τοὺς βόας καὶ τὰς δαμάλεις ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν οἰκιῶν των, κλείοντες τὰς θύρας ἐν καιρῷ τῆς σφαγῆς. — 8. ἐμποδίζοντες τοὺς παῖδας νὰ κτυπῶσιν ἢ νὰ βλάπτωσι τοὺς διαβάτας. — 9. φροντίζοντες ἐντὸς τῶν πόλεων των τὴν τακτικὴν φώτισιν τῶν ὁδῶν, καὶ εἰς ἄλλους δῆμους τὴν φώτισιν συχναζομένων περασμάτων μάλιστα εἰς μέρη ἐπικίνδυνα (1).

52. Πρέπει νὰ ἀσφαλίζεται πάντοτε ἡ ἐλευθέρα δίοδος τῶν δημοσίων ὁδῶν· καὶ ἐπὶ τούτῳ — 1. θέλουν ἐμποδίζει τὴν παρενόχλησιν τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας διὰ τῆς κρατήσεως τῶν ἀμαξῶν, καὶ ἐκφορτώσεως τῶν πραγματειῶν ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν, εἰς στενὰς ὁδοὺς, ἢ καθ' ὅποιονδῆποτε ἄλλον τρόπον. — 2. θέλουν ἀπαγορεύει νὰ παρενοχλῶσι τὰ ζεύγη τὴν ἐλευθερίαν τῶν δημοσίων ὁδῶν, καὶ θέλουν προσδιορίζει τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐκθετόντων πραγματείας ἐμπόρων κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀγορῶν, πανηγύρεων ἢ ἐορτῶν. — 3. θέλουν ἐπαγρυπνεῖ, ὥστε νὰ μὴ συμβαίνωσι φθοραὶ εἰς τὰς ὁδοὺς, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν λοιπὴν ἀστυνομίαν ἐπὶ τῶν ὁδῶν, νὰ διατηρῶνται ἀκριβῶς οἱ ὅρισμοὶ τοῦ διατάγματος τῆς 1 (13) Δεκεμβρίου τ. ε. (2).

(1) Ἰδε κατωτ. Ἐγκ. ἀριθ. 33. Περὶ μετακομιδῆς πυρίτιδος 30 Ἀπριλ. 1845 καὶ Ἐγκ. ἀρθ. 7. — Περὶ τῆς διὰ ξηρᾶς μεταφερομένης πυρίτιδος. 15 Ἰαν. 1857.

(2) Ἰδε κατωτ. Β. Δ. 1836. Περὶ ἐπιτηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν.

53. Αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, ἐπιφυλαττομένης τῆς διευθύνσεως παραπόνων, καὶ κατὰ λόγον τῶν ἐπιτοπίων σχέσεων, καὶ ἰδίως τῆς ἐλευθερίας τῶν διόδων καὶ τῆς χαρμολύνης προσόψεως τῶν δημοσίων πλατειῶν καὶ ὁδῶν, καθὼς καὶ δι' ἄλλους ἀστυνομικοὺς σκοποὺς ἐπιτρέπουν ἢ ἀπαγορεύουν — 1. τὴν σύστασιν κρεοπωλείων καὶ μαγειρίων. — 2. τὴν ἀνέγερσιν προστεγίων καὶ παρκομίων οἰκοδομῶν προεχουσῶν ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν. — 3. τὴν ἀνέγερσιν μικρῶν ἐργαστηρίων καὶ κινήτων πωλητηρίων.⁽¹⁾

54. Θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν καθαριότητα καὶ τὴν καλὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων ὁδῶν, καὶ ἐπιφορτίζονται ἐπὶ τούτῳ — 1. νὰ ἐμποδίζωσι πᾶσαν φθοράν. — 2. νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν καθάρισιν τῶν ὁδῶν, καὶ νὰ προσδιορίσωσιν ἐπὶ τούτῳ καθαριστικὴν τάξιν. Πρὸς τοῦτο ἤθελεν εἰσθαι ἀναγκαῖον ὅλαι αἱ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι τῶν πόλεων νὰ καθαρίζωνται καθημερινῶς, ἡ τοῦλάχιστον δις τῆς ἐβδομάδος· καὶ πρὸς τοῦτο αἱ ἀκαθαρσίαι νὰ συσσωρεύωνται ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς οἰκοδεσπότας καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς δήμους, καὶ νὰ μεταφέρονται καὶ νὰ ῥίπτωνται ἐκτὸς τῆς πό-

(1) ΑρΠ 198 τοῦ 85. Ὁ ἀστυνόμος . . . δικαιούται νὰ ἐκδώσῃ ἐγκαίρως ἀστυνομ. διάταξιν, ἀπαγορεύουσαν τὴν ὑπαρξίν ξυλίνων παραπηγμάτων, ὡς χρησιμευόντων ὡς ἐστίας δυσωδῶν καὶ ἀκαθάρτων ὑλῶν καὶ ὑποκειμένων εἰς πυρκαϊάν· ἐπομένως δικαιούται ἐπὶ τῇ βίσει αὐτῆς νὰ διατάξῃ καὶ τὴν κατεδάφισιν τοιοῦτου ξυλίνου παραπήματος, ὃ δὲ πολίτης, οὗ τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον ὀφείλει νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ ἀσφαλείας τῶν δημοτῶν, οὐδεμίαν λογίζεται ἐκ τούτου ὑφιστάμενος ζημίαν.

λεως ἐπὶ ἀμαξῶν καλῶς κλειομένων παρὰ τοῦ προσ-
 φέροντος περισσότερα ἢ τοῦ ζητοῦντος ὀλιγώτε-
 ρα. Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ ρίπτωνται ἀπὸ τὰς
 οἰκίας ἐπὶ τῶν ὁδῶν σαρώματα, κόπρος, ἀκαθαρ-
 σία κτλ. Ἀλλ' αἱ ἀκαθαρσίαι πρέπει νὰ συσσω-
 ρεύωνται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν οἰκιῶν, καὶ δὲν
 συγχωρεῖται νὰ ἐνόνωνται μὲ τὰς λοιπὰς ἀκαθαρ-
 σίας τῶν ὁδῶν, εἰμὴ εἰς περίπτωσιν γενικῆς τῶν
 ὁδῶν καθαρίσεως. Ἐκτὸς τούτου, ἡ ἐπαγρύπνησις
 τῆς ἀστυνομίας διὰ τὴν καθαριότητα ἐκτείνεται
 καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν κύλῶν, ὅπου δὲν ἐπιτρέ-
 πεται πολλὰ μεγάλη ἀκαθαρσία, ἡ συσώρευσις
 καθαρμάτων, ὡς βλαβερὰ εἰς τοὺς ἐνοικοῦντας καὶ
 εἰς τοὺς γείτονας. — 3. εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ πε-
 ριτρέχῃσι ζῶα ἐλευθέρως εἰς τὰς ὁδοὺς ἐντὸς τῶν
 πόλεων καὶ προαστείων τῶν, ἢ νὰ ὀδηγῶνται ποί-
 μνια ἢ σφάγια διὰ τῶν πόλεων. — 4. ἐντὸς τῶν
 πόλεων δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐν κοινῷ ἐκτέλεσις τῶν
 ἀναγκῶν εἰς καθὲ μέρος, ἐξ ἐναντίας πρέπει νὰ προσ-
 διορισθῶσιν ἐπὶ τούτῳ ἰδιαίτερα παράμερα μέρη,
 καὶ, εἰ δυνατόν, δημόσια ἀναγκαῖα. Ἐνταυτῷ οἱ
 οἰκοδεσπόται πρέπει νὰ ὑποχρεῶνται πρὸς οἰκοδο-
 μὴν τῶν ἀπαιτουμένων ἀναγκαιῶν, καὶ ἐκ διαλειμ-
 μάτων εἰς νυκτερινὴν καθάρσιν τῶν ποτὲ τὰ ἀναγ-
 καῖα δὲν πρέπει νὰ ἔχῃσι τὴν ἑξοδὸν τῶν πρὸς τὴν
 ὁδόν, ἀλλ' οὔτε αἱ ἐκχοαί. Καὶ εἰς τὰ χωρία οἱ
 σωροὶ καὶ λάκκοι τῶν κόπρων δὲν πρέπει νὰ κῆν-
 ται πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ ἔμπροσθεν τῶν οἰκιῶν, ἀλλ'
 ὀπισθεν. — 5. Νὰ παραγγέλλῃσι τὴν συμμόρφωσιν
 μὲ τὰς διατάξεις περὶ διατηρήσεως τῶν ὀχετῶν
 τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, καὶ τῶν ὑδρορρόων. — 6.
 ἐνεργοῦντες τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν,

τοῦ πηλοῦ καὶ βορβόρου, καὶ τῶν ἐρειπίων.—7. νὰ διορίζωσι νὰ ῥίπτωσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἄμμον, ὅταν τυχὸν συμβῇ παγετὸς καὶ κατὰ τὴν διάλυσιν τῶν πάγων νὰ διορίζωσι τὴν καθάρισιν τῶν ὀλισθηρῶν μερῶν. — 8. τὸ λιθόστρωτον τῶν ὁδῶν πρέπει νὰ εὐρίσκεται πάντοτε εἰς καλὴν κατάστασιν, ὥστε διὰ τῶν προερχομένων κενῶν νὰ μὴ προξενῇται σύ-
ναξις ὑδάτων ἢ ζημία τις. Ὡσαύτως ὅλοι οἱ δρό-
μοι δι' ἁμάξας καὶ πεζοὺς ἐντὸς καὶ πλησίον πό-
λεων πρέπει νὰ διατηρῶνται εἰς καλὴν καὶ ἀσφα-
λὴν κατάστασιν, διὰ νὰ μὴ συμβαίνωσι δυστυχή-
ματα εἰς τοὺς διαβάτας ἐξ αἰτίας τῶν εὐρισκομέ-
νων λάκκων, ἀσκεπάστων δεξαμενῶν, κακῶν δια-
βάσεων κτλ.—9. τὸ καλοκαίρι πρέπει νὰ βρέχων-
ται αἱ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι τῶν πόλεων δις τῆς ἡμέ-
ρας ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς οἰκοδεσπότας μὲ ἀγγεῖα ἔμ-
προσθεν τῶν οἰκιῶν των, καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς δή-
μους διὰ κάδων φερόντων σκύτινον σωλῆνα.—10.
ποταμοὶ καὶ ῥύακες, οἵτινες ῥέουν διὰ πόλεων καὶ
χωρίων, πρέπει νὰ διατηρῶνται καθαροί, καὶ δὲν
πρέπει νὰ συγχωρῇται ῥίψιμον ἀκαθαρσιῶν εἰς αὐ-
τούς. Οἱ ὅχетоι οἵτινες χρησιμεύουν πρὸς ἀποχέ-
τευσιν τῶν ἀκαθαρσιῶν, πρέπει νὰ καθαρίζων-
ται μίαν φορὰν κατ' ἔτος, διὰ νὰ ἀποφεύγεται
πᾶσα ἐπισώρευσις ἢ ἔμφραξις τῶν ἀκαθαρσιῶν.
Ὡσαύτως πρέπει νὰ καθαρίζωνται συνεχῶς καὶ
αἱ βρύσεις, δεξαμεναί, καὶ τὰ ὑδραγωγεῖα, καὶ
ἐπὶ τούτῳ πρέπει νὰ διορίζωνται ἰδιαίτεροι ὑδρα-
γωγοί. — 11. Εἰς μέρη κείμενα πλησίον τῆς θα-
λάσσης ἢ ὑδάτων, πρέπει νὰ γίνεται φροντίς, ὥστε
νὰ ἀπαντᾷται πᾶσα πλημμύρα ἢ ἐπισώρευσις πη-
λοῦ ἢ βορβόρου, τὸ ὑποῖον κατορθοῦται δι' οἰκο-

δομήσεως, προχωμάτων, μώλων, καὶ διὰ συνεχοῦς καθαρίσεως τῶν λιμένων.

55. Μὲ μεγίστην καὶ διηνεκῇ φροντίδα ἐπαγρυπνοῦν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας τῶν πόλεων, καὶ ἐπὶ τούτῳ θέτουν εἰς ἐνέργειαν τοὺς ἡδη ὑφ'εστῶτας καὶ λεπτομερεῖς ὑγειονομικοὺς κανονισμούς· διὰ τὴν σημαντικότητα δὲ καὶ ἔκτασιν τοῦ ἀντικειμένου, γίνονται ἰδίως προσεκτικοὶ εἰς τὰ ἀκόλουθα·—1. εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διατάγματος τῶν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλ.) 1834 περὶ ἐνταφιάσεων·—2. εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ διατάγματος τῆς 13 (25) Μαΐου 1834 περὶ ἱατροσυνεδρίου·—3. εἰς ἐκείνας τῶν 7 (19) Δεκεμβρίου 1834, τῶν 6 (18) Μαρτίου 1835, καὶ τῶν 15 (27) Ἰουνίου τ. ε. (1)—4. εἰς τὸν περὶ ἐμφυλιάσεως νόμον τῶν 4 (16) Ἀπριλ. 1835. (2)—5 εἰς τὸ περὶ βδελγῶν διάταγμα τῶν 12 Φεβρ. τ. ε.—6. εἰς τὸ περὶ ἐξολοθρεύσεως τοῦ φυτοῦ φλώμου διάταγμα τῶν 2 (14) Ἀπριλ. τ. ε. — 7. εἰς τὸ σημερινὸν περὶ κολλητικῶν νόσων.

56. Διατάττονται τρὸς τούτοις ἰδιαιτέρως καὶ καθίστανται ὑπόχρεοι αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί·—1. νὰ ὑποστηρίζωσι δραστηρίως παντοῦ τὰς λοιμοκαθαρτικὰς ἀρχάς·—2. εἰς⁽³⁾ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν οἰκιῶν ὅπου εὕρισκονται φρέατα, νὰ τὰ διατηρῶσιν εἰς καλὴν κατάστασιν, νὰ τὰ καθαρίζωσι, καὶ

(1) ΒΔ. 7 (19) Δεβρίου 1834 περὶ ἀδείας τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τὴν ἱατρικὴν, χειρουργίαν κλπ.—ΒΔ. 5 (17) Μαρτίου 1835 περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἱατρικῶν τιμημάτων.—Β. Δ. 15 (27) Ἰουνίου 1836 περὶ τῶν μαιῶν.

(2) Β.Δ. 4 (16) Ἀπριλ. 1835 περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς δαμαλίδος.

(3) γράφ. νὰ ὑποχρεοῦν.

νὰ τὰ ἐξορύττωσιν.—3. εἰς(1) τὴν σύστασιν ἰδιω-
τικῶν κρεοπωλείων, καὶ προσδιορίζοντες τὸ μέρος
ὅπου πρέπει νὰ μεταφέρεται τὸ αἷμα τῶν ζώων καὶ
τὰ λείψανα τῶν ἐσφαγμένων.—4. εἰς (1) τὴν πώ-
λησιν κρεάτων πολλὰ νέων ζώων καὶ πεσόντων ἐξ
ἀσθενείας ἢ πηλαιότητος.—5. εἰς τὴν κατάσχε-
σιν καὶ ἐπιθεώρησιν ζώων ὑπόπτων κολλητικῶν νό-
σων, καὶ τὴν θανάτωσιν τῶν τοιούτων.—6. εἰς τὴν
κατόρυξιν τῶν ἐρρίμμένων ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἢ πλησίον
κατοικιῶν ζώων εἰς βάθος τοῦλάχιστον τεσσάρων
ποδῶν, ἢ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν εἰς μεμονωμέ-
να μέρη.—7. εἰς τὰς μεγάλας πόλεις νὰ ἀπομα-
κρύνωσιν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τῶν κατοικιῶν τὰς
πολυαριθμούς καὶ ὑπερβαίνουσας τὴν οἰκιακὴν ἀ-
νάγκην χήνας, ὄρνιθας, νήσσας, τοὺς χοίρους, λα-
γίδια, καὶ ὅσα προξενοῦν κακὴν ἀποφορὰν.—8. εἰς
τὴν κατάσχεσιν τῶν διεφθαρμένων ποτῶν καὶ τρο-
φίμων, πωλουμένων εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ τὰ ἐργα-
στήρια παρὰ τῶν κρεοπωλῶν, ἀρτοποιῶν, οἰνοπω-
λῶν, ζυθοποιῶν, ζαχαροποιῶν, καπήλων.—9. εἰς(2)
τὴν ἐντὸς τῶν δήμων σύστασιν τεχνουργείων καὶ
ἐργοστασίων, ἀπαγορευομένων παρὰ τῶν νόμων (3).

57. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἐπιτηρῶνται,—1 τὰ
ἐργαστήρια ὅπου πωλοῦνται τὰ ἱατρικά, καὶ ἐκτε-
λοῦν τοὺς ἀφορῶντας τὰ φαρμακοπωλεῖα κανονι-
σμούς.—2. τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι, φρονοῦσαι ὅτι

() γράφ. ν' ἀπαγορεύωσι.

(2) γράφε: ν' ἀπαγορεύωσι.

(3) ΑρΠ. 81 τοῦ 86. Ἐκ τῶν ἀρθ 54, 55 καὶ 56 τοῦ
'Αστ. Ν. προκύπτει ὅτι ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ
προβῇ νομίμως εἰς τὴν ἐξολόθρευσιν ἐφθαρμένων καὶ νο-
σοφόρων ὀνίων, ἔστω καὶ μὴ ἐκτεθειμένων πρὸς πώλησιν,
ὡς ἐνεργοῦσα κατὰ νόμον προληπτικῶς.

γνωρίζουν θαυμασιουργὰ ἱατρικὰ, διορίζουν συχνά-κις βλαβερά·—3. τοὺς πρακτικούς, οἵτινες πωλοῦν ἱατρικὰ, κηρύττοντες ὅτι διὰ τούτων ἐνήργησαν θαυμασιώδεις ἰατρεύσεις·—4. διεφθαρμένα ἄτομα, τὰ ὅποια διὰ τροφῶν, ποτῶν, ἢ ἱατρικῶν προξενοῦν τὴν ἀποβολὴν γυναικῶν ἢ κορασίων ἐγκύων·—5. τελευταῖον τοὺς ἱππιατροὺς, οἵτινες ὠφελούμενοι τὴν εὐκολίαν τῆς χρήσεως ἱατρικῶν, τὰ μεταχειρίζονται εἰς ἰατρείαν ἀνθρώπων.(1)

58. Πρέπει νὰ λαμβάνεται μεγίστη φροντίς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ἀστυνομίαν· ἐπὶ τούτῳ πρέπει νὰ κεῖνται διηνεκῶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ διατάγματα τῶν 6 18) Μαρτίου 1833 καὶ ἐκεῖνα τῶν 3 (15) Ἀπριλίου 1835·⁽²⁾ ὡσαύτως πρέπει ἰδίως νὰ λαμβάνεται φροντίς, ὥστε νὰ χαράττωνται καλαὶ οἰκοδομικαὶ γραμμαί, νὰ μὴ οἰκοδομῶνται νέα κτίρια χωρὶς σχέδια, νὰ ἐπισκευάζωνται ἢ νὰ κατεδαφίζωνται τὰ ἐπισφαλῆ κτίρια, νὰ ἐνεργῶνται πρόσφοροι βελτιώσεις, νὰ ἀπαντῶνται κίνδυνοι πυρκαϊᾶς, νὰ ἐξετάζεται τὸ οἰκοδομικὸν ὕλικόν, νὰ

(1) Κατὰ τὸ Β. Δ. 7 Δεβρίου 1834 περὶ ἀδείας τοῦ ἐπαγγέλλεσθαι τὴν ἱατρικὴν κλπ. καὶ τὸ Β. Δ. 29 Μαρτ. 1835 περὶ πωλήσεως ἱατρικῶν, ἀπαγορεύεται εἰς πάντα νὰ μετέρχεται τὸ τοῦ ἱατροῦ ἐπάγγελμα, ἐὰν μὴ ἔχῃ τὸ πρὸς τοῦτο δίπλωμα, ἀπαγορεύεται δ' ὡσαύτως εἰς πάντα νὰ πωλῇ ἱατρικὰ, ἐὰν μὴ εἶναι φαρμακοποιὸς ἢ φαρμακέμπορος. Οἱ ἐξ εἰδοπωλῶν (épiciers) δύνανται νὰ πωλῶσι μόνον τὰ εἰς τὰς τέχνας χρήσιμα ἱατρικὰ. Εἰς δὲ τοὺς κτηνιάτρους ἀπαγορεύεται νὰ ἰατρεύωσιν ἢ χειρουργῶσιν ἀνθρώπους.

²⁾ Β Δ. 6 Μαρτ. 1833 περὶ τῶν ποινῶν τῶν ἀστυνομ. παραβάσεων ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν καθαριότητα, ὡς πρὸς τὰ τρόφιμα καὶ τὰς οἰκοδομὰς ἐπιχειρήσεις. — Β. Δ. 3 Ἀπριλ. 1835 περὶ ὑγιεινῆς οἰκοδομῆς πόλεων καὶ κωμῶν.

συντηρῶνται τὰ δημόσια κτίρια καὶ μνημεῖα, νὰ μὴν ἐπιτρέπωνται δημόσιοι ἐπιγραφαὶ ἄνευ προλαβούσης γνώσεως καὶ ἐγκρίσεως τῆς ἀστυνομίας· νὰ ἀπομακρύνωνται ὅλα τὰ ἐμπόδια τῶν διόδων καὶ νὰ διατηρῶνται εἰς καλὴν κατάστασιν τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ αἱ βρύσεις.

59. Ἐναντίον τῶν πυρκαϊῶν πρέπει νὰ λαμβάνωνται πρὸς τούτοις τὰ ἀκόλουθα προφυλακτικὰ μέτρα·— 1. νὰ ἐπισκέπτωνται τοὺς φούρνους καὶ τὰς καμίνους συνωδευμένοι ἀπὸ πραγματογνώμονας, ὡσάκις τὸ ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις, καὶ νὰ διατάττωσιν ὅσον τάχιστα τὴν ἐπισκευὴν ἢ ἀμέσως κατεδάφισιν τῶν φούρνων ἢ καμίνων εὐρισκομένων εἰς κακὴν κατάστασιν·— 2. νὰ ἐπαγρυπνῶσιν αὐστηρῶς νὰ μὴν ἀνάπτωνται πυρὰ ἐντὸς τῶν χωρίων εἰς μικροτέραν ἀπόστασιν τῶν ἑκατὸν μέτρων ἀπὸ τὰς οἰκίας·— 3. νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου εἰς τοὺς ἀχυρῶνας καὶ σταύλους, ἢ τῆς πλησιάζσεως εἰς σωρούς γεννημάτων ἢ ἱππονομῆς μὲ τσιμπούκια ἀνημμένα, ἢ μὲ φῶτα μὴ εὐρισκόμενα εἰς καλοκλεισμένους φανούς·— 4. νὰ ἀπαγορεύωσιν εἰς τοὺς ξενοδόχους νὰ μεταχειρίζωνται ἐντὸς τῶν σταύλων, παραθέσεων ἀμαξῶν, καὶ ἄλλων κτιρίων, ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἱππονομή, ἀνοικτοὺς φανούς, λύχνους, ἢ κηρία, ὅπως καὶ ἂν ᾖναι τοποθετημέα· — 5. νὰ ἐπαγρυπνῶσιν, ὥστε οἱ πολῖται, οἵτινες ὡς ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ ἔχωσιν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των ἐμπρήσιμον ὕλην, νὰ τὴν φυλάττωσιν εἰς μεμονωμένα μέρη, μακρὰν τῶν καμίνων καὶ φούρνων·— 6. νὰ ἐπιτηρῶσι τὰς ἀντλίας, τὰ ὕδροδοχεῖα, ἀγγεῖα καὶ ἄλλας μηχανὰς ἀναγκαίας

πρὸς ἀπόσβεσιν πυρκαϊῶν.—7. νὰ φροντίζωσι πρὸς σύστασιν καὶ δημοσίευσιν συστηματικῆς τάξεως ἐν καιρῷ πυρκαϊῶν καθὼς καὶ πρὸς ἐνέργειαν αὐτῆς (1). — 8. νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὥστε νὰ μὴ γίνωνται πυροβολήσεις εἰς τὰ κατοικημένα μέρη τοῦ δήμου ἄνευ ἀδείας, καὶ νὰ μὴ συγχωρῇται τοῦτο, εἰμὴ ὅταν δὲν ἐνδέχεται νὰ προξηνηθῇ κἀνὲν δυστύχημα.

60. Ἡ ἐπὶ τῶν τροφίμων καὶ τῆς συναλλαγῆς αὐτῶν ἀστυνομία ἔχει μεγίστην σημαντικότητα καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐπιρροήν. — Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τούτῳ μὲ διηνεκῇ προσοχὴν, καὶ νὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς ἐνεσιῶτας λεπτομερεῖς κανονισμοὺς, καὶ ἰδίως ἐκείνους τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835 (2).

61. Ἰδιαιτέρον κλάδον τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας ἀποτελεῖ ἡ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπιτήρησις. — Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ πρέπει νὰ ὑποστηρίζωσι τὴν ἐλευθέραν βιομηχανίαν τῶν ἐμπορευομένων, καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπωσι παράνομα ἐμπόδια, μονοπωλεῖα, ἢ περιορισμοὺς. — Εἰς αὐτάς ἀπόκειται ἡ διαχείρισις τῶν ἐνεστωσῶν τάξεων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ἡ παῦσις τῶν ἀνακαλυπτομένων καταχρήσεων εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα, καθὼς καὶ ἡ συντήρησις καὶ παρακίνησις τοῦ συναγωνισμοῦ, ἢ ἀπρόμακρυνσις παντὸς περιορισμοῦ, καθόσον δὲν

(1) Ἴδε κατωτ. Β. Δ. 18 Αὐγ. 1861. Περὶ ἀρμοδιότητος καὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ Φρουραρχείου, τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν πυροσβεστῶν κατὰ τὰς πρὸς κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν ἐνεργείας.

(2) Ἴδε κατωτ. Β. Δ. 6 Ἀπρ. 1835. — Περὶ τῶν ἀγορανομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν διὰ τὰ τρόφιμα διατάξεων.

εἶναι νομίμως συγχωρημένος. — Ἐπίσης χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσι τὴν αὐθαίρετον χρῆσιν ἐπιγραφῶν καὶ συμβόλων, καθὼς καὶ τὴν ἀντιποίησιν τῶν δικαιωμάτων⁽¹⁾ ἀνευ προλαβούσης ἐκπληρώσεως τῶν νομίμων συνθηκῶν.

62. Μεταξὺ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐργάζονται ἐπὶ δαίγματι, καὶ χορηγοῦν τὰς ἀναγκαῖας ζωοτροφίας, ὡς ζυθοποιεῖα, κρεοπωλεῖα, ἄρτοποιεῖα, ξενοδοχεῖα, καπηλεῖα, ἀπαιτοῦν τὴν ἰδιαιτέραν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας. Διὰ συνεχῶν καὶ ἐπαναλαμβανομένων ἐπισκέψεων καὶ ἐξετάσεως θέλει βεβαιοῦται, ἀνίσως τὰ διατιμημένα ἀντικείμενα τῶν ἐπιτηδευμάτων πωλῶνται ἄφθαρτα καὶ μὲ ἀκριβῆ μέτρα καὶ σταθμούς, καὶ ἀνίσως τὰ διατιμημένα ἀντικείμενα πωλῶνται κατὰ τὴν προσδιωρισμένην παρὰ τῆς ἀστυνομίας τιμὴν⁽²⁾.

63. Αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦν — 1. τὰ ἄτομα, τὰ ὅποια τεχνουργοῦν χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ σκευή, νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον τὴν ἰδιωτικὴν των σφραγίδα μὲ τὸ ὄνομα των ἐπὶ χαλκίνης πλακός, προωρισμένης εἰς τοῦτο. — 2. τοὺς χρυσοχόους, νὰ παρουσιάζωσι τὴν διακήρυξιν των εἰς τὸ δημαρχεῖον. — 3. τοὺς τεχνουργοῦντας ἢ καθορίζοντας χρυσὸν ἢ ἀργυρον διὰ τὸ ἐμπόριον, νὰ δίδωσι τὴν διακήρυξιν των εἰς τὸ δημαρχεῖον, μονογραφοῦν καὶ παρασημειοῦν τὰ κατὰστιχα, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ ἔμποροι ἐγγράφουν τὴν ὕλην καὶ τὰ τεχνουργήματα ἐκ χρυσοῦ ἐκτυπωμένα ἢ ἀνεκτύπωτα, τὰ ὅποια πωλοῦνται, καὶ εἰς τὰ ὅποια κατὰστιχα θέλουν σημειοῦσθαι

(1) γράφει ἐπιτηδεύματος.

(2) Ἰδε κατωτ. ἐγκ. ἀριθ. 10881 τῆς 26 Ἀπρ. 1875.

ἡ φύσις, ὁ ἀριθμός, τὸ βάρος, καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς ὕλης ἢ τῶν τεχνουργημάτων μὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς κατοικίας τῶν πωλούντων αὐτά. — Δὲν ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς χροσοχοὺς καὶ ἐμπόρους νὰ ἐκθέτῃσι τὰ τεχνουργήματά των εἰς τὴν ἀγοράν, πρὶν ἐξετασθῶσιν αἱ πραγματεῖαι των ἀπὸπραγματογνώμονας.

64. Τὸ ἐμπόριον, τὸ ὅποῖον εἶναι τόσον σημαντικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς δήμους της, πρέπει νὰ ὑποστηρίζεται πρὸ πάντων παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν — Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ προσαρμοσθῶσιν ἰδίως αἱ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἐξεφράσθησαν ἐν γένει εἰς τὸ ἄρθρον 61 καὶ 62 περὶ ἐπιτηδευμάτων. — Ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἀγορῶν πρέπει νὰ ἔμβωσιν εἰς πρᾶξιν οἱ ὅρισμοι τοῦ διατάγματος τῶν 6 (18) Ἀπριλίου 1835 (1) — Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ χρεωστοῦν νὰ συμπράττωσι πρὸς ἐνέργειαν τῶν σημαντικῶν διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν διαταγμάτων καὶ νομίμων ὁρισμῶν τῶν 15 (27) Δεκεμ. τ. ε (2) ἐξ ἐπαγγέλματος, ὡς καὶ κατὰ πρόσκλησιν, ὅτε παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνεργείας ταύτης ἐντὸς τῆς ἀστυνομικῆς δικαιοδοσίας. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων περὶ νομισμάτων, μέτρων, καὶ σταθμῶν, πρέπει νὰ ἐπιτηρῇται μὲ ἐπιμέλειαν, καὶ ἐπὶ τούτῳ παραπέμπονται αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἰδίως εἰς τοὺς νόμους καὶ διατάγματα τῶν 8 (20) Φεβρουαρ. καὶ 17 (29) Αὐγούστ. 1833, 19 (31) Μαρτίου

(1) Β. Δ. Περὶ ἀγορανομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν, διὰ τὰ τρόφιμα διατάξω, Ἰδε κατωτέρω.

(2) Β. Δ. Περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

1835, καὶ 28 Σεπτεμβρ. (10 Ὀκτωβρ.) τ. ε. (1).

65. Ἡ ἀγορανομικὴ ἀστυνομία τίθεται ὡσαύτως ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν δημάρχων, παρέδρων αὐτῶν, καὶ τῶν ἀστυνόμων, καὶ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτιστον ἀντικείμενον τῆς προσοχῆς καὶ δραστηρίου φροντίδος των.—Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο χρεωστοῦν νὰ συμμορφῶνται ἀκριβῶς μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ ἀγροφυλάκων νόμου τῶν 31 Δεκεμβρίου 1836 (12) Ἰανουαρίου 1837 (2). — Ἐκτὸς τούτου γνωστοποιοῦνται εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 66 περιλαμβανόμενοι ὁρισμοί, καὶ καθυποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀκριβῇ προσαρμογὴν αὐτῶν.

66. Ἐπαγρυπνοῦν ὥστε — 1. κἀνείς πρὸ τῆς ὀριμότητος τῶν καρπῶν νὰ μὴ κόπτη ἢ φθεῖρῃ τὰ γεννήματα ἄλλου ὄντα πράσινα, ἢ ἄλλα προϊόντα τῆς γῆς· — 2. κἀνείς νὰ μὴ φθεῖρῃ τὰ γεννήματα ἄλλου, ἢ νὰ καταβάλλῃ φυτὰ προελθόντα ἐκ φύσεως, ἢ δι' ἀνθρωπίνης ἐργασίας· — 3. κἀνείς νὰ μὴ πληγόνῃ ἢ φονεύῃ ἐκ προμελέτης ζῶα ἢ κυνηγετικούς σκύλους ἄλλου· — 4. νὰ μὴ συντρίβῃ ἢ φθεῖρῃ κἀνείς τὰ ὄργανα τῆς ἐργασίας· — 5. νὰ μὴ μεταθέτῃ ἢ νὰ μὴ ἀφαιρῇ κἀνείς σημεῖα ἢ δένδρα θεμένα πρὸς προσδιορισμὸν ὁρίων μεταξὺ διαφόρων κληρονομιῶν· νὰ μὴ ἄρπάξῃ κἀνείς τὴν κοπριστι-

(1) Β. Δ. 8 Φεβρ. 1833 περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ νομισματικοῦ συστήματος Β. Δ. 17 Αὐγ. 1883 περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν Τουρκικῶν νομισμάτων Β. Δ. 19 Μαρτ. 1835 περὶ παραδοχῆς ξένων νομισμάτων εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους (ἅπαντα καταργηθέντα ἡιὰ τοῦ ν. Σ Δ' 10 Ἀπρ. 1867 περὶ νομισματικοῦ συστήματος)—Β. Δ. 28 76ρίου 1836 περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν.

(2) Β. Δ. περὶ προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν. Ἴδε κατωτέρω.

κὴν ὕλην ἄλλου.— 7. νὰ μὴ φθείρῃ κἀνεὶς ἐμφυ-
λιάσεις καρπίμων δένδρων ἢ ἄλλων ἢ νὰ κόπτῃ ὁ-
λοκλήρως ἢ κατὰ μέρος τὰ φυτευμένα δένδρα ἀνή-
κοντα εἰς ἄλλον.— 8. νὰ μὴ γεμίζῃ κἀνεὶς τὰς
τάφρους, νὰ μὴ κόπτῃ κλάδους ζωντανῶν φραγμῶν,
καὶ νὰ μὴ λαμβάνῃ ξηρὰ ξύλα.— 9. νὰ μὴ ὀδηγῇ
κἀνεὶς εἰς ξένην ἰδιοκτησίαν ζῶα ὁποιουδήποτε εἶ-
δους, καὶ ποτὲ εἰς τὰ τεχνητὰ λιβάδια, εἰς ἀμ-
πελῶνας, φυτείας ἐλαιῶνων, συκαμίνων, ῥοδιῶν, λε-
μονιῶν, καὶ ἄλλων παρομοίων δένδρων, καθὼς καὶ
εἰς ἄλλας σποράς ἢ δενδροφυτείας, ἢ ἄλλας ἐντε-
λουμένας ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων. Χρεωστοῦν νὰ
ἐμποδίζωσιν εἰς πάντα ἕκαστον,— 1. νὰ φυτεύσῃ
δένδρα πλησίον τῆς διακριτικῆς γραμμῆς δύο κλη-
ρονομιῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν μὴ ἐπιτρεπομένην παρὰ
τοῦ νόμου.— 2. νὰ ἐμβαιήνῃ ἔφιππος εἰς ἐσπαρμέ-
νους παρ' ἄλλων ἀγρούς.— 3. νὰ ἐμβαιήνῃ ἂν καὶ
πεζὸς εἰς ξένους ἀγρούς, ὅπου εὐρίσκονται γεν-
νήματα, καθὼς καὶ κάθε ἄλλου προϊόντος.

67. Δὲν ἡμποροῦν νὰ ἐνεργήσουν τὴν κράτησιν
κἀνεὶς γεωργοῦ ἐνασχολουμένου μὲ ζῶα εἰς γεωρ-
γικὰς ἢ ἄλλας ἐργασίας ἢ πρὸς φύλαξιν ποιμνίων,
πρὶν γένῃ πρόβλεψις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ζώων,
παρὰ μόνον εἰς περιπτώσιν ἐγκλήματος· καὶ εἰς ἐγ-
κληματικὴν ὁμῶς καταδίωξιν πρέπει ἀμέσως μετὰ
τὴν κράτησιν νὰ γίνῃ ἡ ἀνήκουσα πρόβλεψις ἐπὶ
προσωπικῇ εὐθύνῃ τῶν ἐνεργούντων τὴν κράτησιν.

68. Ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς σταχυολόγους, κα-
λαμωτάς, καὶ ἐπιφυλλιστάς, εἰς τὰ μέρη ὅπου ὑ-
πάρχει ἡ συνήθεια τοῦ σταχυολογεῖν, καλλαμαῖ-
σθαι, ἢ ἐπιφυλλίζειν, νὰ ἐμβαινῶσιν εἰς τοὺς ἀ-
γρούς, χλόας, καὶ ἀμπέλους, ὅπου εἶναι συναγμέ-

νοι οἱ καρποί, πρὶν τῆς ἐντελοῦς μετακομιδῆς αὐτῶν, καὶ γνωστοποιοῦν εἰς αὐτούς, ὅτι ἡ σταχυολογία, καλᾶν μωσις, καὶ ἐπιφύλλισις εἶναι ἀπηγορευμέναι εἰς κάθε ἄγρον περικλεισμένον.

69. Καθ' ἕκαστον ἔτος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὠριμότητος τῶν σταφυλῶν, αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ προσδιορίζουν τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρύγου. — Γνωστοποιοῦν ὡσαύτως τὸ τέλος τοῦ τρύγου, καὶ προσδιορίζουν τὴν ἡμέραν, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιφύλλισις εἰς τὸ κυνήγιον.

70. Ἀνακαζοῦν τοὺς ἰδιοκτῆτας καταστημάτων γεωπονικῶν καὶ κήπων, ν' ἀπομακρύνωσιν ἀπὸ τὰς δημοσίας ὁδοὺς λίθους, ἄμμον, ἄσβεστον, παλαιὰ ξύλα, λείψανα τῆς κηπουρίας, προερχόμενα ἀπὸ τὰ κτήματά των, καὶ ἀνίσως οἱ ἰδιοκτῆται δὲν τὸ κάμουν μόνοι των, ἐνεργοῦν τὴν καθάρισιν ταύτην μὲ τὰ ἔξοδά των.

71. Φροντίζουν ἰδιαιτέρως πρὸς διόρθωσιν καὶ συντήρησιν τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὁδηγουσῶν ὁδῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ προσέχουν, ὥστε οἱ γεωργοὶ ἢ ἄλλοι νὰ μὴ φθείρωσι καθ' ὅλον δὴ ποτε τρόπον τὰς δημοσίους ὁδοὺς, ἢ νὰ οἰκαιοποιῶνται μέρος τοῦ πλάτους των.

72. Χρεωστοῦν νὰ ἀπομακρύνωσι καὶ ἀπὸ τοὺς εἰς τοὺς ἀγροὺς φέροντας δρόμους πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προξενήσῃ δυστύχημα, καὶ ἐπομένως ἐπαγρυπνοῦν, ὥστε—1. τὸ στόμα τῶν λατομείων νὰ ᾔνε πάντοτε περιτριγυρισμένον μὲ φράγματα, σάνιδας, καὶ ἄλλα ἐμπύδια, τὰ ὅποια ἡμποροῦν ν' ἀπαντῶσι δυστυχήματα. —2. οἱ μελισσῶνες νὰ μὴν εὑρίσκωνται πολλὰ πλησίον τῶν δημοσίων ὁδῶν, διὰ νὰ μὴ προέρχωνται ἀπευκταῖα συμβάντα.

73. Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας κτημάτων κειμένων πλησίον πλευστῶν ποταμῶν, νὰ ἀφίνωσι κατὰ μῆκος τῶν ὄχθων τοῦλάχιστον ἕξ πηχῶν (μέτρων) πλάτος διὰ δρόμον καὶ διὰ τὰ ζεύγη, χωρὶς νὰ ἡμποροῦν νὰ φυτεύωσι δένδρα, μήτε νὰ περιφράττωσι πλησιέστερον τῶν 8 Βασ. πήχεων ἀπὸ τὸ μέρος, ὅπου ἔλκονται τὰ πλοῖα, καὶ δέκα⁽¹⁾ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

74. Ἐμποδίζουν, — 1. νὰ ἀποστρέφωσι τὰ ὕδατα πλευστῶν ποταμῶν, ἢ νὰ ἐξασθενῶσι ἢ νὰ μεταβάλλωσι τὸν ῥοῦν των διὰ τάφρων, χανδάκων, ἢ ὀχετῶν. — 2. νὰ ἐξορύττωσιν ἄμμον ἢ ἄλλην ὕλην πλησιέστερον τῶν τριάκοντα ποδῶν ἀπὸ τὰς ὄχθας.

75. Ἐμποδίζουν τὸ ῥίψιμον ἀκαθαρσιῶν εἰς τοὺς ποταμούς, βρύσεις, φρέατα, καὶ δεξαμενάς, καὶ τὴν ὥς ἐκ τούτου παρενόχλησιν τῆς ἐκκαρπώσεώς των. Ἐπὶ τούτῳ προσδιορίζουν εἰς τοὺς βυρσοδέψας καὶ βαφεῖς, οἱ ὅποιοι δὲν εἰμποροῦν νὰ ἐργάζωνται, εἰμὴ εἰς ὄχθας ποταμῶν, καταλλήλους θέσεις ὑποκάτω τῶν δῆμων.

76. Ἀνευ προλαβούσης διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ δὲν συγχωροῦν εἰς κἀνένα νὰ κατασκευάζῃ γέφυραν στερεὰν ἢ κινητὴν, κλεισιᾶδα, ἢ τεχνουργεῖον, πρόφραγμα, μύλον, πρόχωμα, καὶ ὅποιον-δήποτε ἄλλο ἐμπόδιον εἰς τὸν ἐλεύθερον ῥοῦν τῶν ὑδάτων, εἰς πλευστοὺς ποταμούς καὶ αὐλακκας. — Περὶ ἐπιστάσεως τῶν τελευταίων ἀντικειμένων πρέπει νὰ γίνεται παντοῦ ἰδιαιτέρα φροντίς, καὶ νὰ συντάττωνται οἱ ἀναγκαῖοι κανονισμοί.

77. Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ ἐνοικια-

(1) Γράφε δύο.

στάς μύλων ἢ κατεσκευασμένων τεχνουργείων νὰ κρατῶσι τὰ νερὰ εἰς ὕψος ἀζήμιον πρὸς τοὺς λοιπούς, καὶ τοὺς κατασταίνουν ὑπευθύνους, διὰ πᾶσαν ζημίαν, τὴν ὁποίαν τὰ νερὰ ἤθελαν προξενήσει εἰς τὰς γειτονικὰς ἰδιοκτησίας διὰ τοῦ μεγάλου ὕψους των ἀπὸ τὸ ὑδροδοχεῖον ἢ ἄλλως.

78. Ἐμποδίζουν εἰς καθένα νὰ πλημμυρίσῃ τὴν κληρονομίαν τοῦ γείτονός του μετοχετεύων ἐπ' αὐτῆς ὕδατα μὲ τρόπον ἐπιζήμιον.

79. Ἐμποδίζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας πηγῆς τινος νὰ ἀλλάζωσι τὴν διεύθυνσίν της, ὅταν χορηγῇ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ δήμου, χωρίου, ἢ χωριδίου τινός, τὸ ἀναγκαῖον νερόν.

80. Ἀναγκάζουν τοὺς ἰδιοκτῆτας, εἰς τῶν ὁποίων τὰ κτήματα εὐρίσκονται λιμνάζοντα ὕδατα, νὰ τὰ καθαρίζουν. — Ἐκτός τούτου πρέπει νὰ ἐνεργῇται ἀκριβῶς ὡς πρὸς τοῦτο καὶ δι' ἄλλους ἀστυνομικοὺς λόγους τὸ περὶ ὀρυζοφυτείας διάταγμα τῶν (25) Σεπτεμβρίου 1834 (1).

81. Ὅταν ἡ ἀφθονία τῶν βροχῶν καὶ ἡ διάλυσις τῶν χιόνων, ἢ πᾶσα ἄλλη αἰτία προμηνύουν προσεχῇ πλημμύραν, αἱ δημοτικαὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ διατάττουν τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα, καὶ διὰ τὸ συμφέρον τῶν ἀτόμων παραγγέλλουν καὶ τὴν μετοίκησιν τῶν ἐπαπειλουμένων οἰκιῶν. Ἄν ὅμως καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰ ληφθέντα μέτρα συμβῶσι δυστυχήματα, διανέμουν βοήθειαν εἰς τοὺς παθόντας καὶ ἀνταμοιβὰς εἰς τοὺς σώσαντας ἄτομα συρθέντα ἀπὸ τὸν ποταμόν.

82. Ἐμποδίζουν—1. τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ ἐνοί-

(1) Β. Δ. 13 Νδρίου 1834 Περὶ καλλιέργειας τοῦ ὀρυζίου.

κιαστὰς τοῦ δήμου νὰ συνεννοῶνται πρὸς ἔκπτω-
σιν ἢ οὐτιδανὸν προσδιορισμὸν τῶν ἡμερομισθίων
τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν μισθῶν τῶν ὑπηρετῶν. —2.
τοὺς θεριστάς, ὑπηρέτας, καὶ ἐργάτας, νὰ συμφω-
νῶσι μετὰξὺ τῶν διὰ νὰ αὐξάνωσιν ἢ νὰ προσδιο-
ρίζωσι τὸ ποσὸν τῶν ἡμερομισθίων τῶν μισθῶν.

83. Ἀνίσως συμβῇ ἐπιδημία εἰς τὰ ζῶα, αἱ
ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ δὲν πρέπει νὰ περιορίζωνται εἰς
τὴν ἐξακριβῶσιν τῶν παραβάσεων τοῦ νόμου περι-
λαμβανομένων εἰς τὰ ἄρθρα 574, 575, 576 τοῦ
ποινικαῦ νόμου, ἀλλὰ πρὸ πάντων χρεωστοῦν νὰ
διατάττωσι τὰ ἀπαιτούμενα προφυλακτικὰ μέσα,
καὶ νὰ συμμορφῶνται μὲ τοὺς περὶ τούτου ἐνεστῶ-
τας κανονισμοὺς, γνωστοποιούσαι τὰ δέοντα εἰς τὸν
διοικητήν.

Μέρος Τέταρτον.—Περὶ δικαστικῆς ἀστυνομίας.

84. Ἡ δικαστικὴ ἀστυνομία, ἐνεργουμένη παρὰ
τῶν δημάρχων, παρέδρων, ἢ ἀστυνόμων, εἶνε ἐπι-
φορτισμένη νὰ ἐξετάζῃ τὰ ἐγκλήματα καὶ πλημμε-
λήματα, νὰ συνάζῃ τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις,
νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς περιστάσεις, καὶ νὰ καταστρώσῃ
τακτικὰ πρωτόκολλα περὶ τῶν αὐτουργῶν.

85. Οἱ ἀστυνόμοι, καί, εἰς τοὺς δήμους ὅπου
δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, οἱ δήμαρχοι, καί, εἰς ἑλ-
λειψιν αὐτῶν, οἱ πάρεδροί των ἐξετάζουν τὰς ἀ-
στυνομικὰς παραβάσεις συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 136
καὶ 188 τῆς δικονομίας.— Δέχονται τὰς ἀναφο-
ράς, καταμηνύσεις, καὶ τὰ παράπονα, ὅσα ἀπο-
βλέπουσιν τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις.— Σημειό-

νουν εἰς τὰ πρωτόκολλα, τὰ ὅποια συνθέτουν ἐπὶ τούτῳ, τὴν φύσιν καὶ τὰς περιστάσεις τῶν παραβάσεων, τὸν χρόνον καὶ τόπον, ὅπου συμβαίνουν, τὰς ἐπιβαρυντικὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις ἐναντίον τῶν κατηγορουμένων ὡς ἐνόχων.

86. Ἐκτὸς τούτου κοινοποιοῦν ἄνευ ἀναβολῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα ὅλα τὰ ἐγκλήματα καὶ πλημμελήματα, πραχθέντα εἰς τὸν δῆμὸν των συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 149 τῆς ποινικῆς δικονομίας. — Ἐπομένως ὅταν προσκαλῶνται, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὅταν πληροφορῶνται περὶ τοῦ πλημμελήματος, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ καταστρόνῳσι πρωτόκολλον συντείνον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐπ' αὐτοφώρῳ πράξεως, ἃν καὶ δὲν προηγήθησαν παράπονα. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

87. Γνωστοποιοῦν τὰς συμβάσας ἀστυνομικὰς παραβάσεις εἰς τὸν ἀνήκοντα εἰρηνοδίκην, καὶ ἐνεργοῦν τὴν καταδίωξιν καὶ τιμωρίαν αὐτῶν.

88. Καθ' ὅλας ταύτας τὰς ἐργασίας χρεωστοῦν νὰ συμμορφῶνται κατὰ πάντα μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, νὰ τοὺς ἐκπληρῶσιν ἀκριβῶς, καὶ ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐξοικειῶνται ὁλοκλήρως μὲ τοὺς λεπτομερεῖς κανονισμοὺς αὐτῶν. — Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πρέπει νὰ γωρίζωσι καλῶς καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς χωροφυλακῆς, καὶ κατ' ἀναλογίαν νὰ ἐνεργῶσι τὴν προσαρμογὴν τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκομένων ὁρισμῶν.

Μέρος πέμπτον. — Ἀκροτελεύτιοι ὁρισμοί.

89. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνεστώτων καὶ παρόν-

των ὁρισμῶν πρέπει νὰ συνταχθῶσι δι' ἕκαστον ἀντιαείμενον λεπτομερεῖς ὁδηγίαι διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας, καὶ μερικώτερον, — α' διὰ τοὺς δημάρχους. — β' διὰ τοὺς παρέδρους. — γ' διὰ τοὺς ἀσυνόμους — δ' διὰ τοὺς εἰρηνοφύλακας. — ε' διὰ τοὺς ἀγροφύλακας. — ς' διὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς φύλακας· εἰς τὰς ὁδηγίας ταύτας πρέπει νὰ κανονισθῶσιν ἀκριβῶς αἱ σχέσεις τῆς ἀρμοδιότητος, καὶ ἐν ταύτῃ νὰ διατηρηθῇ μεγίστη ἀπλότης καὶ ταχεῖα ἐκλέξεις. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματαίᾳ θέλει λάβει φροτίδα περὶ τούτου, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ αὐτὰς πρὸς ἔγκρισίν μας.

90. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὑπηρεσίας πρέπει νὰ συνταχθῇ περὶ τούτων εὐσύνθετον ἐγχειρίδιον περὶ τῆς δημοτικῆς ὑπηρεσίας, ὅπου νὰ περιέχωνται εἰς συστηματικὴν τάξιν ὅλαι αἱ εἰς αὐτὴν ἀναγόμεναι διατάξεις, ὅσαι περιέχονται εἰς τὰ δύο ποινικὰ νομοθετικὰ βιβλία, εἰς τοὺς μερικοὺς νόμους, τὰ διατάγματα, τοὺς κανονισμοὺς, καὶ τὰς ὁδηγίας, καθὼς καὶ εἰς τὸ παρὸν διάταγμα.

91 Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 89 διαλαμβανόμενων γενικῶν ὁδηγιῶν τῆς ὑπηρεσίας, πρέπει αἱ ὑπὸ στοιχ. β' ἕως ς' σημειωμέναι κατηγορίαι νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς ἰδιαιτέρας ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας.

92. Πρώτιστον χρέος τῶν δημοτικῶν διευθύνσεων εἶναι νὰ μεταχειρίζωνται τὰ ἀπαιτούμενα μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομίας, καὶ διὰ τοῦτο νὰ γίνεται ἡ ἀναγκαῖα φροντίς εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς· ἐπομένως πρὸ πάντων πρέπει νὰ κάμνωσι χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων εἰς αὐτὰς μέσων, νὰ προχορηγῶσιν εἰσέτι τὰ ἀναγκαῖα, νὰ πληρῶνωσι

κανονικῶς τὰ ἀστυνομικὰ ἔξοδα, καὶ ἰδίως κατὰ μῆνα τοὺς μισθοὺς τῶν ἀστυνόμων, ἀγροφυλάκων, καὶ ἀστυνομικῶν φυλάκων, καὶ καθ' ἐβδομάδα τὰ ἔξοδα τῶν ὑποδίκων (1)—Οἱ διοικηταί, ὑποδιοικηταί, καὶ δήμαρχοι ἐπαγρυπνοῦν ἰδιαίτερώς τὴν ἐνέργειαν τῆς διατάξεως ταύτης, διὰ νὰ ἀπαντῶσι μεγάλως καταχρήσεις καὶ ἐλλείψεις, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς παραμελήσεώς των.

93. Οἱ διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταὶ μας χρεωστοῦν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐν γένει τὴν δημοτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ μένουσιν πρὸς Ἡμᾶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου περιλαμβανομένων διατάξεων εἰς τὸ παρὸν καὶ εἰς προλαβόντα διατάγματα, καθὼς καὶ τὴν συμμόρφωσιν μὲ τοὺς ἐνεστῶτας ἀστυνομικοὺς νόμους.—Παντοῦ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ μεταχειρίζονται νοθετικὸν τρόπον, καὶ, ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ προτιμῶσι τὴν γλυκύτητα, πραξίτητα, καὶ πειθὴ ἀπὸ τὴν αὐστηρότητα, καθότι ὁ τρόπος οὗτος εἶναι κατάλληλος μὲ τὰ πατρικά μας φρονήματα, καὶ μὲ τὸν χαρακτῆρα, τὸ ἐλεύθερον φρόνημα καὶ τὸ καθαρὸν ἀντιληπτικὸν δῶρον τῶν ἀγαπητῶν μας ὑπηκόων.

Β. Δ. 28 76ρίου 1836. — Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν (2).

1. Τὸ σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν τοῦ

(1) (ὁ ὑπόδικος διατρέφεται ἐξ ἰδίων, οἱ δὲ ἐνδεεῖς ὑπὸ τοῦ δημοσίου (ἴδε Κανονισμόν τῶν ἐξόδων τῆς διατροφῆς κλπ τῶν ὑποδίκων 19 Αὐγούστου 1847) ὥστε οἱ δῆμοι εἶνε νῦν ἀπηλλαγμένοι τῆς φροντίδος ταύτης.

(3) ἘφΚ. 1836 σ 102.

Βασιλείου θέλει εἶναι εἰς τὸ ἐξῆς τὸ μετρικόν.—
Ἡ βάσις αὐτοῦ εἶναι τὸ γαλλικὸν μέτρον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται «πήχυς», καὶ εἶναι ἴσον μὲ τὸ δεκάκις ἑκατομμυριοστὸν μέρος τοῦ τόξου τοῦ μεσημερινοῦ, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνεται μεταξὺ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου.— Τὰ νέα μέτρα καὶ σταθμὰ θέλουν ἔχει τὴν ἐπονομασίαν «βασιλικά».

2. Αἱ ὀνομασίαι καὶ ἀμοιβαῖαι σχέσεις τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν προσδιωρίσθησαν ὡς ἐφεξῆς·

Πίναξ τοῦ βασιλικοῦ συστήματος τῶν
μέτρων καὶ σταθμῶν.

Μέτρα μήκους.

Πήχυς Μέτρον
Παλάμη ἴση 1|10 τοῦ πήχεως . . ὑποδεκάμετρον
Δάκτυλος=1|100 τοῦ πήχεως . . ὑφεκατόμετρον
Γραμμὴ=1|1000 τοῦ πήχεως . . ὑποχιλιόμετρον

Μέτρα πορείας.

Στάδιον=1000 πήχ. χιλιόμετρον
Σχοινίς=10000 » μυριάμετρον.

Μέτρα ἐπιφανείας.

Τετραγωνικὸς πήχυς τετραγωνικὸν μέτρον.
Στρέμμα=1000 τετρ. πήχεις. τετραγ. χιλιόμετρον
(décare).

Μέτρα στερεῶν καὶ ρευστῶν.

1. Γενικά.

Λίτραι=1|1000 τοῦ κυβικοῦ πήχεως ἢ ἔν κυβικόν
[ὑποδεκάμετρον (λίτρα)].

1 1|3 λίτρας εἶναι ἴση μὲ μίαν ὀκτῶν, ἢ
 1 λίτρα ἴση μὲ 3|4 τῆς ὀκτῶς.
 Κοτύλη=1|10 λίτρας ὑποδεκάλιτρον.
 Μύστρον=1|100 λίτρας ὑφεκατόλιτρον.
 Κύβος=1|1000 λίτρας ὑποχιλιόμετρον.

2. Ἰδίως διὰ τὰ γενήματα.

Κοιλὸν=100 λίτρας, ἢ 1|10 κυ-
 βικοῦ πήχεως ἑκατόλιτρον.

Σταθμά.

1. Διὰ πολύτιμα πράγματα.

Δραχμὴ ἴση μὲ τὸ ἰδικὸν βάρος τοῦ κύβου ἢ 1|1000
 λίτρας καθαροῦ ὕδατος, ἢ 1|10,000,000 κυ-
 βικοῦ πήχεως (gramme).
 Ὁβολὸς=1|10 τῆς δραχμῆς . . ὑποδεκάδραχμον.
 Κόκκος=1|100 τῆς δραχμῆς . . ὑφεκατόδραχμον.

2. Διὰ τὰς συνήθεις πραγματείας.

Μνᾶ = 1500 δραχ. ἤτοι 468 3/4 παλαιὰ δρά-
 μια, ἢ καὶ ἥμισυ χιλιόδραχμον.

3. Διὰ τὰς μεγάλας ποσότητας.

Τάλαντον=100 μνᾶς . . . Καντάριον (quintale).
 Τόνος=1000 μνᾶς Τόνος (tonneau)

3. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν πρωτίστων τού-
 των μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ ἐκείνων τῆς Κων-
 σταντινουπόλεως, τὰ ὅποια ἦσαν μέχρι τοῦδε ἐν
 χρήσει εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ὡς ἐφεξῆς·

Ὁ βασιλικὸς πήχυς=1,5432 τοῦ μικροῦ πῆ-
 χεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (α. καὶ β.).

Ἡ βασιλική $\mu\tilde{\nu}\tilde{\alpha}=1,1719$ τῆς ὀκάδος, τὰ ὀ-
ποῖα ἀποτελοῦν $168\frac{3}{4}$ παλαιὰ δράμια (γ).

Ἡ βασιλική λίτρα $= 0,03015$ τοῦ παλαιοῦ
κοιλοῦ.

α') Ὁ βασιλικὸς τετραγωνικὸς πήχυς εἶναι
ἐπομένως $= 2381$ □ πήχεις τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως, καὶ τὸ βασιλικὸν στρέμμα περιέχει 2381
τοιούτους □ πήχεις.—Τὸ δὲ παλαιὸν Πελοποννη-
σιακὸν στρέμμα πρὸς 55 πήχεις ἐκάστη τῶν τεσ-
σάρων πλευρῶν, ἢ 3025 □ πήχεις εἶναι ἐπομένως
 $1,27$ τοῦ βασιλικοῦ στρέμματος, ἢ τὸ ἀνάπαλιν
ἐν βασιλικὸν μέτρον εἶναι $= 0,787$ τοῦ παλαιοῦ
τούτου στρέμματος.

β') Μικρὸς πήχυς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ κοι-
νότερος ἐνδεξέ λεγόμενος, εἶναι $0,648$ βασιλ. πῆ-
χεως.— Καὶ ὁ μὲν μεγάλος πήχυς τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως ἀρσίν λεγόμενος $= 0,669$ βασιλ. πῆ-
χεως.— Ἐκτὸς τούτων εἶναι καὶ ἄλλος πήχυς ἐν
χρήσει (ὅμως ἄνευ νομίμων τύπων), κατὰ τὸν ὀ-
ποῖον ἐργάζοντο μέχρι τοῦδε οἱ καταμετρηταί, κτί-
σται καὶ ξυλουργοί· οὗτος ὁ πήχυς εἶναι $= 0,75$
τοῦ βασιλ. πῆχεως, καὶ ἐπομένως τὸ βασιλ. στρέμ-
μα περιέχει 1778 τοιούτους πήχεις, διότι ἕκα-
στος τούτων τετραγωνικὸς πήχυς ἐξισοῦται μὲ
 $0,5625$ τοῦ βασιλ. πῆχεως.

γ') Ἡ ὀκά $= 0,8533$ τῆς $\mu\tilde{\nu}\tilde{\alpha}$.

δ') Τὸ παλαιὸν κοιλὸν $= 33,166$ λίτρας.

4. Εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ
ὑπάρχη δι' ὅλα τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ ἐν μόνον
πρότυπον μέτρον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συνίσταται
ἐκ ῥάβδου χάλυθος ἢ χαλκοῦ ἐπὶ τῆς ὁποίας θέλει
σημειωθῇ τὸ μῆκος τοῦ Β. πῆχεως. Παρόμοια τῶ

πρωτοτύπῳ θέλουν σταλεῖ εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, καὶ θέλουν φυλάττεσθαι εἰς τὸ γραφεῖον τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν. Τὰ δείγματα ταῦτα θέλουν χρησιμεύσει ὡς βάσις εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ ἐξέτασιν ὧν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, τὰ ὅποια εἶναι εἰς χρῆσιν.

5.(.) Ἡ χρῆσις τοῦ στατῆρος (ῥωμαϊκῆς πλάστιγγος) θέλει ἀπαγορευθῇ ἀμέσως εἰς ὅλα τὰ μέρη ὅπου ἤθελεν εἰσαχθῇ τὸ σύστημα τῶν βασιλικῶν μέτρων, ἐξαίρουμένης τῆς πωλήσεως πραγμάτων μεγάλου ὄγκου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀξία εἶναι πολλὰ μικρὰ κατὰ λόγον τοῦ βάρους των. Ἰδιαιτέρα διάταξις θέλει προσδιορίσει τὰ πράγματα, διὰ τῶν ὁποίων τὴν στάθμευσιν συγχωρεῖται ἡ χρῆσις τοῦ στατῆρος ἐξαιρετικῶς λόγῳ. Πᾶσα παράβασις τούτου θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πλημμέλημα δολώσεως μέτρων καὶ σταθμῶν, καὶ θέλει τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ 670 ἄρθρ. τοῦ ποιν. νομου. — Διὰ τὴν πώλησιν τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ τῶν ὁσπρίων ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καθένα νὰ μεταχειρίζεται ἀδιαφόρως τὰ μέτρα καὶ σταθμά.

6. Συγκριτικοὶ πίνακες δεικνύοντες τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν παλαιῶν καὶ νέων μέτρων καὶ σταθμῶν καθὼς καὶ τῶν ὄντων εἰς χρῆσιν ἀνὰ πᾶσαν διοίκησιν ἢ κοινότητα, θέλουν δημοσιευθῇ ἐπισήμως πρὸς γενικὴν γνῶσιν· ἐκτὸς τούτου ἀνὰ πᾶσαν διοίκησιν θέλουν κοινοποιηθῇ κατὰ τὸ ἐπομένον ἔτος τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου συστήματος ἰδιαιτέροι πίνακες περὶ τῶν ἀναλόγων ἀξιῶν τῶν

(.) Ἰδε κτιωτέρῳ Β.Δ. 14 Ἰουν. 1833 περὶ τοῦ ῥωμ. στατῆρος.

πραγματειῶν, καὶ ζωοτροφιῶν κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ νέον σύστημα. Οἱ πίνακες οὗτοι πρέπει νὰ τοιχοκολληθῶσι εἰς ὅλα τὰ ἐργαστήρια καὶ εἰς τὰς δημοσίους ἀγορὰς πρὸς γνῶσιν τοῦ δημοσίου.

7. 'Επὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν ἐκάστου νέου μέτρου καὶ σταθμοῦ, ἐκτὸς τῆς ὀνομασίας του, πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ ἡ διαφορὰ του πρὸς τὴν νέαν μονάδα μὲ τὰς ὑποδιαίρέσεις του, ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς τὸ ἐμβαδὸν του κατὰ τὰ παλαιὰ μέτρα καὶ σταθμὰ (καὶ εἰ δυνατόν προστιθεμένων καὶ τῶν ὑποδιαίρέσεων), καὶ τοῦτο δι' ἐγκαύσεως, χωνεύσεως, ἐγγλύψεως, ἢ ἐγχαραξέως. — Μολαταῦτα μόνον δι' Ἡμετέρας εἰδικῆς ἐγκρίσεως συγχωρεῖται νὰ κατασκευασθῶσι διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μέτρα καὶ σταθμὰ, τὰ ὅποια διὰ τῶν ὑποδιαίρέσεων ἢ πολλαπλασιῶν των θέλουν ἐξομοιοῦσθαι μὲ τὰ παλαιὰ (').

8. 'Απὸ τὴν 1 (13) 'Ιανουαρίου 1837 ὅλαι αἱ ποσότητες τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν θέλουν ἐκφράζεσθαι εἰς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα τῶν ἀρχῶν, ἐνταυτῇ διὰ τῶν Βασιλ. καὶ παλαιῶν μονάδων.

9. 'Η χρῆσις τῶν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν μεταξὺ τῶν ἰδιωτῶν πρέπει νὰ εἰσαχθῇ βαθμηδὸν εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου Μας. 'Επὶ τούτῳ διορίζομεν τὸν ἀκόλουθον τρόπον. — 'Απὸ 1 (13) 'Ιουλίου 1837 πρέπει νὰ εἰσαχθῇ τὸ νέον σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἐξαιρέσεως, εἰς τοὺς δήμους τῶν 'Αθηνῶν, Ναυπλίας, Ἐρμουπόλεως, Πατρῶν, Τριπόλεως, Σπάρτης, Καλαμῶν, Μεσολογγίου, Λαμίας καὶ Χαλκίδος.

(1) 'Ετροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Β. Δ 14 'Ιουνίου 1837 περὶ τοῦ ρωμ. στατηρος (ἐδάφ. στ.)

δος (1). — Μετὰ ἑξ μηνος εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων, καὶ μετὰ ἄλλους ἑξ μῆνας καθ' ὅλον τὸ κράτος. — Ἐμπορεῖ δὲ καὶ πανταχοῦ νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ Βασ. μέτρα ἀπὸ τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1837. — Ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἶναι ἀπαγορευμένον εἰς τοὺς δήμους εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ εἰς τοὺς καπλήλους νὰ μεταχειρίζωνται παλαιὰ μέτρα καὶ σταθμά. — Οἱ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης θέλουν τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸ ἄρθρ. 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου. — Αἱ ἄνωθεν προθεσμίαι δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ μέτρα τῆς ἐπιφανείας, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους, γεωμέτρους καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες χρεωστοῦσιν ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου νὰ μεταχειρίζονται τὰ νέα μέτρα μήκους καὶ ἐπιφανείας — Μέχρι τέλους ὅμως τῶν εἰρημένων προθεσμιῶν θέλουν προσθέττει εἰς τὰ ἔγγραφά των τὰ ἀντιστοιχοῦντα παλαιὰ μέτρα.

10 Τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει ἡ χρῆσις τῶν Β. μέτρων καὶ σταθμῶν, ὅλοι οἱ ἔμποροι καὶ λοιποὶ πωληταὶ θέλουν παραδώσει τὰ παλαιὰ των μέτρα καὶ σταθμά εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχήν, ἥτις θέλει τοῖς δίδει ἴσον ἀριθμὸν νέων μέτρων καὶ σταθμῶν, κατὰ τὴν προσδιορι-

(1) Τὰ δύο πρῶτα ἐδίφ. τοῦ ἄρθ. 9 ὀρίζοντα τὸν χρόνον τῆς βαθμιαίας εἰσαγωγῆς τοῦ νέου μετρικοῦ καὶ σταθμ. συστήματος ἐτροποιοῦνθῶσαν διὰ τοῦ Β. Δ. 31 Μ. (Ιουλίου) 1837, δι' οὗ ἐξετάθησαν αἱ προθεσμίαι οὕτως, ὥστε εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1838 νὰ ᾔτο εἰσαγμένον ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους τὸ νέον σύστημα· ἀλλὰ καὶ πάλιν δι' ἐτέρου Β. Δ. 30 Ἰουλίου 1837 ἐδόθη νέα παράτασις ἐνὸς μηνός. Τὰ δύο ταῦτα Β. Δ. ζῆται ἐν ΕφΚ. π. 1837 σελ. 101 καὶ 114.

σθεῖσαν ἀξίαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου. — Διὰ τὴν μεταλλικὴν δὲ ἀξίαν τῶν παλαιῶν τούτων μέτρων καὶ σταθμῶν πρέπει νὰ ἀποζημιοῦνται. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ ἔμποροι θέλουν ἀρχίσει τὴν χρῆσιν τῶν μέτρων τούτων καὶ σταθμῶν, εἶναι ὑποχρεωμένοι, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 6, νὰ τοιχοκολλήσωσιν ἔμπροσθεν τῶν ἐργαστηρίων των τοὺς διαληφθέντας ἀναγωγικοὺς πίνακας, καὶ νὰ τοὺς φυλάξωσιν ἐν ὁλόκληρον ἔτος. Ἡ κατασκευὴ νέων Βασιλ. μέτρων καὶ σταθμῶν συγχωρεῖται εἰς ἕκαστον τῶν πολιτῶν ἐντὸς τοῦ κράτους. Πρὸ τῆς χρήσεώς των ὅμως εἰς τὴν ἐμπορίαν πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται εἰς ἐξέτασιν καὶ ἐγγύραξιν, τὸ ὅποῖον πρέπει νὰ γίνεται καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ θέλουν λάβῃ ἀπλὴν ἐπιδιόρθωσιν. Ἡ χρῆσις μὴ ἐγχαραγμένων μέτρων καὶ σταθμῶν, ἂν καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασίν των εὐρεθῶσιν ἀκριβῆ, θέλει τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 10 ἕως 100 δραχμῶν. Ἄν ὅμως δὲν εὐρεθῶσιν ἀκριβῆ μετὰ τὴν ἐξέτασιν, ἐκτὸς τῆς διαληφθείσης ποινῆς, θέλει ἐφχρμόζεται καὶ τὸ ἄρθρ. 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Κατὰ τὸ παρὸν ἐπιφορτίζονται οἱ διοικηταὶ μὲ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐγγύραξιν τῶν μέτρων τούτων καὶ σταθμῶν. Εἰδικὴ διάταξις θέλει προσδιορίσει τὸν περὶ τούτου τρόπον.

11. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει χρεωστικῶς ἡ χρῆσις τῶν Β μέτρων καὶ σταθμῶν, ὅλοι οἱ συμβολαιογράφοι καὶ δημόσιοι ὑπλληλοι τῶν ἀνηκόντων δόξων, ὅπου ἡ διάταξις αὕτη ἐμβῆκεν ἤδη εἰς ἐνέργειαν, χρεωστοῦν εἰς ὅλα τὰ ἐγ-

γραφα τὰ ὅποια παρουσιάζονται εἰς αὐτούς, νὰ ἐκφράζωσιν ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας σημειώσεις μέτρων καὶ σταθμῶν κατὰ τὸ νέον σύστημα, ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ 10 ἕως 100 δραχμῶν. Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ ἐκτελεῖται εἰς ὅλα τὰ ἐμπορικὰ γραφεῖα, βιβλία καὶ κατὰστιχα τῶν πραγματευτῶν καὶ ἐμπόρων ἢ τεχνουργῶν, εἰς πᾶσαν σημείωσιν τῶν τιμῶν, εἰς τοὺς λογαριασμούς, εἰς τὰς ἀποδείξεις, εἰς τὰς εἰδοποιητικὰς ἐπιστολὰς καὶ εἰς ὅλους τοὺς λογαριασμούς τῶν ἐργατῶν, τεχνιτῶν, καὶ παντὸς εἶδους ἐμπορικῶν ὑπαλλήλων. εἰς ὅλα τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα ὅπου τὰ νέα Β. μέτρα καὶ σταθμὰ δὲν ἐκφράζονται, ἢ σημείωσις αὐτῶν ἐκτελεῖται μὲ ἕξοδα τῶν ἰδιωτῶν δι' ἐνὸς τῶν ὑπαλλήλων.

12. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ χρῆσις τῶν Β. μέτρων καὶ σταθμῶν ἔμβη εἰς πρᾶξιν εἰς ἓν μέρος τοῦ Βασιλείου, πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ἐντὸς αὐτοῦ ἄνευ ἐξαίρεσεως ἡ κατασκευὴ μέτρων καὶ σταθμῶν τοῦ καταργηθέντος συστήματος, καθὼς καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἢ δὲ πώλησις αὐτῶν τότε μόνον νὰ συγχωρῇται, ὅταν σκοπὸς αὐτῆς εἶναι ἡ μετασκευὴ ἢ ἐξαγωγὴ αὐτῶν. Πᾶσα παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης πρέπει νὰ θεωρῇται ὡς πλημμέλημα χρήσεως ψευδῶν μέτρων καὶ σταθμῶν. Οἱ δῆμαρχοι καὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν ἐπισκέπτεσθαι συγχρόνως τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰς ἀποθήκας, τὰς πλατείας, ἀγορὰς καὶ πανηγύρεις, καὶ κάθε ἄλλον τόπον, ὅπου ἡ εἰσοδος εἶναι συγχωρημένη, διὰ νὰ βεβαιώνωνται ἂν τῶντι εἶναι εἰς χρῆσιν τὰ Β. μέτρα καὶ τὰ σταθμὰ, καὶ ἂν δὲν ἔχασαν τὴν ἀκρίβειάν των δι' ἀμελείας ἢ καταχρήσεως. Πᾶσα ἀνκ-

κάλυψις μὴ ἀκριθείας καὶ μὴ σημειώσεως θέλει κατα-
μηνύεται εἰς τὴν ἀρμόδιον ἀρχήν.

13. Εἰς ὅλας τὰς κοινότητας, ὅπου ἡ Κυβέρ-
νησις τὸ κρίνει εὖλογον, θέλουν συστηθῇ, κατὰ τὰς
ἀνάγκας, ἐν ἣ περισσότερα δημόσια καταστήματα
πρὸς στάθμευσιν καὶ μέτρησιν τῶν πραγματειῶν
καὶ πρὸς ἐξέτασιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν. Οἱ
κάτοικοι καὶ ἔμποροι τούτων τῶν δήμων ἐμποροῦν
νὰ μεταχειρίζωνται τὰ αὐτὰ διὰ μετρίας καὶ δι-
καίας πληρωμῆς, ἡ ὁποία θέλει προσδιορισθῇ συμ-
φώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 27 τοῦ δημοτικοῦ νόμου, καὶ
θέλει εἰσπράττεσθαι εἰς λογαριασμὸν τοῦ δήμου.
Κανεῖς ὅμως δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ κάμῃ
χρῆσιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν τῶν εἰρημένων
καταστημάτων, ἐκτὸς τυχούσης ἑρίδος μεταξὺ πω-
λητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ.

14. Ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόν-
τος νόμου πρέπει νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν
τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἐπιτροπὴ
πρὸς ἄμεσον ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου. Θέλει δὲ
σύγκειται·—1.) Ἀπὸ ἑνα σύμβουλον τοῦ γραφείου
τῆς δημοσίου οἰκονομίας·—2.) Ἀπὸ τὸν μηχανι-
κὸν τοῦ αὐτοῦ γραφείου·—3) Ἀπὸ ἑνα σύμβουλον
τῆς Γραμμ.τῆς οἰκονομίας·—4.) Ἀπὸ ἑνα ἀξιωμα-
τικὸν τῶν γεν ἐπιτελῶν τοῦ μηχανικοῦ ἢ τοῦ ὀπλο-
στασίου, ἢ ἀπὸ ἄλλον ἄτομον, ἔχον γνώσεις τῆς
φυσικῆς·—5) Ἀπὸ ἑνα ἔμπορον, καὶ —6.) Ἀπὸ
ἑνα γραμματέα. Αἱ πρῶτισται ἐργασίαι τῆς ἐπιτρο-
πῆς ταύτης εἶναι·—α') Ἡ ἀνέυρεσις καὶ ἐφαρμο-
γὴ τῶν ἐπωφελεστέρων μέσων πρὸς εὐκολίαν καὶ
ἐπιτάχυνσιν τῆς κατασκευῆς τῶν νέων μέτρων καὶ
σταθμῶν·—β') Ἡ φροντίς τῆς κατασκευῆς καὶ ἀ-

ποστολῆς τῶν πρωτοτύπων μέτρων καὶ σταθμῶν, τὰ ὅποια πρέπει νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς δεῖγμα εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐξέτασιν τῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐμπορίου προσδιωρισμένων μέτρων καὶ σταθμῶν. — γ') Ὁ προσδιορισμὸς ὅλων τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς ἐξήγησιν καὶ σαφήνειαν τοῦ νέου συστήματος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ ἡ δημοσίευσίς τῶν διαφορῶν πρὸς τὰ νῦν ὑπάρχοντα μέτρα καὶ σταθμά. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνεννοηθῇ ἰδίως μετὰ τῆς ἐπὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας περὶ τῶν καταλληλοτέρων μέσων πρὸς ταχεῖαν δημοσίευσιν τοῦ νέου συστήματος, βοηθεῖα τῶν προπαιδευτικῶν μαθημάτων, ἢ κατ' ἄλλον ὅποιονδῆποτε τρόπον. — δ') Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἀπαιτουμένων ἐξόδων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου συστήματος, καὶ ἡ διεύθυνσις αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν, διὰ νὰ προτείνῃ αὕτη τὴν ἔγκρισίν των. — ε') Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει τὸ ἐλεύθερον ν' ἀνταποκρίνεται κατ' εὐθείαν μὲ ὅλας τὰς ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου, καὶ ἄλλα ἄτομα, διὰ νὰ λαμβάνῃ καὶ νὰ χορηγῇ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τοῦ συστήματος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν. — ς') Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει συνάζεται ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα εἰς προσδιωρισμένην ἡμέραν καὶ θέλει συσκέπτεται. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς θέλει διευθύνει εἰς Ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀναφορὰν δικαιολογητικὴν τῶν πράξεών της.

15. Ἐγκρίναμεν ὡσαύτως κατ'ἀλληλον νὰ συμπεριλάβωμεν εἰς τὸν νόμον τοῦτον τὴν διάταξιν περὶ νέου σταθμοῦ τῶν φαρμακοποιείων, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

§ 1. Ἡ μονὰς τοῦ σταθμοῦ τῶν φαρμακοπω-
λείων εἶναι ἡ λίτρα συνισταμένη ἐκ 360 μετρι-
κῶν ἢ B. δραχμῶν.

Ἡ λίτρα διαιρεῖται εἰς 12 οὔγγιας·

Ἡ οὔγγια » » 8 δραχμάς·

Τὸ σιτάρι » » 20 κόκους. (1)

§ 2. Ὅλοι οἱ φαρμακοπῶλαι πρέπει νὰ προ-
μηθευθῶσι μέχρι τῆς 1 (13) Ιουλίου 1837 νέους
σταθμούς, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης νὰ μετα-
χειρίζονται αὐτοὺς εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ πώ-
λησιν τῶν ἱατρικῶν. — Οἱ ἱατροὶ τῶν διοικήσεων
θέλουν προσέχει ἰδίως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δια-
τάξεως ταύτης. — Πᾶσα παράβασις θέλει τιμωρεῖ-
ται κατὰ τὸ ἀρθρ. 10 τοῦ νόμου, ἐπιφυλαττομέ-
νων τῶν αὐστηροτέρων ποινῶν, ἀποτίσεως καὶ ἀ-
ποζημιώσεως εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν διὰ τῆς πα-
ραβάσεως τῶν κανονισμένων ἤθελεν ἐκτεθῆ εἰς κίν-
δυνον ἡ ὑγεία, ἡ ἡ ζωὴ ἀτόμου τινός.

§ 3 Ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ τοῦ νέου σταθμοῦ πρὸς
ἐκεῖνον τῆς Νυρεμβέργης δὲν εἶναι εἰμὴ 0,0065,
καὶ ὥς ἀσήμαντος δὲν ἔχει καμμίαν ἐπιρροὴν εἰς
τὴν πρᾶξιν, εἶναι συγχωρημένον εἰς τοὺς φαρμα-
κοπῶλας, οἱ ὅποιοι μεταχειρίζονται μέχρι τοῦδε
τὸν τελευταῖον, νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν χρῆσιν αὐ-
τοῦ. Μολοντοῦτο πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὸν
διοικητὴν πρῶντος καὶ τοῦ ἱατροῦ τῆς διοικήσεως

(1) Κατὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην καὶ τὴν διαφορὰν τῆς
λίτρας τοῦ φαρμακοπῶλου πρὸς τὴν B. δραχμὴν εἶναι·

Ἡ οὔγγια = 30.0 B δραχμαὶ

Ἡ δραχμὴ = 3,75 » »

Τὸ σιτάριον = 1,25 » »

Ὁ κόκκος = 0,0625 » »

ὡς ἀκριβῆς, καὶ νὰ δοθῇ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀπὸ τοὺς δύο ἀπόδειξις πρὸς τὸν φαρμακοπώλην, πρὸς τοῦτοις δὲ πρέπει νὰ ἐγγαρχθῶσι καὶ οἱ σταθμοὶ οὗτοι.

§ 4. Ἡ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς μέτρων καὶ σταθμῶν ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται ἐκ συμφώνου μὲ τὸν πρόεδρον τοῦ ἱατροσυνεδρίου νὰ φροντίσῃ τὴν κατασκευὴν καὶ διανομὴν τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ σταθμῶν πρὸς χρῆσιν τῶν φαρμακοπωλῶν.

ν. ΡΚΣΤ'. 13 Μαρτίου 1849.—Περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας εἰς τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (1).

1. Εἰς τὸν δῆμον τῆς πρωτεύουσας τοῦ Βασιλείου καὶ εἰς τὸν τοῦ Πειραιῶς ἡ ἀστυνομία ἐνεργεῖται τοῦ λοιποῦ διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων (2) διοριζομένων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, αἱ δὲ δημοτικαὶ ἀρχαὶ τῶν εἰρημένων δήμων ἀπαλλάσσονται τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων.

2. (3).

3. Ὅλοι οἱ ἀστυνόμοι καὶ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες θέλουν διατελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας.

4. (4). — 5. (5).

6. Ὁ διευθυντὴς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας

(1) ἘφΚ. 1849 σελ. 15.

(2) Ἀλλὰ μετὰ τοῦ ν. ΒΡΠΗ 1893 διὰ στρατιωτικῶν.

(3) Τὰ τοῦ προσωπικοῦ ἴδε ἐν ν. ΒΡΠΗ' ἐν σημειώσει ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 39.

(4) Δὲν ἰσχύει μετὰ τὸν ν. ΒΡΠΗ' 1893.

(5) Ἀντικατεστήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 35 τοῦ ἰδίου νόμου.

τῶν δῆμων τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ Πειραιῶς θέλει ἐνεργεῖ εἰς τὴν περιφέρειάν του ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια ἀνατίθενται διὰ νόμων ἢ διαταγμάτων εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ δημοτικὰς ἀρχάς· ἔχει δὲ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς βεβαιώσεως τῶν γενομένων ἀξιοποίνων πράξεων, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρῶν 17 καὶ 18 τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ ἐπομένως τὰ ὡς πρὸς τοῦτο δικαίωματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων κατὰ τ' ἀρθρα 153, 157, καὶ 159.— Θέλει ἐνεργεῖ ὡσαύτως εἰς τὸν δῆμον τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ πρὸς διάλυσιν στασιαστικῶν συναθροίσεων, συμφώνως μὲ τὰ περὶ τούτου νομίμως διατεταγμένα, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνταποκρίνηται κατ' εὐθεΐαν μ' ὅλας τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, τὰς ἐπιφορτισμένους μ' ἀστυνομικὰ χρέη, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ προτάσεις περὶ διορισμοῦ καὶ παύσεως τοῦ ὑπαλλήλου εἰς αὐτὸν προσωπικοῦ.

7. Οἱ ὑπαστυνόμοι (1) τῶν τεσσάρων (2) τμημάτων τῆς πόλεως θέλουν ἐκτελεῖ τ' ἀστυνομικὰ τῶν καθήκοντα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ τμήματος τοῦ ἑκάστος. Ὁ ὑπαστυνόμος, εἰς τὸν ὅποιον θέλει ἀνατεθῇ τὸ περιέχον τὴν ἀγορὰν τῶν τροφῶν τμήμα θέλει ἐκκληροῖ καὶ τὰ χρέη τοῦ ἀγορανόμου. Οἱ λοιποὶ ὡσαύτως ὑπαστυνόμοι θέλουν ἐκτελεῖ τὰ κανονισμένα δι' ἑκάστον αὐτῶν καθή-

(1) Καρὰ τὸν ν. ΒΡΠΗ' οἱ ὑπαστυνόμοι μετωνομάσθησαν ἀστυνόμοι.

(2) Εξ — καθὼς λεπτομερέστερον ἵδε ἐν τῷ Β. Δ. 30 76ρίου 1852, ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 15.

κοντα. — "Απαντες οἱ ὑπαστυνόμοι οὗτοι, διατελοῦντες ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ὑπόκεινται καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων (¹).

8. Ὁ διευθυντὴς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ὑπάγεται ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

9.(2)— 10.(3)

11. Ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς ἀστυνομίας τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ δήμου Πειραιῶς θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, (⁴) ἐπομένως ὅλα τὰ κατὰ τοὺς δύο δήμους εἰσπραττόμενα ἀπὸ τὰ πρόστιμα, ἀπὸ τὰ διαβατήρια, ἀπὸ τὰς ἐμπορικὰς πανηγύρεις, ἀπὸ τὰ σταθμικὰ καὶ μετρικὰ δικαιώματα, καὶ ἀπὸ ἄλλα παρόμοια δικαιώματα, τὰ ὅποια παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς δήμους χάριν τῶν ἐξόδων τῆς διατηρήσεως τῆς ἀστυνομίας, θέλουν εἰσέρχεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον (⁵)

(¹) Τὸ ἐδάφ. 6' ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 41 τοῦ ν. ΒΡΠΗ' 1893.

(²) Δὲν ἰσχύει μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας.

(³) Ἀντικατεστήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 40 τοῦ νόμ. ΒΡΠΗ' 1893.

(⁴) Ἀλλὰ κατὰ τὸν ν. ΒΡΠΗ' (ἄρθρ. 42) τὸ Δημόσιον ἐπιβαρύνει μόνον ἡ δαπάνη δραχ. 360,000, τὸ δὲ ὑπερβάλλον κατανέμεται ἀναλόγως εἰς τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

(⁵) Ἀλλὰ διὰ τοῦ ν. ΤΞΣ' 1856 περὶ μετρικῶν καὶ σταθμικῶν δικαιωμάτων ὠρίσθη ἐξαίρεσις ὑπὲρ τοῦ δήμου Πειραιῶς. (ἴδε κατωτ.)

N. ΤΕΣΤ'. 22 76ρίου 1856 —Περὶ μετρί-
κων καὶ σταθμικῶν δικαιωμάτων.(1)

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν σταθμικῶν καὶ μετρικῶν δικαιωμάτων τοῦ δήμου Πειραιῶς τὸ ὅποῖον εἰσ-
πράττει τὸ δημόσιον δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ
ἀπὸ 13 Μαρτίου 1849 ΡΚς' νόμου περὶ συστά-
σεως Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πει-
ραιῶς ἀφοῦ ἀφαιρεθῶσι τὰ ἐτήσια ἔξοδα τῆς ὑπα-
στυνομίας Πειραιῶς, τὸ ὑπόλοιπον θέλει δίδοσθαι
εἰς τὸ ἔξῃς κατ' ἔτος εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς.

N. ΑΡΘ'. 19 Ἀπριλ. 1884.—Καὶ μεταρ-
ρυθμίσεως τοῦ νόμου περι διοικητικῆς
Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.(2)

Ἄρθρ. 1.—8.(3)

Ἄρθρ. 9. Περὶ τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν
κατατασσομένων καὶ ἀνακατατασσομένων ἀστυνο-
μικῶν κλητῆρων ἀποφαίνονται οἱ τρεῖς(4) ἐν Ἀθή-
ναις ἀστυῖατροι. Κωλυομένου δέ τινος τούτων, κα-
λεῖται πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ ὁ ἐν Πειραιεὶ ἀ-
στυῖατρος.

Ἄρθρ. 10.(5)

11. Ἐκ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀστυνομικῶν κλη-
τῆρων ἀπολύονται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δη-
μοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οἱ ἕνεκα γήρωος ἢ

(1) ΕφΚ. 1856. σελ. 65.

(2) ΕφΚ. 1884 σελ. 1105.

(3) Δὲν ἔχουν ἰσχὺν μετὰ τὸν νόμ. ΒΡΠΗ' 1893 (ἴδε
ἄρθρ. 39 αὐτοῦ)

(4) Νῦν οἱ ἐν Ἀθῆναις ἀστυῖατροι εἶνε 5 καὶ ἐν Πειραιεὶ
4 (ἴδε ν. ΒΡΠΗ' 1893 σημ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 39.)

(5) Κατηργήθη διὰ τοῦ ν. ΒΡΠΗ' 1893.

ἄλλως ἀνίκανοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των⁽¹⁾. Ἐὰν δὲ συνεπλήρωσαν δεκαπενταετῇ ὑπηρεσίαν, λαμβάνουσιν ἐφ' ὅρου ζωῆς σύνταξιν ἴσην πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ τελευταίου μισθοῦ των. Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐπίπλειονα χρόνον ὑπηρετησάντων προστίθεται δι' ἑκάστον ἔτος ὑπηρεσίας τὸ τεσσαρακοστὸν τοῦ μισθοῦ μέχρι τῆς συμπληρώσεως ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰ 2)³ τούτου. — Ἡ ἀνικανότης βεβαιούται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 ὀριζόμενα. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ διατασσομένους ὅρους γίνεται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ βεβαίωσις τῇν ἀνικανότητος καὶ ἡ ἐνεκ ταύτης ἀπόλυσις τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων.⁽²⁾

Ἄρθρ. 12—13.⁽³⁾

14. Ἐκ τῶν περι προσόντων καὶ μονιμότητος ὀρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου οὐδὲν δύναται νὰ πηγᾷ δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ δημοσίου.

15. Ὁ διευθυντὴς προσδιορίζει ἐκ τῶν ἀστυνομῶν καὶ ὑπαστυνόμων τοὺς ἐν τῇ πόλει Πειραιῶς τοὺς ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων καὶ τοὺς ἀγροτικούς, καὶ τᾷσσει τοὺς λοιποὺς εἰς τμήματα. Τὴν δὲ περιφέρειαν ἐκάστου ἀστυνομικοῦ τμήματος προσδιορίζει ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργός.⁽⁴⁾ Ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας οἱ μὴ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι αὐτῆς ἐκτελοῦσι καθήκοντα δικαστικοῦ γραμματέως.—⁽⁵⁾

(1) Ἀλλ' ἴδε ἄρθρ. 47 τοῦ ν. ΒΡΠΗ'.

(2) ἴδε ἄρθρ. 20 τοῦ ἰδίου νόμου.

(3) Καταργήθησαν διὰ τοῦ ν. ΒΡΠΗ' 1893.

(4) ἴδε κατωτ. (ἐν τοῖς ἐγκυκλ.) ὑπουργικὴν ἀπόφ. 24 Φεβρ. 1887 ὑπ' ἀριθ. 3954.

(5) Τὸ ἐδάφ. γ' τοῦ ἄρθρου τούτου ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 44 τοῦ ν. ΒΡΠΗ' 189'.

16. Ἐν συγκρούσει δικαιοδοσίας ἐπὶ ἀστυνομικῶν ἀντικειμένων, τὴν περὶ ἄρσεως δήλωσιν, κατὰ τὰ ἄρθ. 6 καὶ 7 τῆς Πολ. Δικ. ἐκδίδωσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ ὁ διευθυντής. — Ἄρθ. 17.(1).

18. Ὁ διευθυντής ὀρίζει διὰ διατάξεως αὐτοῦ τὸ ἀγώγιον τῶν ἀμαξῶν καὶ τῶν κάρρων, δύναται δὲ ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν τρις ἐπὶ ἀστυνομικῇ παραβάσει καταδικασθέντα ἀμαξηλάτην ἢ καρραγωγέα τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

19. Οἱ μὴ ὑπαγόμενοι μέχρι τοῦδε εἰς τὸν περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμον ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ὑπάγονται ἐφεξῆς εἰς αὐτόν, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς προτέρας ὑπηρεσίας των ἐφ' ὅσον χρόνον ὑπεβλήθησαν εἰς τὰς νενομισμένας κρατήσεις ⁽²⁾.

20. Οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἀπολαύουσι τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου, μετὰ εἰκοσιπενταετῇ ὑπηρεσίᾳ, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας αὐτῶν.

21. Ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἢ κλητὴρ κατὰ τὴν ἐκτέλεισιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ παθὼν καὶ ἔνεκα τούτου περιελθὼν εἰς ἀνικανότητα δικαιούται εἰς σύνταξιν ἴσην πρὸς τὰ δύο τρίτα τοῦ τελευταίου μισθοῦ του. — Ἡ τοιαύτη ἀνικανότης βεβαιούται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 ὀριζόμενα.

22. Ἐπίσης δικαίωμα συντάξεως ἔχουσι, κατὰ

(1) Κατηργήθη διὰ τοῦ ν. ΒΡΠΗ' 1893 (ἄρθ. 53).

(2) Τὸ ἄρθ. τοῦτο δὲν ἔχει ἔννοιαν μετὰ τὸν ν. ΒΡΠΗ' 1893.

τοὺς ὅρους τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου, καὶ αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἔνεκεν ὑπηρεσίας φονευομένων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητῆρων. Ἡ σύνταξις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δύο τρίτων τοῦ τελευταίου μισθοῦ τοῦ φονευθέντος

23. Διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος κανονισθῇ-
σονται τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς διοικη-
τικῆς ἀστυνομίας, ὁρισθῇσονται δὲ μετὰ γνωμο-
δότησιν τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ
Χημικοῦ καὶ τῶν Ἀστυϊάτρων.

21. (περιέχει διάταξιν διαβατικὴν).

N. ΒΡΟΗ' 20 Μαρτ. 1893.— Περὶ μετα-
βολῆς τοῦ συστήματος τῆς ἀστυνομι-
κῆς διοικήσεως⁽¹⁾.

1. Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἀπαλλάσσονται τῶν ἀ-
στυνομικῶν καὶ τῶν ὡς ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων
καθηκόντων αὐτῶν.

2. Ἐν τοῖς δήμοις, ὧν ἡ πρωτεύουσα εἶναι
ἔδρα τοῦ Νομοῦ ἡἔχει κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπο-
γραφὴν πληθυσμὸν κατοίκων μείζονα τῶν πέντε
χιλιάδων, καὶ ἐν τοῖς δήμοις πρώτης τάξεως τὰ
κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καθήκοντα τῶν δημάρχων καὶ
δημοτικῶν ἀστυνόμων ἐκτελοῦσιν ἀξιωματικοὶ τοῦ
Πεζικοῦ, τοῦ Πυροβολικοῦ, τοῦ Μηχανικοῦ, τοῦ
Ἱππικοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς μέχρι καὶ τοῦ βαθ-
μοῦ τοῦ Ταγματάρχου, ἀποσπώμενοι εἰς τὴν ἀ-

(1) ἘφΚ. 1893 σ. 289. Ἐπειδὴ καθ' ὃν χρόνον ἐτυ-
ποῦτο ὁ παρὼν νόμος δὲν εἶχον ἐτι ἐκδοθῇ τὰ πρὸς ἐκτέ-
λεσιν αὐτοῦ Β. Δ. ταῦτα παρατίθενται ἐν τέλει τοῦ τεύ-
χους ἐν ἰδίῳ παραρτήματι.

στυνομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ διοριζόμενοι ἄστυνόμοι διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν — Ἐν τοῖς λοιποῖς δήμοις τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἐκτελοῦνται, κατὰ τὰ κανονισθησόμενα διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν ἐκδιδομένων, ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς, διοριζομένων ἐν τοῖς δήμοις τούτοις ἄστυνόμων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς διὰ Βασιλικ. Διαταγμάτων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν προκαλουμένων. Ἐν περιπτώσει ὅμως ἐλλείψεως τῶν ἀξιωματικῶν τούτων ἀποσπῶνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ διορίζονται ἄστυνόμοι, κατὰ τὰ ἄνω ὀριζόμενα διὰ τοὺς ἀξιωματικούς τῆς Χωροφυλακῆς, ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ τοῦ Πεζικοῦ, τοῦ Πυροβολικοῦ, τοῦ Μηχανικοῦ καὶ τοῦ Ἱππικοῦ, οἵτινες ἐκτελοῦσιν οἱ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς καθήκοντα. Τὰ περὶ διορισμοῦ τῶν τατὰ τὰς ἀνωτέρω δύο παραγράφους ἄστυνόμων Β. Διατάγματα δημοσιεύονται πρὸ τῆς ἐκτελέσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

3. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀστυνομικαὶ περιφέρειαι, δύνανται νὰ περιλαμβάνωσι πλείονας τοῦ ἐνὸς δήμους. Ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ ἐξ ἐνὸς ἢ πλείονων δήμων δύνανται νὰ διορισθῶσι πλείονες τοῦ ἐνὸς ἄστυνόμου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διοικεῖ τὴν ἀστυνομίαν καὶ κανονίζει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς ὁ κατὰ τὸν στρατιωτικὸν βαθμὸν ἀνώτερος, τηρουμένης τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας κατὰ τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις τῶν ἐν

τῇ ἀστυνομίᾳ συνυπηρετούντων ἀξιωματικῶν. — Ἡ ἐξ ἑνὸς ἢ πλείονων δήμων ἀστυνομικὴ περιφέρεια καὶ πᾶσα μεταβολὴ ἀστυνομικῆς περιφερείας ὀρίζεται διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου.

4. Τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀστυνομίας τοῦ Κράτους προΐσταται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς. — Οἱ δὲ παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιθεωρηταὶ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, περιοδεύοντες, κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ἐπιτηροῦσι τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἀστυνομίας νόμων καὶ Βασιλ. Διαταγμάτων, ἐλέγχουσι τὸν τρόπον καθ' ὃν ἀσκεῖται ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχή, βεβαιοῦσι πᾶσαν ἀξιόποιον πρᾶξιν τῶν ἐν ταῖς Ἀστυνομίαις ὑπηρετούντων καὶ προσκχλοῦσιν ἱεραρχικῶς τὴν κατὰ νόμον ποινικὴν καταδίωξιν τοῦ παρβάτου.

5. Εἰς τὰς συνιστωμένας κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 2 ἀστυνομίας, πλὴν τῶν ἐν ταῖς πρωτευούσαις Νομῶν, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων ταύτης. — Αἱ ἀστυνομίαι αὗται ὑπάγονται τότε ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ οἰκείου διοικητοῦ τῆς Μοιραρχίας, κατὰ τὰ ὀρισθησόμενα διὰ Β. Διαταγμ. τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκδιδομένων, ἐὰν ὁ διοικητὴς τῆς Μοιραρχίας εἶναι ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τῶν ἐν αὐταῖς προϊσταμένων ἀστυνόμων, ἄλλως ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς ὃν ἀπ' εὐθείας ἀναφέρουσιν.

6. Οἱ κατὰ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 2 ἄστυνόμοι ὑπάγονται εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ οἰκείου διοικητοῦ τῆς Μοιραρχίας, ὅστις ὅμως οὐδενίαν μετοχὴν ἔχει εἰς τὰ τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας.—Οἱ ἀνώτεροι ἢ ἀρχαιότεροι τοῦ διοικητοῦ τῆς Μοιραρχίας ἄστυνόμοι ὑπάγονται ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς. Τὰ δὲ περὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὀπλισμοῦ, τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἀνδρῶν τῶν ὑπὸ τοὺς ἀστυνομούς τούτους περιφερειῶν κανονισθήσονται διὰ Β. Διαταγμάτων, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν προκαλουμένων.

7. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ διατελούντων ἀξιωματικῶν λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχαιότητος, τοῦ προβιβασμοῦ καὶ τῆς συντάξεως.

8. Ἀπαντες οἱ ἄστυνόμοι καὶ ἐπιθεωρηταὶ λαμβάνουσι τὸν μισθὸν καὶ τὰς λοιπὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν· προσέτι δὲ μηνιαίαν ἀποζημίωσιν λόγῳ ὁδοιπορικῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας των, ὡς ἑξῆς :

Οἱ ἀντισυνταγματάρχαι	δραχ. 60
Οἱ ταγματάρχαι	δραχ. 50
Οἱ λοχαγοί, μοίραρχοι καὶ ἀντιμοίρ.	δραχ. 40
Οἱ ὑπολοχαγοί, ὑπομοίραρχοι, ἀνθυ- πολοχαγοί, ἀνθυπομοίραρχοι	δραχ. 30
Οἱ ἀνθυπασπισταὶ	δραχ. 20

Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀποζημίωσιν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς συμπεριλαμβάνεται τὸ κατὰ

τὸν ΦΝ' Νόμον τῆς 29ης Μαΐου 1859 (1) χορηγούμενον αὐτοῖς κατὰ μῆνα ποσὸν λόγῳ ὁδοιπορικῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς δικαιοδοσίας των.

9. Τὰ ἐν ταῖς Ἀστυνομίαις καθήκοντα τῶν μέχρι τοῦδε ἀστυνομικῶν κλητῆρων ἐκτελοῦνται, ἐν μὲν ταῖς συνιστωμέναις κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 2 ὑπὸ στρατιωτικῶς ὀργανωμένου σώματος καλουμένου « Ἀστυφυλακῆ » καὶ ἀποτελουμένου ἐξ ἐνωματορχῶν 6' τάξεως, ὑπενωματορχῶν καὶ ἀστυφυλάκων, ἐν δὲ ταῖς συνιστωμέναις κατὰ τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὑπὸ τῶν ὀπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς. Ἡ ἀστυφυλακὴ συντάσσεται κατ' ἐνωμοτίας, ἐκάστη τῶν ὁποίων περιλαμβάνει 1 ἐνωμοτάρχην, 1 ὑπενωμοτάρτην καὶ 5—15 ἀστυφύλακας. — Ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν τῆς ἀστυνομίας ἐκατέρου τῶν βαθμῶν τούτων ὀρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ἀναλογίας ἐνὸς ἐνωμοτάρχου μεθ' ἐνὸς ὑπενωμοτάρχου πρὸς δέκα ἀστυφύλακας. Διὰ τὴν γραφικὴν ὁμῶς ὑπηρεσίαν τῶν κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 2 ἀστυνομιῶν ὀρίζονται πρὸς τούτοις 26 ἐνωμοτάρχαι, 18 ὑπενωμοτάρχαι καὶ 18 ἀστυφύλακες. — Οἱ ἐνωμοτάρχαι καὶ ὑπενωμοτάρχαι τῆς ἀστυφυλακῆς ἔχουσιν οἶκα καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἀνακριτικὰ καθήκοντα ἐν ᾧ τόπῳ δὲν ὑπάρχει ἀστυνόμος.

10. Κατατάσσεται ἀστυφύλαξ ἐπὶ πενταετὴ θητείᾳ ὁ κατὰ τὸν περὶ στρατολογίας νόμον μὴ ἀποκλειόμενος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. ἔαν — α') ὑπηρέτησεν ἐν τῷ στρατῷ τῆς ξηρᾶς μὲ

(1) Περὶ διατιμήσεως τῆς κατὰ μῆνα μισθοδοσίας τῆς Χωροφυλακῆς (ΕφΚ. 1859 σελ. 44.)

διαγωγὴν ἐξαίρετον ἢ ἄμεμπτον, ἢ τῆς θαλάσσης μὲ διαγωγὴν τοῦλάχιστον καλὴν, ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ὡς ὑπαξιωματικός καὶ δὲν ἔχῃ συμπεπληρωμένον τὸ 40 ἔτος τῆς ἡλικίας του — β') ὑπηρέτησεν τρία ἔτη ὡς κλητὴρ παρὰ δημοτικῇ ἀστυνομίᾳ κατὰ βεβαίωσιν τοῦ ἀρμοδίου Νομάρχου, ἢ παρὰ τῇ διοικητικῇ κατὰ βεβαίωσιν τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς, καὶ γινώσκῃ γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, δὲν ἔχῃ δὲ συμπεπληρωμένον τὸ 40 ἔτος τῆς ἡλικίας του. — γ') διήνυσεν ἐν τῷ στρατῷ τῆς ξηρᾶς μὲ διαγωγὴν ἐξαίρετον ἢ ἄμεμπτον, ἢ τῆς θαλάσσης μὲ διαγωγὴν τοῦλάχιστον καλὴν, διετῇ ὑπηρεσίᾳ, καὶ γινώσκῃ γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, δὲν ἔχῃ δὲ συμπεπληρωμένον τὸ 36 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

11. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ὑπαγομένων νὰ κκταταχθῶσιν εἰς τὴν ἀστυφυλακὴν ὑποβάλλουσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ τῶν στρατολογικῶν γραφείων τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των, αἴτησιν κκτατάξεως μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν τῶν προσόντων αὐτῶν ἐγγράφων.

Οἱ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐδαφ. β' καὶ γ' ὑπαγόμενοι γράφουσιν ἰδιοχείρως τὴν αἴτησίν των ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ στρατολογικοῦ γραφείου, ἢ κατ'ἐντολὴν του, ἐνώπιον ἀξιωματικοῦ ἐκ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ γραφείῳ ὑπηρετούντων, ὑποβάλλονται δὲ καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀναγνώσεως. Περὶ τούτου συντάσσεται κάτωθι τῆς αἰτήσεως ἔκθεσις, ἐν ᾗ ὁ Διευθυντὴς ἢ ὁ ἀξιωματικὸς ἀποφαίνεται καὶ ἂν ὁ αἰτῶν γινώσκῃ ἀνάγνωσιν. — Ἡ σωματικὴ ἱκανότης τῶν αἰτούντων ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ τῆς φρουρᾶς, ὅστις κάτωθι ἐκάστης αἰτή-

σεως ἐκτίθησι τὴν γνώμην αὐτοῦ. — Ἡ αἵτησις κατατάξεως γίνεται πάντοτε δεκτὴ ὑπὸ τῶν στρατολογικῶν γραφείων.

12. Ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τηρεῖται βιβλίον εἰς τρία διηρημένον μέρη, ἐν ᾧ ἐγγράφονται οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποβαλόντες αἵτησιν κατατάξεως, κατὰ τὰς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ διακρινομένας κατηγορίας, πλὴν τῶν σωματικῶς ἀνικάνων, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἱατροῦ τῆς φρουρᾶς, τῶν στερουμένων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 προσόντων καὶ τῶν ἐκ τῶν κατηγοριῶν 6' καὶ γ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μὴ γινωσκόντων ἀνάγνωσιν, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἀξιωματικῆς τοῦ στρατολογικοῦ γραφείου, ὧν πάντων αἱ αἰτήσεις ἀπορρίπτονται. — Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βιβλίου τούτου τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν συντάσσει καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς, ὅσακις ὑφίσταται ἀνάγκη κατατάξεως ἀστυφυλάκων, ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν κατατακτέων ἀστυφυλάκων, ἀκολουθοῦν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τὴν σειρὰν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ὀριζομένων κατηγοριῶν καὶ προτιμῶν μεταξὺ τῶν τῆς αὐτῆς κατηγορίας τοὺς ἔχοντας πλεότερον χρόνον ὑπηρεσίας ἢ τοὺς πρότερον ὑποβαλόντας τὴν αἵτησιν κατατάξεως ἐπὶ ἰσοχρόνου ὑπηρεσίας.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς, λαβὼν τὸν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον κατάλογον, διατάσσει τὴν κατάταξιν τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν ἀστυφυλάκων κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγραφῆς αὐτῶν καὶ κατανέμει αὐτούς, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὰς ἀστυνομίας. — Ἡ περὶ κατα-

τάξεως διαταγή δημοσιεύται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

14. Ἀνακατάταξις τῶν ἐνωμοταρχῶν, ὑπενωμοταρχῶν καὶ ἀστυφυλάκων ἐπιτρέπεται, ἥ δὲ διάρκεια αὐτῆς ὀρίζεται εἰς τρία ἔτη. — Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 50 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

15. Οἱ ἀστυφύλακες διαιροῦνται ὡς πρὸς τὸν μισθὸν εἰς τρεῖς τάξεις. — Οἱ τῆς τρίτης τάξεως λαμβάνουσι μηνιαῖον μισθὸν ἐκ δραχμῶν 70, οἱ τῆς δευτέρας ἐκ δραχ. 80, καὶ οἱ τῆς πρώτης ἐκ δραχμῶν 90. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν τῆς πρώτης τάξεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ τέταρτον, ὁ δὲ τῆς δευτέρας τὸ τρίτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀστυφυλάκων. — Ἐκ τῶν κατατασσομένων οἱ ἀνήκοντε εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 10 διορίζονται, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι θέσεις, ἐν τῇ δευτέρᾳ τάξει, προτιμωμένων τῶν ὑπηρετησάντων ἐν τῷ στρατῷ μὲ ἀνώτερον βαθμὸν καὶ ἐκ τῶν ἰσοβάθμων τῶν ἐχόντων πλεῖον χρόνον ὑπηρεσίας δύνανται δὲ νὰ προαχθῶσιν εἰς τὴν πρώτην τάξιν μετὰ ἐνιαύσιον ἐν τῇ δευτέρᾳ ὑπηρεσίαν. Οἱ δὲ λοιποὶ δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς μὲν τὴν δευτέραν τάξιν μετὰ διετὴ ἐν τῇ τρίτῃ, εἰς δὲ τὴν πρώτην μετὰ τριετὴ ἐν τῇ δευτέρᾳ ὑπηρεσίαν.

16 Ἀστυφύλαξ, διακριθεὶς ἀποδεδειγμένως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, δύναται νὰ προαχθῇ καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὠρισμένου χρόνου. Εἰς δὲ τοὺς ἐκτάκτως διακριθέντας ἀστυφύλακας πρώτης τάξεως δύναται νὰ ἀπονεμηθῇ αὐξήσεις μισθοῦ ἐκ δραχμῶν 5. Ἡ προαγωγή εἰς ἀνωτέραν τάξιν καὶ ἡ αὐξήσις τοῦ μισθοῦ διατάσσονται τῇ προτάσει τοῦ

ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ἡ μὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

17. Οἱ ἀστυφύλακες πρώτης τάξεως προβιβάζονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπενωμοτάρχου καὶ ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπενωμοτάρχου εἰς τὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου β' τάξεως διαταγῇ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, κατὰ τὰ κανονισθησόμενα διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Ὁ μισθὸς ὀρίζεται τῶν μὲν ὑπενωμοταρχῶν εἰς δραχμ. 95, τῶν δὲ ἐνωμοταρχῶν β' τάξεως εἰς δραχμὰς 100.

18. Οἱ ἀστυφύλακες ἀποβάλλονται δι' ἡτιολογημένης διαταγῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, προτάσει τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν ἀστυνόμου καὶ μετὰ καταφατικὴν γνώμοδότησιν ἐνὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς ἀστυνομίας, δι' ἀμέλειαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ δι' ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν διαγωγὴν.

19. Οἱ ὀπλῖται τῆς Ἀστυφυλακῆς ἡγοῦνται τῶν ἰσοβάθμων αὐτῶν ὀπλιτῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, συμπράττοντες μετ' αὐτῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ.

20. Οἱ ὀπλῖται τῆς Ἀστυφυλακῆς ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ συντάξεως τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 11, 20, 21 καὶ 22 τοῦ ΑΡΠΘ' νόμου τῆς 19 Ἀπριλίου 1884.

21. Οἱ κατὰ τὸν νόμον τῆς 15 Σεπτεμβρ. 1856 προτεινόμενοι ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀγροφύλακες διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου. Ἐὰν οἱ ἰδιοκτητὰι κτηματικῆς περιφερείας δὲν συνέλθωσι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐκείνου καὶ τοῦ πρὸς ἐκ-

τέλεσιν αὐτοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ὁ Νομάρχης ἀποφασίζει περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἐγγυήσεως τῶν ἀγροφυλάκων, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Δημάρχου, καὶ διορίζει αὐτούς, προτάσει τοῦ ἀστυνομοῦ.

22. Οἱ ἀγροφύλακες τιμωροῦνται πειθαρχικῶς α') δι' ἐπιπλήξεως καὶ β') διὰ προστίμου δραχμῶν 3—10. Τὰς ποινὰς ταύτας ἐπιβάλλει ἀνεκκλήτως ὁ ἀστυνόμος.

23. Ὁ Νομάρχης, προτάσει τοῦ ἀστυνομοῦ, ἀπολύει τοὺς ἀγροφύλακας δι' ἀνικανότητα ἢ ἀμέλειαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν. Οἱ ἀπολυόμενοι ἀντικαθίστανται ἄνευ ἀναβολῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 21.

24. Ἀπαντες οἱ ἀστυνόμοι καὶ οἱ ἐκτελοῦντες ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὀπλῖται ὑπάγονται εἰς τὰ τακτικὰ ποινικὰ δικαστήρια διὰ πᾶσαν ἀξιόποιον προᾶξιν, ἐκτὸς τῶν πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων τῶν προβλεπομένων καὶ τιμωρουμένων ὑπὸ τοῦ β' τμήματος τοῦ τετάρτου βιβλίου τοῦ Νόμου ΦηΒ' τῆς 19 Μαΐου 1860 περὶ τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς νομοθεσίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου ΑΥΞΕ' τῆς 28 Μαΐου 1887, ἐξαίρεσει τῶν ἄρθρων 238 § 4, 240, 250, 252 καὶ 254.—Οἱ ἀνωτέρω ὑπάγονται εἰς τὰ Στρατιωτικὰ δικαστήρια διὰ τὰ προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα ὑπὸ τοῦ Σ. Π. Νόμου πλημμελήματα καὶ κακουργήματα τὰ διαπραττόμενα κατὰ τῶν στρατιωτικῶν οἰουδήποτε ὄπλου ἢ σώματος.

25. Ὁ εἰσαγγελεὺς λαμβάνων ἔγκλησιν παρὰ τοῦ ἀδικηθέντος κατὰ παντὸς ἐκ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀστυνομῶν καὶ ἐκτελούντων ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὀπλιτῶν ἐπὶ πράξει ἀναγομένη

εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν των, πράττει ἐντὸς δεκαπέντε τὸ βραδύτερον ἡμερῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 279 τῆς ποινικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα.

26. Ὅσακις ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐπὶ μηνύσει ἢ ἐγκλήσει κατ' ἀστυνόμου ἢ ἐκτελοῦντος ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὀπλίτου ἐπὶ τινι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων πράξεων, προτιμήσῃ τὴν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου, πράττει τοῦτο ἐντὸς 15 τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀφ' ἧς περιέλθῃ εἰς αὐτὸν ἡ μῆνυσις.

27. Διὰ Β. Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὀρισθήσονται διὰ τὰς πράξεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τῶν ἀστυνόμων καὶ ἐκτελούντων ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὀπλιτῶν : — 1. Αἱ προθεσμίαι, ἐντὸς τῶν ὁποίων περατοῦνται αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 156 τῆς ποινικῆς Δικονομίας ἐνεργούμεναι προεισαγωγικαὶ ἀνακρίσεις εἴτε αὐτεπαγγέλτως, ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τοῦ ἀδικοῦμένου, εἴτε ἐφ' οἱαδήποτε μηνύσει. — 2. Αἱ προθεσμίαι, ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ ἀνακριταὶ ὀφείλουσι νὰ περατώσωσι τὴν εἰς αὐτοὺς ἀνατεθειμένην ἀνάκρισιν, ὡς καὶ ἐκεῖναι ἐντὸς τῶν ὁποίων τὰ συμβούλια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι τὰ βουλευμάτα των. — 3. Αἱ προθεσμίαι, ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ ἀρμόδιοι εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσι νὰ εἰσαγάγωσι τὰς ὑποθέσεις ταύτας ἐνώπιον τῶν συμβουλίων, ὡς καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ βουλευματος — 4. Αἱ προθεσμίαι, ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ εἰσαγγελεῖς ἢ οἱ δημόσιοι κατήγοροι ὀφείλουσι νὰ εἰσαγάγωσιν ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου τὰς ἐπὶ πταίσματι μηνύσεις.

28. Τὸν δημόσιον κατήγορον, κωλυόμενον ἢ

ἀπουσιάζοντα, ἀναπληροῖ ἕτερος δημόσιος κατήγορος ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν ὀριζόμενος, ἐὰν δὲν διορισθῇ τοιοῦτος διὰ Β Διατάγματος, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ὀριζόμενα.

29. "Απαντες οἱ ἀστυνομοὶ καὶ οἱ ἐκτελοῦντες ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὀπλῖται ὑπάγονται ἐν γένει εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς.—'Εὰν ὁ ἀδικηθεὶς καταγγείλῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἢ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς ἀστυνόμον ἢ ἐκτελοῦντα ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὀπλίτην, ἐπὶ πταίσματι ἢ πλημμελήματι, εἰς τὴν δημοσίαν αὐτῶν ὑπηρεσίαν ἀναγομένῳ, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν καταγγελλέντα πειθαρχικὴ ποινὴ κρατήσεως ἢ φυλακίσεως ὑπὸ μὲν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν μέχρι τριῶν μηνῶν ὑπὸ δὲ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς μέχρι δύο μηνῶν. 'Εὰν ὁ πειθαρχικῶς τιμωρηθεὶς καταδικασθῇ ὑπὸ ποινικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν, θεωρεῖται ὡς προφυλάκισις ὁ χρόνος τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς καὶ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1 τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλ. 1892 ΒΙΔ' Νόμου⁽¹⁾ καὶ 518 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὀριζόμενα, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπέρχωνται αἰ'κατὰ τὸ ἄρθρον 191 § 6' τῆς Στρατιωτικῆς Ποιν. Νομοθεσίας συνέπειαι τῆς προφυλακίσεως. — Πρὸς τοῦτο ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἢ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς πέμπει πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα τὴν περὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας διαταγὴν του. — Διὰ Β. Διατάγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κανονισθήσονται : — α') Ἡ ἀρμοδιότης καὶ

(1) Περὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου τῆς προφυλακίσεως ἐν τῇ καταγινωσκομένῃ ποινῇ (ΕφΚ. 1892 σ. 782).

ἡ ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, τῶν ἐπιθεωρητῶν, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀθυπασπιστῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ — β' Τὰ περὶ ἀνακατατάξεως ὡς καὶ τὰ περὶ στολῆς καὶ ὀπλισμοῦ τῶν ὀπλιτῶν τῆς Ἀστυφυλακῆς.

30. Ἐκ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἡ καταδίκη τῶν στρατιωτικῶν συνεπιφέρει κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους τὴν στέρησιν τοῦ βαθμοῦ, ἡ εἰς φυλάκισιν, ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἑξ μῆνας, καταδίκη τῶν ἀστυνόμων καὶ τῶν ἐκτελούντων ἀστυνομικὰ καθήκοντα ὀπλιτῶν ἔνεκα πράξεως χαρακτηριζομένης ὡς παραβάσεως τῶν δημοσίων αὐτῶν καθηκόντων, συνεπάγεται μόνον τὴν ἐφαρμογὴν, κατὰ μὲν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν περὶ ἀργίας ἢ ἀποτάξεως διατάξεων τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ νόμου, κατὰ δὲ τῶν ἀθυπασπιστῶν τῶν περὶ ἀπολύσεως αὐτῶν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ διατάξεων τῶν κανονισμῶν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, καὶ κατὰ τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, τῶν ἐνωμοταρχῶν καὶ τῶν ὑπενωμοταρχῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυφυλακῆς τῶν περὶ ἐκπτώσεως ἢ ὑποβιβασμοῦ διατάξεων τῶν αὐτῶν κανονισμῶν.—Ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς ὀφείλει, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταστῇ τελεσιδίκος ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ταύτης μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας, ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ ὡς ἀνωτέρω ὀρίζόμενα.—Ἀξιωματικὸς καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἑξ μῆνας ἐπὶ πρά-

ξει ἀναγομένη εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς ἀστυνομοῦ καὶ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, δὲν δύναται νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν πρὶν ἢ παρέλθῃ ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς διετία.— Ἀξιωματικός, ὑπαξιωματικός, ὀπλίτης τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς ἀστυφυλακῆς, καταδικασθέντες εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἐπὶ πράξει ἀναγομένη εἰς τὰ καθήκοντά των, δὲν δύνανται νὰ ἐκτελέσωσιν ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἐν ᾧ νομῶ ἐξετελέσθῃ ἡ πράξις, ἐφ' ἣ κατεδικάσθησαν, πρὶν ἢ παρέλθῃ διετία ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς.

31. Αἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους σχέσεις τῶν δημοτικῶν ἀστυνόμων πρὸς τὰς διοικητικὰς καὶ δικαστικὰς ἀρχὰς τηροῦνται καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀστυνόμων.— Οἱ ἐν ταῖς ἔδραις ὅμως τῶν νομῶν ἀστυνόμοι διευθύνουσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔγγραφον ἀναφορὰν εἰς τοὺς οἰκείους Νομάρχας.

32. Ὁ Δήμαρχος δὲν δύναται νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ παρατηρήσεις περὶ πάσης ἐλλείψεως ἢ παρεκτροπῆς καὶ νὰ ἐπιζητῇ τὴν θεραπείαν παντὸς εὐλόγου παραπόνου δι' ἀναφορὰς πρὸς τὸν Νομάρχην, καὶ προσέτι νὰ δέχεται καὶ ὑποβάλλῃ ἀμέσως πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα μηνύσεις κατὰ τῶν ἀστυνόμων καὶ τῶν παρὰ ταῖς Ἀστυνομίαις ὀπλιτῶν.

33. Πᾶσα κατ' ἀστυνόμου ἀναφορὰ Δημάρχου ἢ ἄλλης ἀρχῆς ἐξετάζεται ὑπὸ συμβουλίου ἐποπτείας ἐκ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, τῶν παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Νομικῶν Συμβούλων, τοῦ τμημα-

τάρχου τῆς δημοσίας ἀσφαλείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τμηματάρχων τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. — Τὸ συμβούλιον συγκαλούμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ὅστις προεδρεύει αὐτοῦ, ἀνακοινοῖ τὴν γνώμην ἐπὶ τῆς ἐξετασθείσης ἀναφοράς δι' ἐκθέσεώς του πρὸς τὰ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ὑπουργεία. — Τὸ συμβούλιον λογίζεται πλῆρες παρόντων τοῦ προέδρου καὶ τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. — Γνωμοδοτεῖ δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ ἐν ἰσοψηφίᾳ κρατεῖ ἡ γνώμη, ὑπὲρ ἧς συνετάχθη ὁ πρόεδρος.

34. Οἱ ἀστυνόμοι μετατίθενται εἰς ἑτέραν ἀστυνομικὴν περιφέρειαν ἢ ἀπαλλάσσονται τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, ἣτις δέον νὰ στηρίζηται :

α') Ἡ εἰς δικαιολογητικὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ἢ εἰς δικαιολογητικὴν αἴτησιν τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ἐὰν ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἐγνωμοδότησε τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συμβούλιον ἐποπτείας, προκειμένου περὶ προϋσταμένου τῶν κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἁρθροῦ 2 ἀστυνομικῶν. — β') Εἰς δικαιολογητικὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀρμοδίου προϋσταμένου καὶ εἰς γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἐποπτείας, προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν ἀστυνόμων. — Ἄπαντες οἱ ἀστυνόμοι, πλὴν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἀπαλλάσσονται πρὸς τοῦτοις τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων διὰ Β. Διατάγματος, ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιω-

τικῶν ὑπουργῶν προκαλουμένου, μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ὡς ἀστυνόμων. Δὲν δύνανται δὲ νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου ἀστυνόμοι πρὶν ἢ παρέλθῃ ἐπίσης διετία ἀπὸ τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἐκ τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων.—Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων οἱ ἀνώτεροι τοῦ ὑπολοχαγοῦ ἀστυνόμοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ, Μηχανικοῦ καὶ Ἱππικοῦ ἀπαλλάσσονται τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων διὰ Δ. Διατάγματος, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὑπουργῶν προκαλουμένου, ἅμα προβιβασθέντες εἰς ἀνώτερον τοῦ ὃν κέκτηνται βαθμοῦ.—Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρω ἐδαφίου καὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων οἱ ἀνώτεροι τοῦ ὑπομοιράρχου ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς.

35. Κωλυόμενον ἢ ἀπόντα τὸν προϊστάμενον ἀστυνόμον ἀναπληροῦ ὁ ἀμέσως κατώτερος τὸν βαθμὸν, ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ ἀστυνόμων. Μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου ἀστυνόμου ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ, ὁ κωλυόμενος ἢ ἀπὼν ἀναπληροῦται προσωρινῶς, κατὰ διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, διὰ τινος τῶν ἀξιωματικῶν ἀστυνόμων τῶν ὑπηρετούντων ἐν τινὶ τῶν πλησιεστέρων περιφερειῶν τῶν ἐχουσῶν πλείονας τοῦ ἐνὸς ἀστυνόμου, ἢ διὰ τινος τῶν παρὰ Μοιραρχίᾳ ὑπηρετούντων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, πλὴν τοῦ Μοιράρχου.

36. Ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου ἀναγράφονται κατ' ἔτος οἱ μισθοί, αἱ ἀποδοχαὶ καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τοῦ προσωπικοῦ καὶ αἱ ἄλλαι δαπάναι

της αστυνομικῆς ὑπηρεσίας. Τὸ ὅλικόν δὲ ποσὸν τῶν δαπανῶν τούτων ἀναλογίζεται εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, πρὸς μίαν δραχμὴν κατὰ ψυχὴν καὶ ἀποδίδοται ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐκ τῶν εἰσπραττομένων ἐξ ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων ἐσόδων τῶν τῆς αὐτῆς χρήσεως. — Τὸ ἀποδοτέον ὅμως ὑπὸ δήμου ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι μεῖζον τῶν ἐβδομήκοντα πέντε ἢ ἑλασσον τῶν εἴκοσιν ἑκατοστῶν τοῦ ὅλικου ποσοῦ τῶν ἐκ τῶν φόρων τούτων ἐσόδων του, πάντοτε δὲ εἰς ὅρον ἐξαίρουντα τῆς ἀποδόσεως ποσὸν 2000 δραχμῶν.

37. Τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων πρόστιμα εἰσάγονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἀπαλλάσσονται δὲ οἱ δῆμοι τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου τῶν καταστημάτων τῶν Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων.

38. Ἡ Διοικητικὴ Ἀστυνομία Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διατηρεῖται. Οἱ παρ' αὐτῇ ὑπαστυνόμοι μετονομάζονται ἀστυνόμοι. — Ἰσχύουσι δὲ ὡς πρὸς τὸν Διευθυντὴν καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν αὐτῆς, ὡς καὶ ὡς πρὸς τοὺς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ἀποσπωμένους εἰς αὐτὴν ἀξιωματικούς τοῦ ὑγειονομικοῦ σώματος, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ δὲν ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὸν Διευθυντὴν αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰς πρὸς τοὺς Νομάρχας σχέσεις τῶν ἀστυνόμων.

39. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας διορίζεται ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ πεζικοῦ, πυροβολικοῦ, μηχανικοῦ, ἱππικοῦ καὶ χωροφυλακῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἁρθροῦ 2. — Πᾶσαι αἱ παρὰ τῇ Διοι-

κητικῇ Ἀστυνομίᾳ θέσεις πολιτικῶν ὑπαλλήλων καταργοῦνται, ἡ δὲ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων τούτων (1) ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς ἀξιωματικούς, οἵτινες διορίζονται εἰς τὰς οἰκείας θέσεις κατὰ τὴν διάταξιν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2. Δύνανται δὲ νὰ ἀποσπασθῶσι παρὰ τῇ Διοικητικῇ Ἀστυνομίᾳ, τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀξιωματικοὶ τοῦ κτηνιατρικοῦ κλάδου τοῦ ὑγειονομικοῦ σώματος πρὸς ἐκτέλεσιν καθηκόντων δημοσίου κτηνιάτρου. Ἡ παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ ἀπόσπασις τῶν ἀξιωματικῶν τούτων παύει καθ' οἷον διετάχθη τρόπον. — Διὰ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ὀρίζονται 1 ἐνωμοτάρχης καὶ 2 ὑπενωμοτάρχαι τῆς Ἀστυφυλακῆς, οἵτινες δὲν λογιζονται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 ὀριζομένῳ ὀλικῷ ἀριθμῷ τῶν ὑπαξιωματικῶν.

40. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας λαμβάνει κατὰ μῆνα ὡς ἀποζημίωσιν διαμο-

(1) Τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὥριζεν ὁ ν. ΑΡΠΘ' 1884 τελευταῖον δὲ ὁ ν. ΑΣΖ' 19 Ἰουλ. 1885 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ν. ΑΡΠΘ' περὶ τῆς Διοικητ. Ἀστυνομ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ἀλλ' ὁ νόμ. ΑΣΖ' δὲν ἔχει μετὰ τὸν νόμ. ΒΡΠΗ' ἄλλην ἔννοιαν εἰμὴ μόνον, ὅτι: κανονίζει ἔτι καὶ νῦν κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ προσωπικὸν τῆς Διοικητ. Ἀστ. ὅπερ ἔχει νῦν ὡς ἑξῆς: Γραμματεὺς 1, Ἀστυῖατροι 6 (κατὰ τὸν ν. ΑΩΟΗ' 31 Δεβρίου 1890 μὴ ἰσχύοντα καὶ τοῦτον κατὰ τὰς λοιπὰς αὐτοῦ διατάξεις) χημικὸς 1, Ἀστυνόμοι 19 (μὴ ὑπαρχόντων ὑπαστυνόμων κατὰ τὸν νόμ. ΒΡΠΗ' 1893) ὑπογραμματεὺς 1, λογιστὴς 1, ἐνωμοτάρχης (γραφεὺς) 1, ὑπενωμοτάρχαι (γραφεῖς) 2. Ἀστυφύλακες δὲ εἶναι 300 κατὰ τὸν ν. ΑΡΠΘ' 1884.

νης δραχμὰς 60, ἕκαστος δὲ τῶν λοιπῶν παρ' αὐτῇ ἀξιώματικῶν τὸ εἰς τὸν βαθμὸν αὐτοῦ ἀντιστοιχοῦν ποσὸν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8.

41. Τὰ καθήκοντα τῶν ἀγροφυλάκων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐκτελοῦσιν ὀπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, τασσόμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτῆς καὶ κατανεμόμενοι εἰς τὰς κτηματικὰς περιφερείας ὑπὸ τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ.

42. Ἐκ τῆς διὰ τὴν Διοικητικὴν Ἀστυνομίαν ἐτησίας δαπάνης τοῦ Κράτους, ἀναλογίζεται εἰς τοὺς δῆμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἀποδίδοται ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 36 τὸ ἐπὶ πλέον δραχμῶν 360, 000 ποσόν.

43. Οἱ ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν ἐκτελοῦντες ἀξιώματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὑπαξιώματικοὶ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΦΜ' Νόμου τῆς 11ης Νοεμβρίου 1875, περὶ μὴ διορισμοῦ δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐξ ὧν κατὰγονται κτλ.

44. Διὰ Βασ. Διαταγμάτων προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργῶν κανονισθῆσονται τὰ γραφικὰ καὶ τὰ διὰ φωτισμόν, θέρμανσιν καὶ μίσθωσιν καταστημάτων ἔξοδα τῶν ἀστυνομιῶν.

45. Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου λογίζονται πεπαυμένοι αὐτοδικαίως πάντες οἱ δημοτικοὶ ἀστυνόμοι.

46. Ὁ χρόνος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καθόλου ἢ ἐν μέρει ὀρίζεται διὰ Β. Διαταγμάτων.

Προσωριναὶ διατάξεις.

47. Διὰ τὴν τὸ πρῶτον ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ὀρίζεται τριάκοντα ἡμερῶν προθεσμία, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἀρχομένη, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλουσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν εἰς τὴν ἀστυφυλακὴν κατὰτάξιν ἐκ τῶν εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 10 ὑπαγομένων, νὰ ὑποβάλωσι τὴν αἴτησιν αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ὀριζόμενα. — Οἱ παρὰ τῇ Διοικητικῇ Ἀστυνομίᾳ μέχρι τοῦδε ὑπηρετοῦντες ἀστυνομικοὶ κλητῆρες θέλουσι ταχθῇ εἰς τὴν ἀστυφυλακὴν κατὰ τὴν οἰκείαν ἑκαστος τάξιν καὶ κατανεμηθῇ εἰς τὴν Διοικητικὴν καὶ τὰς λοιπὰς ἀστυνομίας τοῦ Κράτους διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς. Ἐκ τούτων οἱ ὑπερβάντες τὸ 40 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῇ ἀστυφυλακῇ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 55 ἔτους τῆς ἡλικίας.

48. Κατὰ τὴν τὸ πρῶτον ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐπιτρέπεται νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν ἀστυφυλακὴν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 11—13, ἔὰν ὑποβάλωσι τὴν περὶ κατατάξεως αἴτησιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ. — 1.) Οἱ μὴ ὑπερβάντες τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἐκ τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑποβαλόντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΒΕΘ' Νόμου καὶ πέραν τῆς ὑπὸ τούτου ὀριζομένης προθεσμίας αἰτήσεις κατατάξεως καὶ ἔχοντες τὰ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 προσόντα. — 2.) Οἱ μὴ ὑπερβάντες τὸ 46ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἔχοντες δὲ ἐξκετῇ ὑπηρεσίαν κλητῆρος παρὰ δημοτικῇ ἀστυνομίᾳ, βεβαιουμένην παρὰ τοῦ Νομάρχου, ἢ

προϋπηρετήσαντες ἐπὶ ἴσον χρόνον παρὰ τῇ Διοικητικῇ, κατὰ βεβαίωσιν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἐδαφ. 6' τοῦ ἄρθρου 10 ὀριζόμενα προσόντα, οἵτινες δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῇ ἀστυφυλακῇ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 50οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν. — 3.) Οἱ μὴ ὑπερβάντες τὸ 51ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἔχοντες δὲ δεκαετῇ ὑπηρεσίαν κλητῆρος παρὰ δημοτικῇ ἀστυνομίᾳ, βεβαιουμένην παρὰ τοῦ Νομάρχου, ἢ προϋπηρετήσαντες ἐπὶ ἴσον χρόνον παρὰ τῇ διοικητικῇ, κατὰ βεβαίωσιν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἐδαφ. 6' τοῦ ἄρθ. 10 ὀριζόμενα προσόντα, οἵτινες δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῇ ἀστυφυλακῇ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 55 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

49. Ἐπιτρέπεται προσέτι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1895 ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 11—13 κατὰτάξεις τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1879 μέχρι τοῦ 1892 καταταγέντων ἐν τῷ στρατῷ καὶ ὑπηρετησάντων ἐν αὐτῷ ἐξαιρέτως ἢ ἀμέεμπτως ἐπὶ ἓν τοῦλάχιστον ἔτος, μὴ ἀποκλειομένων δὲ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν οὗτοι γινώσκωσι γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν καὶ δὲν ἔχωσιν ὑπερβῆ τὸ 36ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν. — Κατὰ τὴν τὸ πρῶτον ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου οἱ εἰρημένοι ὀφείλουσι τὰς περὶ κατατάξεως αἰτήσεις αὐτῶν νὰ ὑποβάλωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ. Ἐν δὲ τοῖς κατατακτέοις συμπεριληφθῶσονται καὶ οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΒΕΘ' νόμου ὑποβελόντες αἰτήσιν κατατάξεως.

50. Ἐκ τῶν εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν τοῦ

ἄρθρου 10 ὑπαγομένων, οἱ ὑποβαλόντες πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΒΕΘ' νόμου, τὴν περὶ κατατάξεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀστυφυλακὴν αἵτησιν, ἢ ἐκεῖνοι, οἵτινες θέλουσιν ὑποβάλλει αὐτὴν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, κατατάσσονται, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 12 καὶ 13 καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι θέσεις, μὲ τὸν βαθμὸν μὲν τοῦ ἐνωμοτάρχου β' τάξεως οἱ ὑπηρετήσαντες ἐν τῷ στρατῷ ὡς ἐνωμοτάρχαι ἢ ἐπιλοχίαι ἢ λοχίαι ἢ κελευσταὶ ἢ ὑποκελευσταί, μὲ τὸν βαθμὸν δὲ τοῦ ὑπενωμοτάρχου οἱ ὑπηρετήσαντες ἐν τῷ στρατῷ ὡς ὑπενωμοτάρχαι, ἢ δεκανεῖς ἢ δίοποι.

51. Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ ὀριζομένης δυνάμεως τῆς Χωροφυλακῆς ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται νὰ μεταθέσῃ εἰς τὴν χωροφυλακὴν κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου τοὺς ἀναγκαιοῦντας ἐκ τῶν διὰ αὐτὴν προωρισμένων κληρωτῶν τοῦ 1892 πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς ἐν τῷ πεζικῷ ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1893 τοὺς ἀναγκαιοῦντας ἐκ τῶν ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ στρατοῦ ὑπηρετούντων κληρωτῶν τοῦ πεζικοῦ παρελθούσης ἀπογραφῆς.—Οἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον μετατεθησόμενοι εἰς τὴν Χωροφυλακὴν θὰ διανύσωσιν ἐν αὐτῇ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν ὑποχρεώσεως.

52. Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34 ὀριζομένων περιπτώσεων οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἀπαλλάσσονται τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων, ὅταν ἀνατεθῇ αὐτοῖς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ σχε-

τικοῦ νόμου, ἡ ἐκτέλεσις τῶν τοῦ δασάρχου καθυκόντων.—Ἐπιτρέπεται, ἵνα οἱ ἡμίσεις τῶν κατὰ τὴν πρῶτον ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου διορισθησομένων ἀστυνόμων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ, Μηχανικοῦ καὶ Ἱππικοῦ, διατελέσωσιν ἐπὶ τριετίαν ἐν τῇ ἀστυνομικῇ ὑπηρεσίᾳ.

Τελευταία διάταξις.

53. Ὁ ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1892 ,ΒΞΘ' νόμος, περὶ μεταβολῆς τοῦ συστήματος τῆς ἀστυνομικῆς διοικήσεως, τὸ ἀρθρ. 17 τοῦ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου 1884 ΑΡΠΘ' νόμου καὶ πᾶσα προγενεστέρα διάταξις εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβιβάνουσα, καταργοῦνται.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. Δ. 18 Φεβρ. 1833 — Ἀναγόμενον εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐγγράφων τῆς περὶ τοῦ ὀπλοφορεῖν ἀδείας⁽¹⁾.

1. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς καθέναν νὰ φέρῃ, χωρὶς ἰδιαίτερον ἀδείας ἐγγραφον, ὅπλα πυροβόλα, ἐκτὸς μόνον ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον λάβει τὴν ἀδειαν ταύτην κατὰ τὴν περὶ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας διαταγὴν μας ⁽²⁾. — Ἰδιαίτεροι κανονισμοὶ ὀρίζουν τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς οὗτοι δύνανται νὰ φέρωσι τὰ προσδιωρισμένα πυροβόλα ὅπλα καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας των.

2. Δὲν πρέπει νὰ δίδωνται ἐγγράφα ἀδείας δι' ὀπλοφορίαν, παρὰ εἰς τοὺς τελειώσαντας τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των. — Αἱ ἐξαιρέσεις ὀρίζονται παρὰ τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

3. Ὅποιος ἔχει τὴν ὠρισμένην ἡλικίαν, λαμβάνει ἀδειαν ὀπλοφορίας, ὅταν — 1. ἀποδειχθῇ πραγματικὴ ἀνάγκη τοῦ νὰ ὑπερασπισθῇ ἑαυτὸν

(1) ΕφΚ. 1833 σ. 11

(2) Κατὰ τὸν ν. 3 Δεβρίου 1836 — Περὶ προφυλάξεως τῶν δενδροφυτεῶν (ἄρθρ. 6) — οἱ ἀγροζύλακες κρατοῦσι πυροβόλον κατὰ δὲ τὸ Β. Δ. 20 Μαΐου 1831 περὶ διανομῆς ἀριστείου εἰς τοὺς ὑπὲρ Πατρίδος ἀγωνισθέντας — οἱ λαβόντες τὸ ἀριστεῖον ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ὀπλοφορῶσιν ἄνευ ἰδιαιτέρας ὁστυνομικῆς ἀδείας.

ἢ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἢ νὰ ἐκπληρώσῃ νόμιμα δικαιώματα. — 2. ὅταν δοθῇ ἀξιόχρεως ἐγγύησις τοῦ νὰ μὴ κακομεταχειρισθῇ τὰ ὄπλα.

4. Οἱ δυνάμενοι νὰ ζητήσωσιν εὐλόγως τὴν ἄδειαν τῆς ὀπλοφορίας, εἶνε οἱ ἐξῆς. — 1. οἱ ποιμένες. — 2. οἱ ὁδοιπόροι. — 3. οἱ κυνηγοί (1). — Θέλομεν ἐν τοσοῦτῳ λάβει ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλας ἐπίσης ἀξιολόγους περιστάσεις. — Αἱ ἐπιφορτισμέναι τὴν ἔκδοσιν τοιούτων ἐγγράφων ἀρχαὶ θέλουν πληροφορεῖσθαι, ἃν ὁ αἰτῶν τὴν ἄδειαν ὑπάγεται εἰς τὰς προλαβούσας τρεῖς περιστάσεις, εἰδὲ μὴ ἀρνοῦνται τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς.

5. Συγχωρεῖται εἰς τοὺς νέους τοὺς ὄντας εἰς ὑπηρεσίαν ἐμπόρων, ἐπιχειρούντων ὁδοιπορίας δι' ὑποθέσεις των, καὶ ἂν ἤθελον ἔχει ἡλικίαν κατωτέρα τῶν 18 ἐτῶν, ἀλλὰ μεγαλύτεραν τῶν 15, νὰ λαμβάνωσιν ἄδειαν ὀπλοφορίας, ὅταν συνοδεύωσι τοὺς κυρίους των εἰς τὴν ὁδοιπορίαν. — Ἀλλ' εἰς ἕκαστον τῶν τοιούτων ἐγγράφων πρέπει νὰ σημειώνεται ἰδιαιτέρως ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης ἀδείας· οἱ δὲ κύριοί των εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν κατὰχρησιν τῶν ὀπλων, ἣτις ἤθελε προέλθει ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας των τούτους.

6. Ὅσοι κατέχοντες θέσιν δημοσίαν ὑπηρετοῦσιν ἢ τὴν ἐπικράτειαν ἢ κοινότητα, ἢ ὅσοι ἔχουν εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των ὑποστατικὰ ἢ ποιμνία χιλίων δραχμῶν ἄξια, ἢ ὅσοι ἐκ τοῦ ἔργου των, ἢ ἐκ τοῦ ἐμπορίου των, ἢ ἄλλοθεν πορίζονται κατ' ἔτος 400 δραχμῶν εἰσόδημα, πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἔχοντες ἀξιόχρεων ἐγγύησιν·

(1) καὶ 4 Οἱ ἀγροφύλακες κατὰ τὸ Β. Δ. 1 Δεβρίου 1836 (ὅπερ ἴδε κατωτ.)

ὅταν δέ τις ἄλλος θέλῃ νὰ λάβῃ ἔγγραφον τοιαύτης ἀδείας, πρέπει νὰ δώσῃ ἐγγυητήν, ὅστις νὰ ὑπάγεται εἰς τὰς εἰρημένους τάξεις. — Δημόσιοι ὑπηρεταὶ τῆς ἐπικρατείας ἢ κοινότητός τινος, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν σωματικῶς, οἶον κλήτορες, φύλακες, καὶ οἱ τοιοῦτοι δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἔχοντες ὑποῦργημα, καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ διαλαμβάνωνται εἰς τὴν ἀνωτέρω πρώτην τάξιν, ὅθεν καὶ δίδουσιν ἐγγυητήν, ἐκτὸς ἂν ἔχωσι κτήματα.

7. Ἡ ἔγγραφος ἐγγύησις θέλει γίνεσθαι πάντοτε παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου⁽¹⁾ — Ὅταν ὁ λαβὼν τὴν ἀδειαν, δικασθεὶς ἀποδειχθῇ ἔνοχος, διὰ κατάχρησιν τῶν ὅπλων, ἢ τῆς ἀδείας, ὁ ἐγγυητὴς εἶναι ὑπεύθυνος δι' ὅλην τὴν ἀποζημίωσιν καὶ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς. — Ἡ δὲ ἀπόφασις γίνεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἐγκληματικοῦ δικαστηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελε παραδοθῇ, διὰ τὴν γενομένην κατάχρησιν, ὁ φέρων τὴν ἀδειαν.

8. Ὅστις βλάβας ἢ ὑποκείμενα ἢ τὴν ἰδιοκτησίαν ἄλλων ὑπέπεσεν εἰς δικαστικὴν ἐξέτασιν καὶ δὲν ἀπελύθη, τότε δύναται νὰ ζητήσῃ ἀδειαν ὀπλοφορίας, ὅταν ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει χρεῖαν αὐτῆς πρὸς ὑπεράσπισιν ἑαυτοῦ ἢ τῆς ἰδιοκτησίας του, καὶ ἐν ταύτῃ δώσῃ ἐγγυητήν ἔχοντα τὰς ἀνωτέρω ιδιότητας. — Τὸ ἴδιον γίνεται καὶ δι' ἐκείνους ὅσοι ἔχοντες ἀδειαν τὴν ἔδωσαν εἰς ἄλλους παραβαίνοντες τοὺς ὑπάρχοντας κανονισμούς, φυλαττο-

(¹) Ἴδε κατωτ. Β. Δ, 21 Ἀπριλ. 1833 περὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐγγράφου ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἀδειαν τοῦ ὀπλοφορεῖν.

μένων πάντοτε τῶν ποινῶν, αἵτινες δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς αὐτοὺς ὡς ἐνόχους παραβάσεως τοῦ 1 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 9 (21) Φεβρουαρίου διατάγματος, περὶ τιμωρίας τῶν κατὰ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐγκλημάτων καὶ πταισμάτων.

9. Ὁ ἐφωδιασμένος μὲ ἀδειαν, ἔχει δικαίωμα νὰ φέρῃ πυροβόλα ὅπλα, μόνον δι' ὅσον καιρὸν ὑπάρχει ὁ σκοπός, διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη ἡ ἀδεια.

10. Εἰς ἐκάστην ἀδειαν ὀπλοφορίας θέλει σημειόνεσθαι ἀκριβῶς — 1. τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδόθη. — 2. ὁ σκοπός, διὰ τὸν ὁποῖον ἐδόθη. — 3. τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδόθη. Ἡ δὲ ἀδεια νὰ ὑπογράφεται καὶ νὰ σφραγίζεται ὑπὸ τῆς ἐκδιδούσης ἀρχῆς.

11. Αἱ ἐγγράφοι ἀδειαὶ εἰμποροῦν νὰ δίδωνται δι' ἓν ἔτος, ἐὰν δὲν ζητηθῶσι δι' ὀλιγώτερον καιρὸν, ἢ ἐὰν ὁ ἀπαιτῶν τὴν ἀδειαν ἡμπορῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον τὴν ζητεῖ ἔτι συντομώτερον.

12. Δι' ἑκαστον ἐγγράφον ἀδείας, ἐκδοθὲν διὰ πλείοτερον καιρὸν ἀπὸ τρεῖς μῆνας, πληρόνεται μία δραχμὴ, τοῦτο δὲ τὸ δικαίωμα περὶ εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ταμείου⁽¹⁾.

13. Ἡ ἐκδοσις τῶν ἐγγράφων τούτων ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας, κατὰ τὸν ὑπάρχοντα ἤδη ὀργανισμόν, ἀναπληροῦσιν οἱ διοικηταί (2).

(1) Ἀλλὰ κατὰ τὸν ν. ΑΧΚΕ' 1887 περὶ τελῶν χαρτοσήμου (ἀρ. 25 καὶ 26, διὰ τὰς ἀδείας ὀπλοφορίας μέχρι 3 μηνῶν ἀπαιτεῖται χαρτόσημον δραχμῶν 10 διὰ δὲ τὰς δι' ἓν ἔτος χαρτόσημον δραχ. 20.

(2) Ἀλλὰ κατὰ τὸ Β. Δ. 5 Φεβρ. 1893 (ἴδε Διοι.

14. Ἡ ἰσχὺς ἐκάστου ἐγγράφου ἀδείας παύει
—1. μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ καιροῦ, διὰ τὸν ὁ-
ποῖον ἐξεδόθη.—2. μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἰδιο-
τήτων, αἱ ὁποῖαι ἐπεκύρωσαν τὴν περὶ τῆς καλῆς
χρήσεως τῶν ὀπλῶν ἐγγύησιν, ἢ μὲ τὴν παῦσιν
τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως.—3. ἐὰν συμβῇ μία τῶν
δύο περιστάσεων τῶν εἰρημένων εἰς τὸ 7 ἄρθρον.
15 (1).

16. Αἱ ἀρχαί, παρὰ τὰς εἰς τὸν παρόντα κα-
νονισμόν διατάξεις, ἐκδώσῃ τοιαῦτα ἔγγραφα
ἀδείας, καθυποβάλλονται εἰς πρόστιμον 10 ἕως
200 δραχμῶν. Τὸ πρόστιμον τοῦτο ἐπιβάλλεται
ἀπὸ τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν ἀρχὴν των.

17. Ὅστις μηνύσῃ παράβασιν τινὰ τῶν εἰρη-
μένων ὄρων, λαμβάνει παρὰ τοῦ μηνυθέντος, ἐὰν
οὗτος ἐξελεχθῇ καὶ καδικασθῇ, 20 δραχμάς.

B. Δ. 21. Ἀπριλ. 1833.—Περὶ τῶν ἐξόδων
τῆς ἐγγράφου ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἄδειαν
τοῦ ὀπλοφορεῖν. (2)

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας ν' ἀπαιτῶ-

κητικὸν ὄργανισμόν σελ. 125) ἡ ἔκδοσις ἀδειῶν
ὀπλοφορίας δύναται ν' ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου εἰς τοὺς
εἰρηνοδίκας ἢ εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν ἀστυνομικῶν ἀ-
ξιωματικούς.

(1) Ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθ. 622 τοῦ Π. Ν. «Μὲ
κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἑβδομάδων ἢ μὲ πρόστιμον 50—200
δραχ. τιμωρεῖται ὅστις φέρει πυροβόλα ἢ ἄλλα ἀπηγο-
ρευμένα ὄπλα, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀποδείξῃ παραχρῆμα
ὅτι ἔχει πρὸς τοῦτο ἄδειαν τῆς ἀρχῆς. —Τὰ ὄπλα καὶ
πυροβόλα ταῦτα δημεύονται.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύει τὸ
ἀπὸ 18 Φεβρ. (2 Μαρτ.) 1833 διάταγμα περὶ ἐκδόσεως
τῆς περὶ τοῦ ὀπλοφορεῖν ἀδείας».

(2) ΕρΚ. 1833 σελ. 35.

σι 30 λεπτά δι' ὀλίκα ἔξοδα τῆς ἐγγράφου ἐγγυήσεως τῶν ὁποίων κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 18 Φεβρ. διατάγματός μας ὀφείλουν νὰ δίδουν οἱ θέλοντες νὰ φέρωσι πυροβόλα ὅπλα.

Β. Δ. 28 Μαρτίου 1834.—Περὶ τῶν νεκροταφείων καὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῶν νεκρῶν. (1)

1. Ἀπαγορεύεται ὁ ἐνταφιασμός τῶν νεκρῶν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ ἄλλα καταστήματα, εἰς τὰ ὅποια ἐκκλησιαζόνται πρὸς λατρείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ὁπαδοὶ ὁποιασδήποτε θρησκείας, ὡσαύτως καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐντὸς τῶν πόλεων, κωμοπόλεων, καὶ χωρίων.

2. Εἰς ἕκαστον δῆμον θέλει κατασκευασθῇ νεκροταφεῖον διὰ δημοτικῆς δαπάνης. Ὅταν δὲ πλειότερα χωρία ἐνωμένα συνιστῶσι τὸν δῆμον, θέλουν κατασκευασθῇ κατὰ τὴν χρεῖαν ἰδιαιτέρα νεκροταφεῖα εἰς τὰ διάφορα χωρία.

3. Ἐκαστον νεκροταφεῖον πρέπει νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τὴν πόλιν, κωμόπολιν, ἢ χωρίον, εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκει, τοῦλάχιστον ἑκατὸν μέτρα· θέλει δὲ γενῇ πρὸ τὸ μέρος τῆς πόλεως, κωμοπόλεως, ἢ χωρίου, ὅθεν πνέουν σπανιώτερα ἄνεμοι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ πρὸς τὸ βόρειον ἢ ἀνατολικὸν μέρος, εἰς τὸ ὅποιον ἀεριζόμενον καὶ ὁπωσοῦν ὑψηλόν, εἰ δυνατὸν, μὴ ὑποκείμενον εἰς πλημμύρας καὶ συναγωγὴν ὑδάτων, καὶ ὅσον ἐνδέχεται εἰς ἀσβεστωδεις ἢ ἀμμῶδεις, ἢ ξηρὸν καὶ ἀργιλῶδεις ἔδαφος. Ὅλα τὰ νεκροταφεῖα πρέπει νὰ περικλείωνται μὲ τοῖχον, ἢ

μὲ τάφρους καὶ φράκτας, τὸ δὲ πρὸς τὴν πόλιν κωμόπολιν ἢ χωρίον ἀντικρύζον μέρος πρέπει νὰ εἶναι δενδρόφυτον.

4. Δὲν συγχωρεῖται νὰ κατασκευασθῇ, ἄνευ ἰ-
διαιτέρας ἀδείας τοῦ νομάρχου, κατοικία ἢ πη-
γάδιον, ἀπέχοντα ὀλιγώτερον τῶν 100 μέτρων ἀπὸ
τὸν περίβολον τοῦ νεκροταφείου. — Ἐὰν ὑπάρχωσιν
ἤδη οἰκίαι ἰδιωτικαὶ κείμεναι ἐντὸς τῆς περιοχῆς
τῶν 100 μέτρων, δὲν δύναται νὰ γένῃ εἰς αὐτάς,
ἄνευ τῆς ἰδιαιτέρας ἀδείας τοῦ νομάρχου, κάμμια
ἐπισκευὴ οὔτε νέον οἰκοδόμημα. Τὰ ἐντὸς τῆς πε-
ριοχῆς ταύτης εὐρισκόμενα πηγάδια θέλουν ἐξετα-
σθῇ ἀπὸ εἰδήμονας ἱατρούς, καὶ θέλουν καταχω-
σθῇ, ἐὰν τοῦτο θεωρηθῇ ἀνάγκαζον διὰ λόγους ὑ-
γειαστυνομικούς.

5 Τὰ νεκροταφεῖα πρέπει νὰ ᾔηται ἄρκετὰ εὐ-
ρύχωρα, ὥστε νὰ δέχωνται ὅλους τοὺς νεκροὺς τοῦ
δήμου ἢ τοῦ χωρίου. — Κάνενας τάφος δὲν δύνα-
ται νὰ ἀνοιχθῇ καὶ νὰ βαλθῇ ἐκ νέου εἰς χρῆσιν,
προτοῦ γίνῃ ἡ τελεία σῆψις τοῦ ἐν αὐτῷ πτώμα-
τος. — Ἐπὶ τούτῳ θέλουν γίνεσθαι αἱ εἰς τὰ νε-
κροταφεῖα ἐνταφιάσεις κατὰ σειράν.

6. Ἐκαστος τάφος πρέπει νὰ ἔχῃ, διὰ μὲν τοὺς
ἡλικιωμένους, μῆκος τοῦλάχιστον 2 μέτρων, καὶ
πλάτος ἐνὸς μέτρου, διὰ δὲ τὰ παῖδια, μῆκος ἐνὸς
μέτρου, καὶ πλάτος ἡμίσεως μέτρου, γενικὸν δὲ
δὲ βάθος τοῦλάχιστον δύο μέτρων, καὶ πρέπει νὰ
σκεπάζεται μὲ γεώλοφον ὕψους τοῦλάχιστον ἐνὸς
μέτρου. Θέλουν δὲ ἀπέχει ἀπ' ἀλλήλων οἱ τάφοι
ἥμισυ μέτρον.

7. Διαδοχικὰ ταφεῖα δύνανται τότε μόνον νὰ
συγχωρηθοῦν, ὅταν ἐξ αἰτίας αὐτῶν δὲν ἀφαιρη-

ται τὸ ἀναγκαιὸν μέρος πρὸς ἐνταφιασμὸν τῶν νεκρῶν τοῦ δήμου.—Ὡς πρὸς δὲ τὴν δοθησομένην περὶ τούτου ἄδειαν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ κατὰ νόμον κανονισμοὶ περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου κοινοτικῆς περιουσίας.

8. Ἀμα τὰ νέα νεκροταφεῖα φθάνουν εἰς κατὰστασιν ὥστε νὰ γίνωνται ἐνταφιασμοὶ εἰς αὐτά, θέλει παύει ἡ χρῆσις τῶν ἤδη ὑπαρχόντων. Ἡ σπορὰ ἢ ἡ φυτεία τῶν τελευταίων τούτων δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν τριετίας.—Δὲ πᾶσαν ἀνακομιδὴν ἢ ἀνέγερσιν κτιρίων ἐπ' αὐτῶν ἀπαίτεται προηγουμένως ἡ γνωμοδότησις ἰατροῦ, ἢ ἡ ἰδιαίτερα ἄδεια τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

9. Ἐκαστον πτώμα πρέπει νὰ ἐπιθερῇται πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ ὑπὸ τοῦ παρὰ τῆς ἀστυνομίας διωρισμένου ὀρκωτοῦ νεκρόπτου. — Ὁ νεκρόπτης ὀφείλει κατὰ τὰς δοθησομένας εἰς αὐτὸν ὁδηγίας, νὰ πληροφορηται ἐντελῶς διὰ τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ πτώματος, ὅτι τῶντι ὑπάρχει θάνατος, καὶ θέλει ἀναφέρει ἀμέσως περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν, καθὼς καὶ περὶ τῶν σημείων τοῦ μὴ φυσικοῦ θανάτου, ἅτινα τυχὸν ἤθελε παρατηρήσει εἰς τὸ πτώμα.—Ἡ ἐνταφίασις δὲν δύναται νὰ γενῇ, πρὶν ἢ δοθῇ ἐγγράφως παρὰ τῆς ἀστυνομίας ἡ ἄδεια ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περὶ τοῦ φυσικοῦ θανάτου ἀποδείξεως τοῦ νεκρόπτου, καὶ ἐγχειρισθῇ αὕτη εἰς τοὺς ἀνήκοντας ἱερεῖς.

10. (Ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθρ. 10 τοῦ Β. Δ. περὶ νεκροσκοπίας, ὅπερ ἴδε κατωτέρω).

11. Εἰς ἕκαστον νεκροταφεῖον πρέπει νὰ κατασκευασθῇ ὅσον τῇχιστα κτίριον ὅπου ἡμποροῦν νὰ μένωσιν οἱ νεκροὶ μέχρι τοῦ καιροῦ τῆς ἐνταφιά-

σεως. Ταύτοχρόνως θέλει διορισθῇ φύλαξ διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τόσον τὰ πτώμκτα, καθὼς καὶ τὸ νεκροταφεῖον.

12. Αἱ παραβάσεις τοῦ παρόντος Δ. θέλουν παιδεύεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρ. 573, 646, καὶ 648 τοῦ ποιν. κώδικος.

Β. Δ. 13 Μαΐου 1835. Περὶ νεκροσκοπίας.(1)

1. Θέλουσι διορισθῇ εἰς, ἥ, ἀνάγκης τυχούσης, πολλοὶ νεκροσκόποι καθ' ἕκαστον δῆμον τοῦ Βασιλείου.

2. Ὡς νεκροσκόποι δὲ θέλουσι χρησιμεύσει χειρουργοί, ἐκκλησιαστικοὶ εὐταξίαι, καὶ τούτων ἐλλειπόντων, ὅποιοσδήποτε ἄλλος πολίτης ἀναγινώσκων καὶ γράφων, καὶ δυνάμενος νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας εἰς τοῦτο τὸ ἔργον γνώσεις.

3. Ὁ διορισμὸς τῶν νεκροσκόπων ἀνήκει εἰς τὸν ἑπαρχον, ὅστις ἐξετάζει ὅλους τοὺς εἶτε παρὰ τῆς κοινότητος προτεινομένους, ἢ αὐτομάτως προσερχομένους, καὶ παριστάνει εἰς τὸν ἐκλεχθέντα τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ.

4. Εὐθὺς ὅταν φανῇ ὅτι ἀπέθανέ τις, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ἢ οἱ περὶ αὐτόν, ἢ τέλος ὅστις πρῶτος ἐπέτυχε τὸν νεκρὸν κείμενον, ὀφείλουσιν ὁμοίως νὰ μετακαλέσωσιν εὐθὺς τὸν νεκροσκόπον, ἢ τοῦλάχιστον ἀπὸ πρῶτας τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, ἂν τύχῃ τότε νύξ, διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβῶς τὸν ἄνθρωπον. — Ἐξαιροῦνται αἱ περιστάσεις κατεπειγούσης ἀνάγκης ἢ ἀμφιβολίας, καθὼς αἰφνίδιος ἢ βίαιος θάνατος καὶ ἐξ ἀπλῆς μόνον

(1) ΕφΚ. 1835 σελ. 48.

υποψίας, ἢ θάνατος γυναικὸς ἐγκύου εἰς τοὺς ἐσχάτους τέσσαρας τῆς κυοφορίας μῆνας, ἐπειδὴ τότε πρέπει νὰ μετακληθῇ ἀνυπερθέτως ὁ νεκροσκόπος καὶ κατὰ τὴν νύκτα. Εἰς τοῦτον ὁμοίως ἀπόκειται νὰ ἐξετάζῃ καὶ τὰ νεκρογενῆ βρέφη. Εἰς τοὺς παραβάτας τῶν διαταγῶν τούτων ἐφαρμόζεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 64ί τοῦ κώδικος φερομένη ποινή.

5. Εὐθὺς ἀφοῦ λάβῃ θανάτου εἶδῃσιν ὁ νεκροσκόπος, χρεωστεῖ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον, ὅπου κεῖται τὸ πτώμα, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀνήκουσαν ἔρευναν.

6. Πρὶν δὲ ἔλθῃ, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ μετακίνησις ἢ μετακομιδὴ τοῦ νεκροῦ ἀπὸ τῆς κλίνης ἢ τοῦ τόπου, ὅπου εὑρέθῃ, ἢ μεταβολὴ τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατεῖχε, καθὼς καὶ ἡ ἔμφραξις τοῦ στόματος ἢ τῶν ῥωγμάτων, καὶ τοῦ προσώπου τὸ σκέπασμα.

7. Ἐλθὼν δὲ παρα τὸν κείμενον ὁ νεκροσκόπος ἔχει νὰ διαλύσῃ τὰ ἀκόλουθα ζητήματα. — Α' ὁ θάνατος ὑπάρχει πραγματικῶς ἢ κατ' ἐπιφάνειαν ; — Β' συνέβη φυσικῶς, ἢ ἀπὸ βίαν ; — Γ' ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ διαδόσιμον [Γ. συνεπείᾳ διαδοσίμου] τινὰ νόσον, ἢ μὲ αὐτὴν ; — Εἰς τὰ παραγγέλματα τοῦ νεκροσκόπου εὐρίσκονται τὰ σημεῖα, ἐξ ὧν βοηθούμενος μέλλει νὰ λύσῃ τὰ ζητήματα ταῦτα.

8. Ἄν ὁ θάνατος ὑπάρχῃ μόνον κατὰ τὸ φαινόμενον ὁ νεκροσκόπος ἐπιχειρεῖ τὰ πάντα διὰ νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ζωὴν· εἰς δὲ τὰς δύο ἐτέρας περιπτώσεις (Β'. Γ') δίδονται εἰδησις πρὸς τὴν ἀστυνομίαν διὰ νὰ φροντίσῃ περὶ τούτων τὰ πρέποντα.

9. "Όταν γυνή ἀποθάνῃ περὶ τοὺς τέσσαρας τελευταίους τῆς κυοφορίας μῆνας, ἂν ὁ νεκροσκόπος δὲν ὑπάρχῃ αὐτὸς χειρουργός, ὀφείλει νὰ μετακαλέσῃ τοιοῦτον διὰ νὰ σώσῃ τὸ βρέφος, τὸ ὁποῖον ἐνδέχεται νὰ διαμένῃ ἔτι ζῶν εἰς τῆς μητρὸς τοὺς κόλπους. Ἄν δὲ παραμελήσῃ τὸ χρέος τοῦτο, περιπίπτει εἰς τὴν κατ' ἄρθρ. 302 τοῦ κώδικος ποινὴν.

10 Ἀποδειχθέντος ἀληθοῦς τοῦ θανάτου, μόνος ὁ νεκροσκόπος προσδιορίζει τὸν καιρὸν τῆς ταφῆς, ἣτις πρέπει νὰ γίνεται εἰκοσιτέσσαρας μὲν ὥρας τὸ θέρος (ἀπὸ Μαΐου ἕως Ὀκτωβρίου), τριᾶκοντα δὲ τὸν χειμῶνα (ἀπὸ Νοεμβρίου ἕως Ἀπριλίου) μετὰ τὴν τελευταίαν πνοήν. Ἄν ὅμως ἤδη ἀνεφάνῃ ἡ σῆψις, ἢ ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ λοιμικὴν νόσον, ὁ νεκροσκόπος ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν ἐνταφιασμὸν καὶ πρὸ τῆς διωρισμένης ὥρας.

11. Ἐξαιρουμένων τῶν περιστάσεων, ὅσας διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 10, ἢ ὅταν τοῦ θανάτου τὰ αἷτια ὑπάρχωσι γνωστά, ἢ διατομὴ (ἀνοιγμα) τῶν πτωμάτων δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ 24 ὥρας μετὰ τὴν ἀποβίωσιν. Ὁ παραβάτης τούτου τοῦ κανόνος τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 302 καὶ 646 τοῦ κώδικος.

12. Τῆς ἐπισκέψεως γενομένης κατὰ τύπον, ὁ νεκροσκόπος ἐγχειρίζει εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος ἢ τοὺς περιῖσταμένους αὐτὸν ἐνταφιαστήριον (ἔγγραφον), συντεταγμένον κατὰ τὸ περιεχόμενον εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα σχέδιον· αὐτὸ δὲ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἱατροῦ, ὅστις ἐθεράπευε τὸν νεκρόν, ἐπιθεωρεῖται

παρὰ τῆς ἀστυνομίας, καὶ παραπέμπεται ἔπειτα εἰς τὸν ἱερέα.—Εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα σαφηνίζονται αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ νεκροσκόπος δὲν ἔχει ἄδειαν νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἐνταφιαστήριον ἀμέσως μετὰ τὴν νεκροσκοπίαν.

13. Ἀπαγορεύεται ἡ ταφή πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νεκροσκόπου καὶ πρὸ τοῦ διωρισμένου καιροῦ· ὁ δὲ ἱερεὺς ἢ ἄλλος ὅστις ἐνταφίασε, πρὶν λάβῃ προηγουμένως τὸ ἐνταφιαστήριον τοῦ νεκροσκόπου ἐπιθεωρημένον παρὰ τῆς ἀστυνομίας, ἢ πρὸ τοῦ διωρισμένου καιροῦ, κολάζεται διὰ ζημίας ἢ φυλακισμοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 646, 647 τοῦ κώδικος.

14. Ἀπόκειται ὡσαύτως εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ εἰπῇ πρὸς τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ, ἢ ἀπλῶς τοὺς περὶ αὐτόν, ὅλα τὰ πρέποντα περὶ τῆς πρὸς τὸν νεκρὸν ἐπιμελείας καὶ μάλιστα περὶ τῆς ταφῆς· αὐτοὶ δὲ ὀφείλουσι νὰ ὑπακούσωσιν εἰς ὅλας τοῦ νεκροσκόπου τὰς διατάξεις.

15. Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἀπόθεσις τοῦ νεκροῦ εἰς τὸ νεκροφυλακεῖον πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ νεκροσκόπου.

16. Εἰς τὰ νοσοκομεῖα ἐκπληροῖ τὰ τοῦ νεκροσκόπου καθήκοντα ὁ ἱατρὸς ἢ χειρουργὸς τοῦ καταστήματος.

17. Ὁ νεκροσκόπος διευθύνει καθ' ἕκαστον μῆνα πρὸς τὴν ἀστυνομίαν τὸν κατάλογον τῶν ἀποθιώσεων, γινόμενον κατὰ τὸ διαλαμβανόμενον εἰς τὰ νεκροσκοπικὰ παραγγέλματα παράδειγμα.

18. Δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν νεκροσκόπον νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ πλεόν παρὰ 24 ὥρας, ἂν δὲν λάβῃ ἰδίαν περὶ τούτου ἄδειαν παρὰ

τῆς τοπικῆς ἀρχῆς· ἄλλως δὲ ἀποβάλλεται· ἐξ ἐναντίας ὅμως ἂν ἡ ἀπουσία αὐτοῦ συνεχωρήθη, καὶ ἐν καιρῷ ἀρρωστίας, ὁ πλησιέστατος νεκροσκοπὸς ἢ ἀνθρωπὸς τις ἄλλος ὠρκισμένος εἰς τοῦτο καὶ ἱκανὸς θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν νεκροσκοπικὴν ὑπηρεσίαν.

19. Ὁμισθὸς τοῦ νεκροσκοποῦ δὲν θέλει ὑπερβῇ ἡμίσειαν ὡς μίαν δραχ. διὰ τοὺς ἐνήλικας, καὶ ἔν τέταρτον ὡς ἡμισυ δραχ. διὰ τὰ παῖδια μικρότερα τῶν 12 ἐτῶν· γενικῶς δὲ ἀναλογίζεται μὲ τὴν χρηματικὴν περιουσίαν τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ. Ἀλλ' ὅσάκις ὁ ἀποθανὼν τύχῃ πένης, ὁ νεκροσκοπὸς ἐκτελεῖ ἀμισθὶ τὴν νεκροσκοπίαν.

20. Ἐγκρίνομεν τὰ ἐπισυναπτόμενα παραγγέλματα τοῦ ἱατροσυνεδρίου πρὸς τοὺς νεκροσκοποὺς, καὶ θέλομεν νὰ δημοσιευθοῦν μετὰ τοῦ παρόντος διατάγματος.

21. Ὁ παρამελῶν ἢ προδιδούς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς χρέη νεκροσκοπὸς ἀποβάλλεται μὲν τῆς ὑπηρεσίας, τιμωρεῖται δὲ κατὰ τὰ ἀρθρα 302, 480, 487, 488, 646, 647 τοῦ κώδικος.

22. Ὁ νεκροσκοπὸς ὁμνύει τὸν χρεωστούμενον ὄρκον ἔμπροσθεν τοῦ ἐπάρχου, ὅστις ἐγχειρίζει εἰς αὐτὸν τὰ εἰρημένα παραγγέλματα καὶ ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον τοῦ διορισμοῦ.

Παραγγέλματα πρὸς τοὺς νεκροσκοποὺς 1

ΤΜΗΜΑ Α'.

Πρῶτον μάλιστα πάντων ὁ νεκροσκοπὸς προσκαλεῖται ν' ἀποφασίσῃ ἂν ὁ θάνατος ὑπάρχῃ ἄλη-

(1) ἘφΚ. 1835. π. σελ. 157.

θῆς ἢ μόνον φαινόμενος. Διακρίνεται δὲ ὁ ἀληθής :

Α'. Ἀπὸ τὴν στάσιν τῶν παλμῶν τῆς καρδίας καὶ τοῦ σφυγμοῦ, περὶ τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ πληροφορηθῇ τις ψηλαφῶν πολλὰς ἀλληλοδιαδόχως τοῦ σώματος ἀρτηρίας·

Β'. Ἀπὸ τὴν παῦσιν τῆς ἀναπνοῆς, ἥτις ἀποδεικνύεται ὅταν πλησιάζωμεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὑποτιθεμένου νεκροῦ κάτοπτρον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐπισκοτισθῇ εἰς ὀλίγον ἀπὸ τὴν πνοὴν ἢ χνουῦν, (πτίλον) ἐρίου ἢ βαμβακίου κροκκίδια, τὰ ὁποῖα θέλει σαλεύσει ὁ ἐξερχόμενος ἀήρ, ἂν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀπέθανεν.

Γ'. Ἀπὸ τὴν ἀναισθησίαν καὶ ἀκίνησίαν τοῦτο δὲ φαίνεται ἢ νυττομένου (κεντουμένου) διὰ βελόνης τοῦ δέρματος, ἢ καταπίπτοντος εἰς αὐτὸ σφραγιστηρίου μίγματος (κηροῦ, σημχντρίδος)

Δ'. Ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν καὶ τετάνωσιν τῶν μελῶν, ἥτις φαίνεται μάλιστα ὅταν κάμψωμεν αὐτά.

Ε'. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς θερμότητος, τὴν ὁποῖαν μάλιστα πρέπει νὰ ζητῶμεν εἰς τὸ καρδιακὴν πλευρὸν καὶ εἰς τὰς μασχάλας.

Σ'. Ἀπὸ τὴν ὠχρίασιν τοῦ δέρματος καὶ μάλιστα τῶν παρειῶν καὶ χειλέων.

Ζ'. Ἀπὸ τὴν ἀχλὺν ἢ σκότωσιν καὶ χυλάρωσιν τοῦ κερατίνου τῶν ὀφθαλμῶν χιτῶνος.

Η'. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν τῆς ἐλαστικότητος τοῦ δέρματος, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ τοῦ δακτύλου τὸν τύπον, ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς σιαγῶνος, ὅταν συρθῇ εἰς τὰ κάτω βιαίως, τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει εἰς τὸν τέτανον, ἀπὸ τὴν διὰ τοῦ στόματος ἔξοδον ὅλης τῆς περιεχομένης εἰς τὸν στόμαχον ὕλης, ὅταν ἀναστραφῇ ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ ὀπισθεν, ἀπὸ

τὸν πρωκτόν, ὅστις μένει κεχηνώς, καὶ τοὺς γλου-
τοὺς οἱ ὅποιοι πλατύνονται.

Θ'. Ἀπὸ τὴν ἀρχομένην ἢ γενομένην ἤδη σῆ-
ψιν, τὴν ὁποίαν δεικνύει μάλιστα πτώματος εἰ-
δική τις ἀποφορά, τὰς πελιδνάς ἢ πρασινοχρούους
κηλίδας ἐπιφαινομένας εἰς τὴν γαστέρα, ἣτις
τυμπανίζεται, ἀπὸ τὴν ἐκφολίδωσιν τοῦ δέρ-
ματος.

Ἐκτὸς τῶν τελευταίων τούτων, τὰ λοιπὰ ση-
μεῖα δὲν ἔχουσιν ἀξιοπιστόν τινα σημασίαν, εἰμὴ
συμπεριλαμβανόμενα ὁμοῦ ὅλα.

Θάνατος ἀληθὴς δὲν ὑπάρχει ὁσάκις ἐν ἡ
πλείῳ ἐκ τῶν σημείων τούτων ἐλλείπουσιν, ἂν
π. χ. σώζεται ἔτι θερμότης ἢ τὸ φυσικὸν χρῶμα
τοῦ δέρματος, ἂν ἡ γλῆνη συστέλληται, τὰ μέλη
κάμπτονται, ἡ ἀναπνοὴ καὶ ὁ σφυγμὸς δὲν ἔπαυ-
σαν διόλου, τὰ δὲ συμπτώματα εἰσέτι δὲν ἐφά-
νησαν.

Ἀλλὰ ζητῶν νὰ διακρίνῃ τὸν φαινόμενον ἀπὸ
τὸν ἀληθεῖ θάνατον, ὁ νεκροσκόπος ὀφείλει μάλ-
ιστα νὰ ἐξετάσῃ τὴν αἰτίαν τοῦ συμβεβηκότος.
Ὅσάκις ὁ θάνατος ἐπισκῆψῃ αἰφνῆδως μετὰ τινα
αἱμορραγίαν, ἀποπληξίαν, σπασμούς, λειποθυμίαν,
ἠθικὴν ταραχήν, ἐπώδυνον γένναν (τοκετόν), ἐξω-
τερικὴν βίαν, φαρμακείαν κλπ. ὅταν μάλιστα ὁ
θάνατος προέρχεται ἀπὸ ἀσφυξίαν, ἀγχόνην, πνιγ-
μόν, εἰσπνοὴν δηλητηρίου ἢ ἀπνοήτου ἀέρος, κατα-
ποντισμόν, ἀποπαγέτωσιν (πῆξιν).

Τοιαύτη ἐπιμελὴς ἔρευνα ἀπαιτεῖται καὶ εἰς
τὰ νεογνὰ βρέφη.

Ὁ νεκροσκόπος ὀφείλει νὰ μάθῃ ἀπὸ τοὺς
περιϊσταμένους τὸν νεκρὸν ἢ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ

τὴν αἰτίαν καὶ τὸν τρόπον τοῦ θανάτου, τὸ εἶδος καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἀρρωστίας κτλ.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Ἐὰν κατὰ τὰς μνημονευθείσας ἀνωτέρω περιστάσεις, ἔχωμεν λόγον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ θάνατος ὑπάρχει μόνον φαινόμενος ὁ νεκροσκόπος ὀφείλει νὰ μεταχειρισθῇ ὅλους τοὺς δυνατοὺς τρόπους διὰ ν' ἀναζωπυρήσῃ τὴν ἤδη ἀποσβευνυμένην ζωὴν. Εἰς τοιαύτην δὲ τῶν πραγμάτων κατάστασιν ὁ νεκροσκόπος βοηθεῖται ὅχι μόνον ἀπὸ τὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ εἰδικὰ παραγγέλματα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐκδοθῇ μετέπειτα πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ περὶ τῶν ἀρμοδίων εἰς τοιαύτας περιπετείας βοηθημάτων. Γενικῶς ὅμως δύναται νὰ συμβουλευσῇ τὰς τρίψεις τοῦ δέρματος μὲ ἐριόπλεκτον ὕφασμα ἢ τριχογναφίδα (βοῦρτσαν), τὴν ἐμφύσησιν ἀέρος, τὴν ὁσφρανσιν δριμείας τινὸς ὁσμῆς, τὴν ἔνεσιν (κλύσμα) ἐρεθιστικῶν φαρμάκων διὰ τοῦ στόματος, τῆς ρινὸς ἢ τοῦ πρωκτοῦ, τὸν γαργαλισμὸν τοῦ σταφυλίου, τὰ θερμὰ λουτρά, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν φλεβοτομίαν ἢ τὸ ἐμετικὸν κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιστάσεων.

Ὅσάκις συμβαίνουσι τοιαῦτα δεινὰ, ἂν αὐτὸς δὲν ὑπάρχῃ χειρουργός, ὁ νεκροσκόπος πρέπει νὰ προσκαλέσῃ ἓνα τοιοῦτον διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅλους τοὺς τρόπους πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ζωῆς. Δὲν θέλει ἐκδώσῃ τὸ ἐνταφιαστήριον εἰμὴ ἀφοῦ ματαίως ἐσπούδασε νὰ ἀναζωώσῃ τὸν κείμενον καὶ μετὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἀναμφισβητήτων τοῦ θανάτου σημείων.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Εἰς τὸν νεκροσκόπον μένει νὰ λύσῃ μετὰ ταῦτα καὶ τὸ ἀκόλουθον ζήτημα.

Ἀπέθανεν ἄρα γε φυσικῶς ἢ ἀπὸ φόνον, πληγὰς καὶ αἰκίας; Ὁ βίαιος θάνατος προέρχεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον :

Α'. Ἀπὸ ἐξωτερικὴν λῶβην (αἰκίαν)· ὅθεν ὁ νεκροσκόπος χρεωστεῖ νὰ παρατηρήσῃ ἀκριβῶς, ἂν δὲν ὑπάρχῃ εἰς τὸ πτώμα καὶ μάλιστα εἰς τὴν κεφαλὴν πληγὴ, οἰδημα, ἢ ἐκχύμωσις, ἀπεχόμενος τοῦ νὰ ἐκλάβῃ ὡς τοιαῦτα τὰς συνήθεις τοῦ θανάτου κηλίδας. Εἰς τὴν ἔρευναν μάλιστα τῶν νεογνῶν πρέπει ν' αὐξήσῃ τὴν περὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα προσοχὴν.

Β'. Ἀπὸ ἀσφυξίαν (ἀγχόνην, πνιγμόν, καταποντισμόν) διαγινωσκομένην ἀπὸ τὸ ἐμφύσημα (πρήξιμον, φούσκωμα) καὶ τὴν πελιδνότητα τοῦ προσώπου, τὴν ἐξοχὴν τῶν ὀφθαλμῶν, τὴν ἔξοδον τῆς γλώσσης, τὸν ἀφρόν εἰς τὸ στόμα καὶ τοὺς μυκτῆρας. Ἡ ἀγχόνη καὶ ὁ πνιγμὸς χαρακτηρίζονται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰς περὶ τὸν τράχηλον ἐκχυμώσεις καὶ τοὺς τύπους (τὰ κοιλώματα) τοῦ δέρματος ὅταν θλίβηται.

Γ'. Ἀπὸ τὴν φαρμακείαν, ἣτις γίνεται μάλιστα ὑποπτος, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ἐξαίφνης ἀφοῦ ὑπέφερε κώλικας, σπασμούς, ἔμετον καὶ διάρροϊαν· ἡ γαστὴρ φαίνεται πολλάκις ἐξωγκωμένη, τὸ δέρμα κυανομέλανον, μέρη τινὰ ἰδιαιτέρως τοῦ σώματος, ὡς ἡ γλῶσσα καὶ τὰ αἰδοῖα οἰδηματώδη· ἢ ἐπιδερμὶς ἀποφολιδοῦται εὐκόλως, αἱ τρίχες καὶ οἱ ὄνυχες ἀποσπῶνται, καὶ ἡ σῆψις δὲν ἀργοπορεῖ.

Καθ' ὅλα ταῦτα τὰ συμβάντα ὁ νεκροσκόπος πρέπει νὰ ὀδηγῇται ἀπὸ τὰς πληροφορίας τῶν συγγενῶν ὅχι ὀλιγώτερον παρὰ τὰς λοιπὰς περιστάσεις.

Ὅταν μένη ἐλπὶς περὶ τῆς ζωῆς πρέπει ὁ νεκροσκόπος νὰ σπουδάσῃ, ὅπως δῆποτε δυνηθῇ, νὰ τὴν ἐμψυχώσῃ, ἀναφέρων τὰ εἰκότα περὶ τούτου καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀστυνομίαν διὰ τὴν ἀναγκαίαν παρ' αὐτῆς ἔρευναν. Ἐξετάζων δὲ ὁ νεκροσκόπος προσέχει ἀκριβῶς νὰ φυλαχθῇ, ὁποῖα ἦτο ἡ θέσις καὶ λοιπὴ κατὰστασις τοῦ σώματος, ἢ νὰ παραδώσῃ τὴν ἐπιτήρησίν του εἰς ἄνθρωπον τίμιον καὶ ἀξιόπιστον, ἕως οὗ ἡ ἀστυνομία ἢ τὸ δικαστήριον ἐρευνήσωσι περὶ αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξουσίας παραδίδει τὸ ἐνταφιαστήριον.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Ζητεῖται προσέτι νὰ κρίνῃ ὁ νεκροσκόπος ἂν ὁ προκείμενος νεκρὸς δὲν ἀπέθανεν ἀπὸ ἡ μὲ νότον τινά, τῆς ὁποίας ἡ λοιμώδης ἢ ἄλλως βλαπτικὴ φύσις ἀπαιτεῖ ἀστυνομικὰς προφυλάξεις. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται μάλιστα ἡ πανώλης, ἡ χολέρα, ὁ ἄνθραξ ἡ εὐλογία, ἡ λέπρα, ὁ τύφος, ὁ καρκίνος, ἡ ἀφροδισιάς. Τὰς ἀρρωστίας ταύτας δύναται νὰ γνωρίσῃ ὁ νεκροσκόπος ὅχι μόνον ἀφ' ὅσα ἤκουσε λεγόντων τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ, ἢ ἀπλῶς τῶν περιεστώτων καὶ τοῦ ἱατροῦ ὅστις τὸν ἐθεράπευσεν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ παθογνωμικὰ σημεῖα τῶν νοσημάτων.

Οὕτω παρ.χ. διακρίνονται ἡ μὲν πανώλης ἀπὸ τὰς κηλίδας, τοὺς βουβῶνας τῶν μασχαλῶν, τοῦ μηροῦ, τῆς παρωτίδος καὶ τῶν παρισθμίων.

Ἡ χολέρα ἀπὸ τὴν κυάνωσιν, τάσιν καὶ συστολὴν ἢ ρυτίδωσιν τοῦ δέρματος

Ἡ ξυθραξ ἀπὸ τοὺς γυγγραινώδεις δοθιήνας, (σπειρία) τὴν μελάνωσιν τοῦ δέρματος, ιδίως δὲ περὶ τὸν τράχηλον, τὸ στῆθος καὶ τὰ ἄκρα.

Ἡ εὐλογία ἀπὸ τὰς πασιδῆλους φλυκταίνας, τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος.

Ἡ λέπρα ἀπὸ τὸ οἰδημα καὶ τὴν σκλήρουνσιν τοῦ κυψελώδους ἱστοῦ, μάλιστα εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὰ κῶλα, τὴν πτώσιν τῶν ὀνύχων τὴν πτίλωσιν τῶν ὀφρύων καὶ τῶν τριχῶν, τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰ φολιδωτὰ (Squammeux) ἐξανθήματα.

Ἡ διαδόσιμος τύφος ἀπὸ τὰς κηλίδας τοῦ δέρματος καὶ συχνάκις τὰς παρωτίδας.

Ἡ καρκίνος ἀπὸ τὴν καρκινώδη φθορὰν (διάβρωσιν) τῶν ὀργάνων.

Ἡ ἀφροδισιάς ἀπὸ τὰ ἔλκη τῶν αἰδοίων, τοῦ οὐρανίσκου καὶ τῆς ῥινός, τὰ παρασαρκώματα, τοὺς βουβῶνας, τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰς ἐξοστώσεις.

Ὅταν ἀπὸ τῶν σημείων τούτων ἢ ἀπὸ τὴν πληροφορίαν τοῦ ἱατροῦ καὶ τὰ λεγόμενα τῶν περὶ ἐστῶτων συμπεραίνει ὁ νεκροσκόπος ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανεν ἀπὸ διαδόσιμον ἀρρωστίαν, χρεωστεῖ νὰ μυνήσῃ περὶ τούτου εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀνήκουσα ἔρευνα.

Εἰς ταύτας τὰς ἀρρωστίας ἡμπορεῖ νὰ συγκαταριθμηθῇ καὶ ἡ φθίσις, ἡ ὁποία διακρίνεται ἀπὸ τὸν γενικὸν τοῦ σώματος μαρασμόν, τὴν γαμνωνυχίαν καὶ τὴν ἄλωπεκίαν.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Ὅφειλει τέλος ὁ νεκροσκόπος καὶ αὐτὸς νὰ

ἐπιχειρήσῃ καὶ εἰς τοὺς περὶ τὸν νεκρὸν νὰ συμβου-
λεύσῃ ὅ,τι κρίνει ἀρμόδιον περὶ τῆς ἐπιμελείας κα
κηδείας τοῦ πτώματος· οὕτω π.χ. ἕως οὗ ἔλθῃ τῇ
ταφῆς ἡώρα, τὸ πτῶμα ἐκτίθεται ἐπὶ κλίνης εἰς δω-
μάτιον μετρίας θερμότητος, μένουσιν ὅπως οὖν ὑ-
ψωμένα ἢ κεφαλὴ καὶ τὸ στῆθος, διατηροῦνται ἀ-
νοικτὰ τὸ στόμα καὶ οἱ μυκτῆρες (τὰ ῥωθῶνια),
τὸ πρόσωπον διόλου ἀσκεπές, ἡ δὲ κοιλία καὶ τὸ
στῆθος ἐλαφρῶς μόνον σκεπασμένα ἀπαγορευομένου
νὰ μὴ τολμηθῇ ὅποιαδὴποτε πρᾶξις δυναμένη νὰ
σβέσῃ τὴν ζωὴν ἥδη ἴσως κινδυνεύουσαν, ὁ νεκρο-
σκόπος παρακινεῖ ἔπειτα νὰ πλύνῃται καὶ νὰ ἐν-
δύηται τὸ πτῶμα ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ
ἢ δημοσίους ὑπηρέτας.

Τέλος ἐκδοθέντος τοῦ ἐνταφιαστηρίου παραγ-
γέλλει νὰ ὑπογραφῇ ἀπὸ τὸν ὅστις ἐθεράπευσε τὸν
ἀσθενῆ ἱατρὸν, νὰ ἐπιθεωρηθῇ δὲ ἀπὸ τὴν Ἀστυ-
νομίαν. Μόνον μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν
διατάξεων τούτων ἐγχειρίζεται αὐτὸ εἰς τὸν ἱερέα
διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ τῆς κηδείας.

B. A. 11 Σεπτεμ. 18 '6. Περὶ ἐξόδων πρὸς
ταφὴν τῶν ξένων (1)

1. Τὰ ἐξοδα τὰ πρὸς ταφὴν τῶν ξένων (2),
τῶν ἐν τῷ Ἡμ. Βασιλείῳ ἀποθιούντων, καὶ μὴ
ἐχόντων συγγενεῖς ἢ οἰκείους ἀναλαμβάνοντας τὴν
τῆς ταφῆς αὐτῶν φροντίδα, θέλει προκαταβάλλει

(1) ἘφΚ. 1836 σελ. 82.

(2) Βεβαίως καὶ ἡ ταφὴ ὁμοεθνῶν μὴ ἐχόντων συγ-
γενεῖς ἢ οἰκείους ἀναλαμβάνοντας τὴν τῆς ταφῆς φρον-
τίδα, θέλει γίνεσθαι ἐξ ἀναλογίας κατὰ τὸ παρὸν Διά-
ταγμα.

τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου, ἐνῷ συνέβη ἡ ἀποδίωσις περιοριζόμενον εἰς μονα τὰ ἀφεύκτως ἀπαιτούμενα· ἡ δὲ ἀνάληψις τῶν προκαταβληθέντων ἐνεργεῖται, ἀφαιρουμένης ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος, κατὰ τὴν γεννησομένην παρὰ τοῦ εἰρηνοδικείου ἐπίθεσιν τῶν σφαγίδων, ποσότητος χρημάτων ἴσης μὲ τὴν δαπανηθεῖσαν· ἢ, ἂν χρήματα δὲν ὑπάρχουν, ἐξαιρουμένων τῆς σφραγίσεως πραγμάτων ἰσοτίμου ἀξίας.—Τὰ πράγματα ταῦτα τὰ ὅποια πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῶν μᾶλλον εὐπωλήτων, ἐξαιροῦνται τῆς σφραγίσεως παρὰ τοῦ ἐπιτιθεμένου τὰς σφραγίδας εἰρηνοδίκου, κατ' αἰτησιν τοῦ ἁρμοδίου δημάρχου, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτόν, καὶ πωλοῦνται διὰ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰς περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν κινητῶν διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.—Τῆς ἀπὸ τῶν σφαγίδων τοιαύτης ἐξαίρέσεως χρημάτων ἡ πραγμάτων γίνεται μνεῖα ἐν τῇ περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφαγίδων ἐκθέσει, σημειουμένων ἀκριβῶς τοῦ εἵδους τῶν ἐξαίρεθέντων πραγμάτων καὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

2. Ἄν τὸ ἐκπλειστηρίασμα ὑπερβῇ τὴν τῆς ταφῆς καὶ τὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ δαπάνην, τὸ περίσσευμα συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ὑπὸ σφραγίδα λοιπὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος· ἂν ἀπειναντίας δὲν ἐξαρκέσῃ εἰς πλήρη πληρωμὴν, ἀφαιροῦνται αἱ σφραγίδες ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ πωλοῦνται κατὰ τὸν ἄνωτέρω τρόπον πράγματα ἰσότιμα τοῦ ἐλλείποντος.

3. Ἡ περὶ τῆς ἀναλήψεως τῶν προκαταβληθέντων ἀπόδειξις τοῦ δημάρχου, καθὼς καὶ ἡ περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ,

παρκατατίθενται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς τὴν ὑπὸ σφραγίδα περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος καὶ σημειοῦνται ἐν τῇ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐκθέσει.

Β. Δ. 13 96ρίου 1834.—Περὶ τῆς καλλιερ-
γείας τοῦ ὀρυζίου. (1)

1. "Οστις καλλιεργεῖ εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τοῦ βασιλείου μας ὀρύζιον ἐπὶ ἐλῶδους γῆς, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς(2) τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν· ἡ δὲ δημοτικὴ ἀρχὴ χρεωστεῖ νὰ διδῇ ταύτην μὲ μεγάλην προσοχὴν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ παρόντι διατάγματι καὶ τοὺς ὑγειονομικοὺς κανόνας.

2. Οἱ ἄγροὶ τῶν ὀρυζίων πρέπει νὰ εὐρίσκωνται πάντοτε εἰς κατωφερεῖς τόπους διὰ νὰ μὴ σχηματίζωνται ἔλλα ἐκ τῆς συναθροίσεως τῶν ὑδάτων.

3. Εἰς τοὺς ἄγροὺς τούτους πρέπει νὰ διατηρῶνται αἱ διώρυχες πάντοτε ἀνοικταὶ καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν.

4. Ἐν γένει οἱ διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀρυζίων προσδιοριζόμενοι ἄγροὶ πρέπει νὰ κεῖνται πάντοτε εἰς θέσιν, ἀπέχουσιν ἀπὸ μὲν τὴν πρωτεύουσιν τοῦ τόπου δύο ὥρας, ἀπὸ δὲ τὰς λοιπὰς πόλεις μίαν ὥραν, καὶ μιστὴν ὥραν ἀπὸ κάθε τόπον κατοικούμενον, ἀλλὰ μόνον ὑπηνεμίαι ὥς πρὸς τοὺς τόπους τούτους.

5. Μετὰ τὸ θέρος πρέπει νὰ συνάζωνται ὅλα

(1) ἘφΚ. 1834 σελ. 107.

(2) Νόει νῦν τὰς ἀ σ τ υ ν ο μ ι κ ᾶ ς.

τὰ περιττώματα καὶ σκύβαλα καὶ νὰ καίωνται.

6. Τὸ παρὸν διάταγμα δὲν ἀφορᾷ ποσῶς τὴν εἰς τὰ ὀρεῖνὰ μέρη καλλιέργειαν τῶν ὀρύζων.

7. Πᾶσα παράβασις τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ παρόντι διατάγματι παιδεύεται μὲ πρόστιμον 50—300 δραχμῶν καὶ μὲ τὴν ἀνάσκαψιν τῆς φυτείας.

Β. Α. 24 86ρίου 1835 — Περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἀγορῶν καὶ τοῦ κλεισίματος τῶν ἐργαστηρίων εἰς τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας. (1)

1. Ἀπαγορεύεται καθ' ὅλον τὸ Κράτος ν' ἀνοίγωνται τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς συνήθεις ἐορτὰς τὰς ἐργαστήρια καὶ οἰνοπωλεῖα πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐωθινής λειτουργίας.

2. Ἀπαγορεύεται πρὸς τούτοις νὰ γίνωνται δημόσιοι ἀγοραὶ (παζάρια) καὶ ν' ἀνοίγωνται τὰ οἰνοπωλεῖα κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας· τὴν Κυριακὴν καὶ δευτέραν τοῦ Πάσχα, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, τὴν 29 Ἰουνίου ἐορτὴν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τὴν 15 Αὐγούστου τὴν Παναγίας, τὴν 25 Δεκεμβρίου ἡμέραν τῶν Χριστουγενῶν, τὴν 6 Ἰανουαρίου ἡμέραν τῶν Θεοφανείων, τὴν 25 Μαρτίου ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Β. Α. 1 Δεβρίου 1836—περὶ ἀδείας ὀπλοφορίας διὰ τοὺς ἀγροφύλακας (2).

Ἐγκρίνομεν ὥστε οἱ ὀρισμοὶ τοῦ ἀρ. 4 τοῦ ἀπὸ 18 Φεβρ. 1833 Ημ. Δ. περὶ ὀπλοφορίας ἐφαρμο-

(1) ἘφΚ. 1835 σελ. 24 6.

(2) ἘφΚ. π. σελ. 388.

σθῶσι καὶ εἰς τοὺς τακτικῶς συστηθέντας ἀγροφυλάκας διδομένης εἰς αὐτοὺς τῆς ἀδείας τοῦ νὰ φέρωσιν ὄπλα.

Β. Δ. 1 Δεβρίου 1836— Περὶ ἐπιτηρώσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν (1).

Ἄρθρ. 1—3 (2).

4. Αἱ ὁδοὶ πρὸς τούτοις εὐρίσκονται καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν καὶ νὰ καταμηνύουν τοὺς παραβάτας εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀρχὴν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ὁποίας ἤθελε προξενηθῇ βλάβη τις εἰς τὰς ὁδοὺς ἢ εἰς τὰ παρ' αὐταῖς μνημεῖα· χρεωστοῦν δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἰδιῶται νὰ καταμηνύουν τὰ τοιαῦτα πταίσματα.— Ἡ κράτησις γίνεται τότε, ὅταν ὁ πταίστης δὲν ᾔναι γνωστός ἢ ᾔναι μὲν γνωστός, ἀλλὰ δὲν ᾔναι ἀποκαταστημένος εἰς τὸν δῆμον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγεινεν ἡ βλάβη καὶ οἱ κρατηθέντες φέρονται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰρηνοδίκην· εἰς δὲ τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν καταμηνύουσι μόνον τὸν τρόπον τῆς παραβάσεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ παραβάτου.

5. α') Τὰ παραπάτια εἶναι προσδιωρισμένα διὰ τοὺς πεζοὺς, τὸ δὲ μέσον τῶν μεγάλων ὁδῶν διὰ τὴν διάβασιν τῶν ζώων καὶ τῶν ἁμαξῶν. Ἐπομένως ἀπαγορεύεται τὸ νὰ πηγαίνῃ ἔφιππος μὲ ἁμάξας καὶ μὲ χειραμάξας ἢ νὰ διέρχεται τις

(1) ἘφΚ. 1836 σ. 129. Τὸ παρὸν Δ. παράβαλε πρὸς τὸ ἀκόλ. τῆς 12 Ἰαν 1837.

(2) Κατηργήθησαν σιωπηλῶς διὰ τοῦ Β.Δ. 31 Μαΐου 1875 ἘφΚ. σ. 253) περὶ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπιμελουμένων τὰς ἐθν. καὶ ἐπαρχ. ὁδοὺς ὁδοστατῶν.

εἰς τὰ παραπάτια, ἢ νὰ περνᾷ ἐκεῖθεν ζῶα, ὡσαύ-
τως καὶ εἰς τοὺς πεζοὺς ἐμποδίζεται τὸ νὰ κατέρ-
χωνται εἰς τοὺς χάνδακας τῆς ὁδοῦ. — β'.) Αἱ
καθ' ὁδὸν ἀπαντῶμεναι ἄμαξαι χρεωστοῦν νὰ
παραμερίζωσιν ἀμοιβαίως πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέ-
ρος τοῦ δρόμου, ὥστε νὰ διαβαίνωσι πάντοτε δε-
ξιὰ ἢ μία τῆς ἄλλης. — γ'.) Εἶναι ἀπηγορευμένον
τὸ νὰ πλησιάζουν ἢ νὰ ἀφίνουν νὰ πλησιάζουζ ὡα
εἰς τὰ δένδρα, τὰ πεφυτευμένα κατὰ δενδροστοι-
χίαν. — δ'.) Ἀπαγορεύεται τὸ ν' ἀφίνουν ἐπὶ τῶν
ὁδῶν ἄμαξια ὀχήματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἴτε
φορτωμένα, εἴτε ἀφόρτωτα καὶ μάλιστα τὴν νύ-
κτα· εἰς περίστασιν δὲ ὅταν τύχη νὰ συντριφθῇ
ἄμαξά τις, πρέπει νὰ μεταφερθῇ πρὶν νυκτώσῃ
ἔξω τῆς ὁδοῦ αὐτὴ τε καὶ τὸ φορτίον της· ἢ ἂν
τοῦτο δὲν ᾔναι δυνατὸν χρεωστεῖ νὰ ἀνάπτη φῶς.
— ε'.) Εἶναι ἀπηγορευγέγονον τὸ νὰ καταβαίνωσι
ζῶα εἰς τοὺς χάνδακας τῆς ὁδοῦ, νὰ ποτίζωνται
ἐκεῖ καὶ νὰ περῶσιν πέρα· ἐξαιρέτως δὲ θέλουν
ἀπέχεσθαι οἱ ποιμένες καὶ ἄλλοι ζωοβοσκοὶ ἀπὸ
τοῦ νὰ περῶσι τὰ κοπάδιά των διὰ τῶν χανδά-
κων εἰς τὸ πέραν μέρος, ἐξ ἐνκυντίας εἶναι ὑπόχρεοι
οὗτοι νὰ οἰκοδομήσουν δι' αὐτὴν τὴν διάβασιν μι-
κρὰς γεφύρας εἰς τὰ καταλληλότερα μέρη συνεν-
νοούμενοι ἔνεκα τούτου μὲ τὸν ἐπιστάτην διὰ νὰ
οἰκοδομήσουν τὰς γεφύρας αὐτὰς κατὰ τὰς ὁδη-
γίας, τὰς ὁποίας θέλει τοὺς δώσει αὐτός. — ζ'.)
Εἶναι ἀπηγορευμένον τὸ νὰ βλάψῃ τις καθ' οἶον-
δήποτε τρόπον τὰ κάγκελα τῆς ὁδοῦ, τοὺς μιλ-
λιοδείκτας, ἄλλα τινὰ σημεῖα ἢ δημόσια μνημεῖα.

6. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὸν ἀκό-
λουθον τρόπον. — Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων α'

β' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 4 ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον εἴκοσι δραχ. τὸ πολὺ.—2) Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων δ, ε καὶ ζ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπὸ δέκα ἕως πενήντα δραχ.

7. Τὸ ἀποφασισθὲν ἀπὸ τὸν εἰρηνοδίκην πρόστιμον εἰσέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δήμου (1), ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἡ παράβασις.

8. Ἐκαστος παραβάτης ἐκτὸς τοῦ προστίμου εἶναι ὑπόχρεως νὰ διορθώσῃ καὶ τὰς βλάβας, ἢ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀνάλογον ἀποζημίωσιν εἰς τὸ δημόσιον· εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἔχει τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τὸ πρόστιμον, κρατεῖται διὰ νὰ ἐργασθῇ εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν ὁδῶν τόσας ἡμέρας, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ διττὸν τοῦτο χρέος του, ἀναλόγως τοῦ τρέχοντος ἡμερομισθίου.

9. Εἰς τὰ ἄκρα ἐκάστου δρόμου, θέλουν στηθῇ ἐπὶ πασσάλων μελανόχριστα πινακία, ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλουν γραφῇ μὲ λευκὰ γράμματα, καὶ μὲ μεγίστην συντομίαν οἱ κυριώτεροι ὀρίσμοι τοῦ ἄρθρ. 5 πρὸς γινῶσιν καλλιτέραν τῶν διαβαινόντων.

10. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοιχοκολληθῇ εἰς τοὺς ἀνήκοντας κοινούς τόπους.

Β. Δ. 12 Ἰαν. 1837. Περὶ τῆς καθ' ὁδὸν ἀπαντήσεως τῶν ἁμαξῶν, ἐφίππων κλπ (2).

1. Ὅσάκις ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν εἴτε ἐντὸς τῶν πόλεων, εἴτε ἐπὶ τῶν κατασκευασθέντων μεγάλων δρόμων τοῦ βασιλείου Μας, συναπαντῶνται

(1) Τοῦ δημοσίου μετὰ τὸν ν. ΒΡΠΗ' 1893.

(2) ἘφΚ. 1837 σελ. 4.

ἄμαξαι, ἔφιπποι κλπ. ὀφείλει ἕκαστος νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὰ δεξιὰ (1), καὶ νὰ μένη οὕτως ἡ δίοδος ἐλευθέρα ἀπ' ἀμφοτέρω τὰ διαβαίνοντα μέρη.

2. Ὅταν οἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντῶμενοι ταχυδρόμοι σαλπίζουν τὸν τῆς ὑποχωρήσεως σαλπισμόν, ὅλοι οἱ καθ' ὁδὸν χρεωστοῦν νὰ ὑποχωροῦν, καὶ νὰ περνοῦν εἰς τὰ δεξιὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἄμαξῶν, ἢ ἵππων· εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑποκείνται, ὅταν τὸ ταχυδρομεῖον φθάνει ἄμαξαν τρέχουσαν ἔμπροσθεν, ἐπίππους, κτλ. καὶ θέλει νὰ περάσῃ ἔμπρός.

3. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον πέντε δραχμῶν πρὸς ὄφελος τῶν Ταχυδρομικῶν ταμείων.

4. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, ἡ καταμήνυσις γίνεται ἀπὸ μέρος τοῦ ἡνιόχου καὶ ταχυδρόμου πρὸς τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ ἀνήκουσα καταδίωξις ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Β. Δ. 14 Ἰουν. 1837. — Περὶ χρήσεως τοῦ ῥωμαϊκοῦ στατηῆρος κλπ. (2).

α'. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος ἡ χρῆσις τοῦ ῥωμαϊκοῦ στατηῆρος συγχωρεῖται δι' ὅλας ἐν γένει τὰς πραγματείας, ὡς αἰς αὐτὰι ζυγίζουσι περισσότερον τῶν δύο μνῶν. — β'. Αἱ μικρότεραι ποσότητες πρέπει νὰ

(1) Ἡ ἐννοια εἶναι, νομίζω, ὅτι ἕκαστος ὀφείλει νὰ ἀφίνη ἐλεύθερον τὸ δεξιὸν μέρος στρεφόμενος αὐτὸς πρὸς ἀριστερά, οὕτως ἕκαστος θὰ διέρχεται δεξιὰ τοῦ ἄλλου· ἐν τῷ προηγουμένῳ Β. Δ. ἐξηγεῖται τοῦτο σαφέστερον.

(2) ἘφΚ. 1837 σελ. 25.

ζυγίζονται μὲ πλαστιγγα, καὶ ἀπαγυρεύεται αὐ-
στηρῶς δι' αὐτὰ ὁ στατήρ. — γ'. Οἱ ὑπάρχοντες
στατῆρες εἰμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσιν, ἀλλὰ πρέ-
πει πρῶτον νὰ μετασχηματισθῶσι κατὰ τὸ νέον
μετρικὸν σύστημα, καὶ νὰ ἐγχαραχθῶσιν, ἢ ἐσφρα-
γισθῶσι, καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ μέτρα καὶ
σταθμά. — δ'. Πᾶσα παράβασις τοῦ β'. καὶ γ'.
ἄρθρου τοῦ παρόντος διατάγματατι τιμωρεῖται
κατὰ τὸ ἄρθρον 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου. — ε'.
ἸΙ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου μετρικοῦ συστή-
ματος ἐπιτροπὴ θέλει φροντίσει περὶ τοῦ καταλ-
ηλοτέρου τρόπου καθ' ὃν θέλει γενῇ ἡ μετασκευὴ
τῶν ἐνεστώτων στατήρων. — ς'. Ἡ ἐπὶ τῶν νέων
πηχῶν σημειώσεις τῆς ἀναλογίας τῶν παλαιῶν
μέτρων θέλει παραλειφθῇ.

Β. Α. 27 Αὐγ. 1850. Περὶ διαμονητηρίων (1 .

1. Πᾶς ὅστις δὲν εἶναι σταθερῶς ἀποκταστημέ-
νος ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς διοικητικῆς ἀστυ-
νομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὀφείλει νὰ ἐφοδιά-
ζηται μὲ διαμονητήριον.

2. Τὸ διαμονητήριον ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς διοι-
κητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐπὶ τοῦ
ἀρμοδίου σφραγιστοῦ χάρτου, ὑπογραφόμενον ὑπὸ
τοῦ διευθυντοῦ ἐν αὐτῷ δὲ σημειοῦται. — 1) Τὸ
ὄνομα. — 2) Τὸ ἐπώνυμον. — 3) Ἡ ἡλικία. — 4) Τὸ
ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα καὶ — 5) Ὁ σκοπός, δι'
ὃν διατρίβει ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς διοικητι-
κῆς ἀστυνομίας. — Τὰ διαμονητήρια ἀνανεοῦνται
κατὰ τριμηνίαν.

(1) ἘφΚ. 1850 σελ. 19.

3. Εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ διαμονητήρια ἐπαῖται, τυχοδιῶκται· καὶ ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ὁ ἀγυρτικὸς χαρακτὴρ εἶναι ἀποδεδειγμένος.—Τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης προκύπτοντα παράπονα διαλύονται διοικητικῶς.

4 "Οσοι ἐκ τῶν προσωρινῶς διαμενόντων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας δὲν εἶναι γνωστοὶ εἰς αὐτὴν δὲν δύνανται νὰ λάβωσι διαμονητήρια, ἐὰν δὲν παρουσιάσωσι δύο ἀξιοχρεοῦς ἐγγυητὰς κατοίκους τῆς δικαιοδοσίας τῆς, οἵτινες νὰ ἐγγυηθῶσι διὰ πᾶσαν παρεκτροπὴν αὐτῶν.

5. Οἱ ξενοδόχοι καὶ ὅσοι μετέρχονται ὡς ἐπιτήδευμα τὸ νὰ δέχωνται ξένους ὀφείλουσι νὰ μηνύωσιν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκεῖνον ἐκ τῶν ξενιζομένων, ὅστις ἐντὺς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του δὲν ἤθελεν ἐφοδιασθῆ μὲ τὸ ἀνήκον διαμονητήριον

Β. Δ. 30 76ρίου 1852.—Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (¹).

Περὶ τοῦ Διευθυντοῦ.

1. Ὁ διευθυντής, ὑπαγόμενος κατὰ τὸν ὑπὸ στοιχ. ΡΚΣΤ' νόμον τοῦ 1849 εἰς τὰς ἀμέσους διατάγας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργείου δὲν δύναται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν

(¹) ἘφΚ. 1852 σ. 78. — Τὸ Β. Δ. τοῦτο πρέπει νὰ νοῆται ὑπὸ τὰς τροποποιήσεις, ἃς ἐπήνεγκον οἱ νεώτεροι νόμοι ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς Αστυνομίας, ἰδίως δὲ ὁ ν. ΒΡΠΗ' 1893. Ἴδε κατ. καὶ Ὁδηγίαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Δ. τούτου.

αὐτῶν, παρεκτός ἐάν ᾔθελεν ἔχει ἰσχυροὺς λόγους πρὸς ἀναβολὴν καὶ ἐκ ταύτης ἔν προέρχεται κίνδυνός τις, ὅτε ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐμφανίζηται προσωπικῶς, ἢ ν' ἀναφέρηται ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργόν, διὰ νὰ λαμβάνη τὰς περαιτέρω διαταγὰς του καὶ συμμορφοῦται μὲ αὐτὰς (1).

2. Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους αἱ ἐπιφορτισμέναι μὲ ἀστυνομικὰ χρέη, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ διευθυντὴς ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνταποκρίνηται, καθόσον ἀφορᾷ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθειμένην ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλουσι νὰ ἀπαντῶσιν ἀμέσως εἰς τὰς περὶ αὐτῆς προσκλήσεις του, καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς νομίμους αἰτήσεις του, κοινοποιοῦσαι εἰς αὐτὸν καὶ οἰκοθεν πᾶσαν σχετικὴν ἀγγελίαν (2).

3 Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 31 τοῦ κανονισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς περὶ κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας ἡμερούσαι ἀναφορὰὶ τοῦ μοιράρχου Ἀττικῆς, καθόσον ἀφορῶσι τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, θέλουσιν ἀπευθύνεσθαι εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, τηρουμένων ὅμως τῶν μετὰ τοῦ νομάρχου σχέσεων τοῦ μοιράρχου, συμφώνως μὲ τὰ ἐν τῷ ἰδίῳ κανονισμῷ ὠρισμένα.

4. Ὁ διευθυντὴς ὀφείλει νὰ ἐξεταζῇ αὐτο-

(1) Τὴν σχέσιν ταύτην τοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὸν Ὑπουργόν τῶν Ἑσωτερικῶν ῥητῶς ἐκύρωσε καὶ ὁ ν. ΒΡΠΗ' ἐν ἄρθ. 38 ἐδάφ. 6'.

(2) Ἴδε κατωτ ἐγκ. ἀρθ. 2 τῆς 13 Ὀβρίου 1852. Περὶ τῆς ὑπηρεσίας πλπ. τῆς Διοικητ. Ἀστυνομίας κλπ. πρὸς τὰς λοιπὰς ἀρχάς.

προσώπως καὶ εἰς ἀπροσδιορίστους ὥρας ἔν τῃ ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ τὰ καταστήματα τῶν ὑπα-
στυνόμων, τὴν κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς καὶ ἐν γέ-
νει τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς πόλεως, διὰ νὰ
πληροφορηταὶ ἰδίους ὁμμασι κατὰ πόσον ἐκτε-
λοῦνται αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις καὶ διατα-
γαί του.

5. Οὐδέποτε ὁ διευθυντὴς δύναται νὰ ἐλλείψῃ
ἄνευ τῆς γνώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουρ-
γοῦ ἀπὸ τὴν ἔδραν του.

6. Τὴν πρῶταν ἐκάστης ἡμέρας ὁ διευθυντὴς
ὀφείλει νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτε-
ρικῶν ὑπουργόν, διὰ νὰ τῷ δίδῃ προφορικῶς ὅσας
ἂν ἔχῃ ἐκ τῆς θέσεώς του πληροφορίας, ἀναγο-
μένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ λαμβάνῃ τὰς δια-
ταγὰς του ὑποβάλλων ἐφεξῆς ταχιστα καὶ τὴν
ἔγγραφον ἀναφορὰν του, θέλει δὲ ἐμφανίζεσθαι εἰς
τὸν ὑπουργόν καὶ ἐκτάκτως, ὡσάκις ἡ χρεῖα τὸ
καλέσει.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς θέλει ὑποβάλλει
εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀνακεφαλαιωτικὴν σύντομον ἔκ-
θεσιν, περὶ πάντων τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα
συμβάντων καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνερ-
γειῶν του.

7. Ὅσάκις ὁ διευθυντὴς κάμνει προτάσεις περ
παύσεως καὶ διορισμοῦ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων
καὶ κλητῆρων, ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ ἔκθεσιν ἡτιο-
λογημένην· θέλει δὲ κρατεῖ ἰδιοχεῖρος βιβλίον ποιό-
τητος τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλή-
λων καὶ κλητῆρων, καὶ θέλει διαβιβάζει ἀντίγρα-
φον τούτου εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὸ τέλος ἐκά-
στου μηνός.

Περὶ τοῦ Γραμματέως.

8. Ὁ γραμματεὺς διευθύνει τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ γραφείου, ἐπιμελούμενος κατὰ τὰς ῥητάς τοῦ διευθυντοῦ διαταγὰς, παρὰ τῷ ὁποίῳ διατελεῖ ὡς εἰσηγητῆς, νὰ συντάττωνται τὰ ἀπαιτούμενα τῆς σχετικῆς μετὰ τὰς ἀρχὰς ἀλληλογραφίας ἔγγραφα, οἱ κανονισμοί, διατάξεις κτλ. καὶ νὰ διεκπεραιῶνται ἐν τάξει καὶ ταχέως, προσυπογράφων ἐπὶ τούτῳ τὰ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα· ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ φροντίζῃ ὅπως τηρῇται ἡ δέουσα τοῦ ἀρχείου τάξις καὶ ἀκρίβεια, καὶ νὰ φυλάττηται ἐν καλῇ καταστάσει τὸ ὑλικὸν καὶ ἡ ἀποσκευὴ τοῦ γραφείου καὶ τὸ περὶ ἀπογραφῆς αὐτῆς βιβλίον.

Περὶ τοῦ Ὑπογραμματέως.

9. Εἰς τὸν ὑπογραμματέα, βοηθούμενον ἀπὸ ἓνα γραφέα, ἀνατίθεται εἰδικῶς ἡ ὑπηρεσία τῆς διευθύνσεως τοῦ γραφείου τῶν διαβατηρίων. Ταῦτα ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν διευθυντήν. καὶ τούτου κωλυομένου ἀπὸ τὸν γραμματέα, ἐκδίδονται δὲ ἀπὸ τὸν ὑπογραμματέα, προηγηθείσης τῆς δεούσης ἐξετάσεως ἐπὶ τῶν προσώπων μάλιστα ἐκείνων τῶν μὴ ἐν Ἀθήναις ἀποκατεστημένων καὶ τῶν μὴ γνωστῶν ἀναμφισβητήτως· εἰς ὑπηρέτας καὶ ὑπηρετρίας μάλιστα, δὲν πρέπει νὰ ἐκδίδωνται διαβατήρια, ἂν δὲν παρουσιάζωνται εἰς τὸ κατὰστημα οἱ κύριοι, τοὺς ὁποίους ὑπηρετοῦν, ἢ ἀποδείξεις αὐτῶν, ὅτε περὶ τοῦ γνησίου τῆς ὑπογραφῆς των δὲν ὑπάρχει δισταγμὸς τις, εἴτε τέλος ἀντὶ τού-

των γνωστὰ καὶ ἐμπιστοσύνης πρόσωπα βεβαιοῦν-
τα τὰ περὶ αὐτῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ὑπογραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐν
καλῇ καταστάσει διατήρησις τῶν βιβλίων καὶ εὐ-
ρετηρίων, καὶ ἡ ἀσφαλὴς φύλαξις τῶν παρακατα-
τεθειμένων διαβατηρίων ἐγχωρίων τε καὶ ξένων.

10. Ἀπὸ τὸν ὑπογραμματέα ἐκδίδονται ὡσαύ-
τως, ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, τὰ δια-
μονητήρια, αἱ ἄδειαι τῶν οἰκοδομῶν, καὶ αὐτὸς ὁ
ὑπογραμματεὺς ἰδιοχείρως κρατεῖ τὰ περὶ τούτων
βιβλία· κρατεῖ δὲ καὶ τὸ βιβλίον τῶν ἐνταφιαστη-
ρίων, καὶ ὑπογράφει ταῦτα ἅφ' οὗ προεξετάσας
ἀναγνωρίσῃ, ὅτι ἐξεδόθησαν τακτικῶς ὑπὸ τοῦ νε-
κροσκόπου καὶ προσυπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου
ιατροῦ.

11. Κρατεῖ πρὸς τούτοις ὁ ὑπογραμματεὺς τὸ
βιβλίον τῶν ὑπηρετῶν καὶ ὑπηρετριῶν, καὶ προε-
τοιμαζὼν τὰ ἐκδιδόμενα ὑπηρετικὰ βιβλιάρια τὰ
παρουσιάζει εἰς τὸν διευθυντὴν πρὸς ὑπογραφὴν
μετὰ τοῦ ὑπηρετοῦ ἢ ὑπηρετιδος.

12. Εἰς τὸν ὑπογραμματέα ἐπὶ τέλους θέλουν
ἐμφανίζεσθαι οἱ νεωστὶ ἐρχόμενοι εἰς Ἀθήνας Ἑλ-
ληνες καὶ ξένοι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου
18 τοῦ περὶ διαβατηρίων Β. διατάγματος, καὶ εἰς
αὐτὸν θέλουν παραπέμπεσθαι αἱ πρὸς τὴν διευ-
θυνσιν δηλώσεις τῶν ξενοδόχων, καπήλων κτλ. περὶ
τῶν εἰς τὰ καταστήματά των καταλυσάντων ξέ-
νων, διὰ τὰ γίνωνται αἱ δέουσαι ἐγγραφαὶ εἰς τὸ
ἀρμοδίον βιβλίον, καὶ λαμβάνωνται ἐκ τούτου ση-
μειώσεις πρὸς καταδίωξιν ἐκείνων, οἵτινες παρα-
βαίνοντες τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις δὲν ἐνεφανί-
σθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

13. Τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 9, 11, καὶ 12 βιβλία, θέλουν μονογράφεσθαι καὶ ἀριθμεῖσθαι ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας.

Περὶ τοῦ Πρωτοκολλιστοῦ ὄντος καὶ γραφέως.

14. Πρὸς τὰ συνηθῆ καθήκοντα τῆς πρωτοκολλίσεως καὶ καταχωρίσεως τῶν εἰσαγομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, τῆς ἀντιγραφῆς καὶ ἀποστολῆς αὐτῶν, ὁ πρωτοκολλιστὴς ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ γραμματέως ὀφείλει νὰ τηρῇ ἐν τάξει τὰ ἀρχεῖα. Κρατεῖ δὲ ὁ πρωτοκολλιστὴς καὶ τὰ εἰσαχθέντα ἤδη βιβλία, ἡριθμημένα καὶ μονογραφημένα ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ.—α') Τῶν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας διακριθέντων φυγοπόνων, φαυλοβίων, ἀέργων, καὶ ἐν γένει ὑπόπτων καὶ ἐπιληψίμου διαγωγῆς, πρὸς δὲ καὶ τῶν ὑπ' ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τελούντων ἐκ δικαστικῶν ἀποφάσεων.—β'.) Τῶν ἀπὸ δικαστικᾶς καὶ διοικητικᾶς ἀρχᾶς καταζητουμένων φυγοδίκων, καταδίκων, νεοσυλλέκτων κλπ. Κρατεῖ ὡσαύτως τὰ βιβλία τῶν ἀχθοφόρων, ἀμαξηλατῶν καὶ κυνῶν, ἐπιβοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὸν ἕτερον γραφέα.

*Περὶ τῶν ὑπαστυνόμων ⁽¹⁾ τῶν τεσσάρων
τμημάτων τῆς πόλεως.*

15. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν διαιρεῖται εἰς τέσσαρα τμήματα, κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν

(1) Οὗτοι ὀνομάζονται ἀστυνόμοι μετὰ τὸν ν.
ΒΡΠΗ' 1893

τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου, συμπεριλαμβάνοντα καὶ τὰ σχετικὰ προάστεια αὐτῆς (1).

Ἐκάστου δὲ τμήματος ὁ ὑπαστυνόμος θέλει ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὀκτώ τοῦλάχιστον κλητῆρας.

16. Εἰς τὸ κατὰστημα ἐκάστου τμήματος θέλουσι διαμένει νυκτός τε καὶ ἡμέρας οἱ κλητῆρες, ἐν ὅσῳ δὲν τελοῦσιν ὑπηρεσίαν, καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπαστυνόμοι εἰς τακτικὰς περιστάσεις τοῦλάχιστον μέχρι τοῦ μεσονυκτίου· εἰς δὲ τὰ προάστεια θέλει ὑπάρχει εἰς ἀστυνομικὸς σταθμός.

17. Ἀπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας οἱ ὑπαστυνόμοι ὀφείλουσι νὰ περιέρχωνται τὰ τμήματα διὰ ν' ἀντιλαμβάνωνται ἰδίαις αἰσθήσεσι παντὸς ἀντικειμένου ἐκ τῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐνεργῶσιν ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων των.

18. Δις τῆς ἡμέρας, πρωτὰν τε καὶ ἐσπέραν

(1) Τὰ τμήματα τῆς πόλεως εἶνε νῦν ἕξ καθοριζόμενα ὡς ἐξῆς:

Τμήμα Α' (Πλάκα) — Τὸ περιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ, Κηφισσίας, Αἰόλου, ἥτοι ἅπαν τὸ πρὸς τὸ ΝΑ. τῆς Ἀκροπόλεως μέρος.

Τμήμα Β' (Κέντρον) — Τὸ περιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ, Ἀθηνᾶς, καὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου.

Τμήμα Γ' (Ψυρρή) — Τὸ περιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ, Ἀθηνᾶς, καὶ Πειραιῶς.

Τμήμα Δ' — Τὸ περιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ὁδῶν Αἰόλου, Ἑρμοῦ, ἥτοι ἅπαν τὸ πρὸς ΒΔ. τῆς Ἀκροπόλεως μέρος.

Τμήμα Ε' (Νεάπολις, Κολωνάκι) — Τὸ περιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ὁδῶν Πατησίων, Πανεπιστημίου, Κηφισσίας καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὸ Β. τῆς πόλεως.

Τμήμα ΣΤ' — Τὸ περιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ὁδῶν Πατησίων, Πειραιῶς καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὸ ΒΔ. τῆς πόλεως.

κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ προσδιορισθησόμενας ὥρας, οἱ ὑπαστυνόμοι θέλουν παρίστασθαι συνάμα ἐνώπιον τοῦ διευθυντοῦ ἀνακοινοῦντες αὐτῷ συνοπτικῶς τὰ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἡσυχίαν. ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ οἱ ἀστυνόμοι ἐκθέτουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τῶν προφορικῶν παραγγελιῶν τοῦ διευθυντοῦ, ἐγγραφόμενα εἰς πρόχειρον βιβλίον, κατὰ τὸν προσδιορισθησόμενον παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν τύπον.

19. Περὶ τῶν ἀξίων λόγου γεγονότων, τῶν λαμβανόντων χωρὰν ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, οἱ ὑπαστυνόμοι, παρουσιαζόμενοι κατὰ τὴν προσδιωρισμένην ὥραν, θέλουν δίδει εἰς τὸν διευθυντὴν, μετὰ τῶν προφορικῶν πληροφοριῶν καὶ ἐξηγήσεων καὶ τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγράφους ἐκθέσεις των· ἀλλὰ περὶ παντὸς τοιοῦτου γεγονότος πρέπει νὰ εἰδοποιῇται ἐκτάκτως ὁ διευθυντὴς διὰ νὰ ἐκδίδῃ ὅσας νομίζει ἀναγκαίᾳς διαταγὰς. Τὰ γεγονότα πρὸς τούτοις ἐν γένει καὶ αἱ πράξεις σημειοῦνται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διευθύνσεως συνοπτικῶς ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ συντεταγμένῳ κατὰ τὸν προσδιορισθησόμενον καὶ περὶ τούτου τύπον, ὑπογραφομένων τῶν ὑπαστυνόμων Ἐπὶ τῇ βᾶσει δὲ τοῦ βιβλίου τούτου συντάσσονται αἱ ἡμερούσια ἀναφοραὶ τῆς διευθύνσεως πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

20 Αὐστηρὰ πειθαρχικὴ ποινὴ πρέπει νὰ ἐπιβάλληται εἰς τὸν ὑπαστυνόμον ἐκεῖνον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν συνέβη γεγονὸς τι καὶ δὲν ἔλαβε γνῶσιν περὶ τούτου ὁ ὑπαστυνόμος καὶ μὲ-

χρη τῆς ὥρας τῆς τατὰ τὸ ἄρθρον 10 εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐμφανίσεώς του.

21. Οἱ ὑπαστυνόμοι οὐδ' ἐπ' ἐλαχίστῳ χρόνῳ δύνανται ν' ἀπομακρυνθῶσι τῆς πρωτευούσης ἀνευ ἀδείας τοῦ διευθυντοῦ. Τοιαύτης δὲ δοθείσης, ὁ διευθυντὴς ἀναθέτει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τμήματος εἰς ἓνα τῶν λοιπῶν ὑπαστυνόμων· ἄμεσον ἀλληλογραφίαν τῆς ὑπηρεσίας των μὲ τὰς ἄλλας ἀρχὰς οἱ ὑπαστυνόμοι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν.

22. Εἰς ἕκαστον ὑπαστυνομικὸν κατὰστημα προσκολλῶνται εἰσένωμοτάρχης μετὰ τεσσάρων χωροφυλάκων, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀστυνομίας. Διὰ τῆς προσκολλήσεως ταύτης, θέλει ἀφ' ἐνὸς εὐρίσκει πρόχειρον ἡ ἀστυνομία τὴν σύμ-πραξιν καὶ ὑποστήριξιν τῆς χωροφυλακῆς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων περὶ κοινῆς ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας καὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἐν γένει διατάξεων, τίθεται δ' ἀφ' ἐτέρου καὶ ἡ χωροφυλακὴ εἰς πλα-τυτέραν θέσιν ἐκτελέσεως τῶν ἐπιβαλλομένων αὐ-τῇ ἀπὸ τὸν κανονισμόν της καθηκόντων, διατη-ρουμένων τῶν διατάξεων, διὰ τῶν ὁποίων φυλάτ-τει τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ ἀξιοπρέπειαν εἰλικρινῶς συμπράττουσα καὶ ἁρμονικῶς ἐργαζομένη μετὰ τῆς ἀστυνομίας πρὸς τὴν εὐστοχον καὶ ἐπιτυχῇ ἐκτέ-λεσιν τῶν ἀστυνομικῶν μέτρων. Καὶ οἱ ἡμερούσιοι ἐπομένως καὶ οἱ νυκτερινοὶ περίπολοι θέλουν ἐνε-ργεῖσθαι ἐκ κοινοῦ μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν κλητή-ρων καὶ χωροφυλάκων, κατὰ τὰς κοινὰς περὶ τῶν αὐτῶν ἀντικειμένων ὑποχρεώσεις τῆς ἀστυνομίας καὶ χωροφυλακῆς, ὡς κατωτέρω θέλομεν ἀνα-πτύξει.

23 Ὁ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἔχει πρὸς τὰ ἐκτεθέν-

τα νὰ ἐκτελέσῃ καὶ τὰ ἐξῆς σπουδαῖα καθήκοντα.
— Δις τῆς ἡμέρας εἰς ὠρισμένους ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ὥρας ὀφείλει νὰ ἐπισκέπτηται μετὰ τοῦ ἀνήκοντος ἱατροῦ τὰ κρεοπωλεῖα, τὰ ἰχθυοπωλεῖα, ἄρτοπωλεῖα καὶ ἐν γένει τὰ ὀψοπωλεῖα, καὶ τὰς ἀποθήκας τῶν τροφίμων, διὰ νὰ ἐξετάζῃ ὅσον ἐπιμελῶς τὴν ποσότητα αὐτῶν καὶ ἐνεργῇ ὅ,τι νόμιμον.— Αὐστηρὰν ἐπίσης ἐξέτασιν θέλει ἐνεργεῖ ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος εἰς ἀπροσδιορίστους ὥρας ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν διώκων τοὺς δολιευομένους ταῦτα — Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν του ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος θέλει δίδει ἐκάστοτε πληροφορίας εἰς τὸν διευθυντήν, ἰδίαν καταβάλλων μέριμναν περὶ τῆς ἐν καλλίστῃ πάντοτε καταστάσει διατηρήσεως τῆς καθαριότητος εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ περὶ τῆς ἐν γένει ἐφαρμογῆς καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀγορανομικῶν διατάξεων.— Τὰ καθήκοντα ταῦτα ἔχουσι καὶ οἱ ἄλλοι ὑπαστυνόμοι, διὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐντὸς τῶν τμημάτων αὐτῶν μικρὰς ἀγοράς.

Περὶ τῶν κλητῆρων.

Ἄρθρ. 24. (1)

25. Οἱ κλητῆρες ἐκάστου τμήματος ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἄρμοδιου ὑπαστυνόμου, τελοῦντες προθύμως καὶ ἀπροφασίστως τὰς παραγγελίας του· οὐχ ἥττον ὅμως εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰς διαταγὰς καὶ ἄλλων ὑπαστυνόμων, ὅταν ἐκ περιστάσεως προσκλη-

(1) Ἀντικατεστάθη διὰ τῶν ἄρθρ 10 καὶ 47 τοῦ ν. ΒΡΠΗ' 1893.

θῶσι. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα νὰ φέρῃ ὄπλα, ἢ ἐγγχειρίδια, ἔχουσι δὲ πάντοτε τὸν συνήθη ὅπλι-
σμὸν παρακατατεθειμένον εἰς τὰ καταστήματα,
καὶ μόνον ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐκ ῥητῆς διαταγῆς τῶν
ὑπαστυνόμων δύνανται νὰ ἐξέλθωσιν εἰς ὑπηρεσίαν
ἐνοπλοῖ.

26. Κανεὶς τῶν κλητῆρων δὲν δύναται ν' ἀπο-
μακρυνθῇ τῆς θέσεώς του ἄνευ ῥητῆς ἀδείας τοῦ
διευθυντοῦ· ἀπαιτεῖται μάλιστα νὰ εὕρισκωνται
οὕτω προδικατεθειμένοι πάντες οἱ κλητῆρες, ὥστε
εἰς τὸ πρῶτον πρόσταγμα τοῦ διευθυντοῦ νὰ συγ-
κεντρῶνται ὅτε καὶ ὅπου ἂν διατάξῃ. Καὶ εἰς τὰς
στιγμιαίας ἀπουσίας ὀφείλουσιν οἱ κλητῆρες νὰ ζη-
τῶσι τὴν ἄδειαν τῶν ὑπαστυνόμων, ἢ τοῦ παρ'
αὐτῶν διορισθέντος ἐπὶ κεφαλῆς κλητῆρος.

Περὶ κινήσεως τῶν περιπόλων.

27. Καθ' ἕκαστον τῶν τμημάτων τίθενται διη-
νεκῶς εἰς κίνησιν νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας δύο ἀστυ-
νομικοὶ περίπολοι, συγκείμενοι ἕκαστος ὑπὸ δύο
κλητῆρων καὶ ἐνὸς χωροφύλακος ὡς ἐπὶ κεφαλῆς,
ἀνταλασσομένων κατὰ πρωῒαν, μεσημβρίαν, ἐσπέ-
ραν καὶ μεσονύκτιον.—Μίαν τῶν ἐπὶ τῆς νυκτὸς
περιπόλων διευθύνουσιν ἐναλλάξ μέχρι μὲν τοῦ με-
σονυκτίου ὁ ὑπαστυνόμος, μέχρι δὲ τῆς πρωῒας ὁ
ἐνωμοτάρχης, καὶ τ' ἀνάπαλιν. Οἱ περίπολοι δια-
θέτουσι συνήθως τὰς κινήσεις των κατὰ τε τὴν ἡ-
μέραν καὶ κατὰ τὴν νύκτα οὕτως ὥστε, λαμβά-
νοντες ἐναντίας διευθύνσεις, νὰ συναντῶνται καὶ
ἀνταποκρίνωνται, διασταυροῦντες τὰς ὁδοὺς καὶ
πλατείας καὶ ἐφορῶντες ἅπαντα τοῦ τμήματος τὰ

μέρη. — Παρεκτός τῶν τακτικῶν τούτων περιπόλων θέλει ἐνεργεῖσθαι καὶ περίπολος ἑκτακτος κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα, ὑπὸ κλητῆρων τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος. Τῆς περιπόλου δὲ ταύτης ἡγεῖται ὁ διευθυντὴς αὐτοπροσώπως, ὡσάκισ τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον.

28. Πᾶς συλλαμβανόμενος φέρεται εἰς τὸ κρατητήριον τῆς ἀστυνομίας πρὸς ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω. — Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐνεργοῦνται περίπολοι φρουραρχικοὶ ὀφείλουσι νὰ συντρέχωσι τοὺς ἀστυνομικοὺς ἄνευ βλάβης ὅμως τῆς εἰδικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας. Δὲν δύνανται δὲ νὰ ἐνεργήσωσιν οὐδεμίαν σύλληψιν πολίτου οἰκοθεν, ἐκτὸς ἐὰν προσκληθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν περιπόλων, ἢ ἀρμοδίου ἀστυνομικοῦ τινος ὑπαλλήλου. Παράβασις τοῦ κανόνος τούτου γίνεται ὡσάκισ ἐπίκειται κίνδυνός τις ἀτομικός, ἢ γενικός, καὶ ἀστυνομικὸς ὑπαλλήλος δὲν εἶναι παρὼν νὰ διατάξῃ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ συλλαμβανόμενος παραδίδεται ὑπὸ τοῦ περιπόλου ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

29. Τὰ διάφορα στρατιωτικὰ φυλακεῖα ὀφείλουσι νὰ δίδωσιν ἐντὸς τῆς περιφερείας των, καλούμενα, συνδρομὴν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

30. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς περιπολίας θέλουν γνωστοποιεῖσθαι καθ' ὅλας των τὰς λεπτομερείας εἰς τοὺς ὑπαστυνόμους. Ἐπὶ ἐκτάκτων δὲ σπουδαίων συμβάντων θέλουν εἰδοποιεῖσθαι οὗτοι παρὰ χρῆμα.

Περὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας.

31. Ὁ ἀγροτικὸς ἀστυνόμος, διὰ τῶν ἀμοιβαίων ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐκδρομῶν, κινήσεων καὶ

ἐπισταθμεύσεων τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀγροφυλάκων, θέλει φροντίζειν ν' ἀπομακρύνῃ τὰ αἵτια τὰ προξενούντα φθορὰν ἢ ζημίαν εἰς τὰ κτήματα τῶν ὁποίων ἡ ἐξασφάλισις τῷ ἐνεπιστεύθη.

32. Ὁ αὐτὸς ὀφείλει ἐκτάκτως μὲν ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσει, τακτικῶς δὲ ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος, νὰ περιέρχεται τὰ μέρη τῆς περιφέρειας του διὰ νὰ πληροφορηται ἰδίαις αἰσθήσεσι περὶ τῆς καταστάσεως τῶν κτημάτων, ἐνεργῇ τὰ πρὸς θεραπείαν τῶν τυχόν ἀναφυομένων παραπόνων καθήκοντά του, καὶ ἐν γένει νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ ἀπαντῶμενα προσκόμματα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας διατάξεων.

33. Ἐντὸς τῆς περιφέρειας του ὁ αὐτὸς ὑπαστυνόμος ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ μετὰ πλείστης μάλιστα ἀκριβείας καὶ ἐπιμελείας τὰ περὶ κοινῆς ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας καθήκοντα, ἐπιτηρῶν τοὺς κτηνοτρόφους, τοὺς κηπουροὺς καὶ ἐν γένει τοὺς περὶ τὴν καλλιέργειαν ἀσχολουμένους μισθωτοὺς, καὶ συλλέγων πληροφορίας περὶ τῆς ποιότητος τῶν ὑπόπτου χαρακτῆρος ἀνθρώπων, ὅπως λαμβάνονται τὰ ἀνήκοντα μέτρα. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὁ ἀγροτικὸς ὑπαστυνόμος ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ ἐνεργῇ πάντα τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα εἰς τὰ χωρία τῆς περιφέρειας του.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμου.

34. Ὁ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὀφείλει νὰ παρασκευάζῃ καὶ εἰσάγῃ ἀμελητὶ τὰς πταισματικὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς

ἐκτελέσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδεδομένων ἀποφάσεων, λαμβάνων ἐγκαίρως αὐτάς.

35. Πάν ὅ,τι ἀκριβὲς ἢ πλημμελὲς ἀνακαλυφθῇ ἐν δικαστηρίῳ ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, ὁ ὑπαστυνόμος θέλει γνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸν διευθυντὴν διὰ νὰ ἐπανορθοῦται· ὀφείλει ὡσαύτως νὰ κοινοποιῇ εἰς τὸν διευθυντὴν τὰς παρατηρηθείσας τυχὸν ἐλλείψεις εἰς τὰ πρωτόκολλα, ἢ ἐκθέσεις τῶν ὑπαστυνόμων, διὰ νὰ προλαμβάνωνται αὗται εἰς τὸ μέλλον.

36. Ἐκτὸς τοῦ δικαιώματος, τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ διευθυντὴς νὰ ἐξετάζῃ τὰ βιβλία καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμου, διὰ νὰ βεβαιοῦται περὶ τῆς προόδου τῶν ὑποθέσεων καὶ τοῦ ἐνημέρου τῶν πράξεων, ὁ ὑπαστυνόμος ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ καὶ εἰς τὸν διευθυντὴν τοὺς κατὰ τὰς δικαστικὰς διατυπώσεις διευθυνομένους ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα πίνακας τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν.

Περὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ὑπαστυνόμου.

37. Τὰ περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπαστυνόμων, διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸν ἐν Πειραιεῖ· οὗτος δις τῆς ἡμέρας πρωτὶαν τε καὶ ἐσπέραν, πέμπει ἐγγράφους ἀναφορὰς εἰς τὴν διεύθυνσιν περὶ τῶν τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως καὶ περὶ τῶν ἀξίων λόγου εἰδήσεων ἢ συμβάντων, καὶ διατελεῖ εἰς ἄμεσον συνεννόησιν μετὰ τῶν παραλίων ἀρχῶν τῆς περιφερείας τοῦ πρὸς τὴν σχετικῶς ἐπιτυχῇ ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ καθ' ἡ-

κόντων.—Αἱ ἀρχαὶ αὗται ὀφείλουσι νὰ κοινοποιῶσι παραχρῆμα εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν πᾶν ὅ,τι ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῆς ὑπηρεσίας των προκύπτει ἄξιον τῆς προσοχῆς τῆς ἀστυνομίας, καὶ ὀφείλουσιν ἀκόμη νὰ ἐκτελῶσιν ἐτοιμῶς τὰς νομίμους αἰτήσεις των.

Γενικοὶ ὁρισμοί

38. Αἱ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐκδιδόμεναι ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων του ἀστυνομικαὶ διατάξεις δὲν χρήζουσιν ἐπικυρώσεως ἀρχῆς τινός, ὑποβάλλονται ὅμως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως 24 ὥρας πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς των.

39. Ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ εἰσαγγελέως περὶ τῶν κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ἀνακρίσεων, θέλει γίνεσθαι ἡ δέουσα συνεννόησις μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων, ὥστε ἡ ἀνάθεσις τῶν δικαστικῶν ἀνακρίσεων εἰς τοὺς ὑπαστυνόμους νὰ γίνηται μετὰ τῆς δυνατῆς φειδοῦς, διὰ νὰ μὴν ἀποσπῶνται ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν κυρίως ἀστυνομικῶν καθηκόντων των.

40. (').

41. Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ τῆς περιφερείας τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας ὀφείλουσι νὰ παρέχωσιν εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ της, ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς τὴν ἐν καλῇ καταστάσει διατήρησιν τῶν ὑδραγωγείων, καὶ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ἰδίως δὲ τῆς τε καθαριότητος καὶ τοῦ φω-

(1) Δὲν ἰσχύει μετὰ τὸ ἀρθ. 41 τοῦ ν. ΒΡΠΗ' 1893.

τισμοῦ. Πρὸς τὸ τέλος δὲ τοῦτο ἀπαιτεῖται, πρὶν ἢ συνάπτονται συμβόλαια μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐργολάβων διὰ τὴν καθαριότητα ἢ τὸν φωτισμόν, νὰ ζητῆται ἡ γνώμη τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας καὶ ν' ἀνατίθεται εἰς αὐτὸν ἡ ἐκτέλεσις.

42. Τὸ κατάστημα τῆς διευθύνσεως ὡς καὶ τὸ τῶν ὑπαστυνόμων τῶν τεσσάρων τῆς πόλεως τμημάτων καὶ τὸ τοῦ ἐν Πειραιεῖ μένουσι νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἀνοικτά, ἐγρηγορούσης τῆς φρουρᾶς διὰ σκοποῦ ἐκ κλητῆρων.

43. Τὰ γραφεῖα τῆς διευθύνσεως ἄρχονται καὶ παύουσι τῶν τακτικῶν ἐργασιῶν των, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1833 Β. διατάγματος· εἰς ἐκτάκτους δὲ περιστάσεις αἱ ἐργασίαι παρατείνονται καὶ πέραν τῶν προσδιωρισμένων ὥρων.

44. Κατὰ πᾶσαν ἡμέραν καὶ ὥραν προσδιωρισμένην συνεννοοῦνται προφορικῶς περὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἡσυχίας τῆς πρωτευούσης ὃ τε διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας, ὁ φρούραρχος καὶ ὁ μοίραρχος τῆς πρωτευούσης. Συνέρχονται δὲ ὁσάκις προσωπικῶς αὐτοὶ συνεδριάζουσιν εἰς τὸ προσδιορισθησόμενον μέρος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν, ὁσάκις δὲ ἀντιπροσωπεύονται διὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, ἐν τῷ καταστήματι τῆς διευθύνσεως τῆς ἀστυνομίας.

Β. Δ. 18 Αὐγ. 1861.— Περὶ ἀρμοδιότητος καὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ Φρουραρχείου, τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν πυροσβεστῶν κατὰ τὰς πρὸς κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν ἐνεργείας (1).

(1) ἘφΚ. 1861 σελ. 100.

1. Συμπράττουσαι ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν πρὸς κατά-
 σθειςιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς ἐνεργειῶν εἰσὶ — α') Ἡ
 διοικητικὴ ἀρχή, ἥ ἢ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ἐ-
 νεργοῦσα ἐπιτόπιος ἀστυνομία, ἐν Ἀθήναις δὲ καὶ
 ἐν Πειραιεῖ ἡ διεύθυνσις τῆς διοικητικῆς ἀστυνο-
 μίας, ὡς διευθύνουσα τὰς πρὸς κατάπαυσιν τῶν
 τοῦ πυρὸς κινδύνων ἐνεργείας κατὰ τὸ ἄρθρον 59
 § Ζ'. τῶν ἀστυνομικῶν νόμων, καὶ τὰ ἐδάφια 31,
 32 καὶ 33 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ περὶ καθηκόντων
 τῶν νομαρχῶν Ἡμετέρου Διατάγματος, συνδυα-
 σμένων πρὸς τὸ ἄρθρον 2 § θ'. τοῦ περὶ σχηματι-
 σμοῦ καὶ ἀρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
 γραμματείας τῆς ἐπικρατείας Ἡμετέρου Διατάγ-
 ματος — β') Τὸ φρουραρχεῖον, ὡς ὀφείλον νὰ παρά-
 σχῃ τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐνόπλου μὲν δυ-
 νάμεως πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὰς πρὸς
 κατάσθειςιν τῶν πυρκαϊῶν ἐνεργείας, δι' ἀόπλων δὲ
 ἀνδρῶν, ἥτοι δι' ἀνδρῶν ἀγγαρείας, πρὸς ἐνίσχυσιν
 τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων ἐργασιῶν, κατὰ τὰ ἄρ-
 θρα 81, 82, 83, 84 καὶ 85 κανονισμοῦ τῆς ἐν ταῖς
 πόλεσι καὶ τοῖς φρουρίοις ὑπηρεσίας στρατευμάτων.
 — γ') Ἡ χωροφυλακὴ ὡς ἔχουσα τὰ αὐτὰ πρὸς
 τὴν ἀστυνομίαν καθήκοντα, ἐὰν αὕτη δὲν εὕρισκε-
 ται παροῦσα, ὀφείλουσα δὲ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ
 παρέχῃ τὴν συνδρομὴν αὐτῆς, καὶ προσέτι ὡς ἔ-
 χουσα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐπὶ
 τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων, κατὰ τὰ ἄρθρα 128
 καὶ 129 τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς. — γ') Ἡ διλοχία
 τῶν σκαπανέων καὶ πυροσβεστῶν, ὡς ἐκτελοῦσα πᾶ-
 σας ἐν γένει τὰς πρὸς κατάσθειςιν τῶν πυρκαϊῶν
 τεχνικὰς ἐργασίας.

2. Ἐκάστη τῶν τριῶν πρώτων ἀρχῶν, ἥτοι

τῆς διοικητικῆς, τοῦ φρουραρχείου καὶ τῆς μοι-
ραρχίας τῆς χωροφυλακῆς, ὡς ἐπιδέχεται πληροφο-
ρηθεῖσα περὶ τῆς ἐκκραγείσης πυρκαϊᾶς, ὀφείλει νὰ
προσκαλῇ μὲν ἀμέσως ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ κακοῦ τὴν
πρὸς τοῦτο ὠρισμένην δύναμιν τῶν πυροσβεστῶν,
ἣτις χρεωστεῖ νὰ σπεύσῃ ἐκεῖ ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ
τῶν ἀναγκαίων ὀργάνων, νὰ εἰδοποιῇ δὲ συγχρόνως
τὰς δύο ἐτέρας ἀρχάς, αἵτινες ὀφείλουσιν ἐπίσης
ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὸν τόπον τ' ἀναγκαῖα τῆς
ὑπηρεσίας αὐτῶν πρόσωπα — Ἐὰν τὴν περὶ ἐκ-
ραγείσης πυρκαϊᾶς πληροφορίαν λάβῃ πρῶτος ὁ διοι-
κὼν τὴν ὠρισμένην δύναμιν τῶν πυροσβεστῶν, ὀ-
φείλει νὰ μεταβαίνῃ μὲν αὐτὸς ἄνευ ἀναβολῆς
μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἀνδρῶν καὶ λοιπῶν βοη-
θημάτων ἐπὶ τὸν τόπον, νὰ εἰδοποιῇ δὲ συγχρό-
νως τὰς τρεῖς ἀνωτέρω ἀρχάς.

3. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ θέλει ἐξαρπαστέλλει
συγχρόνως ἐπὶ τὸν τόπον τὸν διευθύνοντα τὰ ὑδρα-
γωγεῖα τῆς πόλεως, ὅστις ὀφείλει τιθέμενος ὑπὸ
τὰς διαταγὰς τοῦ διευθύνοντος τὰς τεχνικὰς ἐρ-
γασίας τῆς κατασβέσεως, νὰ λαμβάνῃ ὅλα τ' ἀναγ-
καῖα μέτρα πρὸς τὴν ἄφθονον διεύθυνσιν τοῦ ὕδα-
τος εἰς τὰς περὶ τὸν τόπον τοῦ συμβάντος κρήνας.

4. Φροντὶς τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, μεταβαί-
σης ἐπὶ τὸν τόπον, θέλει εἶσθαι ἡ ἀπαιτουμένη
ἐξέτασις περὶ τῶν αἰτίων, ἐξ ὧν προήλθε τὸ κα-
κόν, καὶ ἡ βεβαιώσις τῆς πράξεως καὶ ἀνακαλύψις
τῶν αὐτουργῶν, ἐὰν ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐξετάσεως
προκύψῃ ὑπόνοια παραβάσεως τῶν ἀρθρῶν 403 καὶ
ἐπομένων τοῦ ποινικοῦ νομοῦ. — Ἐννοεῖται δὲ ὅτι,
ἐνεκα τούτου, δὲν πρέπει νὰ προσγένηται πρόσ-

κομμά τι εἰς τὰς πρὸς κατ'ἀσθεσιν τῆς πυρκαϊᾶς ἐργασίας.

5 Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἔχει προσέτι τὸ κα-
κῆκον τῆς διατηρήσεως τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας
κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκτελέσεως τῶν πρὸς κα-
τ'ἀσθεσιν τῆς πυρκαϊᾶς ἐργασιῶν, τῆς προλήψεως
τῶν ἀξιοποίνων πράξεων καὶ τῆς βεβαιώσεως αὐ-
τῶν γενομένων, κατὰ τὰς περὶ ἀρμοδιότητος τῶν
ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις τῆς ποινικῆς
δικονομίας.

6. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ
διευθύνοντος τὰς τεχνικὰς ἐργασίας, ὀφείλει νὰ
χορηγῇ αὐτῷ πᾶσαν δυνατὴν καὶ ἔννομον εὐκολίαν
πρὸς ἐπιτυχῇ διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τούτων,
εἴτε φροντίζουσα περὶ προφυλάξεως περιοχῆς ἀρ-
κούσης πρὸς ἄνετον κίνησιν τῶν ἐργαζομένων ἐντὸς
τῆς ὁποίας θέλει ἀπαγορεύεσθαι αὐστηρῶς ἡ εἴσο-
δος θεατῶν, εἴτε ὑποχρεοῦσα δυνάμει τοῦ ἄρθρου
634 τοῦ ποινικοῦ νόμου τοὺς ἀναγκαίους ἐκ τῶν
παρευρισκομένων πολιτῶν νὰ χορηγήσῃ τὴν συν-
δρομὴν αὐτῶν εἰς τὰς ἐργασίας, τιθέμενοι ὑπὸ τὰς
διαταγὰς τοῦ διευθύνοντος αὐτάς, καὶ ἐκτελοῦντες
μόνας τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, καὶ ἐν γένει ἐπιμε-
λουμένη νὰ ἐκτελῇται πᾶσα ἔννομος καὶ τὰς τε-
χνικὰς ἐργασίας τῆς κατασβέσεως ἀφορῶσα αἴτη-
σις τοῦ διοικοῦντος τὴν δύνανται τῶν πυροσβεστῶν.

7. Ἐὰν ἐκ τῆς οἰκίας ἐν ἣ ἐξερράγη ἡ πυρ-
καϊά, ἢ ἐκ τῶν παρακειμένων οἰκιῶν, κριθῇ ἀναγ-
καῖον νὰ ἐξαχθῶσιν οἰαδῆποτε πράγματα καὶ ὁ κύ-
ριος αὐτῶν, ἢ δὲν εἶναι παρὼν, ἢ δὲν δύναται νὰ
τὰ παραλάβῃ καὶ τὰ ἐξασφαλίσῃ, ἡ ἀστυνομικὴ
ἀρχὴ φροντίζει περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως αὐτῶν, κρα-

τοῦσα, ἐὰν τοῦτο εἶναι δυνατόν, πρόχειρον σημείω-
σιν τῶν ἐξασφαλισθέντων, ἐν ᾗ θέλει προσυπογρά-
φῃσθαι ὁ κύριος αὐτῶν, ἢ τούτου ἀπόντος δύο μάρ-
τυρες. Τὰ οὕτως ἐξασφαλισθέντα πράγματα θέ-
λουσιν ἀποδιδεσθαι ἀμέσως μετὰ τὴν κατάσβεσιν
τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν λοιπῶν ἀ-
στυνομικῶν καὶ προφυλακτικῶν μέτρων, πρὸς τὸν
ἰδιοκτήτην, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Ἐὰν τοῦτο
δὲν ᾖναι δυνατόν νὰ γένηται ἀμέσως, ἡ παράδο-
σις θέλει γίνεσθαι ἀφεύκτως τὴν ἐπιούσαν.

8. Ὁ διοικῶν τὴν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς
ἀποσταλαῖσάν ὑπὸ τοῦ φρουραρχείου στρατιωτικὴν
δύναμιν, ὀφείλει ἐπὶ τῇ αἰτήσει μὲν τῆς ἀστυνο-
μίας, ἢ τῆς χωροφυλακῆς νὰ χορηγῇ τὴν συνδρομὴν
αὐτοῦ διὰ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐνόπλων ἀν-
δρῶν πρὸς ἐκτέλεσιν παντῶν τῶν ἀνωτέρω μέτρων,
καὶ πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ δι-
οικοῦντος τὴν δύναμιν τῶν πυροσβεστῶν τεθέντων
καὶ ἐργαζομένων πολιτῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ δὲ τού-
των νὰ χορηγῇ αὐτῇ τοὺς ἤδη μετὰ ἐνόπλων ἀφι-
χθέντας ἀόπλους ἀνδρας, ἥτοι ἀνδρας ἀγγαρείας,
ὅπως ἐργασθῶσιν εἰς τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς.
— Ἐὰν οἱ ἤδη παρόντες δὲν ἀρκῶσι κατὰ τὰς παρα-
τηρήσεις τοῦ διοικοῦντος τὴν δύναμιν τῶν πυρο-
σβεστῶν, ὁ διοικῶν τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν θέ-
λει εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸ Φρουραρχεῖον, ὅπερ
ὀφείλει, ἐὰν τοῦτο ᾖναι δυνατόν, ν' ἀποστέλλῃ καὶ
ἐτέρους, ἀναλόγως τῆς ἐκ τοῦ τόπου τῆς πυρκαϊᾶς
καταδεικνυομένης ἀνάγκης. Οἱ εἰρημένοι ἀνδρες
τῆς ἀγγαρείας ἐργάζονται ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ δι-
οικοῦντος τὴν δύναμιν τῶν πυροσβεστῶν καὶ ἐκ-

τελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον διαρκοῦν αἱ ἐργασίαι αὗται.

9. Ὁ διοικῶν τὴν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς ἀποσταλεῖσαν δύναμιν τῆς χωροφυλακῆς θέλει ἐπίσης παρέχει τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ διὰ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀνδρῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν πάντων τῶν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν κριθέντων ἀναγκαιῶν μέτρων συνεννοούμενος πρὸς τοῦτο μετὰ τῆς ἀστυνομίας· ὀφείλει δὲ προσέτι, ὡς ἔχων τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων νὰ συμπράττῃ ἐν ἀνάγκῃ μετὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 4ῳ καὶ 5ῳ καθηκόντων αὐτῆς.

10. Πᾶσαι αἱ πρὸς κατὰσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς τεχνικαὶ ἐργασίαι διευθύνονται ὑπὸ μόνου τοῦ διοικοῦντος τὴν δύναμιν τῶν πυροσβεστῶν. Αἱ λοιπαὶ ἐπὶ τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς παριστάμεναι ἀρχαὶ ὀφείλουσι κατὰ τ' ἀνωτέρω νὰ χορηγῶσι πρὸς αὐτὸν τὴν ἔννομον συνδρομὴν αὐτῶν πρὸς διεξαγωγὴν τῶν εἰρημένων τεχνικῶν ἐργασιῶν καὶ νὰ παρεμποδίζωσι καὶ ἀπαγορεύσωσι πᾶσαν πρᾶξιν, ἥτις κατὰ κρίσιν αὐτοῦ, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ κώλυμα ἢ βλάβην εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ.

11. Ἐὰν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ διοικοῦντος τὴν δύναμιν τῶν πυροσβεστῶν θεωρηθῇ ἀκίνδυνος ἢ ἐκ τῆς καιομένης οἰκίας ἐξαγωγὴ πραγμάτων, ἢ ἀστυνομία συνεννοουμένη μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν θέλει φροντίσει, ἵνα χορηγηθῇ πρὸς τοῦτο πᾶσα εὐκολία· ἀλλ' ἡ διεύθυνσις καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ἐργασιῶν, ὡς σχέσιν ἐχουσῶν πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κυρίου σκοποῦ, ἀνήκει εἰς αὐτόν. Τὰ ἐξαγό-

μενα ἐκ τῆς καιομένης οἰκίας πράγματα θέλουσι παραδίδεσθαι ἀμέσως κατὰ τὸ ἄρθρον ὅτον εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

12. Περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν πρὸς κατὰ-σβесιν τῆς πυρκαϊᾶς ἐργασιῶν, ἀρμόδιος εἶναι νὰ κρίνῃ καὶ ἐπὶ τούτῳ φέρει τὴν ὅλην εὐθύνην ὁ διοικῶν τὴν δυνάμιν τῶν πυροσβεστῶν. Ἀναγγελλείσεως ὑπ' αὐτοῦ τῆς τοιαύτης ἀποπερατώσεως, ἡ ἀστυνομία ὀφείλει συνεννοουμένη μετὰ μὲν τῶν διοικούντων τὴν στρατιωτικὴν δυνάμιν καὶ τὴν δυνάμιν τῆς χωροφυλακῆς, νὰ λαμβάνῃ πάντα τ' ἀναγκαῖα ἀστυνομικὰ μέτρα πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ συμβάντος, μετὰ δὲ τοῦ διοικούντος τὴν τῶν πυροσβεστῶν, τ' ἀναγκαῖα ἐπίσης προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς πρόληψιν τῆς τυχὸν ἀνανεώσεως τοῦ κακοῦ. Ἡ διάλυσις καὶ ἀναχώρησις τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν δὲν θέλει γίνεσθαι, εἰμὴ ἀφοῦ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω μέτρων ἐξασφαλισθῇ μὲν ἡ διατήρησις τῆς τάξεως, βεβαιωθῇ δέ, ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος ἀνανεώσεως τοῦ κακοῦ.

13. Ἡ ἀστυνομία συνεννοουμένη μετὰ τῆς χωροφυλακῆς ὀφείλει καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ συμβάντος πρὸς πρόληψιν πάσης ἀξιοποίνου πράξεως, ἡ ἀνακάλυψιν τυχὸν ἤδηπραχθείσης.

14. Ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐν αἷς δὲν καθιδρύθη ἔτι ἀπόσπασμα πυροσβεστῶν αἱ περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ διοικούντος τὴν δυνάμιν αὐτῶν διατάξεις ἀφορῶσι τὸν μηχανικὸν τῆς πόλεως, εἰς ὃν ὀφείλουσι αἱ μὲν τρεῖς ἕτεραι

ἀρχαὶ νὰ χορηγῶσι, κατὰ τ' ἀνωτέρω τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἡ δὲ ἐπιτόπιος δημοτικὴ ἀρχὴ πάντα τ' ἀναγκαῖα μέσα ἀνδρῶν ἢ ἐργαλείων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν.

15. Συμβάσης πυρκαϊᾶς ἐν παραλίαις πόλεσι τοῦ Βασιλείου, ἐν τοῖς λιμέσι τῶν ὁποίων εἰσὶν ἐλλιμενισμένα πολεμικὰ πλοῖα, οἱ διοικοῦντες ἀξιωματικοὶ ὀφείλουσιν, εἰ μὲν ἐν αὐταῖς ὑπάρχει ἀποσπασμα πυροσβεστῶν, κατ' αἵτησιν τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἀποσπάσματος τούτου, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει κατ' αἵτησιν τοῦ μηχανικοῦ τῆς πόλεως ἢ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ν' ἀποστέλλωσιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς, οὐ μόνον τὰς ἀναγκαῖας ἀντλίας καὶ ἄλλα χρήσιμα ἐργαλεῖα, ἀλλὰ καὶ ἄνδρας ἀγγαρείας τιθεμένους κατὰ τὸ ἄρθρον 8ον ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθύνοντος τὰς τεχνικὰς ἐργασίας τῆς κατασβέσεως τῆς πυρκαϊᾶς.

Β. Δ. 31 Δεβρίου 1836.—Περὶ προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν κλπ. (2).

Α' Χρέη τῶν ἀγροφυλάκων.—1^ο Όλα τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ δημόσιοι καὶ ἰδιωτικαὶ δενδροφυτεῖαι τίθενται ἀπὸ τὴν σήμερον ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ εὐρίσκονται. (3)

2. Πᾶσα δημοτικὴ (4) ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἓνα ἀγροφύλακα ἢ περισσοτέρους ἐπιφορτισμένους μὲ τὴν φύλαξιν τῶν σπαρτῶν καὶ δένδρων, φυλάττοντας συγχρόνως καὶ τὰς ἀμπέλους καὶ τὰς ἀρούρας, ἔπειτα καὶ τὰς δενδροφυτεῖας.

3. Οἱ ἀγροφύλακες πρέπει νὰ ᾔναι γνωστοὶ διὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν ζῆλόν των νὰ ᾔναι 25 τοῦλάχιστον ἐτῶν ἄνδρες, καὶ κτηματῖαι τοῦ δήμου· ἐλλειπούσης δὲ τῆς τελευταίας περιστάσεως, νὰ δίδουν ἐγγύησιν διὰ τὴν διαγωγὴν των καὶ διὰ

(1) Ἴδε καὶ ἄρθρ 31—33 τοῦ Β. Δ. 30 76ρίου 1852 (σελ. 149).

(2) Ἐφ. Κ. 1836 σελ. 164.—Ὁ νόμος οὗτος ἐν μέρει μὲν ἐτροποποιήθη ἐν μέρει δὲ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ν. ΤΕ' 15 76ρίου 1856 Περὶ ἀγροφυλακῆς, ὃν ἴδε κατωτέρω, καὶ ὑπὸ τοῦ ν. ΒΡΠΗ 1893.

(3) Ἰσχύουσι καὶ νῦν, εἰ καὶ οἱ ἀγροφύλακες δὲν διορίζονται ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἀστυνομῶν κατὰ πρότασιν τῶν ἰδιοκτητῶν (ἴδε ν. ΒΡΠΗ 1893).

(4) Ἀλλ' ἤδη ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν διορίζει τοὺς ἀγροφύλακας ἀλλ' οἱ ἀστυνόμοι.

τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς προαμελείας των ζη-
μίας. (1).

4. (2).

5. Οἱ δῆμοι πληρύνουν τοὺς μισθοὺς τῶν ἀ-
γροφυλάκων ἀπὸ τὰ δημοτικὰ εἰσοδήματα, κατὰ
τοὺς εἰδικοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ δήμων νόμου ἄρ-
θρου 18 στοιχ. α. (3).

6. Οἱ ἀγροφύλακες φέρουν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χει-
ρὸς ἀσπίδα παφιλένειαν λευκὴν, παριστάνουσαν τὰ
Βασιλικά παράσημα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, «ἀγροφύ-
λαξ τοῦ δήμου (δεῖνος)», κρατοῦσι δὲ καὶ ῥόπαλον,
καὶ πυροβόλον (4).

7. Ἀμα δὲ ἀναδεχθῶσι τὰ χρέη των, ὀρκίζον-
ται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ὅτι θέλουν ἐπαγρυπνεῖ
αὐστηρῶς εἰς τὴν φύλαξιν τῶν ἐμπιστευμένων εἰς
αὐτοὺς σπαρτῶν, φυτειῶν κτλ.— Ἄρθρ. 8 (2).

9. Τὰ χρέη τῶν ἀγροφυλάκων εἶναι νὰ περιέρ-
χωνται ἀκαταπαύστως εἰς ὥρας πρὸ πάντων ἀπροσ-
διορίστους καὶ νυκτερινάς, προσέχοντες νὰ μὴ συμ-
βῇ ζημία ὁποιαδήποτε εἰς τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 1 καὶ
2 σημειωθέντα σπαρτὰ καὶ τὰς δενδροφυτείας τῆς
περιφερείας των.

(1) Συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμ. ΤΞ' ἀπαι-
τουμένης ἐγγυήσεως ἐν πάσῃ περιπτώσει εἴτε εἶνε κτῆ-
μά τι τοῦ δήμου εἴτε οὐ.

(2) Δὲν ἰσχύει μετὰ τὸν ν. ΒΡΠΗ' 1893.

(3) Συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου ΤΞ'.

(4) Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης τὸ Β. Δ. 1 Δβρ. 1836
Περὶ ἀδείας ὁπλοφορίας διὰ τοὺς ἀγροφύλακας — ἀπώλεσε
παῖσαν σημασίαν, ὡς ἐπαναληφθὲν διὰ μιᾶς λέξεως. Ἴδε
κατωτ. ἐγκ. ἀρθ. 141 — Περὶ ἀπαγορεύσεως εἰς τοὺς ἀγρο-
φύλακας νὰ πυροβολῶσιν ἄνευ ἀνάγκης — 30 76ρίου 1854.

*Β' Περὶ πιστοποιήσεως τῆς συμβάσεως βλάβης
εἰς τὰ δένδρα καὶ σπαρτά.*

10⁽¹⁾ ...κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ νόμου τῶν 10 (22) Ἰουλίου 1836 περὶ τῶν εἰς τὰ δάση τολμωμένων ἀδικιῶν, καὶ περὶ τῆς κατασχέσεως τῶν πλανωμένων ζώων, καὶ κατὰ τὸν νόμον τῶν 13(25) Μαΐου 1835 περὶ τῆς προξενουμένης βλάβης εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀπὸ τὰ νεμόμενα ζῶα ⁽²⁾. Ὁ ἀγροφύλαξ πρέπει παρευθὺς νὰ ἐξεύρῃ τὴν ζημίαν διὰ δύο ἐκτιμητῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ δημάρχου, καὶ νὰ κάμῃ νὰ πιστοποιηθῇ αὕτη εἰς τὸ πρωτόκολλον παρ' αὐτοῦ, τὸ ὅποῖον θέλει παραδώσει εἰς πρωτότυπον εἰς τὸν εἰρηνοδίκην ὁμοῦ μὲ τὰς ἐνδείξεις, διὰ νὰ εἰμφορέσῃ οὗτος ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἀποζημίωσιν παρευθὺς.

11. Ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ ἀγροφύλαξ παρέβλεψε νὰ συλλάβῃ τοὺς βλάψαντας, καὶ νὰ τοὺς παραδῶσῃ εἰς τὸ δικαστήριον, τότε πληρῶνει διὰ πρώτην φορὰν τὴν ζημίαν καὶ τὸ πρόστιμον, τὸ ὅποῖον ἤθελε τοῦ ἐπιβληθῇ· ἐὰν δὲ σφάλῃ καὶ δευτέραν φορὰν, πληρῶνει τὸ διπλοῦν καὶ ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

12. Ὅταν ἰδιώτης τις συλλάβῃ κλέπτῃν ἢ φθορέα σπαρτῶν καὶ φυτειῶν, εἰμφορεῖ νὰ προσκαλέσῃ ἀμέσως ἀγροφύλακα ἢ χωροφύλακά τινα, καὶ νὰ παραδῶσῃ τὸν φθορέα εἰς αὐτὸν διὰ νὰ

(1) Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔδαφ. α' τοῦ ἄρθρ. 10 ἀντικατεστάθη κατ' οὐσίαν διὰ τοῦ ἄρθ. 7 τοῦ νόμ. ΤΞ'.

(2) ὅστις ἄνωγς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῶν νεωτέρων νόμων ν. ΑΦΚΣΤ' 1887).

τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, ἢ, ἂν ἦναι γνω-
στὸς νὰ προσκαλέσῃ δύο ἀνθρώπους διὰ νὰ μαρτυ-
ρήσουν τὴν πρᾶξιν, καὶ νὰ τὸν ἀπολύσῃ προσω-
ρινῶς, διὰ νὰ προσκληθῇ ἐπομένως παρὰ τοῦ εἰρη-
νοδίκου· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν πιστοποίησιν τῆς
ἀποζημιώσεως ἰσχύουν τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 11 (1)
ῥηθέντα.

13. Ἐὰν ἡ ζημία γείνη ἀπὸ ποιμνιον ἢ τὸν
ποιμένα του, τότε ὁ ζημιωθεὶς εἴμπορεῖ νὰ κρα-
τήσῃ μόνον τόσα ζῶα, ὅσων ἡ ἀξία φθάνει νὰ
σκεπάσῃ τὴν βλάβην καὶ τὴν χρηματικὴν ποινήν·
εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἐφαρμόζεται ἀναλόγως
τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου τῶν 13 (25) Μαΐου 1835
τοῦ περὶ μεταχειρίσεως τῶν ἐνεχυριασθέντων
ζώων (2).

*Γ' Περὶ τιμωρίας τῶν βλαπτόντων τοὺς
ἀγροὺς καὶ τὰ δένδρα.*

14. Ἐὰν συμβῇ βλάβη εἰς σπαρτὰ ἢ δένδρο-
φυτεῖαν ἀπὸ βόσκοντα ἢ φερόμενα νὰ βοσκήσωσιν
εἰς μὴ συγχωρημένον τόπον, ἢ περιπλανώμενα ζῶα,
τότε ἐφαρμόζεται ὁ νόμος τῶν 13 (25) Μαΐου
1835 (2).—Οἱ ἀρμόδιοι εἰρηνοδίκαι κρίνουσι περὶ
τούτων ἀνεκκλήτως, καὶ ἐὰν τὸ μέγεθος τῆς χρη-
ματικῆς ποινῆς ἢ ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τῆς κρα-
τήσεως ὑπερβαίνῃ τὸν συνήθη μέγιστον ὅρον τῆς
ἀρμοδιότητός των.—Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰ ἐξ ἄλλ-

(1) γράφε 10 ᾗ 6'.

(2) Β Δ. Περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς
βλάβης ἐκ τῆς βοσκῆς τῶν ζώων. Ἄλλ' ἤδη ἐφαρμόζεται
ὁ νόμος ΑΦΚΣΤ' 1887 περὶ ποιμνιοβοσκῆς, καταργήσας
τὸ ῥηθὲν διάταγμα.

λων αἰτιῶν προερχόμενα, θέλουν ἐφαρμόζεσθαι οἱ ὅρισμοί τοῦ γενικοῦ ποινικοῦ νόμου. Οἱ εἰρηνοδίκαι δικάζουν καὶ αὐτὰ τὰ πλημμελήματα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν πταισμάτων, τὰ δὲ κακουργήματα δικάζονται διόλου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ περὶ τῆς ποσότητος τῆς ἀποζημιώσεως ἀποφασίζουσιν οἱ εἰρηνοδίκαι ἀνεκκλήτως· ἀλλ' ὅμως ἐξαίρουνται τὰ κακουργήματα, καὶ αἱ διὰ τοὺς ὀρκωτοὺς κατάλληλοι περιπτώσεις. Αἱ δίκαι αὗται θέλουν δικάζεσθαι πρὸ πασῶν τῶν ἄλλων (¹).

15. Ἐὰν ἡ ζημία ἔγεινεν εἰς ἰδιώτην ἢ εἰς δῆμόν τινα, λαμβάνουσιν οὗτοι τὴν ἀποζημίωσιν· ἔαν δὲ ἔγεινεν εἰς δημοσίας δενδροφυτείας, ἢ ἀποζημιώσεις πληρόνεται εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμον, ὅστις χρεωστεῖ νὰ φροντίζη ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν κλαπέντων ἢ βλαφθέντων δένδρων.

16. Ὁ ἀρμόδιος διοικητὴς ἢ ὑποδιοικητὴς παραγγέλλονται αὐστηρῶς νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν διάταγμα, καὶ διατάττονται ἰδιαιτέρως νὰ

(¹) Ἄρ. Πάγ. ποιν. 93 τοῦ 58. Πᾶσαι αἱ εἰς σπαρτὰ ἢ δενδροφυτείας βλάβαι ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν· ἀλλὰ τὰ μὲν πταίσματα τῆς ἐκ ζῶων βλάβης δικάζονται ἀνεκκλήτως ὑπ' αὐτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ δικάζουσι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποιν. νόμου καὶ εἰς πρῶτον μόνον βαθμόν.—Ἄρ. Πάγ. ποιν. 84 τοῦ 55. Τὰ εἰρηνοδικεῖα δικάζουσιν ἀρμοδίως καὶ τὰ πλημμελήματα τὰ συνιστάμενα εἰς τὴν ἐξ ἄλλων αἰτιῶν ἢ τῆς βοσκήσεως ζῶων ἐπενεχθεῖσαν βλάβην τῶν δενδροφυτειῶν, ἐπιβάλλοντα τὰς ἐν τῷ ποιν. νόμῳ ἐριζομένας ποινάς.—Ἄρ. Π. 277 τοῦ 57 Ἡ εἰς τοὺς ἐσπαρμένους λειμῶνας προξενουμένη βλάβη ὑπάγεται ἀνεκκλήτως εἰς τοὺς εἰρηνοδικὰς ἅτε πάσης βλάβης εἰς σπαρτὰ ἀποτελούσης διαφορὰν δικαζομένην ἀνεκκλήτως ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου.

ἐπιτηρώσι τὴν ἀκεραιότητα τῶν δημοσίων δενδροφυτειῶν, καὶ νὰ φροντίζωσι νὰ ἀντικατασταίνωνται ἐγκαίρως τὰ βλαφθέντα ἢ κλαπέντα δένδρα, καὶ μάλιστα χωρὶς παρατήρησιν, ἐὰν ὁ κλέπτης ἢ ὁ δενδροφθορεὺς ἀνεκαλύφθῃ καὶ ἐπλήρωσῃ τὴν ζημίαν ἢ ὀχι. Εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν θέλει προσκαλεῖσθαι ἡ κοινότης νὰ φυτεύσῃ πάλιν ταῦτα.

Β. Δ. 1 'Ιουλίου 1838 Περί τῶν γενομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας ῥυθωρῶν.⁽¹⁾

Α'. Πᾶς δῆμος εἶναι ὑπεύθυνος ὡς πρὸς τὰς πολιτικὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις ἕνεκα πάσης φθορᾶς δένδρων, σταφιδῶνων, ἀμπελώνων καὶ ἄλλων πολυετῶν (μὴ ἐπετείων) φυτειῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας του πραττομένης δι' ἐκκοπῆς, ἀποφλοιώσεως, βλάβης τοῦ ἐνοφθαλμισμού τῶν δένδρων, ἢ ἄλλως πως, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν ζώων προξενουμένων ζημιῶν, περὶ τῶν ὁποίων προνοεῖ ὁ περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς βλάβης ἐκ τῆς βοσκῆς τῶν ζώων νόμος⁽²⁾. Συνυπεύθυνοι λογίζονται κατὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς παραχθείσης φθορᾶς διατελοῦντες μὴ δυνάμει ἀγροφύλακες οἱ φυλάττοντες τὰ μέρη ὅπου ἐπράχθη ἡ φθορά, ἢ τὰ παρακείμενα μέρη τὰ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ δήμου, βοσκοὶ ποιμνίων, ἢ ἄλλων ζώων, τῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς γενομένης φθορᾶς ἕως ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας εὐρισκομένων, καὶ ὅσοι ἔχουσι ξενοδοχεῖα.

(1) 'Εφ. Κ. 1838 σελ. 42.

(2) Τοιοῦτος εἶνε νῦν ὁ νόμος ΑΦΚς 1887 περὶ ποιμνιοβοσκῆς. ("Ἴδε κατωτέρω).

Β'. Μέχρισότου προσδιορισθῶσιν ὀριστικῶς τὰ ὅρια τῶν δῆμων, αἱ περιφέρειαι αὐτῶν ἐννοοῦνται κατὰ τὰ παλαιὰ ὅρια τῶν χωρίων τῶν ἀποτελούντων τὸν δῆμον. Ὁ ζημιωθείς, ἂν ᾖ παρὼν, ὀφείλει νὰ ἀναγγεῖλῃ παρευθὺς τὸ συμβᾶν εἰς τοὺς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους (ᾠρα ἄρθρον 17 ποινικῆς δικονομίας) τοὺς παρὰ τῷ δήμῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπράχθη ἡ φθορά. Οὗτοι, ὅπως δέποτε πληροφορηθέντες περὶ τοῦ πράγματος, χρεωστοῦν ἀμέσως, οὐδέποτε ὅμως βραδύτερον τῶν 24 ὥρων, νὰ βεβαιώσωσι διὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως τὸ γεγονός, καὶ νὰ στείλωσι τὴν ἐκθεσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέα.

Γ'. Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν γενομένην πράξιν, ὁ ζημιωθείς, ἢ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα, δύναται νὰ κινήσῃ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπράχθη ἡ φθορά κατὰ τοὺς ἐν γένει περὶ βλάβης δένδρων καὶ κτημάτων ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως κατὰ τοῦ αὐτουργοῦ, κατὰ τὰ ἐν γένει περὶ τοιαύτης φθορᾶς παρὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀρισμένα. Αἱ δὲ τοιαῦται δίκαι θέλουν προτιμᾶσθαι καὶ ἀπὸ τὰς συνοπτικὰς δίκας. Αἵτησις δὲ ἀναίρεσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Δ'. — Ε'. (1).

Σ'. Κανεῖς τῶν φορολογουμένων δὲν δύναται ν' ἀποποιήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβάλλοντος μέρους λόγῳ ἀδίκου διανομῆς· δύναται ὅμως, ἀφοῦ

(1) Ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ νόμου №ΠΘ' 31 Μαρτίου 1887, ὃν ἴδε κατωτέρω.

πληρώσει, νὰ παραπονεθῇ εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις ἀποφασίζει περὶ τῆς πρὸς ἐλάττωσιν αἰτήσεως ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως.

Z' (1). — H' (2).

Θ'. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον παραδόσεως τῶν χρημάτων, ὁ ταμίας, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ διοικητοῦ, παραδίδει εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὀρισθὲν ποσὸν ἀποζημιώσεως.

I'. Ἐὰν ἡ φθορὰ ἐπράχθη εἰς φυτείας δένδρων, ἀμπελώνων, σταφιδαμπελώνων, ἢ εἰς ἄλλας πολυετεῖς φυτείας, ἐπὶ τῶν ὀρίων δύο ἢ καὶ πλειόνων δῆμων κειμένας, ὑποχρεοῦνται ὅλοι οἱ δῆμοι, ἐπὶ τῶν ὀρίων τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ φθαρέντα, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων, κατ' ἀνάλογίαν τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐντὸς τῆς περιφερείας των κειμένου φθαρέντος μέρους. — Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τόπου, ἔνθα ἐπράχθη ἡ φθορά, ἀποφασίζει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον. — Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας εἰς τίνα δῆμον ἀνήκει ὁ οὕτω προσδιορισθεὶς τόπος, ἀποφασίζει ἡ ἀρμοδία διοικητικὴ ἀρχή.

ΙΑ'. Πᾶς δῆμος ὑποβληθεὶς εἰς πληρωμὴν ἀποζημιώσεως ἕνεκα φθορᾶς φυτειῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν πλήρη ἀποζημίωσιν, — α' ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν

(1) Ἐτροποποιήθη ὁμοίως διὰ τοῦ ν. 6ΠΘ'.

(2) Μετὰ τὸν νόμον ΕΗ' 1847 περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων, καὶ τὸν νόμον ΑΗ' 1882 περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθ. 16 τοῦ νόμου ΕΗ' ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὧν τῶν ἐσόδων τῶν δῆμων, ἡ εἰσπραξὶς καὶ τοῦ παρόντος ἐσόδου γίνεται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως ἐν γένει τῶν δημοσίων ἐσόδων (ἴδε τεῦχος περὶ Ταμιακῆς νομοθεσίας).

τῶν ἐνόχων τῆς πραχθείσης φθορᾶς ἀλληλεγγύως κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 (4) τοῦ ποινικοῦ νόμου· καὶ—β' ἀπὸ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτῶν κατὰ τὸ ἐφεξῆς ἄρθρον.

IB'. Τὰ μέλη τοῦ δήμου, εἰς τῶν ὁποίων τὴν καλὴν διαγωγὴν δὲν ἔχει πεποιθήσιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὀφείλουν κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ νὰ δίδουν ἐγγυητὴν.—Ὁ ἐγγυητὴς οὗτος θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ πληρόνῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδόσεις, τὰ ἔξοδα, καὶ χρηματικὰς ποινάς, εἰς ἃς ἤθελε καταδικασθῇ ἐκεῖνος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔδωκεν ἐγγύησιν, εἰς περίστασιν καθ' ἣν οὗτος ἤθελε πράξει φθορὰν δενδροφυτειῶν, καὶ δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἱκανὸς πρὸς ἔκτισιν αὐτῶν. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ ᾖ μέλος τοῦ δήμου, καὶ νὰ ἔχῃ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦλάχιστον 200 δραχμῶν.—Διὰ τοὺς ὑπόπτου διαγωγῆς ποιμένας, ὅσοι δὲν εἶναι εἰσέτι συνοικισμένοι εἰς κἀνένα δῆμον, δίδουν ἐγγυητὴν οἱ ἀρχιποιμένες, ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦν, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἀρχηγοὶ των.—Οἱ μὴ δίδοντες ἐγγυητὴν ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δήμου, εἰς ὃν διαμένουν, κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποινικοῦ νόμου.—Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀπαιτοῦνται τὰ 3/4 τῶν ψήφων τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ.—Ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως ταύτης δίνονται νὰ γίνῃ ἔφεσις εἰς τὸν διοικητὴν, μέχρι δὲ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰσάγεται ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, καθόσον δὲν διδεται προσωρινὴ ἐγγύησις.

(4) Ὅθεν καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

ΙΓ'. (1).

ΙΔ'. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου προσδιορίζεται διὰ πέντε ἔτη, καὶ μετὰ τὴν πενταετίαν θέλει ἐξακολουθεῖ, ἐὰν ῥητὸς νόμος δὲν τὸν ἀκυρώσῃ.

Ν. ΟΣΤ'. — 16 Φεβρ. 1848 Περὶ θανατώσεως τῶν περιπλανωμένων ζώων χοίρων καὶ αἰγῶν ἐντὸς ἀλλοτρίας ἰδιοκτησίας(2).

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ δῆμους ἀγροφύλακας νὰ θανατόνωσι τὰ ζῶα, χοίρους καὶ αἰγας, τὰ ὅποια ἤθελον καταλάβει περιπλανώμενα ἄνευ ἐπιτηρήσεως ἐντὸς ἀλλοτρίας ἰδιοκτησίας, καὶ βλάπτονα αὐτήν(3). τὸ αὐτὸ ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, ἢ εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας ἀντ' αὐτῶν ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν των· ἐπίσης ἐπιτρέπεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ δημοτικοὺς κλητῆρας, καὶ εἰς τοὺς χωροφύλακας νὰ θανατόνωσι τοὺς χοίρους, οἵτινες ἤθελον περιπλανᾶσθαι ἐντὸς τῶν πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

2. (4). — 3. (περιεῖχε διαβατικὴν διάταξιν).

Ν. ΤΞ'. 15 7δρίου 1856. — Περὶ ἀγροφυλάκῃς (5)

1. Ὁ διορισμὸς τῶν ἀγροφυλάκων ἐνεργεῖται

(1) Δὲν ἰσχύει νῦν

(2) ἘφΚ. 1848 σ. 4.

(3) Ὅμως κατὰ τὸ ἀρθρ. 11 τοῦ ν. ΑΦΚΣ' 1887 τὸ πλὺ 3 χοῖροι ἢ αἰγες ἐπιτρέπεται νὰ σονεύωνται.

(4) Ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 11 (ἐν τέλει τοῦ ἰδίου νόμου ΑΦΚΣ'.

(5) ἘφΚ. 1856 σ. 62. Ὁ παρὼν νόμος συνεπληρώθη

κατὰ πρότασιν τῶν ἀρμεδίων ἰδιοκτητῶν ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένων παρὰ τῶν δημάρχων ἢ τῶν εἰδικῶν παρέδρων κατὰ τὰς ὠρισμένας ἢ ὀρισθησομένας κτηματικὰς περιφερείας ἢ θέσεις. Ὡς πρὸς τὰ ἐθνικὰ κτήματα τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως ταύτης ἔχουσιν οἱ καλλιεργοῦντες καὶ κατέχοντες αὐτά. (1).

2. Οἱ ἰδιοκτῆται καὶ οἱ καλλιεργῆται ἐθνικῶν κτημάτων ἐκάστης κτηματικῆς περιφερείας, συνεργόμενοι κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας διατάξεις καὶ ἐντὸς τῆς ταχθησομένης προθεσμίας παρὰ τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐκλέγουν κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ᾔῃαι ἐλάσσων τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου τῶν ἰδιοκτητῶν ἐκάστης περιφερείας, τὰ κατὰλληλα πρόσωπα διὰ τὴν θέσιν ἀγροφύλακος, ἀποφασίζουσιν περὶ τῆς ἀντιμισθίας των ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας των καὶ τῆς συνήθους μι-

καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ν. ΒΡΠΗ' 20 Μαρτίου 1893 Περὶ ἀστυνομίας, ἰδίως διὰ τῶν ἀρθρῶν 21—23 καὶ 41 αὐτοῦ διότι κατ'αὐτὰ τοὺς ἀγροφύλακας προτείνουσι μὲν οἱ ἰδιοκτῆται διορίζει δὲ ὁ ἀστυνόμος· προσέτι τοὺς ἀγροφύλακας τιμωρεῖ πειθαρχικῶς ὁ ἀστυνόμος παύει δὲ ὁ νομάρχης. Ὅθεν ὑπὸ τὰς τροποποιήσεις ταύτας δεόν νὰ νοῆται ἰσχύων ὁ παρὼν νόμος ΤΞ' ὡς καὶ τὸ Β Δ. τῆς 30 76ρίου 1856 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου Ἐξ' δὲ πάντοτε ὑπ' ὅψει καὶ τὸ ἀρθρ. 41 τοῦ ν. ΒΡΠΗ' καθ' ὃ ἐν τοῖς δήμοις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς οἱ ἀγροφύλακες εἶνε χωροφύλακες.

() Τὸ ἀρθρον τοῦτο ὡς καὶ τὰ ἐπόμενα δεόν νὰ νοῶνται ὑπὸ τὰς τροποποιήσεις τοῦ νόμου ΒΡΠΗ' ὅθεν τοὺς ἰδιοκτῆτας καλεῖ καὶ μὲν ἤδη ὁ δήμαρχος, ἀλλ' ὁ ἀστυνόμος εἶνε ὁ διορίζων ἀγροφύλακας τοὺς ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν προτεινομένους.

σθοδοσίας τῶν ἀγροφυλάκων, ὡς καὶ περὶ τῶν λη-
φθησομένων ἐγγυήσεων, καὶ συντάττοντες τὸ ἀ-
νῆκον πρωτόκολλον ὑπογράφουν αὐτὸ καὶ τὸ παρα-
δίδουν εἰς τὸν δήμαρχον, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐνε-
ργεῖται ὁ διορισμὸς τῶν προταθέντων. Ἡ διοικητικὴ
ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιῇ τὰ ἀποφα-
σισθέντα, ὡςάκις πρὸς τοῦτο ὑπάρχουν λόγοι ἰ-
σχυροί.

3. (1). Ἐν οἱ ἰδιοκτηται δὲν ἤθελον συνέλθει
ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἡ δὲν ἤθελον συμ-
φωνήσῃ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀγροφυλάκων,
διορίζονται οὗτοι παρὰ τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ δη-
μοτικοῦ συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπό
31 Δεκ. 1836 νόμου περὶ προφυλάξεως τῶν δεν-
δροφυτειῶν κτλ.

4. Οἱ ἀγροφύλακες δὲν δύνανται ν' ἀναλάβωσι
τὰ χρέη των, ἐὰν προηγουμένως δὲν δώσωσι τὴν
παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τοῦ δημάρχου προσδιορι-
σθεῖσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἰ-
διοκτητῶν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε συμβῇ ζη-
μία εἰς τὰ κτήματα τῆς ἀνατεθείσης εἰς φύλαξίν
των περιφερείας, ἡ δὲν ἤθελον δυνηθῇ ν' ἀνακα-
λύψωσι τὸν αὐτουργόν. (2).

5. Ὅπου ἡ κατάστασις τοῦ ταμείου δὲν ἐπι-
τρέπει τὴν παρὰ τοῦ δήμου πληρωμὴν ὀλοκλήρου
ἢ μέρους τῆς ἀντιμισθίας τῶν ἀγροφυλάκων, πλη-
ρόνεται αὕτη παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν κατὰ τὴν ἐπι-
κρατοῦσαν συνήθειαν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήματα (3).

(1) Ἀλλὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ
ἄρθρου 21, τοῦ νόμου ΒΡΠΗ'.

(2) Ἴδε κατωτ. ἐγκ. ἀριθ. 3 τῆς 9 Ἰαν. 1857.

(3) Ἴδε κατωτ. ἐγκ. ἀριθ. 6 τῆς 10 Ἰαν. 1857.

6. "Οστις τῶν ἰδιοκτητῶν ἀρνηθῇ τὴν ἀπόδυσιν τοῦ ἐπιβάλλοντος μέρους, ἐκβιάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοτικῶν φόρων νόμου.

7. Ὁ ἀγροφύλαξ καταθέτει τὰ περιστατικὰ τῆς ζημίας προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ, ἢ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου, καὶ δύο μαρτύρων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν συντάσσεται ἡ ἀπαιτουμένη ἐκθεσις, ἣτις διευθύνεται μετὰ τῶν ἀποδείξεων εἰς τὸν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ πταισματοδικεῖω δημόσιον κατήγορον, εἰς τὴν ἡ ἐκθεσις συνετάχθη παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ παρέδρου.

8. Αἱ δίκαι περὶ τῶν κατὰ τοὺς ἀγροὺς πραττομένων πταισμάτων προτιμῶνται τῶν ἄλλων ἐνώπιον τῶν πταισματοδικῶν, οἱ δὲ δημόσιοι κατήγοροι ὑποχρεοῦνται νὰ εἰσάγουν εἰς τὰ πταισματοδικεῖα κατὰ προτίμησιν τὰς τοιαύτας δίκας.— Οἱ παραβαίνοντες τὴν διάταξιν ταύτην τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 187 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

9. Ἐὰν οἱ διοριζόμενοι πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ζημίαςπραγματογνώμονες ἀμελήσωσι τὰ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους αὐτῶν ἐντὸς ταχθείσης προθεσμίας, ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον 10 — 50 δραχμῶν.— 10 1). — 11. (2). — 12 (3).

13. Τὰ δικαιώματα συλλήψεως καὶ τὰ ἐξοδα τῆς διατροφῆς τῶν ζώων εἰσπράττονται, ἐν περι-

1) Ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 8 τοῦ ν. „ΑΦΚς” 1887 περὶ ποιμνιοδοσκίης.

(2) Κατηργήθη ἐμμέσως διὰ τοῦ ἀρθροῦ 4 ἐδάφ. γ' τοῦ νόμου ΑΨΟ 1889.

(3) Ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ ἰδίου νόμου.

πτώσει ἀρνήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ εἰσπραξέως δημοτικῶν φόρων νόμου.

Β. Δ. 30 76ρίου 1856—Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ ἀγροφυλακῆς¹⁾.

1. "Οπου δὲν ὑπάρχουσιν ἐκ συνηθείας προσδιορισμέναι κτηματικαὶ περιφέρειαι ἢ θέσεις ὑπὸ ἀγροφυλάκων φυλαττόμεναι, ὁ καταλλήλος αὐτῶν προσδιορισμὸς ἐνεργεῖται, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου παρὰ τοῦ Δημάρχου, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ χωρία παρὰ τῶν εἰδικῶν παρέδρων, λαμβανόντων προηγουμένως τὴν γνώμην τῶν ἀρμοδίων ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν καλλιεργητῶν ἢ κατόχων ἐθνικῶν κτημάτων.

2. Οἱ Δήμαρχοι ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς πρωτευούσης τοῦ Δήμου καὶ οἱ εἰδικοὶ πάρεδροι ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν χωρίων, προσκαλοῦσι καθ' ὠρισμένης καταλλήλου ἐποχᾶς τοῦ ἔτους διὰ προκηρύξεων τοὺς κυρίους ἰδιωτικῶν κτημάτων, ὡς καὶ τοὺς καλλιεργητὰς ἢ κατόχους κτημάτων τοῦ δημοσίου ἐκάστης περιφερείας ἢ θέσεως διὰ νὰ συνέλθωσιν εἰς ῥητὸν τόπον, ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς ἐκλογὴν τῶν καταλλήλων προσώπων διὰ τὴν θέσιν ἀγροφύλακος καὶ διὰ νὰ ἀποφασίσωσι περὶ τῆς ἀντιμισθίας των, ὡς καὶ περὶ τῶν ἐγγυήσεων αὐτῶν.—Ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων οἱ ἰδιοκτῆται καὶ οἱ καλλιεργηταὶ ὀφείλουν νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 3 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 νόμου ὀρι-

(¹) ΕφΚ. 1856 σ. 81.

ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας ὀφείλουσι νὰ δίδωσι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των οἱ ἀγροφύλακες, συνίστανται κυρίως εἰς κτήματα ἢ εἰς πρόσωπα, δυνάμενα νὰ ἐξασφαλίζωσιν ἀποχρώντως τὴν ἀποζημιώσιν τῶν ἐχόντων πρὸς τοῦτο δικαίωζόμενα διὰ τοὺς ἀγροφύλακας προσόντα (1). — Διμα, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον συμβῇ ζημίαι εἰς τὰ ὑπὸ φύλαξιν των κτήματα καὶ δὲν ἤθελον δυνηθῇ νὰ ἀνακαλύψωσι τὸν αὐτουργὸν αὐτῆς.

3. Τὸ πρωτόκολλον, συνταττόμενον καὶ ὑπογραφόμενον παρὰ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν συνέλευσιν, ὑποβάλλεται διὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἑπαρχον, ὅστις ἀποστέλλει αὐτὸ ἀμελητὶ πρὸς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ οὗτο εἰς τὸν διορισμὸν τῶν προταθέντων ἀγροφυλάκων, ἐκδίδων καὶ τὸ ἀνηκὸν δίπλωμα πρὸς ἓνα ἕκαστον αὐτῶν.

4. Ἐν περιπτώσει τροποποιήσεώς τινος ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὰς ἐγγυήσεις καὶ τὴν ἀντιμισθίαν τῶν ἀγροφυλάκων, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ κοινοποιῇ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν της διὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ καλλιεργητάς, οἵτινες ἔχουν τὸ δικαίωμα, ἐὰν μὲν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη παρὰ τοῦ ἐπαρχου, νὰ ἐφεσιβάλουν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ νομάρχου, ἐὰν δὲ παρὰ τοῦ νομάρχου ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

5. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἀγροφυλάκων πληρόνεται

(1) Δηλαδή νὰ εἶνε γνωστοὶ διὰ τὴν ἱκανότητα καὶ νὰ εἶνε 25 τοῦλάχιστον ἔτων, (τὸ προσὸν τοῦ κτηματίου δὲν εἶνε ἀπαραίτητον, ἐνῶ τούναντίον ἀπαραίτητος εἶνε ἡ κατάθεσις ἐγγυήσεως).

ἐν γένει ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου· τότε δὲ μόνον ὑποχρεοῦνται νὰ συντρέχωσι καὶ οἱ ἰδιοκτῆται καὶ οἱ καλλιεργηταί, ὅταν ἤθελον ἐξαντληθῇ ὅλα τὰ κατὰ νόμον εἰσοδήματα τοῦ δήμου.

6. Ὅσῳ οἱ ἰδιοκτῆται λάβωσι δικαιολογημένους ἀφορμὰς πρὸς ἀντικατάστασιν ἀγροφύλακος τινος ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὸν δήμαρχον ἢ εἰδικὸν πάρεδρον διὰ νὰ συγκαλῇ τοὺς ἰδιοκτῆτας ἀνευ ἀναβολῆς εἰς συνέλευσιν πρὸς ἐκλογὴν ἄλλου καταλλήλου προσώπου.

7. Ἐὰν θέσις τις ἀγροφύλακος κενωθῇ ἔνεκεν ἀποβιώσεως ἢ νομίμων τινων λόγων, ὁ ἀρμόδιος δήμαρχος ἢ εἰδικὸς πάρεδρος ἀναγγέλλει ἀμέσως τὸ περιστατικὸν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ καλλιεργητὰς καὶ συγκαλεῖ αὐτοὺς εἰς συνέλευσιν πρὸς ἐκλογὴν ἀντικαταστάτου. Ἐν τῷ μεταξὺ δέ, χρείας καλούσης, διορίζεται προσωρινὸς ἀγροφύλαξ ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου μέχρι τοῦ ὀριστικοῦ διορισμοῦ τοῦ παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἐκλεχθησομένου.

Ν. 810. 31 Μαΐου 1882. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμ. τῆς 1 Ἰουλίου 1838 περὶ δένδροφυτειῶν(1).

1. Τὰ ἄρθρα δ', ε', καὶ ζ' τοῦ νόμου τῆς 1 Ἰουλίου 1838 περὶ τῶν γενομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν, τροποποιοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων.

2. Ἡ δι' ἧς ὀρίζονται αἱ ἀποζημιώσεις τελε-

(1) ἘφΚ. 1882 σ. 186.

σίδικος ἀπόφασις ἐπιδίδοται ἀπὸ τὸν ζημιωθέντα διάδικον εἰς τὸν καταδικασθέντα δῆμον.

3. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ὀφείλει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως νὰ συγκαλῇ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὅπως συνταχθῇ παρὰ τούτου ἔρανικὸς κατάλογος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται ἔρανος πρὸς πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τῆς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως, τῶν τόκων, τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν εἰς πάντας τοὺς ἐν τῷ δήμῳ ἰδιοκτῆτας κατὰ λόγον τοῦ ἐγγείου αὐτῶν εἰσοδήματος καὶ τοὺς ὑπάρχοντας τυχὸν ποιμένας κατὰ τὰ ἄρθρα Α'. καὶ Β'. τοῦ νόμου τῆς 1 Ἰουλίου 1838. — Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ οὕτω καταρτισθέντος ἔρανικοῦ καταλόγου εἰσπράττεται, ἐπιμελείᾳ τοῦ ταμείου τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ δῆμος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων νόμου καὶ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταστῇ κατὰ τὰ κατωτέρω ἐκτεθησόμενα, ὀριστικὸς ὁ κατάλογος.

4 Ἄν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν συγκαλέσῃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον πρὸς σύνταξιν τοῦ ἔρανικοῦ καταλόγου, ἢ ἂν τοῦτο ἀποποιηθῇ νὰ καταρτίσῃ τοῦτον, ὁ δικαιούμενος εἰς ἀποζημιώσιν ἀπευθύνεται δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν ἀρμόδιον νομάρχην, οὗτος δ' ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων καταρτίζει τὸν ἔρανικὸν κατάλογον ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τῷ ἐπιδιοθῇ ἡ αἴτησις· ὡς ἀποποίησις λογίζεται, ἂν μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 συγκάλεσιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δὲν καταρτίσῃ τοῦτο τὸν ἔρανικὸν κατάλογον ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν

5. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ὡς καὶ

κατὰ τοῦ παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καταρτιζομένου ἐρανικοῦ καταλόγου ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταρτισθῇ ἀπὸ τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἢ ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὁ ἐρανικὸς καταλογος, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐκδοθῇ τὸ τῆς προσφυγῆς ἔγγραφον.

6. Πᾶσα ἀποποίησης τοῦ δημάρχου, ἢ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνατιθεμένων διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθηκόντων ἀποτελεῖ παράβασιν καθήκοντος τιμωρουμένην κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, παρέχει δὲ καὶ εἰς τὸν ζημιωθέντα δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατ' αὐτῶν.— Τό δημόσιον εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν εὐθύνεται εἰς ἀποζημιώσιν διὰ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν τῆς 1 'Ιουλίου 1838 παραλείψεις τῆς δημοτικῆς ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς.

7. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα ΣΔ' τῆς 27 'Απριλίου 1867 περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωοκτονίας νόμου.

8. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ν. ΑΦΚΣ' 27 Μαΐου 1887 — Περὶ ποιμνιοδοσκῆς(1).

1. Ἀπαγορεύεται ἡ βοσκὴ προβάτων, αἰγῶν,

(1) ΕφΚ. 1887. σ. 518. Ὁ παρὼν νόμος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ν. ΑΧΛΗ' 1888, καὶ ΑΨΟ' 1889.(ἴδε κατ.)

χοίρων καὶ παντὸς εἶδους μεγάλων ζώων ἐντὸς τῶν σταφιδαμπέλων, σταφιδαλωνίων, ἀμπέλων, καὶ πάσης ἀνεξαίρετως φυτείας ἢ καλλιεργημένης γῆς.

2.(1). Διὰ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου προσδιορίζονται καὶ ὠρισμένης ἐκτάσεως περιοχαί, σποράδην πεφυτευμένοι ἢ καλλιεργημένοι, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται ἡ βοσκή ποιμνίου προβάτων καὶ ἀγέλης βοῶν, καὶ προσέτι ἡ τῶν αἰγῶν καὶ χοίρων, εἴτε κατ'ἀγέλην, εἴτε κατὰ μόνας. — Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον προσδιορίζει καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ζώων, ὧν ἡ βοσκή ἐπιτρέπεται ἐντὸς ἀσκειπῶν καὶ χέρσων γαιῶν κατὰ μέτρον ἐκτάσεως. — Τὸ ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοιχοκολλᾶται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἐν τῷ δημαρχικῷ καταστήματι, ἐν τῷ καταστήματι τοῦ εἰρηνοδικείου, εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ δῆμος, ἐὰν δὲ τὰ εἰρηνοδικεῖα ὥσι πλείονα τοῦ ἑνός, ἐν ἅπασιν τοῖς καταστήμασιν αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται ἡ περιοχὴ, ἀναγινώσκεται δὲ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐν τῷ δήμῳ ἐκκλησίαις. — Ἡ ἐν τοῖς εἰρηνοδικειακοῖς καταστήμασι τοιχοκόλλησις ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ τῶν ἀρμοδίων εἰρηνοδικῶν, πρὸς οὓς ὁ δήμαρχος πέμπει ἀντίγραφον τοῦ ψηφίσματος τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐκδόσεώς του.

3. Ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ψηφίσματος κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα πᾶς τις δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτι-

(1) Ἴδε καὶ ἄρθρ. 1 τοῦ ν. ΑΧΛΗ' 1888.

κοῦ συμβουλίου, εἴτε πρὸς τὸν δήμαρχον εἴτε πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, ἢ τοὺς εἰρηνοδίκας, προφορικῶς ἢ ἐγγράφως. δύναται δὲ καὶ διὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος νὰ ἐπιδώσῃ τὴν ἔνστασιν του. Ἡ τε ἔνστασις καὶ τὸ περὶ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς ἀποδεικτικὸν γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου. Περὶ δὲ τῶν προφορικῶς ἀνακοινουμένων ἐνστάσεων συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου.

4. Τὴν ἐπιούσαν τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον διορίας ὁ δήμαρχος καὶ οἱ εἰρηνοδίκαι ὑποβάλλουσι πρὸς τὸ νομαρχιακὸν συμβούλιον, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, πρὸς τὴν νομαρχιακὴν ἐπιτροπὴν, τὰς ὑποβληθείσας ἢ ἐπιδοθείσας ἐνστάσεις καὶ τὰς συνταχθείσας ἐκθέσεις, ὁ δὲ δήμαρχος συνυποβάλλει καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου μετὰ τῶν οἰκείων πρακτικῶν καὶ τῶν περὶ δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἀποδείξεων.

5. Τὸ νομαρχιακὸν συμβούλιον ἢ ἡ νομαρχιακὴ ἐπιτροπὴ(1) ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων καὶ ἐγκρίνει ἢ μεταρρυθμίζει καθόλου ἢ ἐν μέρει τὸ ψήφισμα ἐντὺς εἴκοσιν ἡμερῶν. — Μὴ ὑποβληθείσης ἐνστάσεως, τὸ ψήφισμα ἐγκρίνεται, ἐὰν ἐδημοσιύθῃ προσηκόντως. Ἀλλως, τὸ νομαρχιακὸν συμβούλιον ἢ ἡ νομαρχιακὴ ἐπιτροπὴ διατάσσει τὴν δημοσίευσίν του, κατὰ τὸ ἄρθρον 2, καὶ ἀποφασίζει μετ' αὐτήν.

6 Ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου ἢ τῆς νομαρχιακῆς ἐπιτροπῆς δημοσιεύεται κατὰ τὸ ἄρθρον 2. Μετὰ παρέλευσιν δὲ

(1) Ταῦτα ἀντικαθιστᾷ νῦν ὁ νομάρχης, εἰς τῶν δικαστῶν τοῦ πρωτοδικείου καὶ ὁ οἶκον. ἑφορος, συμφώνως τῷ ἄρθ. 15 τοῦ νόμου τούτου.

δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης, ἰσχύουσι τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα ὡς πρὸς τὰς συνεπείας τῆς παραβάσεως.

7. Ἡ διαταχθεῖσα ἀπαγόρευσις δύναται νὰ ἀρθῇ διὰ ψηφίσματος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐγκρίσει τοῦ νομαρχιακοῦ συμβουλίου. Ἐνεργοῦνται δὲ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 - 5 ὀριζόμενα.

8. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ καλλιεργητὴς ἢ ἐπιστάτης ἢ φύλαξ τοῦ κτήματος, ἐν ᾧ παρανόμως βόσκουσι ζῶα, καὶ πᾶς χωροφύλαξ, ἀγροφύλαξ ἢ ἀστυνομικὸς κλητὴρ κατὰσχει καὶ παραδίδει αὐτὰ εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχήν — (α).

9. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν δὲν ἐμφανισθῇ ὁ κύριος ἢ ὁ φύλαξ τοῦ κατασχεθέντος ζώου ἢ δὲν καταβάλῃ τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενον ποσόν, ἡ δημοτικὴ ἢ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ παραδίδει τὸ κατασχεθὲν ζῶον πρὸς τὸν εἰρηναδίκτην, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, οὗτος δὲ ἐκποιεῖ αὐτὸ ἐν τῷ ὠρισμένῳ διὰ τὰς δημοπρασίας τόπῳ τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἄνευ προηγουμένης δηλοποιήσεως. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα κατατίθεται ἀμέσως, πληρόνεται δ' ἐξ αὐτοῦ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 σύλληπτρα καὶ ἐξοδα καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν κτημάτων, ἐν οἷς ἐπροξενήθη ζημία, ὀριζομένου τοῦ ποσοῦ αὐτῆς ὑπὸ πραγματογνωμόνων, διοριζομένων κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον. Τὸ δὲ πλεόνασμα ἀνήκει εἰς τὸν κύριον τοῦ

(α) Τὸ ἔδαφ. β' ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθ. 4 τοῦ ν. ΑΨΟ 1889.

ἐκποιηθέντος ζώου, ἢ εἰς τὸν δῆμον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ἐὰν ὁ κύριος τοῦ ζώου δὲν ἐμφανισθῇ

Πᾶς ιδιοκτήτης τοῦ κτήματος ἢ καλλιεργητῆς ἢ φύλαξ δύναται νὰ παρασταθῇ κατὰ τὴν ποινικὴν δίκην ὡς ιδιώτης κατήγορος ἄνευ ἐγγυήσεως, τὸ δὲ δικαστήριον ἀποφαοῖζει περὶ τε τῆς ποινῆς καὶ τῆς πολιτικῆς ἀποζημιώσεως. Εἶναι δὲ ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ὁ τε φύλαξ τῶν ζώων καὶ ὁ κύριος αὐτῶν.

10. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν, αἰτήσῃ τοῦ νομάρχου, διορίζει 2—4 πραγματογνώμονας ἐν ἐκάστῳ δῆμῳ. Οἱ πραγματογνώμονες δὲ οὗτοι, ὀρκιζόμενοι ἐφάπαξ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδικοῦ, ἐκτιμῶσιν ἐκάστοτε τὰς συμβαινούσας ζημίας δι' ἐκθέσεως, ἐγχειριζομένης πρὸς τὸν παθόντα. Οἱ πραγματογνώμονες λαμβάνουσιν ἀποζημιώσιν διὰ πᾶσαν παρ' αὐτῶν πραγματογνωμοσύνην δραχμὰς τρεῖς ἑκάστος.

11. Ἐπιτρέπεται νὰ φονεύωνται μέχρι τριῶν οἱ ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὀριζομένων γαιῶν βύσκοντες χοῖροι καὶ αἰγες.

Ὁ κύριος ἢ ὁ φύλαξ τῶν ζώων τούτων δύναται νὰ παραλάβῃ αὐτὰ ἐντὸς τριῶν ὥρων, ἀφ' ἧς φονευθῶσι, καταβάλλων καὶ λεπτὰ πεντήκοντα δι' ἑκάστον. Ἄλλως εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται ἀποζημιώσιν διὰ τὸ κρέας καὶ τὸ δέρμα ὁ φονεύων τὰ ζῶα ταῦτα.

12. Δήμαρχος ἢ εἰρηνοδίκης, παραλείπων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζομένων

καθηκόντων αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 100—300 δραχμῶν.

13. Πραγματογνώμων, παραβαίνων τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ἐὰν μὲν ἐνήργησεν ἐκ προθέσεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς μηνός, ἐν περιπτώσει δὲ ἀμελείας, διὰ χρηματικῆς ποινῆς 50—100 δραχμῶν. Κατ' ἀμφοτέρως δὲ τὰς περιπτώσεις ταύτας ὑποχρεοῦται καὶ εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ὁ καταδικασθεὶς παύεται, οὐδέποτε δὲ δύναται ν' ἀναδιορισθῇ.

14(1).—Πάντες οἱ κατὰ παράβασιν τοῦ παρόντος νόμου βόσκοντες ζῶα καθ' ἣν ἐποχὴν ἐγένετο ζημία τις ὑπὸ τοιούτων, εὐθύνονται ἀλληλεγγύως εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ζημιωθέντος κτήματος, ἀπαλλάσσονται δὲ τῆς εὐθύνης ταύτης, ἂν ὑποδείξωσι τὸν προξενήσαντα τὴν ζημίαν.

Τὸ πταισματοδικεῖον καὶ τὸ πλημμελειοδικεῖον δικάζουσιν ἀνεκκλήτως καὶ τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις, παρεμπιπτόντως ἐξετάζοντες τὰ ἀμφισβητηθέντα τυχὸν ζητήματα τῆς κυριότητος ἢ κατοχῆς. Ἄλλ' αἱ περὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δὲ ἀποτελοῦσι δεδικασμένον, ὡςάκις ἐν ἄλλῃ δίκῃ ἀμφισβητοῦνται τὰ αὐτὰ ζητήματα.

15. Μέχρι τῆς συστάσεως τῶν νομαρχιακῶν συμβουλίων, ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων κατὰ τῶν ψηφισμάτων τῶν δημοτικῶν συμβου-

1 Τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρ. τούτου ἀντικατεστήθη διὰ τοῦ ἄρθ. 5 τοῦ ν. ΑΨΟ 1889.

λίωv, κατὰ τ' ἄρθρα 5 καὶ 7, ὁ νομάρχης, εἰς τῶν δικαστῶν τοῦ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ νομοῦ πρωτοδικείου, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου προέδρου, καὶ ὁ αὐτόθι ἐδρεύων οἰκονομικὸς ἔφορος, συνερχόμενοι ἐν τῷ νομαρχιακῷ καταστήματι ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ νομάρχου, πρὸς ὃν ὑποβάλλονται τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἔγγραφα.

16. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται. — α') (1).

β') Εἰς γαίαις συνεχοῦς ἐκτάσεως δύο χιλιάδων τούλαχιστον στρεμμάτων, ἀνηκούσας εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην.

γ') Εἰς τὰς ἐπαρχίας Φθιώτιδος, Λοκρίδος, Ξηροχωρίου, Καλαμπάκας, Καρδίτσης, Τρικκάλων, Ἀλμυροῦ, Φαρσάλων, Τζουμέρκων, Ἄρτης, Πυλίας, Βονίτσης καὶ Ἀγυιάς, καὶ εἰς τοὺς δήμους Ἀνδριτσαίνης, Ἀλιφείρας, καὶ Φιγαλίας τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας (2). — Διὰ Βασιλ. Διατάγματος κανονισθῆσονται τὰ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' ἀναφερομένων γαιῶν.

17. Καταργεῖται πᾶς νόμος καὶ πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

N. ΑΧΛΗ 4 Ἰανουαρίου 1888. Περὶ βροσκῆς τῶν ζώων. (3)

1. (4) Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον δύναται α')

(1) Ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 6 τοῦ νόμ. ΑΨΟ'

(2) Ἰδὲ ὅμως τροποποίησιν εἰσαχθεῖσαν διὰ τοῦ ἄρθ. 2 τοῦ ν. ΑΧΛΗ 1888

(3) ΕφΚ. 1888 σ. 33.

(4) Ἰδὲ καὶ ἄρθ. 1—3 τοῦ ν. ΑΨΟ 1889 συμπληροῦν τὸ παρόν.

νὰ ἐξαιρῇ καθόλου ἢ ἐν μέρει τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΑΦΚς' περὶ ποιμνιοβοσκῆς ἢ τὴν ὅλην τοῦ δήμου περιφέρειαν ἢ ὠρισμένην μόνον περιοχὴν αὐτοῦ. β') νὰ περιορίζῃ ἐν μέρει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐφαρμοζομένων διατάξεων, εἴτε καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου, εἴτε ὡς πρὸς ὠρισμένην περιοχὴν.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καταρτίζεται ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου α' διὰ τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ πλέον ενός, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου β' διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν.

Τ' ἄρθρα 3 μέχρις 7 καὶ 15 τοῦ νόμου ΑΦΚς' ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

2. Ἀποφάσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καταρτιζομένη διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ νομάρχου, αἱ διατάξεις τοῦ ΑΦΚς' νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν τοῖς δήμοις, τοῖς ὑπαγομένοις εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου 16 ἐδαφίου γ', ἢ ἐν ὠρισμέναις περιοχαῖς αὐτῶν.

Καταργεῖται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἐδάφιον γ' τοῦ νόμου ΑΦΚς' ἐξαιρέσις ὡς πρὸς τοὺς δήμους Ἀνδριτσαίνης, Ἀλιφεύρας, Φιγαλίας, Πυλίων, Μεθώνης, Κολωνίδος καὶ Κορώνης.

Ν.Α.Ψ.Ο' 28' Απρ. 1889 Περὶ βοσκῆς ζώων. 1)

1. Ὅπου τὸ ἀρμόδιον δημοτικὸν συμβούλιον παρέλειψε ν' ἀσκήσῃ τὴν χορηγομένην αὐτῷ ὑπὸ

(1) Ἐφ. Κ. 1889 σελ. 519.

τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1888 ΑΧΛΗ' νόμου ἐξουσίαν πρὸς ἐξαίρεσιν ὠρισμένης περιφερείας ἢ περιοχῆς κτημάτων καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 27 Μαΐου 1887 ΑΦ Κς' νόμου, δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται πεφυτευμένων ἢ ἀσκεπῶν γαιῶν ὠρισμένης θέσεως, περιφερείας ἢ περιοχῆς νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν βοσκὴν προβάτων, εἴτε ἐφ' ὅλον τὸ ἔτος, εἴτε ἐφ' ὠρισμένην τοῦ ἔτους χρονικὴν περίοδον.

2. Οἱ ἰδιοκτῆται οὗτοι δηλοῦσι τὴν τοιαύτην αὐτῶν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου συμβολαιογράφου ἢ εἰρηνοδίκου ἐν πράξει, συντασσομένη ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ ὀρίζουσα λεπτομερῶς τὴν θέσιν, τὴν περιφέρειαν ἢ τὴν περιοχὴν τῶν κτημάτων, εἰς ἃ ἐπιτρέπεται ἢ καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει βόσκησις, τὴν χρονικὴν διάρκειαν αὐτῆς καὶ τοὺς κυρίους τῶν ποιμνίων, πρὸς οὓς χορηγεῖται τὸ δικαίωμα τῆς βοσκῆς.—Ὁ συμβολαιογράφος ἢ εἰρηνοδίκης, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου συνετάχθη τοιαύτη πράξις, ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ ὑποβάλῃ ἀντίγραφον αὐτῆς, ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου γεγραμμένον, εἰς τὸν ἁρμόδιον δήμαρχον, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ δημαρχεῖον ἢ τὸ ἁρμόδιον παρεδρεῖον τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν.—Οἱ τὴν τοιαύτην δήλωσιν ποιήσαντες δεόν νὰ ὦσιν ἰδιοκτῆται ἐν ὅλῳ ἐκτάσεως τοῦλάχιστον διακοσίων στρεμμάτων.

3. Ἐπὶ πάσῃ ζημίᾳ προξενηθείσῃ εἰς κτήματα μὴ ἐξαιρούμενα τῆς ἀπαγορευσεως ὑπέθβηνοι εἰς ἀποζημιώσιν εἰσιν ἀλληλεγγύως οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα προκαλέσαντες τὴν ἐξαίρεσιν ἰδιοκτῆται κτημάτων κειμένων ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ἢ περιοχῇ ἐν

περιπτώσει ἀφερεγγυότητος τῶν κυρίων τῶν ποι-
μνίων τῶν βοσκόντων ἐν ἧ θέσει ἢ περιοχῇ κεῖται
τὸ ζημιωθέν κτήμα, ἂν δὲν καταδειχθῇ ὁ προξε-
νήσας τὴν ζημίαν, καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἀπο-
δειχθῇ φερέγγυος πρὸς πλήρη ἀνόρθωσιν αὐτῆς.

4. Τὸ ἐδάφιον δεύτερον τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νό-
μου ΑΦΚς' ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου —
«Τὰ ζῶα ταῦτα ἀποδίδονται εἰς τὸν κύριον ἢ τὸν
φύλακα αὐτῶν ἅμα τῇ ἀναζητήσει των, ἀφ' οὗ
καταβάλλη μίαν μὲν δραχμὴν δι' ἕκαστον τῶν με-
γάλων ζώων, λεπτὰ δὲ εἴκοσι δι' ἕκαστον τῶν μι-
κρῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο λαμβάνει ὁ ἐνεργήσας
τὴν κατάσχεσιν». — «Ἄν τὰ ζῶα δὲν ἀναζητη-
θῶσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατεσχέ-
θησαν, ὁ κύριος ἢ ὁ φύλαξ αὐτῶν ὀφείλει πρὸς τὸ
ἄνωτέρω δικαίωματι νὰ καταβάλλῃ διὰ τὴν δια-
τροφὴν καὶ φύλαξιν τούτων δι' ἕκαστον μὲν τῶν
μεγάλων ζώων λεπτὰ πεντήκοντα, δι' ἕκαστον δὲ
τῶν μικρῶν λεπτὰ δέκα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ταῦ-
τα δὲ λαμβάνει ὁ καταβαλὼν τὴν δαπάνην τῆς
συντηρήσεως καὶ φυλάξεως αὐτῶν — Ἐν περιπτώσει
μὴ πληρωμῆς τῶν ἄνωτέρω δικαιωμάτων, κρα-
τοῦνται ἐκ μὲν τῶν μεγάλων ζώων δύο, ἐκ δὲ τῶν
μικρῶν δέκα κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἵνα ἐκ τοῦ ἐκ-
πλειστηριασμοῦ πληρωθῶσι τ' ἄνωτέρω δικαι-
ώματα».

5. Τὸ ἄρθρον 14 ἐδάφιον α' τοῦ ΑΦΚς' νόμου
τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς. — «Ὅστις βόσκει ζῶα ἐπὶ
ξένων γαιῶν χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐπὶ τούτῳ δικαίωμα,
ὡς καὶ ὅστις βόσκει αὐτὰ ἐντὸς περιοχῶν ἢ κτη-
μάτων, ἐν οἷς ἡ βοσκὴ ἀπηγορεύθη νομίμως, τι-
μωρεῖται μὲ πρῶστιμον δραχμῶν 20—100 καὶ μὲ

κράτησιν τριῶν μέχρις εἴκοσιν ἡμερῶν. — Ἄν ἡ πρᾶξις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας, ἐπιβάλλεται πρόστιμον 20—50 δραχμῶν. — Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν τοῦ προστίμου ὑποβάλλεται καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ζώων, ὅταν ταῦτα ἐφυλάσσοντο ὑπ' ἄλλου. — Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς τοῦ προστίμου καὶ τῆς κρατήσεως ὑποβάλλεται καὶ ὁ ἐνεργήσας κατὰσχεσιν ζώων βοσκόντων εἰς τόπους μὴ ἀπηγορευμένους, ὑποχρεοῦται δὲ οὗτος εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ληφθέντων δικαιωμάτων συλλήψεως καὶ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ καταβαλόντος τὰ δικαιώματα διατροφῆς καὶ φυλάξεως τῶν ζώων. Ἐπὶ ἰδιωτικῆς ἐπὶ τῷ πταίσματι τούτῳ κατηγορίας ἐκ μέρους τοῦ ἀδικηθέντος δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐγγυήσεως διατάξεις τῶν ἄρθρων 280—290 τῆς ποινικῆς δικονομίας. — Οἱ ἰδιοκτῆται, οἱ δηλοῦντες κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου ἔκτασιν ἄνωτέραν τῆς πραγματικῆς πλέον τῶν 10 0|0, τιμωροῦνται ὡς ἔνοχοι ἀπάτης κατὰ τὸ ἄρθρον 673 τοῦ ποινικοῦ νόμου. — Ὁ συμβολαιογράφος, εἰρηνοδίκης ἢ δῆμαρχος, ὁ παραλείπων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων καθηκόντων, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 50—300 δραχμῶν.

6. Τὸ ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ΑΦΚΣ' νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου. — Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται. : α'. Ὡς πρὸς τὰ οἰκίσματα ζῶα τὰ βόσκοντα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κτήματος ἢ ἀδείᾳ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπιστάτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ.

7. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ νόμ.

ΑΦΚΣΤ', εἰς ἃ μέρη δὲν συμπίπτει ἡ ἰδιοκτησία τοῦ ἐδάφους μὲ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ χόρτου, δεόν νὰ προηγήται ἡ συγκατάθεσις τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ χόρτου, ἐκτὸς ἂν οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ ἐδάφους οἱ ἔχοντες φυτείας ἀποζημιώσωσι τοὺς ἰδιοκτῆτας τοῦ χόρτου κατ' ἐκτίμησιν, ἐνεργουμένην ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον νομάρχην, τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν καὶ τὸν οἰκονομικὸν ἑφορον. Κατὰ τῆς ἐκτίμησης ταύτης, ἣν προκαλεῖ ἕκαστος τῶν ἰδιοκτητῶν φυτείας δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν ἀρμόδιον νομάρχην, οὐδεμία ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δύναται νὰ πληρωθῇ τοῖς ἰδιοκτῆταις τοῦ χόρτου εἰς δέκα ἴσας ἐτησίας δόσεις ἐπὶ τόκῳ 6 0/0 ἐτησίως.

8. Πᾶσα διάταξις ἀντιβχίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἐγκ. ἀριθ. 33 τῆς 30 Ἀπρ. 1845.

Περὶ ἀνακλήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 16 ἐγκυκλίου τῆς ἀπαγορευούσης τὴν μετακομιδὴν πυρίτιδος.—(ἀπόσπασμα).

Ὡς ἔχοντες ὁμῶς ἐντολὴν νὰ προνοῶμεν συντόνως περὶ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν, κρίνομεν ἀναγκαῖον ν' ἀπαιτήσωμεν τὴν ἐκπλήρῳσιν ὅρων τινῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας καὶ πρὸ τῆς πωλήσεως.

Ἴδου οἱ ὅροι·

α') Ὁ ἔμπροσς πρέπει νὰ ὑποβάλῃ ἀναφορὰν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ μέρους, ὅθεν πρόκειται νὰ ἐξαχθῇ ἡ πυρίτις εἰς τὴν ὁποίαν νὰ σημειοῦνται·

1. Ἡ ποσότης τῆς πυρίτιδος.— 2. Τὸ ὄνομα τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πλοίου, ὅπου ἐπιβιβάζεται ἡ πυρίτις.— 3. Τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ὅπου θέλει ἀποβιβασθῇ· καὶ—4. Τὸ τοῦ μέλλοντος νὰ παραλάβῃ αὐτήν —Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀποβίβασις πρέπει νὰ γίνηται ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς λιμένας, ὅπου ἐδρεύουσι Διοικηταί.

β') Εἰς τὴν ἀναφορὰν πρέπει νὰ περιλαμβάνηται ἡ ὑποχρέωσις, ὅτι ἡ πυρίτις θέλει ἀποβιβασθῇ εἰς τὸν προσδιορισθέντα τόπον καὶ ὄχι εἰς κἀνένα ἄλλον. Ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον πρόκειται νὰ προσορμισθῇ εἰς πολλοὺς λιμένας, ἐπὶ ἀποβιβάσει πυρίτιδος, ἀνάγκη νὰ καταδεικνύωνται καὶ οἱ λι-

μένες αὐτοὶ καὶ οἱ μέλλοντες νὰ παραλάβωσι ταύτην.

γ'). Ἡ Διοίκησις λαμβάνουσα τὴν ἀναφορὰν οὕτω πῶς συντεταγμένην, διαβιβάζει ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ τόπου τῆς ἀποβίβασεως, καὶ ἐκδίδει ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν ἄδειαν.

δ'). Δυνάμει τῆς ἀδείας ταύτης τὸ τελωνεῖον συγχωρεῖ τὴν ἐξαγωγήν, εἰδοποιοῦν συγχρόνως καὶ τὸ τελωνεῖον, ὅπου μέλλει νὰ γίνη ἡ ἀποβίβασις. Τοῦτο δὲ ὀφείλει νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὴν Διοίκησιν, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας περιλαμβάνεται, τὴν ἄφιξιν τοῦ πλοίου, καὶ ἐὰν ἔφερεν ὅλην τὴν σημειουμένην εἰς τὴν ἀναφορὰν πυρίτιδα, ἥ μέρος αὐτῆς.

ε'). Ἐὰν παρέλθῃ ἱκανὸν διάστημα χρόνου χωρὶς νὰ φανῇ τὸ πλοῖον, τὸ τελωνεῖον, ὅπου ἔμελλε νὰ γίνη ἡ ἀποβίβασις, εἰδοποιεῖ τὸ ἄλλο περὶ τοῦτου, καθὼς καὶ τὴν Διοίκησιν διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι κατὰ τοῦ ἐμπορίου τὰ κατὰ νόμον.

ς'). Ἐὰν πρόκειται νὰ σταλῇ ἡ πυρίτις ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ὁ ἔμπορος προσθέτει καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἀναφορὰν, καὶ ἀναλαμβάνει ῥητῶς καὶ ἐγγράφως τὴν ὑποχρέωσιν ὅτι δὲν θέλει ἀποβιβασθῇ εἰς κἀνὲν μέρος τῆς Ἑλλάδος.

ζ'). Αἱ Διοικήσεις λαμβάνουσαι τὰς εἰδοποιήσεις, ἐνεργοῦσιν ἀστυνομικῶς ὅ,τι δέον, προσέχουσαι νὰ μὴ γίνη χρήσις τῆς πυρίτιδος ἐναντίον τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, διατάττουσαι τὴν ἐναποθέτησιν αὐτῆς εἰς τὰς πυριταποθήκας, ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦται, καὶ μὴ συγχωροῦσαι τὴν πώλησιν μεγάλων ποσοτήτων εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

Ἑγκ. ἀριθ. 37 τῆς 11 Μαρτ. 1848.

— Περὶ θανατώσεως τῶν περιπλανωμένων χοίρων καὶ αἰγῶν ἐντὸς ἀλλοτρίας ιδιοκτησίας.

α') Τὸ δικαίωμα τῆς θανατώσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ζῶων δὲν παρέχει ὁ νόμος ἀπολύτως, ἀλλ' ὑπὸ δύο ὅρους.—1. τὸν ὅρον τῆς ἄνευ ἐπιτηρήσεως περιπλάνησεως αὐτῶν ἐντὸς ἀλλοτρίας ιδιοκτησίας.—2. τὸν ὅρον τῆς βλάβης, ὥστε αἰγες καὶ χοῖροι περιπλανώμενοι ἐντὸς ἀλλοτρίας ιδιοκτησίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ κυρίου των, ἢ τοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐνεργοῦντος, δὲν ἡμποροῦν νομίμως νὰ θανατωθῶσι, καὶ ἂν προξενοῦν, ἢ ἐπροξένησαν βλάβην· εἰς τοιαύτην περίστασιν ὁ ἀγροφύλαξ ἔχει κατ'ἑκὸν νὰ πιστοποιήσῃ τὴν γενομένην βλάβην κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρ. 1836 Β Διατάγματος περὶ προφυλάξεως τῶν δένδροφυτειῶν, σπαρτῶν κτλ διὰ νὰ γίνῃ ἡ ποινικὴ καταδίωξις τοῦ κυρίου τῶν ζῶων καὶ καταδικασθῇ οὗτος εἰς τὴν νόμιμον ποινὴν καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν. Ὡσαύτως δὲν ἡμποροῦν νὰ θανατωθῶσιν αἰγες καὶ χοῖροι, οἵτινες, ἂν καὶ ἄνευ ἐπιτηρήσεως ἐντὸς ἀλλοτρίας ιδιοκτησίας περιπλανώμενοι, δὲν βλάπτουσι μόνον τοῦτο αὐτήν· ἡ ἔννοια αὕτη τοῦ νόμου ἐξάγεται ὅχι μόνον ἀπὸ τὰς ῥητὰς ἐκφράσεις τοῦ ἀρθρου 1 «ἄνευ ἐπιτηρήσεως καὶ βλάπτοντα αὐτήν» ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου, νὰ συμπληρώσῃ διὰ τοῦ νόμου αὐτοῦ τὸ ἀνεπαρκές τῆς ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίας πρὸς τὴν καταστολὴν τῆς εἰς τὰς ιδιοκτησίας προξενουμένης βλάβης ὑπὸ τῶν αἰγῶν καὶ χοίρων.

β') Τὸ αὐτὸ δικαίωμα τοῦ θανατώνειν τὰ εἰρημένα ζῶα παρέχει ὁ νόμος καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτητάς ἢ τοὺς ἐνεργοῦντας ἀντ' αὐτῶν ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν των, ἀλλ' ἐννοεῖται, ὅτι, καὶ εἰς αὐτοὺς δὲν ἐδόθη ἀπολύτως, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους· ἀπαιτεῖται διὰ τοῦτο νὰ κατασταθῶσι προσεκτικοὶ τόσον οἱ ἀγροφύλακες, καθὼς καὶ οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ οἱ ἐνεργοῦντες ἀντ' αὐτῶν, γινομένης εἰς αὐτοὺς τῆς παρατηρήσεως, ὅτι ὑπόκεινται εἰς ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελον θανατώσει παρανόμως τὰ εἰρημένα ζῶα.

γ') Ἐπειδὴ ὁ νόμος ἀνατίθησιν εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ δημοτικοὺς κλητῆρας τὸ ἔργον τοῦ νὰ θανατώνωσι τοὺς ἐντὸς τῶν πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν περιπλανωμένους χοίρους, ἔπεται ὅτι ἔχουν οὗτοι τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσιν ὅπλα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ ὀπλοφορίας διατάγματος· περὶ τοῦτου ἐγράψαμεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, παρακαλέσαντες αὐτὸ νὰ ἐκδώσῃ διαταγὰς πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, διὰ νὰ γνωρίζωσιν, ὅτι ἡμποροῦν οἱ εἰρημένοι δημοτικοὶ ὑπηρέται νὰ φέρωσιν ὅπλα, καὶ νὰ ἐφοδιάσῃ τοὺς χωροφύλακας μὲ τὰς ἀπαιτούμενας ὁδηγίας. Σημειωτέον δὲ ὅτι εἰς τὰς πόλεις εἶναι ἐπικίνδυνον τὸ νὰ θανατώνωνται διὰ πυροβόλων ὅπλων οἱ περιπλανώμενοι χοῖροι, καὶ διὰ τοῦτο θέλετε λάβει πρόνοιαν, ὥστε ἡ θανάτωσις νὰ γίνηται εἰς αὐτοὺς δι' ἄλλων καταλλήλων ὅπλων μὴ πυροβόλων, ἢ ἄλλων μέσων. Ὑμεῖς δὲ ὀφείλετε νὰ προσδιορίσητε ῥητῶς τὰς πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησίν σας νομοῦ, καὶ νὰ μᾶς στείλητε σημείωσιν αὐτῶν.

δ') Κατὰ τὸ ἄρθ. 2 τοῦ νόμου οἱ οὕτω θανατωθέντες χοῖροι ἢ αἶγες, ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ζῶων τούτων, μετὰ προηγουμένην ἀποζημίωσιν τῆς τυχόν προξενθείσης βλάβης πρὸς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ προστίμου, πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 13)25 Μαΐου 1835 νόμου. Ὅσακις ἐπομένως ἡ-θελε θανατωθῇ χοῖρος ἢ αἶξ, πρέπει ἀμέσως νὰ μεταφέρηται εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν· αὕτη δὲ ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς εὔρεσιν τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ παράδοσιν πρὸς αὐτὸν τοῦ θανατωθέντος ζώου του· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἀνακαλύψει τὴν ἰδιοκτῆτην ἐντὸς εὐλόγου χρόνου, θέλει πωλεῖ τὸ θανατωθὲν ζῷον δι' ἐκπλειστηριάσεως, τὸ δὲ ἀντίτιμον θέλει κατατίθῃσιν εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον, ὥστε ἀφοῦ πληρωθῇ ἐξ αὐτοῦ ἡ ὀφειλομένη τυχόν ἀποζημίωσις εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τῆς βλαθείσης ἰδιοκτησίας, τὸ πρόστιμον καὶ τὰ δικαστικὰ ἐξοδα, νὰ ἐπιστραφῇ τὸ τυχόν περίσσευμα εἰς τὸν κύριον τοῦ θανατωθέντος ζώου.

Ἔγκ. ἀριθ. 214 τῆς 28 Δεκεμβρίου 1848. — Περὶ τῶν φυγοποινῶν καὶ φαυλοβίων.

Ἡ ἐπιτόπιος ἀστυνομία πρέπει νὰ διατελῇ ὡς ἔγγιστα ἐν γνώσει τῆς ποιότητος τῶν διαφόρων ἀτόμων, τῶν ἐν τῷ δήμῳ, παρ' ᾧ ἀστυνομεῖ, κατοικούντων ἢ παρεπιδημούντων, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν διαθέσεων καὶ κλίσεων αὐτῶν, ἵνα δύνηται

διαστέλλουσα τοὺς εἰρηνικοὺς καὶ φιλονόμους τῶν φιλοταράχων καὶ πρὸς ἀξιοποίνους πράξεις ρεπύντων, νὰ ἀσφαλίζῃ μὲν τὰ τιμαλφῇ τῶν πρώτων ἀπὸ τῶν μελετηθησομένων ἐπιδρομῶν κατ' αὐτῶν, νὰ ἐπιτηρῇ δὲ τὴν διαγωγὴν τῶν δευτέρων ἀγρύπνως, κατ' ἔχνος ἀκολουθοῦσα τὴν πορείαν αὐτῶν, ὅπως διατελῇ ἐτοιμὴ ν' ἀφαρπάσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐγκλήματος, εἰς τὸ ὅποτον μελετῶσι νὰ περιπέσωσιν. Ἰνα δὲ τοῦτο κατορθῶται, διετάχθη, διὰ τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1836 σημειωθέντος ἀνωτέρω διατάγματος, νὰ ἐξακριβώνηται κατὰ τὴν 1 τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους ἐν πίνακι, τοῦ ὁποίου μία μὲν στήλη θέλει περιλαμβάνει τὴν ὀνοματεπωνυμίαν, τὴν ἡλικίαν, τὴν πατρίδα, τὴν τελευταίαν κατοικίαν, καὶ τὸ ἐπάγγελμα ἢ τὰ ἄλλα τῆς ζωῆς μέσα τῶν γνωστῶν εἰς τὴν ἀστυνομίαν δημοτῶν ἢ παρεπιδημούντων, ἑτέρα δὲ στήλη τοὺς εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων ὑπαγομένους, ἐκείνους δηλονότι οἵτινες ἤθελον ἀρνηθῇ νὰ δηλώσωσιν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὰ σημειωθέντα μέρη τῆς καταστάσεώς των, καὶ ἄλλη στήλη τοὺς εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιβούλων ὑπαγομένους, ἐκείνους δηλονότι, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι δόντες ψευδεῖς πληροφορίες.

Διὰ τοῦ καταλόγου τούτου θέλει κατορθωθῇ ἡ κατ'ἀγνοσίαις τῶν ὑπόπτων καὶ τῶν ἐπιβούλων ἀτόμων, καὶ θέλει εὐκολυνθῇ ἡ ἐπιτήρησις τῆς διαγωγῆς αὐτῶν· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ θέλει κατορθωθῇ ἔτι νὰ γνωσθῶσι καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες μηδὲν πόρον ζωῆς ἔχοντες καὶ μηδὲν ἐξασκουῦντες ἐπάγγελμα, διάγουσιν ἀργοί· σὶ ἀργοί οὗτοι διαιροῦνται εἰς τοὺς μηδόλως ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν κοινω-

νίαν, ἀλλὰ πρὸς τέρψιν ἀργοῦντας, καὶ εἰς τοὺς μὴ τοιούτους· ἡ τελευταία δὲ τούτων τάξις, εἴτε εἰσέτι δὲν ἐξώκειλεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἐγκλήματος, διατελοῦσα ἀργὴ διὰ τὴν μὴ εὖρεσιν ἔργου τινος, διατρέχει δὲ τὸν κίνδυνον νὰ ὀλισθήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτὴν ἐκ τε τῆς ἀργίας καὶ ἐκ τῆς παρακολουθούσης πενίας, εἴτε ἐξώκειλεν ἤδη, καὶ διάγουσα βίον ἐγκληματικόν, ἐξ αὐτοῦ προσπορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Διὰ τοῦτο ὁ νομοθέτης, ἀφοῦ διὰ διατάξεων προϋνόησε νὰ διαγνωσθῶσιν οἱ μηδολως ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν κοινωνίαν ἀργοί, διπλὴν περὶ τῆς ἄλλης τάξεως ἔλαβε πρόνοιαν ἐφ' ᾧ καὶ διέταξεν ἐν μὲν τῷ § 3 τοῦ ἀρθρου 45 νὰ ὑποχρεωνονται οἱ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου καταδεικνύμενοι ὡς διάγοντες ἄνευ τινὸς πόρου ζωῆς καὶ ἄνευ ἐπαγγέλματος νὰ προσάγωσιν ἐκ τῶν δημοτῶν τινὰς ἀνυπόπτου βεβαίως διαγωγῆς, ἵνα μαρτυρῶσι βεβαίως περὶ τῆς κκλῆς διαγωγῆς τῶν, καὶ διαγιγνώσκωνται οἱ μὴ ἐπιβλαβεῖς ἀργοί. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιόδῳ τοῦ παραγράφου, νὰ σημειῶνται ἰδίως ὅσοι δὲν δύνανται νὰ προσαγάγῃσι μαρτυρίαν τοιαύτην.

Τὴν μαρτυρίαν ταύτην ὁ νομοθέτης ἐθεώρησεν ἀρκοῦσαν πρὸς βεβαίωσιν τῆς καλῆς διαγωγῆς τῶν ἀργῶν αὐτῶν, διότι ἀφ' ἑτέρου ἔθηκεν ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ, ἀρθρ. 271, ποινὴν κατ' ἐκείνων τῶν τοιούτων μαρτύρων, ὅσοι ἤθελον ἐξελεγχθῇ βεβαιοῦντες ψευδῇ πράγματα καὶ ψευδεῖς σχέσεις εἰς τὴν ἀρχήν.

Εἰς τοὺς καλουμένους νὰ μαρτυρήσωσι περὶ τῆς διαγωγῆς τινος θέλουν γίνεσθαι γνωσταὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου τούτου.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκτὸς τῶν μὴ ἐπιβλαβῶν τούτων ἀργῶν ὑπάρχει καὶ ἡ τῶν ἐπιβλαβῶν ἀργῶν τάξις, ὑποδιαιρουμένης εἰς τοὺς μήπω περιπεσόντας εἰς ἀμαρτήματα, καὶ εἰς τοὺς βίον ἐγκληματικὸν διαγόντας, κατὰ τὰ ἐν τῷ § 3 τῆς πρourousης ἐκτεθέντα, διὰ τοῦτο ὁ νομοθέτης καὶ ἰδίαν περὶ ἐκάστης τῶν τελευταίων τούτων τάξεων πρόνοιαν ἔλαβε· καὶ ἀφοῦ κατὰ τὴν 6' περίοδον τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 45 διέταξε νὰ σημειῶνται εἰς ἰδιαιτέραν στήλην τοῦ πίνακος οἱ μὴδὲ πόρον ζῶν ἔχοντες μὴδὲ ἐγγυητὰς νὰ προσαγάγωσι δυνάμενοι ἀργοί, ἐν τῷ ἄρθρῳ 661 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὥρισε ῥητῶς ποινὴν κατ' αὐτῶν, ἄν, προτραπέντες, δὲν ἐπιδιοθῶσιν εἰς ἔργον τι. Ἡ προτροπὴ ὅμως αὕτη, καθὼ ἀναγκαῖος ὅρος πρὸς ποινικὴν καταδίωξιν, πρέπει νὰ γίνηται καὶ πιστοποιηται ἐπισήμως. Ἐφ' ᾧ ἡ ἀστυνομία, ἅμα ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου λαβοῦσα τῶν τοιούτων ἀργῶν σημείωσιν, ὀφείλει νὰ μετακαλῇ αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς προτρέπη νὰ τραπῶσιν εἰς ἔργον τι, παραγγέλλουσα αὐτοῖς, ὅτι θέλουσι καταγγελθῇ καὶ καταδικασθῇ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ποιν. νόμου τασσομένην ποινὴν. Τῆς προτροπῆς δὲ ταύτης ὡς ἀπόδειξιν ὁ ἀστυνόμος θέλει συντάσσει ἔκθεσιν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 73 τῆς Ποιν. Δικονομίας διατασσόμενα, καὶ θέλει ὀρίζεσθαι ἡ πρὸς εὐρεσιν ἔργου τασσομένη προθεσμία, εἰς τὸν προδιορισμὸν τῆς ὁποίας θέλει ὁδηγεῖσθαι ἀπὸ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις τοῦ τύπου, καθ' ἃ καὶ ἐν τῇ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1839 ὑπ' ἀριθ. 860 ἐγκυκλίῳ παρηγγέλθῃ. Ἐὰν δὲ παρελθούσης τῆς προθεσμίας, φανῶσιν ἐπιμένοντες εἰς τὴν ἀργίαν, τότε θέλουσι καταγγελλεσθαι εἰς τὸ ἀρμόδιον πταισμα-

τοδικεῖον πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ρηθέντος ἄρθρ. τοῦ Ποιν. Νόμου. Ἐὰν δὲ οὐδ' ἡ καταψηφισθησμένη εἰς αὐτοὺς ποινὴ ἰσχύσῃ νὰ μεταβάλλῃ τὴν τοιαύτην φάσιν των, τότε θέλουν ὑπάγεσθαι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν καθ' ἑξὶν πραττόντων τοιαῦτα πταίσματα, καὶ θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι νὰ ἐξαχθῇ, ἐὰν οἱ τοιοῦτοι ὧσιν ἀγύρται, καὶ ἐπομένως καταγγελθῶσι καὶ τιμωρηθῶσι κατὰ τὸ ἄρθ. 664 τοῦ Ποιν. νόμου, ἢ ἐὰν ὧσιν ἐκ τῶν ἐν ἄρθ. 666 τοῦ Ποιν. Νόμου σημειουμένων, καὶ ἐπομένως καταγγελθῶσι, καὶ τιμωρηθῶσι κατ' αὐτό.

Ἰνα δὲ δύνηται ἐκάστοτε ἡ ἀστυνομία νὰ ἐνεργῇ ἀμέσως ἐπ' αὐτῶν καὶ νὰ ἔχῃ συναρωγούς εἰς τὰς ἐνεργείας ταύτας, τὸ ἄρθρ. 45 τοῦ περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας Β. Διατάγματος διέταξε νὰ κοινοποιῇ εἰς τὴν χωροφυλακὴν ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τούτου, καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν διακρίσεων τῶν ἐν αὐτῷ σεσημειωμένων εἰς ὑπόπτους, ἐπιβούλους, ἀνεπιβλαβεῖς, ἄργους, ἄργοις προτραπέντας, ἄργοις καταδικασθέντας, καὶ ἄργοις ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν· αὕτη δέ, ὡς σκοπὸν ἔχουσα τὴν στερέωσιν καὶ τὴν διαφύλαξιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, καὶ τὴν δι' ἀγρύπνου προσοχῆς πρόληψιν πάσης διαταράξεως τῆς καὶ πάσης ἄλλης ἐγκληματικῆς πράξεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ κανονισμοῦ τοῦ σώματος, θέλει ἐξιχνιάζει τὴν κατοικίαν των καὶ τὸν συνήθη τῆς διαμονῆς των τόπον, ἵνα ἐπιτηρῇ τὴν διαγωγὴν των.

Καὶ οὕτω διὰ τοῦ ἐκ τῶν διατάξεων τούτων ἀποφερομένου ἀποτελέσματος αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ κατορθοῦσι νὰ ἀποκτήσωσιν ἱκανὰς περὶ τῶν

διαθέσεων καὶ ῥοπῶν τῶν κατοίκων πληροφορίας, καὶ νὰ εὐκολυνθῶσιν εἰς τὴν πρόληψιν ἀξιοποιίνων πράξεων.

Ἐπειδὴ δὲ ἑτέρα τις τάξις ἀνθρώπων ὑπέκρυψε πολλάκις τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τὴν ἄγρυπνον προσοχὴν τῆς δικαιοσύνης, διὰ τοῦτο ἰδίαν καὶ περὶ αὐτῶν ἔλαβεν ὁ νομοθέτης πρόνοιαν, ἀπαγορεύσας ἐν ἄρθρῳ 46 ἐν γένει τὴν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπαίτησιν, ἰδίως δὲ τὴν ἐν ταῖς δημοσίαις ὁδοῖς ἐπαίτησιν καὶ τὴν ἐν ταῖς δημοσίοις μέρεσι διατριβὴν τῶν ἐπαίτων, καὶ μάλιστα τῶν ἀηδῶν καὶ ἀναπῆρων· ἀφοῦ δὲ καὶ οὗτοι θέλουσι γνωσθῇ ἐκ τοῦ συνταχθησομένου καταλόγου, καὶ ἡ χωροφυλακὴ θέλει ἔχει ἀπόσπασμα αὐτοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 117 § 33 τοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς ἐπιβαλλομένων αὐτῇ χρεῶν, διέταξεν, οἱ μὲν εἰς ἄλλους δήμους ἀνήκοντες ἐπαῖται νὰ ἀποπέμπωνται εἰς αὐτοὺς διὰ συνοδείας, ἵνα ἡ ἀστυνομικὴ τοῦ δήμου των ἀρχὴ ἐνεργήσῃ ἐπ' αὐτῶν τὸ νόμιμον, οἱ δὲ δημόται ἐπαῖται, ἐὰν μὲν ᾧσιν ἱκανοὶ πρὸς ἐργασίαν, νὰ ἀναγκάζωνται ἵνα εἰς ἔργον ἐπιδοθῶσιν, ἐφαρμοζομένων πλέον ἐπ' αὐτῶν τῶν περὶ ἀργῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, οἱ δὲ πρὸς ἐργασίαν ἀνίκανοι ἀργοὶ τε καὶ ἐπαῖται νὰ πέμπωνται εἰς τὸ πτωχοκομεῖον τοῦ δήμου· ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτον δὲν ἐ συστήθη, θέλουσι συντηρεῖσθαι δαπάναις τοῦ δήμου εἰς τὰς οἰκίας των. Ἐπὶ τούτῳ ὁ νομάρχης θέλει λάβει πρόνοιαν, ὥστε ἡ ὑποχρεωτικὴ αὕτη διὰ τοὺς δήμους δαπάνη νὰ συμπεριλαμβάνηται εἰς τὸν προϋπολογισμόν ἐκάστου ἔτους. Κατὰ ταῦτα δὲ ἔπεται, ὅτι διέταξεν ἵνα οἱ τε ἐπαῖται καὶ οἱ ἀργοὶ πρὸς ἐργασίαν ἀνίκανοι ἐτεροδημόται ἀπο-

πέμπωνται εἰς τοὺς δήμους των, οἱ δὲ δημόται, οἱ μὲν ἱκανοὶ πρὸς ἐργασίαν, νὰ ἀναγκάζωνται πρὸς ταύτην, οἱ δ' οὐ, συντηρῶνται ὑπὸ τοῦ δήμου.

Ἐξ οὐδεμιᾶς δὲ διατάξεως τοῦ Νόμου δύναται νὰ συνχθῇ, ὅτι δύναται νὰ ἀποπεμφθῇ Ἑλλην πολίτης ἀπὸ ἐνὸς δήμου εἰς ἄλλον, ἐκτὸς ἂν ὑπάγῃται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπαιτῶν ἑτεροδημοτῶν, ἢ τῶν ἀνικάνων πρὸς ἐργασίαν ἑτεροδημοτῶν, ἀποπεμπομένων εἰς τοὺς ἰδίους δήμους ὡς ἐρρέθη, κατὰ τὸν 2 § καὶ τὸ β'. ἐδάφιον τοῦ 3 § τοῦ ἄρθρ. 46 τοῦ περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας· ἐπὶ δὲ τῶν σημειωθέντων ἄλλων πάσης τάξεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς μνημονευθεῖσιν ἄρθροις 661—667 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ 45 καὶ 46 τοῦ περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας διατάγματος διαλαμβανόμενα, ἀδιαλείπτως ἐπιτηρουμένης τῆς διαγωγῆς αὐτῶν, ὅσας ἢ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις εἴτε διὰ τῶν ἄρθρων αὐτῶν εἴτε διὰ τοῦ ἄρθρου 33 καὶ 34 τοῦ ποιν. νόμου ἐπιβάλλεται. Ἐὰν δ' ὑπάρχωσι πολῖται Ἕλληνες εἰς μηδένα ἐγγεγραμμένοι δῆμον καὶ ὑπὸ τὴν ἀνεστιότητα αὐτῶν κρύπτοντες ἐπιλήψιμον διαγωγὴν, θέλουσιν ἀναγκάζεσθαι νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς ἕνα δῆμον κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ περὶ δῆμων νόμου διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 664 τοῦ ποιν. νόμου κατὰχινωσκομένων ποινῶν.

Ἐὰν δ' ἄλλοδαποὶ περιπέσωσιν εἰς τὰς περιστάσεις ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἡμεδαποὺς ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, ἢ πέραν τῶν ὁρίων τῆς χώρας ἀπέλασις των διατάσσεται καθαρῶς ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 37 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ οὐδὲν ἐπ' αὐτοῦ ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν, εἰμὴ ὅτι

ὀφείλετε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ μὴ ἐνεργῇτε τὴν ἀπελασίαν των, πρὶν ἢ ὑποβάλλητε εἰς ἡμᾶς τὰ περὶ τούτου, καὶ διατάξωμεν ἡμεῖς αὐτήν.

Ἑγκ. ἀρ. 41 τῆς 11 Μαρτίου 1849.
— Περὶ ἐπαιτείας κληρικῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Βασιλείου λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τοπιοτηρητοῦ Καλαμῶν, ἐκθέσαντος, ὅτι κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα γίνεται ἐπαιτεία παρὰ καλογήρων ἔξωθεν τοῦ Βασιλείου ἐρχομένων, καὶ παρὰ τῶν μοναχῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ διατηρουμένων μοναστηρίων, ἀνήνεγκε τοῦτο εἰς ἡμᾶς ἐξαίτησάμενη τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ.

Ὅθεν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν α') τὸν § 24 τοῦ 13 ἄρθρου τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν Νομαρχῶν Βασιλικοῦ Διατάγματος 5 Δεκεμβρίου π. ε. — β') τὸ 46 ἄρθρον τοῦ περὶ Δημοτικῆς Ἀστυνομίας Βασιλικοῦ Διατάγματος 31 Δεκεμβρίου 1836 καὶ — γ') τὰ ἄρθρα 661—666 τοῦ ποινικοῦ νόμου σὰς προσκαλοῦμεν ἅμα λαβόντες τὴν παροῦσαν νὰ διατάξητε τοὺς ἐν τῷ Νομῷ τοῦ ὁποίου προΐστασθε, περιφερομένους, ὡς εἴρηται τοιούτους καλογήρους πρὸς ἀργυρολογίαν, α) ν' ἀπέλθωσιν ἄνευ ἀναβολῆς οἱ μὲν ἄλλοθαποὶ εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐὰν εἴπωσιν ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐφησυχάσωσιν εἰς τινὰ μονὴν ἐκ τῶν διατηρουμένων, δότε τοὺς νὰ νοήσωσιν ὅτι δύνανται νὰ πραγματοποιήσωσι τὸν σκοπὸν αὐτόν. ἐὰν πρῶτον λαβόντες τὴν ἄδειαν τῆς ἐπιτοπίου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, γένωσι δεκτοὶ παρὰ τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς, εἰς τὴν μέλ-

λουν νὰ εἰσέλθωσι, καὶ συμμορφωθῶσι κατὰ πάντα πρὸς τὴν τάξιν αὐτῆς τῆς μονῆς· ἄλλὰ τὴν περὶ τούτου θέλησιν των πρέπει νὰ τὴν ἐκφράσωσιν ἐντὸς ῥητῆς καὶ συντόμου προθεσμίας· οἱ δὲ ἡμεδαποὶ νὰ ἐπανέλθωσιν ὡσαύτως ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς εἰς τὰς μονὰς τῆς μετανοίας αὐτῶν. β') Ἐὰν ἀπειθήσωσιν εἰς τὴν ἀνωτέρω πρόσκλησιν τῆς νομαρχίας, τότε καταμηνύσατε αὐτοὺς εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον διὰ νὰ τιμωρηθῶσι κατὰ τὰ ἀρθρ. 662 καὶ 663 τοῦ ποιν. νόμου· γ') καὶ ἐν ὑποτροπῇ προκαλέσατε κατ' αὐτῶν τὴν δικαστικὴν καταψήφισιν ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως καὶ εἰδοποιήσατε ἡμᾶς, καθότι. ὡς οἴδατε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ τὰ ἀρθρα 35 καὶ 37 τοῦ αὐτοῦ νόμου, τῶν μὲν ἡμεδαπῶν νὰ προσδιορίσῃ τὸν τόπον, τῆς διαμονῆς, τοὺς δὲ ἄλλοδαποὺς ν' ἀπελάσῃ τῶν ὁρίων τῆς ἐλληνικῆς χώρας.

Ἐγκ. ἀριθ. 31 τῆς 16 Μαΐου 1882.

— Περὶ περιορισμοῦ τῶν μοναχῶν εἰς τὰς ἱεράς μονὰς τῆς μετανοίας των.

Δὲν ἀγνοεῖτε, κύριοι, ὅτι κατὰ τὰ κανονισμένα πᾶς κληρικὸς θέλων νὰ μεταβῇ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὀφείλει προηγουμένως νὰ λαμβάνῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν τῆς ἀρμοδίας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, καὶ ἔπειτα παρουσιάζων αὐτὴν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν νὰ λαμβάνῃ παρ' αὐτῆς τὸ ἀνήκον διαβιβαστήριον, ὅπου δὲ καὶ ἂν ἀπέλθῃ νὰ παρουσιάζεται εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, καὶ ἀναχωρῶν τοῦτ'

αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράττῃ λαμβάνων, ὡς εἴρηται, τὴν περὶ τούτου ἄδειαν.

Ἐπειδὴ εἶς τινα μέρη ἔλαβε χώραν τὸ ἄγοπον, νὰ ἐφοδιασθῶσι ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν κληρικοὶ μὲ διαβατήρια ἄνευ τῆς περὶ τούτου ἀδείας τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἡτήσατο ἀρμοδίως δι' ἐγγράφου αὐτῆς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν περὶ τούτου κανονισμένων· ὅθεν ἐνομίσσαμεν χρέος μας νὰ σᾶς προσκαλέσωμεν διὰ τῆς παρούσης, κύριοι, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἀτόπου τούτου, νὰ ἀπαγορεύσητε εἰς τὰς κατὰ τὸν νομόν σας ἀστυνομικὰς ἀρχάς, ὑπὸ αὐστηρὰν εὐθύνην των, νὰ μὴν ἐφοδιάζωσι τοῦ λοιποῦ ἐπ' οὐδεμιᾶ προφάσει μὲ διαβατήριον κληρικόν τινα, ὅστις δὲν ἤθελε παρουσιάσει τὴν ὡς ἀνωτέρω ἄδειαν τῆς ἀρμοδίας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, καθὼς καὶ νὰ μὴν ἐπιθεωρῶσι τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω ὅρον διαβατήρια, ἐὰν ἡ ἄδεια δὲν ἐπιθεωρηθῇ ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους εἰς τὸ ὅποιον ἤθελε μεταβῇ.

Ἔγκ. ἀριθ. 62 τῆς 13 Ὀκτωβ. 1882.

— Περὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν σχέσεων τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν πρὸς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους ἀστυνομικὰς ἀρχάς.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Β. τούτου Διατάγματος αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ καθήκον νὰ διατελῶσιν εἰς ἄμεσον μετὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Διοικητικῆς ἀστυνομίας ἀνταπόκρισιν περὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν ἐχόντων ἄμεσον, ἢ ἔμμεσον

σχέσιν μὲ τὴν κατὰ τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν, κοινοποιοῦσαι πρὸς αὐτὸν καὶ οἰκοθεν πᾶσαν σχετικὴν ἀγγελίαν.

Χρέος λοιπὸν ὑμέτερον εἶναι ὅπως οὐχὶ μόνον ὑμεῖς αὐτοὶ συντρέχετε οὕτω τὴν Διοικητικὴν Ἀστυνομίαν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰς τὴν συντήρησιν τῆς κοινῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, ἀλλὰ καὶ τὰς δεούσας νὰ ἐκδώσῃτε διαταγὰς πρὸς τὰς κατὰ τὸν ὑφ' ὑμᾶς Νομὸν ἀστυνομικὰς ἀρχάς, πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης.

**Ἐγκ. ἀριθ. πρωτ. 18850 τῆς 13
᾽Οκτωβρ. 1852.** — Ὁδηγίαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 30 76ορίου τρ. ἔ. Β. Διατάγματος περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.(1)

Εἰς ἀκριβεστέραν καὶ πληρεστέραν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐξεδόθη, Κ. Διευθυντά, τὴν 30 Σεπτεμβρίου τ. ε. καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 47 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως Βασ. Διάταγμα, κανονίζον τὴν ὑπηρεσίαν ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ ἀστυνομία κεκλημένη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ὑψηλῶν καθηκόντων, ὡς ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως, ὀφείλει, ὅπως, γαληνιαία εἰς τὰ διαβήματά της, περιεσκεμμένη εἰς τὰς ἐρεῦνας της, πανταχοῦ παροῦσα, καὶ πάν-

(1) ἘφΚ. π. 1852 σελ. 483.

τοτε προστατίς, ἀγρυπνῇ περὶ τῆς βιομηχανίας, περὶ τῆς ἠθικῆς, περὶ τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ, καὶ τῆς ὑσυχίας πάντων. Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι δὲν πρέπει οὔτε νὰ ἐκτείνῃ τὰς ἐνεργείας τῆς πέ-
ραν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἀσφαλείας, οὔτε νὰ παρενοχλῇ διὰ βιαίων ἐνε-
ργειῶν τοὺς πολίτας ὡς πρὸς τὴν ἐλευθέραν ἐξά-
σκησιν τῶν ἱκανοτήτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀστυκῶν δικαιωμάτων των, ὁφείλει δὲ ν' ἀπομακρύνῃ πᾶν
δυνάμενον νὰ παράσχη ἀταξίας, ἢ νὰ προσβάλλῃ
ὅπωςδῆποτε τὴν ἀτομικὴν ἀσφάλειαν, καὶ τέλος
νὰ καταρθώσῃ, ὅπως ἕκαστος διάγῃ συμφῶνως με-
τὸ καθήκον του.

Τίνα εἰσὶ τὰ καθήκοντα τῆς διοικητικῆς ἀστυ-
νομίας ὀρίζουσιν εὐκρινῶς καὶ λεπτομερῶς προεκ-
δεδομένοι Νόμοι καὶ Βασιλικά Διατάγματα, καὶ
μάλιστα οἱ ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1836 ἀστυνομικοὶ
νόμοι. Διὰ νὰ ἔχῃτε ὅμως συνοπτικὴν γνῶσιν αὐ-
τῶν σὰς παρατηροῦμεν ὅτι κυριώτερον ὁφείλετε·

1) Νὰ ἐπαγρυπνῇτε ἀόκνως ἐπὶ τῶν πρώτων
ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας καὶ τῆς δημοσίας τάξεως,
τούτέστιν ἐπὶ τῶν τροφίμων, τῆς ποιότητος καὶ
τιμῆς αὐτῶν κατὰ τὰς ἀγοροναμικὰς διατάξεις,
ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν πόλεων κατὰ τὰ νενομι-
σμένα, καὶ τέλος νὰ προλαμβάνητε διὰ τῶν καταλ-
λήλων ἐννόμων μέτρων τὰς ταραχὰς κτλ. ἢ νὰ
καταπύνητε ταύτας ἐγκαίρως.

2) Νὰ ἐπαγρυπνῇτε ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς ἀσφα-
λείας. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον νὰ ἔχῃτε κυ-
ρίως πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ περὶ διαβατηρίων καὶ ὀπλο-
φορίας διατεταγμένα, τὰ περὶ τοῦ ἀπαρabiάστου
τῶν προσώπων καὶ τῶν οἰκιῶν νενομοθετημένα,

τὰ περὶ ἐξασφαλίσεως τῆς ἐλευθέρως διόδου τῶν δημοσίων ὁδῶν, καὶ τέλος πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους, τῶν περιουσιῶν καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας νὰ ἐκτελῆτε ἐπιμελῶς καὶ ἀκριβῶς τὰ περὶ φυγοποιόνων, φαυλοβίων, ἐπαϊτῶν καὶ εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν καταδεδικασμένων διατεταγμένα.

3) Νὰ χορηγῆτε πᾶσαν πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς βιομηχανίας ἔννομον ὑποστήριξιν, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ἡ ἐργασία εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἱερωτέρα κυριότης, καὶ πᾶς δύναται ἐλευθέρως νὰ μετέρχεται ὅπερ ἐπιθυμεῖ ἔργον, ἀφοῦ προηγουμένως συμμορφωθῇ μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς νόμους, οἵτινες πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας ἐπιβάλλουσι περισταλτικὰ τινὰ μέτρα. Ἐπὶ τούτῳ δ' ὀφείλετε νὰ μελετήσητε ἐσκεμμένως καὶ νὰ ἔχητε διηνεχῶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ περὶ οἰκοδομῶν καὶ βιομηχανικῶν καταστημάτων διατεταγμένα διὰ τῶν ἀπὸ 3 καὶ 9 Ἀπριλίου 1835 Β. Διαταγμάτων, τὰ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1835 Β. Διατάγματος ὠρισμένα καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 τῶν ἀστυνομικῶν νόμων περὶ ἐργασιῶν τῶν χρυσοχόων κτλ. διατεταγμένα. Πρὸς τούτοις νὰ ἐπαγρυπνῆτε, χωρὶς τοῦ ἐλαχίστου περιορισμοῦ τῆς ἐλευθερίας τῶν φρονημάτων, καὶ τῆς συνειδήσεως ἐκάστου, ἐπὶ τῆς πωλήσεως, ἢ ἐκθέσεως ἰχνογραφημένων κλπ. εἰκόνων ἢ παραστάσεων ἀντικειμένων εἰς τὰ χρηστὰ ἦθη, καὶ τέλος, ἐφ' ὅσον εἰς ὑμᾶς ἀνάγεται, νὰ ἐπαγρυπνῆτε ἐπὶ τοῦ περιοδικοῦ τύπου, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου νόμου.

Αὐτὰ, κ. Διευθυντά, εἶναι ἐν συντόμῳ τὰ κυ-

ριώτερα αστυνομικά καθήκοντα καὶ εἰς τούτων τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ἐφελκόμεν τὴν σύντονον προσοχὴν ὑμῶν, ὄντος προσωπικῶς ὑπευθύνου· διότι εἰς ὑμᾶς ἀνήκει ἡ ἀνωτέρα διεύθυνσις τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ὑπὸ τὰς ἡμέρους διαταγὰς ὑμῶν διατελοῦσι πάντες οἱ ὑπαστυνόμοι, τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, οὐδὲν δὲ ἐναντίον τῶν διαταγῶν, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ ὑμῶν νὰ ἐνεργηθῇ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπιτέτραπται. Ἐνεκα τούτου ὀφείλετε, κ. Διευθυντά, νὰ ἐπιτηρῆτε κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου ε. ε. Βασ. Διατάγματος συντόμως τὴν διαγωγὴν τοῦ ὑφ' ὑμᾶς προσωπικοῦ, καὶ ἰδίως τὴν τῶν ὑπαστυνόμων, εἰς οὓς κυρίως εἶναι ἐμπεπιστευμένη ἡ ἐνεργητικὴ ἐκτέλεσις τῶν κειμένων διατάξεων καὶ τῶν διδομένων αὐτοῖς ἐγγράφων· καὶ νὰ νουθετῆτε μὲν αὐτοὺς εἰς πρῶτην ἀναγνωρισθεῖσαν ἔλλειψιν, ἢ ὀλιγωρίαν, νὰ τοῖς ἐπιβάλλητε δὲ ἐν ὑποτροπῇ τὰς ἀναλόγους πειθαρχικὰς ποινάς, τῶν ὁποίων ἐν περιστάσει θέλετε κάμνει χρῆσιν καὶ κατὰ τοῦ ἐπιλοῖπου προσωπικοῦ τοῦ γραφείου καὶ τῶν κλητῆρων, ὡς οἴκοθεν τοῦτο ἐννοεῖται.

Ἰδίαν μέριμναν θέλετε καταβάλλει, ὅπως οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι φέρονται προσηνῶς εἰς τοὺς πολίτας, ἀποφεύγοντες ὅσον ἔνεστι νὰ κακομεταχειρίζωνται καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐνόχους ἀξιοποίνων πράξεων, καὶ νὰ κάμνωσι οὐκ ἐν δέοντι χρῆσιν τῆς βίας. Ὅν τινα δὲ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων σας ἀνακαλύψητε προσφερόμενον ἄλλως, ὀφείλετε νὰ περιστείλῃτε διὰ τῆς ἀναλόγου πειθαρχικῆς τιμωρίας, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ποινικῶς καταδικτέος.

Ἐν γένει κ. Διευθυντὰ ἡ ἐπιθυμία τῆς Α. Μ. εἶναι καὶ τὸ καθήκον σας ἀπαιτεῖ, νὰ διδῇτε τοιαύτην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας ὥθῃσιν, ὥστε ἀντὶ φόβου νὰ ἐμπνέητε τὸ σέβας καὶ τὴν ἀγάπην τῶν πολιτῶν πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, καὶ νὰ μορφώνητε τὸ κοινὸν πνεῦμα εἰς τὴν ὑγείαν καὶ ὀρθὴν κατὰληψιν τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν συμπερόντων, τὰ ὅποια τοῖς ἐγγυᾶται ἡ ἀστυνομία διὰ τῆς ἀπαρabiάστου τηρήσεως τῶν διατάξεων τῆς.

Μετὰ τὰς γενικὰς ταύτας παρατηρήσεις νομίζομεν πάντῃ περιττὸν νὰ προέλθωμεν εἰς εἰδικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἄρθρων 1—8 τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. περὶ ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Β. Διατάγματος. Διότι ταῦτα εἶναι σαφέστατα καὶ οὐδεμιᾶς χρήζουσιν ἐπεξηγήσεως. Περιορίζομεθα λοιπὸν μόνον νὰ ἐπιστήσωμεν ἰδιαζόντως τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 διὰ νὰ μὴν ἀναβάλληται ἄνευ ἰσχυρῶν λόγων ἡ ἐκτέλεσις τῶν διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου, καὶ διὰ νὰ γίνηται ἡ μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν τοῦ Κράτους ἀρχῶν ἀνταπόκρισις μόνον περὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν ἐχόντων ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν μὲ τὴν ἀστυνομικὴν κατὰ τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπηρεσίαν.

Τὰ ἄρθρα 9—12 τοῦ Β. Διατάγματος ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸν παρ' ὑμῖν ὑπογραμματέα σπουδαῖα καθήκοντα, ἡ ἀκριβὴς ἐκπλήρωσις τῶν ὁποίων μεγίστην ἔχει ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν καὶ τῆς δημοσίας τάξεως.

Δυναμίει τῶν ἄρθρων τούτων εἰς τὸν ὑπογραμ-
ματέα ἀνατίθεται νὰ ἐκδίδῃ ὑπογεγραμμένα ὑφ'
ὕμῶν τὰ διαβατήρια, τὰ διαμονητήρια, τὰς ἀδείας
οἰκοδομῶν, νὰ προετοιμάζῃ τὰ ἐκδιδόμενα ὑπη-
ρετικὰ βιβλιάρια, καὶ νὰ κρατῇ τὰ περὶ πάντων
τούτων ἀπαιτούμενα βιβλία ὡς καὶ τὸ τῶν ἐντα-
φιαστηρίων. Εἰς τοῦτον θέλουν ἐμφανίζεσθαι οἱ
νεωστὶ εἰς Ἀθήνας ἐρχόμενοι Ἕλληνες καὶ ξένοι,
καὶ οὗτος θέλει ἐγγράφει εἰς τὸ ἀρμόδιον βιβλίον
τὰς δηλώσεις τῶν ξενοδόχων καπήλων κτλ.

Αἱ περὶ διαβατηρίων καὶ διαμονητηρίων δια-
τάξεις τῶν Β Διαταγμάτων τοῦ 1835 καὶ 1850
εἶναι σαφεῖς, καὶ ὁ ὑπογραμματεὺς δὲν θέλει ἀ-
παντήσῃ δυσχέρεϊάν τινα εἰς τὴν ἀκριβῆ τῶν κα-
θηκόντων του τούτων ἐκπλήρωσιν, ἐὰν ἐγκύψῃ εἰς
τὴν μελέτην καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρ. 2—4, 7—
9, 12, 16, 18—20, 25 καὶ 27 τοῦ περὶ διαβα-
τηρίων καὶ τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 27
Αὐγούστου 1850 περὶ διαμονητηρίων Β. Διατάγ-
ματος· ὀφείλετε δὲ πρὸ πάντων καὶ ὑμεῖς νὰ λά-
βητε τὰ δέοντα μέτρα, ὅπως οἱ ξενοδόχοι κάπη-
λοι κτλ. σὺς ὑποβάλλωσιν ἐγκαίρως καὶ ἀνελλι-
πῶς τὰς δηλώσεις των περὶ τῶν καταλυόντων εἰς
τὰ καταστήματα των ξένων κατὰ τὰς διατάξεις
τῶν ἄρθρων 24 καὶ 25 τοῦ περὶ διαβατηρίων Β.
Διατάγματος καὶ νὰ κρατῶσι τακτικῶς τὸ ἐν τῷ
ἄρθρῳ 26 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ὀριζόμενον βι-
βλίον.

Αἱ συνεπεία τοῦ ἄρθρ. 58 τῶν ἀστυνομικῶν
νόμων αἰτήσεις περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῶν, αἵτινες κατὰ
τὴν ὑπ' ἀριθ. 89 ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1849 ἐγ-
κύλιον τοῦ Ὑπουργείου ἀπευθύνοντο μέχρι τοῦδε

πρὸς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, θέλουν ἀπευθύνεσθαι τοῦ λοιποῦ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρθρ. 10 τοῦ Β. Διατάγματος. Αὕτη θέλει ἀποστέλλει αὐτὰς ἐπισημειωτικῶς πρὸς τὸν ἐπιφορτισμένον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου μηχανικόν, ἢ ἀρχιτέκτονα, ὅστις, ἐπιστρέφων δ' ἐπισημειώσεως τὴν διευθυνθεῖσαν αὐτῷ αἵτησιν, θέλει ἐκθέτει τὰς τεχνικὰς περὶ τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς παρατηρήσεις του, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει ὑπογραμματαὺς θέλει ἐκδίδει, τῇ Ὑπέρτατῃ ὑπογραφῇ, ἢ ἀρνεῖται τὴν ἄδειαν, ἐπαναλαμβάνων αὐτολεξεῖ καὶ ἐγγράφως τοὺς ἐκτεθειμένους ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ λόγους· ἐννοεῖται δ' ὅτι τὴν ἀπόφασίν της ἡ Διεύθυνσις θέλει ἀνακοινεῖ σογχνρόνως πρὸς τὸν μηχανικόν, ὁφείλοντα νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς τηρήσεως τῆς ὀρισθείσης οἰκοδομικῆς γραμμῆς, καὶ νὰ καταγγέλλῃ παραχρῆμα πρὸς ὑμᾶς τὰς τυχοῦσας παραβάσεις διὰ νὰ ἐνεργῶνται ἄνευ ἐλαχίστης ἀναβολῆς τὰ δέοντα.

Κατὰ τίνα τύπον θέλουσιν εἶσθαι συντεταγμένα τὰ βιβλία, ἐν οἷς θέλουσιν ἐγγράφεσθαι κατὰ τὰ ἀρθρα 9 καὶ 13 αἱ ἐκδόσεις τῶν διαβατηρίων καὶ αἱ δηλώσεις τῶν ξενοδόχων, καπήλων κτλ. ὀρίζουσι τὰ ἀρθρα 4 καὶ 26 τοῦ περὶ διαβατηρίων Β. Διατάγματος.

Τὸ τῶν διανομητηρίων θέλει περιέχει κατὰ στήλας τὸν αὖξοντα ἀριθμὸν τοῦ ἐκδιδομένου διαμονητηρίου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκείνου, ὑπὲρ οὗ ἐκδίδεται, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα αὐτοῦ, τὸν σκοπόν, δι' ὃν διατριβεῖ ἐντός τῆς δικαιοδοσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας

Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, τὴν ἐθνικότητα αὐτοῦ τὴν πατρίδα, καὶ τέλος τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν ἐγγυηθέντων ὑπὲρ αὐτοῦ ἀτόμων.

Τὸ τῶν ὑπηρετριῶν θέλει περιέχει κατὰ στήλας τὸν αὖξοντα ἀριθμὸν τοῦ ἐκδιδομένου ὑπηρετικοῦ βιβλιαρίου, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ὑπηρέτου, ἢ ὑπηρέτιδος, τὴν ἡλικίαν, τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ἀφίξεώς του, τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ τὸν κύριον, παρὰ τῷ ὁποίῳ ὑπηρετεῖ, ὅτε δὲ ἀλλάσσει κύριον θέλει γίνεσθαι ἡ δέουσα ἐν τῷ βιβλίῳ σημειώσεις· ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἐν πάσῃ ἀλλαγῇ κυρίου πρέπει νὰ παρουσιάζεται ὁ ὑπηρέτης ἢ ὑπηρέτρια εἰς τὸν ὑπογραμματέα μετὰ τοῦ ὑπηρετικοῦ βιβλιαρίου, διὰ νὰ σημειοῦται εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ βιβλίου ἡ διαγωγὴ τοῦ ὑπηρέτου κατὰ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ κυρίου, τὸν ὁποῖον ἀλλάσσει.

Τὸ τῶν ἐνταφιαστηρίων θέλει περιέχει κατὰ στήλας τὸν αὖξοντα ἀριθμὸν, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐνταφιασθησομένου, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, τὴν ἡμέραν τῆς ἀποβιώσεως, τὴν ἀσθένειαν, ἐξ ἧς προήλθεν αὕτη, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐπισκεφθέντος τὸν ἀποβιώσαντα ἱατροῦ, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀποδείξεως τοῦ νοκροσκόπου, καὶ τέλος τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν ἐπετρέπεται διὰ τῆς ἐκδιδομένης ἀστυνομικῆς ἀδείας νὰ γενῇ ἡ ἐνταφίασις.

Τὸ τῶν ἀδειῶν οἰκοδομῶν βιβλίον θέλει περιέχει κατὰ στήλας τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐξαιτησαμένου τὴν ἄδειαν, τὸν ἀριθμὸν τοῦ γενικοῦ βιβλίου τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν διεύθυνσιν ἐγ-

γράφων, ὑπὸ τὸν ὁποῖον κατεχωρίσθη ἡ περὶ ἀδείας γνωμοδότησις τοῦ μηχανικοῦ, καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδουθείσης ἀδείας.

Διὰ τὰ διδωνταὶ δὲ ἐκάστοτε ἐτοιμῶς καὶ ἄνευ ἐλαχίστης ἀναβολῆς αἱ αἰτούμεναι πληροφoρίαι θέλουσι τηρεῖσθαι εἰδικὰ εὔρετήρια, τὰ ὅποια οὐδεμίαν φέρουσι δυσχέρειαν εἰς τὸν ὑπογραμματέα· διότι ἐν αὐτοῖς θέλουσιν ἐγγράφεσθαι κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν μόνα τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τῶν ἐν τοῖς γενικοῖς βιβλίοις ἐγγραφόμενων, καὶ οἱ ἀριθμοὶ τῶν σελίδων, ἐν αἷς ταῦτα ἐνεγράφησαν.

Εἰς τὸν ὑπογραμματέα, ὄντα προσωπικῶς ἐνώπιον ὑμῶν ὑπεύθυνον διὰ πάντων περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἔλλειψιν, ἀνάγεται τὰ ἀναθέτη εἰς τὸν γραφέα, ὅστις θέλει τὸν συμβοηθεῖ, ὁποῖαν ἐγκρίνει γραφικὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ ὑπογραμματεὺς ὀφείλει τὰ προσέχη μετὰ μεγίστης φροντίδος, ὅπως τηρῶνται καθαρὰ καὶ ἄνευ σβυσμάτων τὰ βιβλία καὶ φυλάττωνται τακτικῶς καὶ ἡριθμημένα τὰ παρακατατιθέμενα διαβατήρια ἐγχωρίων τε καὶ ξένων, διὰ τὰ εὐρίσκωνται προχείρως εἰς πᾶσαν περίστασιν· πρὸς τοῦτοις ὀφείλει τὰ ἀναφέρει πρὸς ὑμᾶς παραχρῆμα πᾶν ὅ,τι σπουδαῖον ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀνακαλύπτει ἢ ἀπαντᾷ, διὰ τὰ λαμβάνη τὰς διαταγὰς σας.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 ἐπιφορτισμένος μὲ τὰ χρέη τοῦ πρωτοκολλιστοῦ κλπ. παρὰ τῇ διευθύνσει γραφεὺς ὀφείλει τὰ ἐπιμελεῖσθαι ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ γραμματέως ὅπως τηρῆται ἐν τάξει τὸ ἀρχεῖον, μέρος τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦσι καὶ τὰ

ἐντυπα τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, τὰς ὁποίας θέλει φυλάττει ἐντὸς περικαλυμμάτων, ἐχόντων τὰς ἀπαιτούμενας καθ' ὕλην ἐπιγραφάς, ὥστε νὰ εὐρίσκωνται προχείρως ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ μάλιστα ὁσάκις ζητῆται νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ δημοσιεύσις τῶν ὀφείλει πρὸς τοῦτοις νὰ κρατῇ καθαρὰ καὶ ἄνευ σβυσμάτων τὰ βιβλία, ἐν οἷς κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 θέλουσι γίνεσθαι αἱ σημειώσεις περὶ φυγοποιῶν, φυλοβίων κτλ. καὶ νὰ τηρῇ τὰ ἀπαιτούμενα εὐρετήρια, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη καὶ περὶ τοῦ ὑπογραμματοεως. Χρέος δ' ὑμέτερον εἶναι, κύριε Διευθυντά, νὰ λαμβάνητε τὰ δέοντα μέτρα εἰς ἐξακρίβωσιν τῶν φυγοποιῶν, φυλοβίων κλπ. ὅπως γίνωνται αἱ δέουσαι ἐν τοῖς παραδεδεγμένοις ἤδη βιβλίοις ἐγγραφαί· ἐπὶ τοῦ καθήκοντός σας τούτου ἐφελκόμεν τὴν ἰδιόζουσαν προσοχὴν σας, καθ' ὅσον δὲν ἀγνοεῖται, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐξακρίβωσις εἶναι οὐσιωδέστατον καθήκον τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, καὶ ἔχει μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν καὶ δημοσίας τάξεως.

Εἰς τὸν γραφέα τοῦτον, ὄντα προσωπικῶς ἐνώπιον ὑμῶν ὑπεύθυνον, ἐναπόκειται ν' ἀναθέτῃ εἰς τὸν ἕτερον γραφέα, ὅστις θέλει τὸν συμβοηθεῖ, ὁποῖαν ἐκ τῆς εἰς αὐτὸν ἀνατεθειμένης κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 γραφικῆς ὑπηρεσίας ἐγκρίνει.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 16 ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν διαιρεῖται εἰς τέσσαρα τμήματα, τὸ ἀνατολικομεσημβρινόν (τῆς Πλάκας) καλεῖται *πρῶτον*, τὸ ἀνατολικοβόρειον τοῦ Λέκκα) *δεύτερον*, τὸ δυτικοβόρειον (τοῦ Ψυρῆ) *τρίτον*, καὶ τέλος τὸ δυτικομεσημβρινόν (τῶν Γύφτικων) *τέταρτον*, ὅπερ περιλαμβάνει καὶ τὴν ἀγοράν.

Εἰς ἕκαστον τμήμα θέλει ὑπάρχει κατάστημα ἀναλόγου εὐρυχωρίας καὶ εἰς ὅσον ἔνεστι κεντρικωτέραν θέσιν. ἐν ᾧ θέλουσι σταθμεύει οἱ τοῦ αὐτοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ὑπάλληλοι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρ. 16 τοῦ Β. διατάγματος, οὐδείς δὲ τῶν ὑπαστυνόμων ἐπιτρέπεται ν' ἀποσπᾶται, εἰ καὶ προσωρινῶς, ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένου ἀστυνομικοῦ τμήματος εἰς ἑτέραν ἄνευ ἰσχυρᾶς αἰτίας. Ἐγχειρίδιον ἀστυνομικὸν συνταχθὲν ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐκδοθὲν τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1849 τῇ ὑπογραφῇ τοῦ τότε διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας περιέχει ἐν συνόψει τὰ κυριώτερα καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας. Διὰ νὰ ἔχωσι λοιπὸν οἱ ὑπαστυνόμοι περιληπτικὴν τῶν καθηκόντων των γνῶσιν, ὀφείλουσι νὰ ἐπιμελετήσωσιν αὐτό, θέλουσι δὲ φροντίζει νὰ καθοδηγῶσι καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς κλητῆρας εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἐξηγοῦντες αὐτοῖς ἐκάστοτε τὰς ἐκδιδόμενας ἀστυνομικὰς διατάξεις, τοὺς ἀστυνομικοὺς νόμους κτλ. ἰδιαζόντως ἐφελκύεται ἡ προσοχὴ τῶν ὑπαστυνόμων εἰς τὰς περὶ δημοσίου ἀσφαλείας καὶ τάξεως, περὶ καθαριότητος καὶ περὶ τροφίμων διατάξεις, καὶ μάλιστα εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπ' αὐτοὺς κλητῆρων, τὴν ὁποίαν ὀφείλουσι νὰ ἐπιτηρῶσι μετὰ αὐστηρότητος, σημειοῦντες τὰς ἐλλείψεις καὶ γνωστοποιοῦντες ταύτας πρὸς ὑμᾶς, διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα κατὰ τῶν τοιούτων.

Οἱ ὑπαστυνόμοι περιερχόμενοι κατὰ τὸ ἀρθρον
17 ἀπὸ τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας τὰ ὑπ' αὐ-

τοὺς τμήματα, θέλουσι φροντίζειν νὰ ἐξιχνιάζωσι τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις, διὰ νὰ ἐπανορθῶσι ταύτας στιγμιαίως κατὰ τὰς περιστάσεις, ἢ νὰ λαμβάνωσι σημειώσεις καὶ ἐνεργῶσιν ἐφεξῆς ὅ,τι δέον, αἱ δὲ περὶ ἀστυνομικῶν παραβάσεων ἐκθέσεις των θέλουσι συντάττεσθαι ἀκριβῶς τε καὶ ἐννόμως εἰς ἀποφυγὴν ἀκυροτήτων ἐν δικαστηρίῳ καὶ αἱ περὶ διαφόρων ἀντικειμένων ἔγγραφοι πρὸς τὴν διεύθυνσιν πληροφορίαι των θέλουσιν εἶσθαι σαφεῖς, λεπτομερεῖς καὶ ἀκριβεῖς.

Τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 18 καὶ 19 ἀναφερόμενα βιβλία θέλουσιν εἶσθαι συντεταγμένα κατὰ τὰς ἐγκλείστους ὑπὸ στοιχ. Α'. καὶ Β'. τύπους. Καὶ ἐν μὲν τῷ ὑπὸ στοιχ. Α'. θέλουσιν ἐγγράφεσθαι τὰ προφορικῶς ἀνακοινούμενα πρὸς ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ὑπαστυνόμων ἀποτελέσματα τῶν τακτικῶν περιπολιῶν, καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑμετέρων προφορικῶν διαταγῶν, ἐν δὲ τῷ ὑπὸ στοιχ. Β'. θέλουσιν ἐγγράφεσθαι τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 19 ἄξια λόγου γεγονότα, περὶ ὧν ὀφείλουσιν οἱ ὑπαστυνόμοι νὰ ὑποβάλλωσι καὶ ἐγγράφους λεπτομερεῖς ἐκθέσεις συγχρόνως μὲ τὰς προφορικὰς πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις ὑπὸ τὰς ἐγγράφας ταύτας θέλουσιν ὑπογράφει ἐκάστοτε οἱ ὑπαστυνόμοι καὶ ὑμεῖς αὐτοί, ἀμφοτέρωθεν δὲ τὰ βιβλία ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι μονογραφημένα καὶ ἡριθμημένα παρ' ὑμῶν.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθ. 25 πάντες οἱ κλητῆρες χρεωστοῦν νὰ ἔχωσι τὸν συνήθη ὀπλισμόν, ὅστις θέλει εἶσθαι παρακατατεθειμένος εἰς τὰ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Ὅθεν ὀφείλετε νὰ φροντίζητε νὰ μὴ στερηῇται οὐδεὶς τῶν κλητῆρων τοῦ συνήθους ὀπλισμοῦ, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ διαταττόμενοι ὑπὸ τῶν ὑπα-

στυνόμων ἐξέρχονται ἔνοπλοι εἰς ὑπηρεσίαν. Σημειωτέον δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν τῶν ὀφείλουσι νὰ φέρωσιν ἐκάστοτε τὴν ῥάβδον τῶν, ἥτις, κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τῶν ἀστυνομικῶν νόμων τοῦ 1836, εἶναι τὸ διακριτικὸν σημεῖον τῆς ὑπηρεσίας τῶν.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Β.α.σ. Διατάγματος περίπολοι καθῆκον ἔχουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ἐπὶ τῆς εὐταξίας ἐν γένει καὶ νὰ προλαμβάνωσι τὰς ἀξιοποίνους πράξεις, προσέχοντες ἐν τούτοις νὰ μὴ γίνωνται παραβάσεις τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ ἀστυνομικῶν νόμων, καὶ εὐλαβούμενοι τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν, ὥστε οὐδένα ἀνευ νομίμου λόγου νὰ κρατῶσιν· ὅθεν ἰδιαζόντως οἱ συγκροτοῦντες τὰς περιπόλους κλητῆρες πρέπει νὰ ἦναι πάντοτε νήφοντες, ἀπαγορεύεται δὲ εἰς αὐτοὺς νὰ γευματίζωσιν ἢ δειπνῶσι, πίνωσιν ἢ καπνίζωσιν, ὅπου ἂν εὐρεθῶσι, διαρκούσης τῆς περιπολίας τῶν.

Εἰς ὑμᾶς, κύριε Διευθυντά, ἐναπόκειται νὰ ἀναπτύξητε διὰ τῶν ὑπιστυνόμενων πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς κλητῆρας τὰ ἄρθρα 25—30 τοῦ Β. διατάγματος διὰ νὰ κατανοήσωσι τὰ κηθήκοντά τῶν καὶ μὴ ὑποπίπτωσιν ἐξ ἀγνοίας εἰς ἀτοπήματα προσβαλλόντα τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας ὑπαστυνέμος καὶ οἱ ὑπὸ τὴν διευθυνσίν του ἀγροφύλακες ὀφείλουν νυκτός τε καὶ ἡμέρας νὰ ἐγρηγορῶσιν εἰς ἀποκρουσιν πάσης εἰς τὰ κτήματα ἐνδεχομένης βλάβης καὶ ζημίας. καὶ νὰ ἐκτελῶσιν ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀδυσωπήτως τὰς περὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας διατάξεις κατὰ τῶν παραβαινόντων αὐτάς.

Ἐπὶ τούτῳ δὲ ὀφείλει ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος νὰ ἔχῃ ἰδιαζόντως πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἄρθρα, 2—9 καὶ 10 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 περὶ προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν Β. διατάγματος τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 3)15 Μαΐου 1835 περὶ τῆς εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐκ τῆς βοσκῆς τῶν ζώων γενομένης βλάβης, τὰ ἄρθρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1836 Β. διατάγματος περὶ τῶν εἰς τὰ δάση γενομένων ἀνομημάτων, τὰ ἄρθρα 66 — 83 τῶν ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1836 ἀστυνομικῶν νόμων, καὶ τέλος τὸν ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1848 περὶ θανατώσεως τῶν περιπλανωμένων ἐντὸς ἀλλοτρίας ἰδιοκτησίας ζώων, χοίρων καὶ αἰγῶν.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀστυνομίας ὑπαστυνόμος περιερχόμενος κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 τακτικῶς τε ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος καὶ ἐκτάκτως τὰ μέρη τῆς περιφερείας του, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ συνεντεύξεις μὲ τοὺς ἰδιοκτῆτας, διὰ νὰ πληροφορῇται περὶ τῶν τυχόν ὑπαρχόντων παραπόνων, καὶ ἐνεργῇ ὅ,τι τὰ καθήκοντά του εἰς θεραπείαν τῶν τῷ ἐπιβάλλουσι, νὰ ἐξακριβόνῃ δ' ἂν αἱ περὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας διατάξεις ἐκτελῶνται ἀκριβῶς, ἢ ἀπαντῶσι προσκόμματα καὶ τίνα εἰσὶ ταῦτα, καὶ νὰ ἐπιμελῇται περὶ τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν ζητῶν ἐν ἀνάγκῃ τὰς ὑμετέρας διαταγὰς. Βαρεῖαν προσωπικὴν εὐθύνην ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος ἀναλαμβάνει, ἂν ἀνακαλύψας ἑλλείψεις καὶ καταχρήσεις τῶν ἀγροφυλάκων ἀποσιωπήσῃ καὶ δὲν σπεύσῃ νὰ ἀναγγεῖλῃ ταύτας πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἂν ἐπιτρέπῃ αὐτοῖς νὰ διημερεύωσιν ἢ διανυκτερεύωσι μακρὰν τῶν προσδιωρισμένων σταθμῶν των.

Τὸ ἄρθρον 33 ἐπιβάλλει εἰς τὸν ὑπαστυνόμον

τοῦτον καθήκοντα σπουδαῖα καὶ μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κατὰ τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δημοσίας καὶ ἀτομικῆς ἀσφαλείας ἔχοντα· θέλετε ὅθεν ἐφελκύσει τὴν σύντονον προσοχὴν τοῦ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ θέλετε τὸν προσκλέσει, ὅπως εἰς ἀκριβοστέραν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐκτέλεσιν κρατῆ βιβλίον, ἐνῷ θέλει ἐγγράφει τοὺς ἐντὸς τῆς ἀγροτικῆς περιφερείας τοῦ ἀσχολουμένου κτηνοτρόφους, γεωργοὺς καὶ λοιποὺς γεωπόνους ὡς καὶ τοὺς κατοικοῦντας τοὺς ἀγρούς. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο θέλουσιν ἐμφαίνεσθαι κατὰ στήλας, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκάστου, ἡ ἡλικία, ἡ πατρὶς, ἡ δῆμος, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ἐποχὴ τῆς εἰς Ἀθήνας ἢ Πειραιᾶ ἀφίξεώς του, ἡ διαγωγὴ του, ἡ θέσις τοῦ κτήματος, ἐν ᾧ διαμένει ἐργαζόμενος καὶ τέλος ὁ κύριος τοῦ κτήματος.

Τὰ ἄρθρα 34—36 πραγματευόμενα περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ὑπαστυνόμου οὐδεμιᾶς χρήζουσιν ἀναπτύξεως.

Τὰ καθήκοντα τούτου εὐκρινῆ ὄντα καὶ ὠρισμένα ὑπὸ τῆς δικαστικῆς νομοθεσίας ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ τὸν ὑπαστυνόμον ζῆλον, δραστηριότητα, καὶ ἀμεροληψίαν πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν των· ὀφείλει λοιπὸν ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος νὰ φροντίζῃ περὶ τε τῆς ταχίστης καταδιώξεως τῶν καταγγελλομένων αὐτῷ ἀστυνομικῶν παραβάσεων, καὶ περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων· πρὸς τούτοις χρεωστεῖν ἐκπληροῦν ἐπιμελῶς τὸ καθήκον, ὅπερ ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Β. διατάγματος, διότι πᾶσα παράλειψις μεγίστην ἐπισύρει εἰς αὐτὸν εὐθύνην. Ἐπειδὴ δὲ ὑμεῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ Β.

Διατάγματος δικαίωμα ἔχετε νὰ ἐξετάζητε τὰ πρακτικά τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως ὑπαστυνόμου διὰ νὰ βεβαιοῦσθε περὶ τῆς προόδου τῶν ὑποθέσεων καὶ περὶ τοῦ ἐνημέρου τῶν πράξεων, ἐννοεῖτε οἴκοθεν, ὅτι ἔχετε καὶ προσωπικὴν εὐθύνην διὰ πᾶσαν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὀλιγωρίαν τοῦ ὑπαστυνόμου τούτου, ἐὰν αἱ πρὸς αὐτὸν προτροπαὶ σας καὶ τὰ νόμιμα κατ' αὐτοῦ πειθαρχικὰ μέσα ἀποβῶσιν ἀνωφελῆ, παραλείψητε δὲ νὰ ὑποβάλητε περὶ τούτου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀρκούντως δικαιολογημένην ἔκθεσιν.

Ὁ ἐν Πειραιεὶ ὑπαστυνόμος θέλει ἐκτελεῖ ἐν Πειραιεὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τὴν ἐπιτήρησιν ὑμῶν πάντα τὰ διαταχθέντα περὶ τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας Ἀθηνῶν ἐκ τούτου ἔπεται, ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις ὀφείλει νὰ κρατῇ ἡριθμημένα καὶ μονογραφημένα παρ' ὑμῶν τὰ ἀπαιτούμενα βιβλία, ἐν οἷς θέλουσιν ἐγγράφεσθαι τὰ ἐκδιδόμενα διαβατήρια, τὰ διαμονητήρια καὶ αἱ ἄδειαι τῶν οἰκοδομῶν, αἱ ἐνταφιάσεις, αἱ δηλώσεις τῶν ξενοδόχων, καπήλων κτλ. περὶ τῶν καταλυόντων εἰς τὰ καταστήματα τῶν ξένων κτλ. οἱ διακρίθοντες φυγόπουνοι, φαυλόβιοι, ἄεργοι καὶ ἐν γένει ὑπόπτου καὶ ἐπιληψίμου διαγωγῆς, οἱ εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν καταδεδικασμένοι, οἱ ὑπὸ τῶν δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν καταζητούμενοι φυγόδικοι, κατάδικοι, νεοσύλληκτοι κτλ. οἱ ἀχθοφόροι, οἱ ἀμαξηλάται καὶ οἱ κύνες. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ διαμονητήρια καὶ αἱ ἄδειαι οἰκοδομῶν θέλουσιν ἐκδίδεσθαι κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 παρὰ τοῦ ὑπογραμματέως τῇ ὑμετέρᾳ ὑπογραφῇ, ἀλλὰ θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι πρὸς τὸν

ὑπαστυνόμον Πειραιῶς, διὰ νὰ φροντίζῃ νὰ κάμνῃ τὰς δεούσας ἔγγραφάς αὐτῶν ἐν τοῖς παρ' αὐτοῦ κρατούμενοις βιβλίοις καὶ ἐγχειρίζῃ ἀκολουθῶς ταύτας πρὸς ἐκείνους, ὑπὲρ ὧν ἐξεδόθησαν.

Ὁ ὑπαστυνόμος οὗτος ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς ὑμᾶς καθ' ἐκάστην ἡμεροῦσιον ἀναφορὰν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίου τάξεως κτλ. ἐν Πειραιεὶ. Περὶ δὲ τῶν ἀξίων λόγου γεγονότων χρεωστεῖ νὰ ἀναφέρῃ ἐκτάκτως, ἐκθέτων καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐνεργηθέντα, καὶ ἐξαιτούμενος ἐν ἀνάγκῃ τὰς ὑμετέρας διαταγὰς. Ἐπειδὴ δὲ ὅσα καθήκοντα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀγροτικὴν ἀστυνομίαν εἶχον οἱ δῆμαρχοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δυνάμει τῶν Βασ. Διαταγμάτων μετεβιβάσθησαν διὰ τοῦ περὶ Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Νόμου εἰς τὸν Διευθυντὴν, ἔπεται ὅτι ὑμεῖς θέλετε παρευρίσκεσθαι καὶ εἰς τὰς περὶ διορισμοῦ ἢ παύσεως ἀγροφυλάκων συνεδριάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, ὡς κατέχοντες τὴν θέσιν τῶν δημάρχων.

Μὲ τὰς ὁδηγίας ταύτας, Κύριε Διευθυντά, συνοδεύοντες τὸ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς Βασ. Διάταγμα, σὰς προσκαλοῦμεν νὰ κάμνητε τὴν δέουσαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν εἰς τὰς πρὸς τοὺς ὑπαστυνόμους καὶ λοιποὺς ὑφ' ὑμᾶς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους εἰδικὰς ὁδηγίας σας, ὅπως διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των φθάσῃ ἡ Διοικητικὴ Ἀστυνομία ὅσον ταχύτερον καὶ ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἀληθὲς τοῦ προορισμοῦ τῆς σημεῖον.

Ἑγκ. ἀριθ. 56 τῆς 11 Ἰουλίου 1854.

— Περὶ τοῦ χρωματισμοῦ τῶν τραγνημάτων, σακχαρωτῶν κτλ.

Τῶν σακχαροπλαστῶν τινες ἐξ ἀγνοίας μεταχειρίζονται πρὸς χρωματισμὸν τραγνημάτων, σακχαρωτῶν, ῥοσολίων καὶ τῶν τοιούτων χρώματα μεταλλικὰ ἔχοντα δηλητηρίαν δύναμιν καὶ ἐκ τούτων συνέβησαν δυστυχήματά τινα καὶ μάλιστα ἔφερον τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς εἰς τινὰς παῖδας.

Διὰ τὰ προληφθῶσι τοῦ λοιποῦ τοιαῦται κινδυνώδεις πράξεις καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ § N'. τοῦ ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1835 Βασ. Διατάγματος, ἀφοῦ ἠκούσαμεν τὴν γνώμην τοῦ παρ' ἡμῖν ἰατροσυνηδρίου, προσκαλοῦμεν ὑμᾶς, Κύριε Νομάρχα, νὰ διατάξητε τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν χρῆσιν τῶν μεταλλικῶν χρωμάτων εἰς βαφὴν τῶν τραγνημάτων, σακχαρωτῶν καὶ ὅλων τῶν ἐδωδίων καὶ ποτῶν· αἱ δὲ ἀπαγορευόμεναι ὡς ἐπιβλαβεῖς μεταλλικαὶ ὕλαι εἶναι αἱ ἀκόλουθοι.

Ὁ Σάνδυξ ἢ Μίλτος (oxydum blumbi) Μίνιον ἢ Σουλιγένι κοινῶς λεγόμενον.

Τὸ κίτρινον τῆς Νεαπόλεως καὶ τοῦ Βαλτιμύρι (chromas blumbi)

Τὸ πράσινον Κιννάβαρι.

Τὸ Κιννάβαρι (Sulphuretum Hydrargyri) καὶ

Τὸ πράσινον λεγόμενον τοῦ Πακέτου (arsenites Cupri)

Εἰς βαφὴν τῶν ζαχαρωτῶν καὶ τῶν ἐδωδίων καὶ ποτῶν ἐν γένει δύνανται οἱ σακχαροπλάσται

νὰ μεταχειρίζονται ἀκινδύνως ὅλα τὰ ἐκ φυτῶν χρώματα, ὡς τὰ φυτικὰ λάκκα (lacca) πλὴν τοῦ χρυσώπου (τῆς γόμμα γούτας κοινῶς λεγομένης). Καὶ διὰ μὲν τὸν κυανοῦν χρωματισμόν, δύνανται νὰ μεταχειρίζονται τὸ Ἰνδικόν (λουλάκι) διαλελυμένον εἰς θειϊκόν ὀξύ, διὰ δὲ τὸ ἐρυθρόν, τὸν ἀνθηρόκοκκον (Κρεμέζι), τὴν λάκκαν καρμινάταν καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ κόκκινα λάκκα, διὰ τὸν κίτρινον τὸν Κρόκον (ζαφουράν) καὶ διὰ τὸν πράσινον, μέγα τι ἐκ ῥάμνου σπέρματος ἰάλατζοχέρι *Ramnus infectorius* καὶ ἀφρολούλακον (*Hadrocyana Ferri*).

Ἔγκ. ἀριθ. 141 τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1854.— Περὶ ἀπαγορεύσεως εἰς τοὺς ἀγροφύλακας τοῦ νὰ πυροβολῶσιν ἄνευ ἀνάγκης.

Συνειθίζουσιν οἱ ἀγροφύλακες νὰ πυροβολῶσι πολλάκις ἀσκόπως καὶ ἄνευ ἀνάγκης τινος, ἐκ τοῦτου δὲ συνέβησαν δυστυχήματα, πληγωθέντων ἀνθρώπων τυχαίως ἐκεῖθεν διαβακινόντων. "Οθεν σὰς παραγγέλλομεν, κύριοι, νὰ προτρέψητε τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς τῶν ὑφ' ὑμᾶς νομῶν, ἵνα προσκαλέσωσι τοὺς ἀγροφύλακας τοῦ ἰδίου αὐτῶν δήμου κα ἀπαγορεύσωσιν αὐτοῖς τοὺς τοιοῦτους ἀσκόπους πυροβολισμούς. Εἰς τοὺς ἀγροφύλακας θέλει ἐξηγηθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων δημάρχων, ὅτι ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ἀδείας ὀπλοφορίας τῶν φέρουσι, πρέπει νὰ γίνηται ἐν ἀνάγκῃ μόνον, καὶ ὅτι τὰ ἐνδεχόμενα δυστυχήματα ἐκ τῶν τυχαίων καὶ ἀσκόπων πυροβολισμῶν τῶν ἐπιβαρύνουσιν αὐ-

τοὺς μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ἀποζημιώσεως τῶν παρόντων, ἐκτὸς τῆς ποινικῆς καταδιώξεως.

Καθῆκον δ' ὑμέτερον εἶναι νὰ φροντίσητε νὰ ἀπαιτῆτε ἐκάστοτε τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἀγροφυλάκων ἐκείνων, οἵτινες ἀποδειχθῶσιν ἐξακολουθοῦντες τὴν συνήθειαν ταύτην.

Ἔγκ. ἀριθ. 93 τῆς 5 Νοεμβρ. 1856.

— Περὶ τῆς ἐννοίας διατάξεων τινῶν τοῦ περὶ ἀγροφυλακῆς νόμου.

Ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων, τὰς ὁποίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11,791 ἐγγράφου σας ἀπευθύνετε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, ἀφορώσας τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἀγροφυλακῆς νόμου τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἀπαντῶμεν ὡς ἐφεξῆς.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ μνησθέντος νόμου, τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν τοὺς ἀγροφύλακας παρεχωρήθη εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ καλλιεργητὰς ἐθνικῶν κτημάτων, χωρὶς ποσῶς εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην νὰ ἀπαιτῆται καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, εἴτε καὶ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς, ὡς προκύπτει ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου. Ἐν περιπτώσει δέ, καθ' ἣν οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἤθελον συνέλθει ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἡ δὲν ἤθελον συμφωνήσῃ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀγροφυλάκων, κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ νόμου, τότε διορίζονται οὗτοι παρὰ τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ὅτι δὲ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀγροφυλάκων, τὴν γενομένην κατὰ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ νόμου ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ

ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. Β. Διατάγματος περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ ἀγροφυλακῆς νόμου, καθ' ὃς τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλεται διὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἑπαρχον, ὅστις ἀποστέλλει αὐτὸ ἀμελλητί πρὸς τὸν ἀρμοδίον δῆμαρχον, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ οὗτος τὸν διορισμὸν τῶν προταθέντων ἀγροφυλάκων. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐρώτησίν σας περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ τελευταίου παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου, σᾶς παρατηροῦμεν ὅτι αἱ τροποποιήσεις, τὰς ὁποίας ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ, θέλουν περιστρέφεσθαι εἰς τὰς ἐγγυήσεις καὶ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἀγροφυλάκων. Ὅσακις δὲ ἤθελε παρατηρήσει ὅτι οἱ διοριζόμενοι ἀγροφύλακες δὲν ἔχουσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 νόμου ὀριζόμενα προσόντα, θέλει ἀπευθύνει ἀμέσως διὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς τὰς ἀναγκαίας παρατηρήσεις πρὸς τοὺς ἀνήκοντας κτηματίας, διὰ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν τοιούτων, διὰ τῆς ἐκλογῆς ἐτέρων, σύμφωνα μὲ τὸν νόμον· μέχρι δὲ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν θέλετε φροντίσει νὰ ἐπιτηρηθῇ ἡ διαγωγή των πρὸς πρόληψιν πάσης ἀξιοποίνου πράξεως ἐκ μέρους των.

Ἐγκ.ἀριθ. 103 τῆς 4 Δεκεμβ. 1856.

— Περὶ τοῦ ἀν μεγαλοκτῆμονες δύνανται ν'ἀπαιτήσωσι τὸν διορισμὸν εἰδικῶν ἀγροφυλάκων.

Ἐπὶ τοῦ τεθέντος ἡμῖν ζητήματος, ἐὰν εἰς, δύο ἢ τρεῖς μεγαλοκτῆμονες ἀπαιτήσωσι τὸν διο-

ρισμόν εἰδικοῦ ἀγροφύλακος παρ' αὐτῶν πληρονο-
 μένου, δύναται νὰ γείνη δεκτὴ ἡ αἴτησις των, ἀπαν-
 τῶμεν, ὅτι παραδεχόμεθα ὡς ὀρθὴν καὶ ἐπὶ τοῦ ζη-
 τήματος τούτου τὴν δοθεῖσαν παρ' ὑμῶν ἐρμηνείαν·
 ἐπομένως ἐὰν τὰ κτήματα τῶν τοιούτων μεγαλο-
 κτημόνων δὲν ἐμπεριλαμβάνονται ἐντὸς τῶν προσ-
 διοριζομένων κτηματικῶν περιφερειῶν, ἢ θέσεων,
 ἀλλὰ κεῖνται μακρὰν τῶν τοιούτων καὶ εἰσὶ μεμο-
 νομένα, καὶ ἕνεκα τοῦ ἀποκέντρου τῆς θέσεως καὶ
 τοῦ ἀνεπαρκοῦς τῶν τακτικῶν ἀγροφυλάκων δὲν δύ-
 νανται νὰ φυλάττωνται καταλλήλως, δύνανται οἱ
 ἰδιοκτῆται τῶν τοιούτων κτημάτων, εὐρισκόμενοι
 εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἀφοῦ μάλιστα τοιαύτη
 συνήθεια ἐπεκράτησε, νὰ προτείνωσιν εἰδικούς ἀ-
 γροφύλακας πληρονομένους παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων,
 ἐὰν ὁμως τὰ κτήματά των κεῖνται εἰς ὠρισμένην
 κτηματικὴν περιφέρειαν, δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη, ὡς
 παρατηρεῖτε, τοῦ διορισμοῦ εἰδικῶν ἀγροφυλάκων,
 ἀφοῦ δύνανται οἱ μεγαλοκτήμονες οὗτοι νὰ ἐκλέ-
 ξωσιν ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν λοιπῶν ἰδιοκτητῶν,
 τοὺς θεωρουμένους παρ' αὐτῶν καταλλήλους, προ-
 σδιορίζοντες ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης καὶ τὸν ἀπαι-
 τούμενον ἀριθμόν. Ἐὰν ὁμως ἤθελε συμβῇ ὥστε
 ἡ πλειονοψηφία τῶν μικρῶν κτηματιῶν νὰ προέλθῃ
 εἰς ἀποφάσεις εἴτε ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν καὶ
 τὰς ἐγγυήσεις, εἴτε ὡς πρὸς τὸν ἀριθμόν τῶν ἀ-
 γροφυλάκων μηδόλως συμβιβάζομένης μὲ τὸ καλῶς
 ἐννοούμενον συμφέρον διὰ τὴν προφύλαξιν τῶν ἰ-
 διοκτησιῶν ἐκ πάσης ζημίας, τότε οἱ τοιοῦτοι με-
 γαλοκτήμονες δύνανται νὰ κάμνωσι τὰ παρὰ πονά
 των εἰς τὴν ἀρμοδίαν διοικητικὴν ἀρχήν, ἥτις ἀπο-

φαίνεται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου.

Ἔγκ. ἀριθ. 4 τῆς 9 Ἰανουρ. 1857.—
Περὶ ἀγροφυλάκων.

Ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 8580 ἀναφοράν σας περὶ τῶν γενομένων ὑμῖν ἐρωτήσεων, περὶ τοῦ ἂν ἀπαιτῆται νὰ ληθῇ ἐγγύησις παρὰ τῶν ἀγροφυλάκων τῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν ιδιοκτητῶν καὶ τῶν καλλιεργητῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖται νὰ δίδωσιν οὗτοι τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας τῶν καὶ εἰς ἀπάντησιν ὅς λεγόμεν, Κύριε Νομάρχα, ὅτι εὐρίσκομεν ὀρθὴν καὶ σύμφωνον πρὸς τὸν Νόμον τὴν ὁποίαν ἐδώσατε ἀπάντησιν, καθ' ἣν ἡ ἐγγυοδοσία τῶν ἀγροφυλάκων θεωρεῖται ὑποχρεωτική, ἡ δὲ ὀρκομωσία αὐτῶν πρέπει νὰ γίνηται, ὡς μέχρι τοῦδε, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου.

Ἔγκ. ἀριθ. 6 τῆς 10 Ἰανουρ. 1857.
— Περὶ ἀντιμισθίας τῶν ἀγροφυλάκων.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 12982 ἐκθέσεώς σας καὶ τῆς υποβληθείσης δι' αὐτῆς τοῦ ἐπαρχοῦ Λοκρίδος περὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν ἀγροφυλάκων, παρατηροῦμεν εἰς ὑμᾶς, Κύριε Νομάρχα, ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5, τοῦ περὶ ἀγροφυλακῆς νόμου ἡ ἀντιμισθία τῶν ἀγροφυλάκων πληρῶνεται παρὰ τῶν δημοτικῶν ταμείων, ὅσακις δὲ ἡ κατὰστασις δημοτικοῦ τινος ταμείου δὲν ἐπιτρέπη τὴν παρὰ τοῦ δήμου πληρωμὴν ὅλο-

κλήρου ἢ μέρους τῆς ἀντιμισθίας τῶν ἀγροφυλάκων, πληρώνεται αὕτη παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρήματα, δὲν δυνάμεθα, ἐναντίον τῶν ῥητῶν τούτων διατάξεων τοῦ νόμου, νὰ ἐγκρίνωμεν νὰ μισθοδοτῶνται οἱ ἀγροφύλακες παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν εἰς δῆμους, τῶν ὁποίων τὰ μέσα ἐπιτρέπουν τοιαύτας δαπάνας. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀγροφυλάκων ἀνήκει εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν νὰ ἐκτιμῇ τὴν ἀνάγκην καὶ ἀναλόγως αὐτῆς νὰ προσδιορίσῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν

Ἔγκ. ἀριθ. 7 τῆς 13 Ἰανουαρίου 1857.

— Περὶ τῆς διὰ ξηρᾶς μεταφερομένης πυρίτιδος.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 33 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1845 ἐγγύκλιον τοῦ ὑπουργείου, καὶ θεωροῦντες ὅτι δι' αὐτῆς κανονίζονται τὰ περὶ μεταφορᾶς τῆς πυρίτιδος διὰ θαλάσσης, οὐχὶ δὲ διὰ ξηρᾶς, εἶναι δὲ ἀναγκαῖον νὰ συμπληρωθῇ τὸ κενόν, κανονιζομένων ὡσαύτως καὶ τῶν περὶ μεταφορᾶς αὐτῆς διὰ ξηρᾶς, διατάσσομεν.

1) Ὁ θέλων νὰ μεταφέρῃ πυρίτιδα διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἄδειαν παρὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, ὅθεν θέλει ἐξαγάγῃ τὴν πυρίτιδα, δηλῶν εἰς αὐτὴν τὸ ποσὸν τῆς μεταχθησομένης πυρίτιδος, τὸν τόπον, εἰς ὃν θέλει μεταφέρει αὐτὴν καὶ τὴν ὁδόν, δι' ἧς θέλει τὴν μεταφέρει.

2) Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ταύτῃ ἐξετάζουσα καὶ πειθομένη ὅτι θέλει μεταχθῇ ἄ-

κριθῶς τὸ δηλωθὲν ποσὸν τῆς πυρίτιδος, δίδωσι μὲν τὴν ζητηθεῖσαν ἄδειαν, πέμπει δὲ ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως τοῦ ζητήσαντος τὴν ἄδειαν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, εἰς ὃν θέλει μεταχθῆ ἡ πυρίτις.

3) Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου, εἰς ὃν μεταφέρεται ἡ πυρίτις λαμβάνουσα τὴν περὶ μεταφορᾶς αὐτῆς εἰδήσιν, φροντίζει καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν μέλλει νὰ φθάσῃ εἰς τὸν τόπον ἡ μεταφερομένη πυρίτις, ἀποστέλλει καθ' ὁδὸν ἀστυνομικοὺς ὑπηρέτας, ἐξετάζει ἂν τὸ κομιζόμενον ποσὸν τῆς πυρίτιδος ᾖ τὸ ὅσον ἐδηλώθη, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιτρέπει τὴν εἰς τὸν προσδιωρισμένον τόπον ἐναπόθεσιν αὐτῆς. Ἄλλως καταγγέλλει τὸν κομίσαντα ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ δηλωθέντος ἢ τὸν μηδὲν κομίσαντα πυρίτιδα κατὰ τὴν γενομένην δῆλωσιν εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν.

Ἔγκ. ἀριθ. 88 τῆς 31 Δεκεμβρ. 1859.

— Περὶ τυχηρῶν παιγνιδίων. —

Ἐάν, ὡς ὑπάρχει ἀναντίρρητον, ὅλαι ἐν γένει αἱ διατάξεις τοῦ περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας Β. Διατάγματος, αἱ ἀφορῶσαι τὰ καθήκοντα αὐτῆς ἐπὶ τῆς δημοσίας ἠθικῆς, ὧσι σπουδαιοτάτου καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος, ὅπως σπουδαιοτάτη καὶ μεγίστη εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς κοινῆς προόδου καὶ εὐημερίας ἐπενέργεια τῆς πρωτίστης ταύτης κοινωνικῆς ἀρετῆς, οὐδεμία μένει ἀμφιβολία, ὅτι τῶν καθηκόντων τούτων ἡ ἀκριβὴς καὶ αὐστηρὰ ἐκπλήρωσις πρέπει πάντοτε νὰ προκκληθῇ τὴν σύντο-

νον καὶ ἐνδελεχῇ μέριμναν τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν

Καὶ ὁμῶς, ἐν ᾧ μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς δημοσίας ἠθικῆς καθηκόντων τῆς ἀστυνομίας, ὁ νόμος ἔταξε, διὰ τοῦ § 10 τοῦ ἄρθρ. 50 τοῦ ἀνωτέρω Β. Διατάγματος, καὶ τὴν πρὸς ἀπαγόρευσιν τυχερῶν παιγνίων ἐν δημοσίοις μέρεσι φροντίδα, καὶ ἐν ᾧ πρὸςπραγματοποιήσιν αὐτῆς, ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 683 τοῦ ποινικοῦ νόμου δίδωσι ταῖς ἀστυνομικαῖς ἀρχαῖς τ' ἀναγκαῖα μέσα, ὀλίγη δυστυχῶς κατεβλήθη προσοχὴ περὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καθ' ἡμᾶς σπουδαιότατον, ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος τῶν λυπηρῶν συνεπειῶν τῶν ἐκ τῆς ἐξαπλώσεως τῶν τυχερῶν παιγνίων προερχομένων. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἐξαπλώσις αὕτη γίνεται, διότι, ὡς ἐπληροφορήθημεν πολλαχοῦ ἡ χρῆσις τῶν τυχερῶν παιγνίων ἐξασκεῖται δημοσίως ἐν καφενείοις καὶ ἄλλοις τοιοῦτοις καταστήμασι, χωρὶς πρὸς περιορισμὸν αὐτῆς καὶ κατὰ δίωξιν τῶν ἐνόχων νὰ ἐνεργῇται τι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καθοἰχοῦσιν ἀπραγματοποιήσασθαι.

Ἄλλὰ τὸ κακὸν τοῦτο δὲν ἀφορᾷ μόνον τὴν δημοσίαν ἠθικὴν, τὴν ὁποίαν καιρίως προσβάλλει διὰ τῆς ἐξαχρειώσεως τῶν εἰς τὰ τυχερά παιγνία διαἐξοκειλόντων· ἐπηρεάζει ἐξίσου ἐπιβλαβῶς καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν, διότι γεννᾷ μὲν συγκρούσεις, πολλάκις ἐπικινδύνους, μεταξὺ τῶν παικτόρων, προετοιμάζει αὐτούς, δηλητηριάζουσιν τὰς κερδίας των, εἰς πράξεις ὑπὸ τῶν νόμων ἀπαγορευόμενας, καὶ τοὺς ἀναγκάζει ὡς ἐκ τῆς ἀπορίας, εἰς ἣν περιέρχονται, ἀπολέσαντες τὴν περιουσίαν των, νὰ ἐπιχειρήσωσι τῷ ὄντι τοιαύτας· ἐν γένει δὲ

δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἰοβόλος σκώληξ, κατα-
τρώγων τὰ σπλάγχνα τῆς κοινωνίας, διότι καὶ τὸ
ἐργαστήριον τῆς διαφθορᾶς τῶν νέων ἀποκαθίστα-
ται, καὶ τὸν διὰ τὴν ἐργασίαν πολύτιμον χρόνον
καταφθείρει, καὶ περιουσίας ὀλοκλήρους πολλάκις
καταστρέφει, καὶ τὴν δημοσίαν πίστιν ἐπηρεάζει
καὶ πᾶν ὅ,τι ἐπιβλαβὲς καὶ ἐπικίνδυνον γεννᾷ.

Διὰ ταῦτα ἐκρίνομεν καθήκον ἡμῶν σπουδαιό-
τατον, νὰ ἐπιστήσωμεν, κύριε νομάρχα, τὴν σύ-
νονον προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τού-
του καὶ ἀπαιτούμεν νὰ φροντίζητε, ἵνα ἐφαρμο-
σθῶσι ἐπ' αὐτοῦ με-ἂ πάσης αὐστηρότητος τοῦ
νόμου αἱ διατάξεις, προκαλοῦντες τὴν ἐπὶ τῇ
βάσει αὐτῶν ἔκδοσιν καὶ δημοσίευσιν διατάξεων
ἀστυνομικῶν, ὅπου ἂν τοιαῦται δὲν ὑπάρχωσιν,
ἐπιτηροῦντες μετὰ πάσης ἐπιμελείας τὰς πρὸς
αὐστηράν ἐφαρμογὴν αὐτῶν ἐνεργείας τῶν ἀστυ-
νομικῶν ἀρχῶν, καταστέλλοντες πᾶσαν αὐτῶν
περὶ τούτου ἔλλειψιν, προκαλοῦντες, ἐν ἀνάγκῃ,
τὴν χρῆσιν μέτρων αὐστηροτέρων, καὶ ἐν γένει
λαμβάνοντες πᾶσαν πρόνοιαν πρὸς κατάπαυσιν
κακοῦ, τὸ ὅποῖον εἶναι, ὡς ἐρρέθη, ἀντικείμενον
τῆς σπουδαιοτέρας μερίμνης.

Συνάθροισις τετάρτη Τῆς Πέμπτης Γερου-
σίας τοῦ Ἑνωμένου Κράτους τῶν Ἰονι-
κῶν Νήσων, συγκροτηθεῖσα δυνάμει τοῦ
Πολιτεύματος τῶν 1817.(1)

*Ἀριθ. ΞΔ'. — Τίτλος. — Πράξις τῆς Γερουσίας
διὰ τὰ παύση ἢ διακοιναί. — Προσίμιον.*

Ἐπειδὴ ἀκόμη δὲν ἐπραγματοποιήθησαν τὰ

(1) ἘφΚ. 1866 σελ. 380.

μέτρα τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὴν ΙΗ' Πράξιν τῆς Πρώτης Συναθροίσεως τῆς Τετάρτης Γερουσίας διὰ τοὺς Οἴκους Καταφυγῆς, καὶ ἐπειδὴ εἶνε ἀναγκαῖον ὅχι μόνον νὰ περιορισθῇ ἡ πονηρὰ διακονιά, ἀλλ' ἐν ταύτῃ νὰ παύσῃ τὸ ἀδιάκοπον θέαμα τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, καὶ ἡ ἐνόχλησις ὅπου ἐξ αἰτίας τούτου οἱ Χριστιανοὶ ὑποφέρουν εἰς τὰς Ἐκκλησίας ἐν καιρῷ τῆς μυσταγωγίας τῆς Θείας Λειτουργίας· διὰ τοῦτο μὲ τὴν ἐξουσίαν τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Προέδρου καὶ τῆς Ἐκλαμπροτάτης Βουλῆς, μὲ τὴν γνώμην καὶ συγκατάνευσιν τῆς Εὐγενεστάτης Νομοθετικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ἐνωμένου Κράτους τῶν Ἰονικῶν Νήσων εἰς τὴν Τετάρτην ταύτην Συναθροίσιν τῆς Πέμπτης Γερουσίας, καὶ μὲ τὴν Ἐπιδοκιμασίαν τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Λόρδ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ τοῦ Προστάτου ΒΑΣΙΛΕΩΣ, νομοθετοῦνται καὶ διορίζονται τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθ. 1. Τὸ Ἐπιχώριον Συμβούλιον τῆς καθε Νήσου θὰ κάμῃ ἐντὸς δύο μηνῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης πράξεως κατάλογον τῶν ἀναπήρων (κρατημένων), τυφλῶν, ἢ ὄσων ἄλλων, οἱ ὅποιοι, διὰ ὁποιανδήποτε σωματικὴν ἑλλειψιν ἢ διὰ τὸ βαθὺ γῆρας, εἶνε ἀνίκανοι νὰ προμηθευθοῦν τὴν ἡμερουσίον τροφήν τους μὲ ἄλλα μέσα, εἰμὴ μὲ τὴν ζητουλιά.

Ἄρθ. 2. Θὰ συστηθῇ εἰς πᾶσαν πόλιν ἐκάστης Νήσου Ἐπιτροπὴ προεδρευομένη ἀπὸ τὸν Ἐπιχώριον Ἀξιωματικὸν ἐπὶ τῆς Θρησκείας, καὶ συνθεμένη ἀπὸ ἄλλα τέσσαρα Μέλη, δύο ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε Ἱερεῖς ὠνομαχισμένοι ἀπὸ τὸν Ἀρχι-

ερέα τῆς Νήσου, καὶ τὰ ἄλλα δύο οἰκογενειάρχαι ἐκλεγμένοι ἀπὸ τὸ Ἐπιχώριον Συμβούλιον.

Ἄρθρ. 3. Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιμεληθῇ αὐτοπροσώπως διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἕνα κατάλογον αὐτοπροαιρέτων συνεισφορῶν διὰ τὴν μηνιαίαν πληρωμὴν μιᾶς χρηματικῆς ποσότητος εἰς ὄφελος τῶν ὑποκειμένων ὁποῦ διαλαμβάνει τὸ 1 ἄρθρον.

Ἄρθρ. 4. Εἰς κάθε Ἐκκλησίαν ἕνας ἄνθρωπος, ἐπίτηδες διωρισμένος ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν, θὰ γυρίζῃ ἐν καιρῷ τῆς τελετῆς τῆς Θείας Λειτουργίας μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ζητῶντας διὰ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τὰ συναχθέντα χρήματα θὰ ἐγχειρίζονται εἰς τὴν εἰρημένην ἐπιτροπὴν, ὅπως αὐτὴ κρίνῃ εὐλογον νὰ διορίσῃ.

Ἄρθρ. 5. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ κρατῇ Κατάστιχον ὅλων τῶν ποσοτήτων καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν συνεισφορῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους αὐταὶ προέρχονται, καὶ εἰς τὰ τέλη παντὸς χρόνου θὰ τυπώνεται ἡ πρόσοψις τῶν συναχθέντων χρημάτων, καὶ τῆς διαμοιράσεώς των.

Ἄρθρ. 6. Ἡ Ἐπιτροπὴ μὲ ταῖς ἄνωθεν ποσότητες θὰ προμηθεύῃ τὴν τροφὴν καὶ τὴν ἐνδυμασίαν εἰς τοὺς πτωχοὺς τοὺς περιεχομένους εἰς τὸν κατάλογον ὁποῦ διαλαμβάνει τὸ 1 ἄρθρον, ἢ θὰ κάμνῃ εἰς αὐτοὺς μίαν δικαίαν διαμοίρασιν εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 7. Ἀφοῦ βαλθῇ εἰς ἐνέργειαν ἡ ΙΗ' Πράξις, τὸ προκύπτον τῆς ζητολογιᾶς τῆς γενομένης κατὰ τοὺς τρόπους ὁποῦ διορίζουν τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4, καὶ ἐπίσης κάθε περίσσευμα ὁποῦ ὡς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἤθελεν ἀπικεῖναι ἀπὸ τὴν σύναξιν, τὴν διοριζομένην ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον,

ἀφαιρεθείσης τῆς τροφῆς τῶν καταγεγραμμένων, τῶν διαλαμβανομένων ἀπὸ τὸν ἴδιον, θὰ δοθοῦν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Οἰκῶν Καταφυγῆς.

Ἄρθρ. 8 Ἐντὺς δύο μηνῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης Πράξεως, εἰς ἐκάστην τῶν Νήσων εἶνε ἐμποδισμένον νὰ διακονοῦν εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰς οἰκίας, καὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας, ὑπὸ ποινὴν ὁ πκραβάτης νὰ πιασθῇ καὶ τιμωρθῇ ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας, καὶ νὰ τοῦ βσταχθῇ ἓνα τέταρτον ἀπὸ τὸ μερίδιον ὁποῦ θὰ τοῦ ἀνῆκε κατὰ τὸ 6 ἄρθρον.

Ἄρθρ. 9 Ἡ παροῦσα θὰ τυπωθῇ, δημοσιευθῇ καὶ σταλθῇ εἰς ὅποιον ἀνήκει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν της

Ἐγκ. ἀριθ. πρωτ. 10881 τῆς 26 Ἀπρ.

1875.— Περὶ κατασκευαζομένων κηρίων πρὸς χρῆσιν τῶν ἱερῶν ναῶν ἐξ ὀρυκτῶν οὐσιῶν.

Τὰ διὰ τῆς ὑπ'ἀριθ 1404 ἀναφορᾶς τῆς διευθύνσεως ἀποσταλέντα ὑμῖν δείγματα κηροειδοῦς ὕλης, ἐξ ἧς κατασκευάζονται κηρία χρησιμεύοντα ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς, ὑποβληθέντα εἰς χημικὴν ἀνάλυσιν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Χημείας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Γ. Ζαβιτσάνου, παραγγε-
λίᾳ ἡμῶν, ἀπεδείχθησαν μὴ ἐμπεριέχοντα οὐδ' ἐλαχίστην δόσιν κηροῦ ἐκ μελισσῶν, συνιστάμενα δὲ ἐξ ὀλοκληρίας τὸ μὲν φέρον χροιάν κιτρίνην καὶ προσομοιάζουσαν τῷ φυσικῷ κηρῷ τῶν μελισσῶν ἐκ κηροτίνης (ceresine) προερχομένης ἐξ ἀποσυνθέσεως ὀρυκτῆς τινὲς οὐσίας «ὀζοκηρίτης» (OZO-

kerite) ὀνομαζομένης, ἥς γίνεται μεγάλη σκευασία ἐν Γερμανίᾳ, ἥ ἐξ ὀρυκτοῦ κηροῦ τῆς Γαλλικίας διὰ τοῦ Γερμανικοῦ θειικοῦ ὀξέος παρασκευαζομένην, τὸ δὲ φέρον χροιάν λευκὴν καὶ προσομοιάζον τῷ ἐκ παραφίνης (κοινῶς λεγομένῳ κηρῷ ἐκ πετρελαίου) κατασκευαζομένῳ κηρῷ συνίσταται ἐκ κεκαθαρμένης παραφίνης.

Ὡς ἀντικείμενα ἐμπορίου δὲν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν νομίμως εἰς περιορισμὸν αἱ ὕλαι αὗται, ὥς ὕλαι δὲ πρὸς κατασκευὴν κηρίων εἴτε διὰ τὴν κατ' οἶκον, εἴτε διὰ τὴν ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς χρῆσιν, δὲν δύνανται ἐπίσης νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἀπαγόρευσιν, ἀφοῦ δὲν θεωροῦνται ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν ὑγείαν, καὶ ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν ἰσχύϊ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις μὴ ἐπιτρέπουσαι τὴν χρῆσιν ἄλλης παρὰ τὸν ἐκ μελισσῶν κηρὸν ὕλης, πρὸς κατασκευὴν τῶν διὰ τοὺς ἱεροὺς ναοὺς χρησιμευόντων κηρίων, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ κατασκευασταὶ καὶ οἱ πωληταὶ κηρίων ἐξαπατῶσι τοὺς καταναλωτὰς αὐτῶν, ὅτι πωλῶσι κηρία ἐκ κηροῦ μελισσῶν καθ' ὀλοκληρίαν κατασκευαμένα καὶ ἀμιγῆ πάσης ἑτερογενοῦς οὐσίας, ὅτε ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις περὶ νοθεύσεως τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις πρατηρίοις ἐκτιθεμένων εἰδῶν. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις καθήκον ἔχει ἡ Ἀρχὴ νὰ προνοήσῃ περὶ προφυλάξεως τῶν καταναλωτῶν ἀπὸ τοιούτων ἐξαπατήσεων, κοινοποιοῦντες ἐν ἀντιγράφῳ—ὥδε συνημμένῳ—τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Ζαβιτσάνου, παραγγέλλομεν τῇ διευθύνσει νὰ ἐκδώσῃ καὶ δημοσιεύσῃ ἄνευ ἀναβολῆς ἀστυνομικὴν διατάξιν, δι' ἧς ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὸ κοινὸν μετὰ πάσης λεπτομερείας ἡ ἐκ τοιού-

των ούσιων κατασκευὴ κηρῶν καὶ δὴ διὰ τοὺς ἱεροὺς ναοὺς, ἀφ' ἐτέρου δὲ ν' ἀπαγορεύηται εἰς τοὺς κατασκευαστὰς ἢ τοὺς πωλητὰς κηρῶν ἢ κατασκευὴ καὶ ἡ πώλησις κηρίων δι' ἀναμίξεως τῶν ἐν λόγῳ ούσιων μετὰ κηροῦ ἐκ μελισσῶν καὶ ἡ ἐξαπάτησις τῶν καταναλωτῶν, ὅτι πωλοῦνται αὐτοῖς κηρία ἐκ καθαροῦ κηροῦ μελισσῶν.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης, δέον νὰ γνωστοποιηθῇ προσέτι, ὅτι οἱ τυχόν ὑποπεσόντες εἰς παράβασιν θέλουσιν καταδιωχθῇ ποινικῶς, ἀφ' οὗ ἐνεργηθῇ ἡ ἐπίσχεσις τῶν νενοθευμένων κηρῶν, καὶ ὅτι, ἐκτὸς τῆς ποινῆς, ἥτις θέλει ἐπιβληθῇ αὐτοῖς θέλει διαταχθῇ καὶ ἡ δήμευσις τοῦ ἐπισχεθέντος πράγματος.

Νοεῖται δ' ὅτι ἡ Ἀστυνομία θέλει ἐνεργήσῃ ἐξ ἀπροόπτου αὐστηρὰν ἔρευναν μετὰ τοῦ παρ' αὐτῇ ἱατροῦ πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ ἐπίσχεσιν κηρίων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης καὶ τοῦ ἀποτελέσματος ἀναμένομεν λεπτομερῆ καὶ ἀκριβῆ ἔκθεσιν τῆς Διεευθύνσεως μετ' ἀντιτύπου τῆς ἐκδοθησομένης διατάξεως αὐτῆς.

Ἐκθεσις χημικῆς ἀναλύσεως.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἐπόμενος τῇ ὑπ' ἀριθ. 10,167 καὶ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου ε.ε. ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ὅπως ἐνεργήσω χημικὴν ἀνάλυσιν ἐπὶ δύο δειγμάτων κηρώδους οὐσίας, ἐξ ἧς κατασκευάζονται λαμπάδες πρὸς χρῆσιν τῶν ἱερῶν ναῶν, καὶ ἀποφανθῶ διὰ λεπτομε-

ροῦς ἐκθέσεως περὶ τῆς συστάσεως αὐτῶν, ἀποφαίνομαι ὡς ἐξῆς·

Δεῖγμα α'.—Ἡ κηρώδης αὕτη ὕλη εἶνε ξανθὴ τὴν χροιάν, ὁμοιάζουσα καθ' ὅλα ὑπὸ τὴν ἔκτασιν τῶν φυσικῶν αὐτῆς ἰδιοτήτων, πρὸς τὸν κηρὸν τῶν μελισσῶν, ἐκτὸς τῆς ὁσμῆς, ἣτις δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἀρωματικὴν τοῦ κηροῦ τῶν μελισσῶν ὁσμὴν, ἀλλὰ πρὸς ῥητινοασφαλτώδη τινὰ οὐσίαν.

Ἐν πρώτοις ἀνεζήτησα τὴν ἐν αὐτῇ ὑπαρξίν τοῦ κηροῦ τῶν μελισσῶν καθὼς καὶ ῥητινωδῶν οὐσιῶν· πλὴν ἐνεργήσας δι' ὅλων τῶν γνωστῶν μέσων καὶ ἰδίως διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Donafli· (ἴδε φαρμ. Δελτίον Τόμ. Δ' Σ 284—292) δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀνεύρω οὐδὲ κόκκον κηροῦ μελισσῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ ῥητινώδεις οὐσίας. Μετὰ πυκνῆς διαλύσεως ἀνθρακικοῦ νατρίου ζεόμενον τὸ δεῖγμα τοῦτο δὲν ἐσαπνοποιεῖτο, ἀλλ' ἐσχηματίζε μετὰ τὴν ἀπόψυξιν, κηρώδη στιβάδα, διατηροῦσα τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς χροιάν καὶ μήπω ὑπὸ τῶν ἀνοργάνων ὀξέων ἀποσυντεθειμένων· τὸ εἰδικὸν βάρος τῆς κηρώδους ταύτης ὕλης ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸ ἀπρόσβλητον αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀνοργάνων ὀξέων ἀφ' ἑτέρου, ἐκτὸς τοῦ ζέοντος θειικοῦ, ὅπερ μεταβάλλει αὐτὸ ὡς ἐρυθρόφαιόν τι ὑγρόν, παράγον συνάμψ καὶ θειῶδες ὀξύ, μοὶ παρέχουσι τὴν βεβαιότητα νὰ θεωρῶ τὴν κηρώδη ταύτην ὕλην ὡς εἶδος τι παρ' ἑτέρας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ εἰς κίτρινον χρωματισμὸς αὐτῆς δὲν ἀνευρέθη προερχόμενος ἐκ τῶν γνωστῶν χρωματιστικῶν οὐσιῶν δι' ὧν συνήθως χρωματίζουσιν τὸν κηρὸν, καὶ ἐπειδὴ ἡ κηρώδης αὕτη ὕλη ἀδιάλυτος εἰς οἶνόπνευμα καὶ βραδέως διαλυομένη

εἰς θερμὸν θειοῦχον ἄνθρακα ἢ αἰθέρα, ἐγκαταλιμπάνει διὰ τῆς ἀποψύξεως πηκτωματῶδες ἔζημα, δι' αὐτὸ ἀποφάνομαι, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ δεῖγμα συνίσταται ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ τινος νεωστὶ ἐφευρεθείσης κηρώδους ὕλης ὀνόματι *κηρωτίνης* (*ceresine*) παρασκευαζομένης ἐν μεγάλῳ ἐν Γερμανίᾳ διὰ τῆς ἀποσυνθέσεως ὀρυκτῆς οὐσίας ὀνόματι *ὀξοκηρίτου* (*ozocerite*), ἢ ὀρυκτοῦ *κηροῦ* τῆς *Γαλλικίας* διὰ τοῦ γερμανικοῦ θειϊκοῦ ὀξέως.

Δεῖγμα β'. Ἡ κηρώδης αὕτη ὕλη, εἶναι λευκὴ τὴν χροιάν καὶ κέκτεται ἀπάσας τὰς φυσικὰς καὶ αἰσθητὰς ιδιότητας τῆς παραφίνης (κοινῶς λεγομένης *κηροῦ* τοῦ *πετρελαίου*) Ἡ οὐσία αὕτη ἐξετασθεῖσα δι' ὅλων τῶν γνωστῶν χημικῶν μέσων μοι κατέδειξε τὴν ἐξ αὐτῆς ὀλοσχερῇ ἀπουσίαν τοῦ κηροῦ τῶν μελισσῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ ἄλλων ὀργανικῶν κηρωδῶν ὑλῶν, ὡς τοῦ στεατικοῦ ὀξέως, τοῦ φυσικοῦ κηροῦ κτλ.

Τὸ ἀσαπwnοποίητον τῆς οὐσίας ταύτης ἀφ' ἑνός, καὶ τὸ ἀπρόσβλητον ὑπὸ τοῦ θειϊκοῦ ὀξέως ἀφ' ἑτέρου, εἰσὶν ἀρκοῦσαι ἐνδείξεις ὅπως ἀποφανθῶ, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ κηρώδης ὕλη συνίσταται ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ *παραφίνης*, οὐσίας προερχομένης ἐκ τῆς ἀποστάξεως τῶν ὀρυκτῶν λεγομένων ἐλαίων.

Ἐκ τῶν ἐκτεθειμένων ἀποφάνομαι.

α'.) "Ὅτι ἡ κιτρίνη κηρώδης ὕλη δὲν περιέχει κηρὸν τῶν μελισσῶν, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ῥητινώδεις οὐσίας, συνίσταται δὲ ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ *κηρωτίνης* (*ceresine*).

β'. Ἐπίσης καὶ ἡ λευκὴ κηρώδης ὕλη συνίσταται ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ *παραφίνης* κεκαθαρμένης καὶ ἀμιγοῦς ἄλλων συμβατῶν αὐτῇ οὐσιῶν.

Πρὸς βεβαίωσιν τούτου ἐγένετο ἡ παροῦσα ἔκθεσις σήμερον τὴν 7 Ἀπριλίου τοῦ 1875 ἔτους καὶ ὑπεγράφη.

Γ. ΖΑΒΙΤΣΑΝΟΣ.

Ἀριθ. 3954 τῆς 24 Φεβρ. 1887.
(Ὑπουργ. ἀπόφασις).

Ἀπὸ τοῦ Γ' τμήματος τῆς πόλεως, οὗ ἡ περιφέρεια περιορίζεται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς μέχρι τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, ἀποσπᾶται τὸ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ μέχρι τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς (Πλατεῖα Ὀμονοίας) τετράγωνον, ὅπερ θέλει ἀποτελεῖ ἐφεξῆς μέρος τῆς περιφερείας τοῦ Β' τμήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ⁽¹⁾

Β. Δ. 31 Δεσρίου 1836.— Περὶ δημο-
τικῆς ἀστυνομίας (ἴδε σελ. 36).

Ἄρθρ. 3. Τὰ κατὰ τὸν νόμον ἐπιφορτισμένα
ὄργανα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνο-
μίας εἶναι·

α' Οἱ δήμαρχοι.

β' Οἱ πάρεδροί των.

γ' Οἱ ἰδιαίτεροι διευθύνται ἀστυνομίας.

δ' Οἱ εἰς αὐτοὺς ὑποκείμενοι ὑπηρέται.

4. Ἡ ἐπιτήρησις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν
ὀργάνων τούτων καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπηρεσίας
των ἐκτελεῖται διὰ τῶν ἀνηκόντων διοικητῶν ἢ
ὑποδιοικητῶν (2).

*Μέρος Β' — Περὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων
καὶ περὶ ἱεραρχίας των.*

6 Ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις εἰς ἀστυνομικὰς
ὑποθέσεις ἀπόκειται εἰς τὸν δήμαρχον καὶ ἐνεργεῖ-
ται παρ' αὐτοῦ ἀμέσως ἢ δι' ἐπιφορτίσεως ἄλλου.

7. Εἰς ἀπουσίαν ἢ παρεμπόδισιν τοῦ δημάρ-
χου ἐκτελεῖ τὰ χρέη αὐτοῦ ὁ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δη-
μαρχείου εὐρισκόμενος πάρεδρος — Μεταξὺ πολλῶν
παρέδρων προσδιορίζεται ἡ σειρὰ κατὰ τὸν § 2 τοῦ

(1) Ἰδε σελ 2.

(2) νῦν: τῶν νομαρχῶν

ἄρθ. 47 τοῦ δημοτικοῦ νόμου(1). — Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ τοποτηρηταὶ των εἰς ὑποθέσεις ἀστυνομικῆς διευθύνσεως, ἥτις ἀνατίθεται εἰς αὐτούς, ὑποκείνται ἀμέσως εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς τῆς ἀνηκούσης ἐπαρχίας· ἐνεργοῦν ὅμως εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν γενικῶν νόμων, διατάξεων καὶ κανονισμῶν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν, ἐπὶ προσωπικῇ των εὐθύνῃ. Εἰς τοὺς διοικητὰς καὶ ὑποδιοικητὰς ἀπόκειται μόνον ἡ ἐπιτήρησις καὶ ἡ γενικὴ τακτοποίησις τῆς ἐκτελέσεως καθὼς καὶ ἡ διαταγὴ πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀντικειμένων εἰς τοὺς νόμους, τὰ διατάγματα καὶ τὰ γενικὰς ὁδηγίας, διατάξεις τῶν ἐπιτοπίων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ κατὰ πρόσκλησιν, κατ' οὐδένα λόγον ὅμως ἡ ἄμεσος ἐκτέλεσις τῆς ἀστυνομίας.

8. Οἱ πάρεδροι χρησιμεύουν ἐνταυτῷ ὡς βοηθοὶ τῶν δημάρχων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀστυνομίας.

9. Εἰς τὰς μεγαλητέρας πόλεις, ἀνάγκης τυχούσης, προσκολλῶνται εἰς τὸν δήμαρχον καὶ εἰς τὴν δύο ἀστυνομικοὶ διευθύνται πρὸς διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας. — Οὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τοῦ δημάρχου συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 42 τοῦ δημοτικοῦ νόμου (2).

(1) Ἀλλὰ ἴδε σημ. ὑπὸ τὸ ἄρθ. 47 ἐν τεύχει Δ η μ ο τ . ν ο μ ο θ ε σ ί α ς σελ. 28.

(2) Ἀλλὰ τὸ ἄρθρ. τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ν. Α·Ι·ΣΤ' 1891 (ἄρθρ 3 ἴδε κατωτ) καθ' ὃν ὁ δήμαρχος διορίζει τὸν ἀστυνόμον ἐκ τριῶν ὑποψηφίων, οὓς προσκλήσκει τὸ δημοτ. συμβούλιον (ἴδε καὶ Δ η μ ο τ ι κ ῇ ν ο μ ο θ ε σ ί α σελ. 189).

10. Ἐπειδὴ εἰς τὰ μέρη, ὅπου εἶναι διωρισμένοι τοιοῦτοι ἀστυνομικοὶ διευθύνται, ὅλη ἡ ἐξουσία τοῦ δημάρχου εἰς ἀστυνομικὰ ἀντικείμενα μεταβαίνει ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστάσιαν του εἰς τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν πρὸς ἀνεξάρτητον ἐκτέλεσιν, ὑπόκειται καὶ ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς ἀστυνομίας, ἀμέσως εἰς τὸν διαληφθέντα διευθυντὴν.

11. Ὅπου εὐρίσκονται διωρισμένοι πολλοὶ ἀστυνομικοὶ διευθύνται, ὁ δεύτερος ὑπόκειται εἰς τὸν πρῶτον.

12. Εἰς περίπτωσιν προβλεπομένην παρὰ τοῦ ἄρθρ. 7 ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ χρεὴ τοῦ δημάρχου μεταβαίνουν εἰς τὸν τοποτηρητὴν αὐτοῦ.

13. Εἰς περίπτωσιν προβλεπομένην παρὰ τοῦ ἄρθρ. 8, οἱ πάρεδροι ὑπόκεινται εἰς τοὺς δημάρχους μὲ τρόπον, ὥστε αὐτοὶ ἀναθέτουν μέρος τῆς ἐξουσίας των εἰς τοὺς πρῶτους, πλὴν ἅμα γίνῃ ἡ παραχώρησις, ἐνεργοῦν ἀνεξαρτήτως πρὸς ἐνέργειαν τῶν χρεῶν τούτων καὶ ἔχουν τὰς αὐτὰς σχέσεις πρὸς τὸν δήμαρχον, ὅσας αὐτὸς πρὸς τὸν διοικητὴν. Παρομοίᾳ ὅμως παραχώρησις εἰς βοηθοὺς δὲν γίνεται, εἰς ὅσους δήμους εἶναι διωρισμένοι ἰδιαιτέρως ἀστυνομικοὶ διευθύνται.

14. Οἱ ἀστυνόμοι εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ὑπόκεινται εἰς τοὺς δημάρχους εἰς τὴν συνήθη καὶ καθημερινὴν διαχείρισιν τῶν χρεῶν των, καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ δήμαρχοι εἰς τοὺς διοικητὰς ἢ ὑποδιοικητὰς.

15. Οἱ ἀστυνόμοι ὅμως εἰς ἀντικείμενα τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας χρεωστοῦν τακτικῶς καθ' ἡμέραν νὰ κάμωσιν εἰς τοὺς δημάρχους προφορικὴν

ἀναφοράν, καὶ αὐτοὶ ἔχουν δικαίωμα ἐκτὸς τοῦ-
του ν' ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀστυνόμους περὶ τῶν
διαφόρων ἀντικειμένων προφορικὴν ἢ ἑγγράφον ἀνα-
φοράν, καὶ εἰμποροῦν τόσον περὶ τούτων ὅσον καὶ
περὶ τῶν γενικῶν ἀναφορῶν νὰ ἐκδίδωσιν ἀποφά-
σεις, αἱ ὁποῖαι ὅμως πρέπει νὰ συντάττωνται κατὰ
τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὸ πνεῦμα τῶν νόμων, δια-
τάξεων καὶ γενικῶν ὁδηγιῶν. Ἀνίσως αἱ ἀποφά-
σεις δὲν εἶναι σύμφωνοι μὲ αὐτά, ὁ ἀστυνόμος ἔχει
τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι ὑπόχρεως νὰ διευθύνῃ περὶ
τούτου ἀναφορὰν εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν ἢ
ὑποδιοικητὴν.

16. Εἰς μέρη ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἔδρα διοικη-
τοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, ὁ ἀστυνόμος χρεωστεῖ ὡσάυ-
τως νὰ κάμνῃ εἰς αὐτὸν ἡμερούσιον προφορικὴν
ἀναφοράν. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἀστυνόμοι χρεωστοῦν
εἰς αὐτὰ καὶ ἄλλα μέρη νὰ διευθύνωσι πάντοτε
κατὰ διαταγὴν ἀναφορᾶς περὶ διαφόρων ἀντικει-
μένων εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν ἢ ὑποδιοικη-
τὴν· νὰ ἐκτελῶσι τὰς περὶ τούτων ἀμέσους δια-
ταγὰς τοῦ διοικητοῦ, νὰ εἰδοποιῶσιν ὅμως πάν-
τοτε περὶ τούτων τοὺς δημάρχους ἐντὸς 24 ὥρων.
Εἰς περιπτώσεις, ὅπου αἱ διαταγαὶ αὐταὶ ἀντίκειν-
ται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀρθροῦ 11 ἢ εἰς τοὺς ὀρι-
σμοὺς τῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ γενικῶν ὁδη-
γιῶν, ἐπιφυλάττονται εἰς τοὺς δημάρχους παρα-
τηρήσεις καὶ παράπονα, χωρὶς ὅμως νὰ εἰμπορῇ
νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐκτέλεσίς των.

17. Ὡς πρὸς τοῦτο ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τοὺς
δημοσίους ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι προσδιορίζονται
διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῶν εἰς τοῦτον ἀνα-
φερομένων διαταγμάτων.

18. Οἱ δῆμαρχοι εἶναι ὑπόχρεοι κατὰ λόγον τοῦ προβλέποντος τὸ μέρος τοῦτο δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ χορηγῶσιν εἰς τοὺς ἀστυνόμους τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των καὶ νὰ ἐρωτῶσι τὴν γνώμην των πρὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ.—Εἰς περίπτωσιν τῆς μὴ ἐπαρκειᾶς ἢ τῆς μὴ χρησιμότητος τοῦ προσωπικοῦ, οἱ ἀστυνόμοι ἐπιφυλάττονται τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσι περὶ τούτου παρατηρήσεις καὶ ὅταν αὗται δὲν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, δύνανται νὰ διευθύνωσι παράπονά εἰς τὸν διοικητὴν.

19. Οἱ ὅρισμοὶ τοῦ προλαβόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται πρὸς τούτοις εἰς τοὺς παρέδρους κατὰ τὰς παρεπτώσεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 13, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτοὺς δικαιοδοσίας.

N. ΡΚΣΤ' 13 Μαρτ. 1849—Περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας εἰς τοὺς δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (ἶδε σελ. 80).

4. Παρὰ τῷ Διευθυντῇ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας διορίζεται εἰς γραμματεὺς μὲ βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως, εἰς ὑπογραμματεὺς καὶ δυο γραφεῖς — Παρὰ τῷ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων ὑπαστυνόμῳ διορίζεται εἰς βοηθὸς καὶ εἰς γραφεὺς, παρὰ δὲ τῷ ὑπαστυνόμῳ Πειραιῶς εἰς βοηθός.—Ὁ Διευθυντὴς τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ καὶ οἱ ὑπαστυνόμοι θέλουν διορίζεσθαι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Οἱ δὲ ὑπογραμματεῖς, βοηθοί, γραφεῖς καὶ ἀστυνομικοὶ κλη-

τῆρες, παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μόνον.

5. Ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του. Ἀπόντος δὲ ἢ κωλυομένου τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων, οἱ βοηθοὶ αὐτῶν ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά των. Κωλυομένου δὲ τινος τῶν ὑπαστυνόμων ἀναπληροῖ προσωρινῶς αὐτὸν εἰς τῶν ἄλλων ὑπαστυνόμων τῶν τμημάτων κατὰ διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας.

Ν. ΑΡΘΘ' τῆς 19 Ἀπριλίου 1884—Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (1).

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀποτελοῦσι — α') εἰς διευθυντῆς, ἔχων βαθμὸν καὶ μισθὸν νομάρχου, — β') εἰς ὑποδιευθυντῆς, ἔχων βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου δευτέρας τάξεως (2), — γ') τέσσαρες (2) ἀστυάτροι, ὧν εἰς ἐν Πειραιεῖ, εἰς χημικός, καὶ ἐννέα ἀστυνόμοι, ἔχοντες βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως δευτέρας τάξεως, — ε') τέσσαρες γραφεῖς, ἔχοντες βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραφέως πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως, — ς') 300 κλητῆρες ἐξ ὧν — 1) 15 α' τάξεως, ἐπιστά-

(1) ἘφΚ. 1884 σ. 1105.

(2) Ἀλλ' ἡ θέσις αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς τοῦ γραμματέως κατὰ τὸν ν. ΑΣΖ' 1885.

(3) Ἐξ κατὰ τὸν ν. ΑΩΟΗ' 1890.

ται, (1) ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. 100, — 2) 30 β' τάξεως, ἀρχιφύλακες⁽¹⁾, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. 90, — 3) 255 γ' τάξεως ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. 80. — ζ') 20 ἀγροφύλακες ἐξ ὧν 12 ἔφιπποι, ἐξ ἰδίων ἔχοντες καὶ τρέφοντες ἵππον, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. 100. — 8 πεζοὶ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. 80 — Ὁ ἀστυνόμος καὶ ὑπαστυνόμος Πειραιῶς λαμβάνουσι καὶ μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν ὁ μὲν πρῶτος ἐκ δραχμῶν ἐξήκοντα, ὁ δὲ δεύτερος ἐκ δραχμῶν τριάκοντα, δι' ἑκτακτα ἔξοδα, ἀνευ λογοδοσίας⁽²⁾. — Ὁ διορισμὸς ἀμίσθων ἀστυνομικῶν ἱατρῶν δὲν ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ.

2. Διορίζεται — α') γραφεὺς ὁ ἔχων ἀπολυτήριον ἐλληνικοῦ σχολείου. — β') ὑπαστυνόμος⁽³⁾, λογιστὴς ἢ ὑπογραμματεὺς ὁ ἔχων ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ ὑπηρετήσας ἐπὶ δύο τοῦλάχιστον ἔτη ὡς ὑπουργικὸς γραφεὺς ἢ ὑπογραμματεὺς ἢ γραφεὺς ἐν δικαστικῷ ἢ διοικητικῷ γραφείῳ. — γ') ἀστυνόμος⁽³⁾ α') ὁ ἔχων δίπλωμα διδάκτορος ἢ προλύτου, ἢ β') ὁ ἔχων ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ ὑπηρετήσας ὡς δῆμαρχος ἢ ἐπὶ διετίαν δημοτικὸς ἀστυνόμος, ἢ 1) ἐπὶ δύο τοῦλάχιστον ἔτη ὡς ὑπουργικὸς γραμματεὺς β' τάξεως, ἢ 2) ἐπὶ πέντε ἔτη ὡς ὑπουργικὸς γραφεὺς ἢ ὑπογραμματεὺς ἢ γραφεὺς ἐν δικαστικῷ ἢ διοικητικῷ γρα-

(1) Ὁ τίτλος οὗτος καταργήθη διὰ τοῦ ν. ΑΣΖ' 1885.

(2) Ἀλλὰ διὰ τοῦ ν. ΑΣΖ' (ἴδε κατωτ σελ. 250) καταργήθη μὲν ὅλως ἡ τοιαύτη ἐπιχορήγησις, ὠρίσθησαν δὲ ἄλλως οἱ μισθοὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

(3) Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν ὑπαστυνόμον, καὶ ἀστυνόμον, κατήργησε τὰ προσόντα ὁ ν. ΑΩΟΗ' 18 0 (ἴδε κατωτ. σελ. 259). Ὅθεν καὶ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 6 ἀπώλεσαν τὴν σημασίαν των ὡς πρὸς τὸν ἀστυνόμον καὶ ὑπαστυνόμον.

φείψ και ὑποστὰς εὐδοκίμως ἐξετάσεις, ἢ γ') ὁ διατελέσας ἐπὶ τέσσαρα ἔτη δῆμαρχος ἢ πενταετίαν δημοτικὸς ἀστυνόμος. — δ') (1) ἀστυάτρος ἢ χημικὸς ὁ πρωτεύσας ἐν διαγωνισμῷ ἢ ἐπιτυχὼν ἐν δοκιμασίᾳ κατὰ τὰ κανονισθησόμενα διὰ Β. Διατάγματος ἐκδοθησομένου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἰατροσυνεδρίου, ἀστυάτρος μὲν ὁ ἔχων δίπλωμα τῆς ἱατρικῆς καὶ ἐξασκήσας ἐπὶ τριετίαν τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα, χημικὸς δὲ ὁ διδάκτωρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἢ πτυχιούχος φαρμακοποιός. — ε') ὑποδιευθυντῆς ὁ ἔχων δίπλωμα διδάκτορος ἢ προλύτου τῆς νομικῆς καὶ ὑπηρετήσας ἐπὶ τέσσαρα τοῦλάχιστον ἔτη ὡς ὑπουργικὸς γραμματεὺς α' τάξεως. — Ὁ ἔχων τὰ προσόντα θέσεώς τινος δύναται νὰ διορισθῇ καὶ εἰς κατωτέραν.

3. Προβιβάζεται, α') ὑπαστυνόμος, λογιστῆς ἢ ὑπογραμματεὺς, ὁ ἐπὶ τέσσαρα τοῦλάχιστον ἔτη ὑπηρετήσας ὡς γραφεὺς καὶ ὑποστὰς εὐδοκίμως ἐξετάσεις. — β') ἀστυνόμος ὁ ἐπὶ τρία τοῦλάχιστον ἔτη ὑπηρετήσας ὡς ὑπαστυνόμος, λογιστῆς ἢ ὑπογραμματεὺς. — γ') ὑποδιευθυντῆς ὁ ἐπὶ τέσσαρα τοῦλάχιστον ἔτη ὑπηρετήσας ὡς ἀστυνόμος. — Ἡ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρεσία δὲν παρέχει προσὸν εἰς προβιβασμὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου

4. Οἱ ὄροι ὑπουργικὸς γραφεὺς καὶ γραμματεὺς ἔχουσι καὶ ἐνταῦθα ἦν ἐν τῷ νόμῳ περὶ προσόντων τῶν δημοσίων λειτουργῶν ἔννοιαν. Ἀλλ' ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διορισμὸς ἢ προβιβασ-

(1) Ἀλλὰ τὰ προσόντα τοῦ ἀστυιάτρου καὶ τοῦ χημικοῦ ὥρισεν ἄλλως ὁ νόμος ΑΩΟΗ 1890.

σμός δὲν παρέχει δικαίωμα πρὸς μετάθεσιν εἰς ὁμοιόβαθμον θέσιν ἐν ἄλλῃ ὑπηρεσίᾳ.

5. Πλὴν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ, οὐδεὶς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἢ κλητὴρ διορίζεται ἢ προβιβάζεται ἄνευ προτάσεως τοῦ διευθυντοῦ.

6. Οἱ στερούμενοι τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσόντα, ἀλλὰ διατελοῦντες ἢ διατελέσαντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν ἐν τῇ θέσει ἣν κατέχουσιν, ἢ νὰ διορισθῶσιν εἰς ὁμοιόβαθμον ἢ κατεῖχον ἢ κατωτέραν. — Ὁ διατελὼν ἢ διατελέσας α') γραμματεὺς τῆς διευθύνσεως ἐπὶ πενταετίαν ἢ β') ὑπαστυνόμος ἐπὶ τριετίαν ἢ γ') βοηθὸς ὑπαστυνόμου ἢ βοηθὸς ἐπὶ τῶν διαβατηρίων ἐπὶ διετίαν, δύνανται νὰ διορισθῇ ὁ μὲν πρῶτος ὑποδιευθυντὴς ὁ δὲ δεύτερος ἀστυνόμος καὶ ὁ τρίτος ὑπαστυνόμος, λογιστὴς ἢ ὑπογραμματεὺς. (1)

7. Κατατάσσεται κλητὴρ — α') ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 111 τοῦ περὶ στρατολογίας ΨΙΖ' νόμου ὑπηρετήσας ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ ἐπὶ δέκα ἔτη, ὧν τέσσαρα τοῦλάχιστον ὡς ὑπαξιωματικὸς, ἐὰν φέρῃ ἀφесιν ἐξαιρέτου ἢ ἀμέμπτου διαγωγῆς καὶ ἦναι σωματικὸς ἱκανός, μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του συμπεπληρωμένου· καὶ — β) ὁ κατὰ τὸ μητρώον τῶν ἀρρένων τοῦ οἰκείου δήμου ἄγων ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου συμπεπληρωμένων ἐτῶν, ἐὰν ὑπηρετήσεν ἐν τῷ στρατῷ καὶ φέρῃ ἀφесιν ἐξαιρέτου ἢ ἀμέμπτου διαγωγῆς, ἦναι σωματικῶς ἱκανὸς καὶ γινώσκῃ γραφὴν καὶ ἀνάγνω-

(1) Προτετέθη § 6' διὰ τοῦ ἱρ. 2 τοῦ ν. ΑΣΖ' 1885.

σιν. — Ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὁ διευθυντὴς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας προσκαλέσει διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας, ἵνα ὑποβάλωσιν αὐτῷ τὰς αἰτήσεις των· αἱ αἰτήσεις δ' αὗται γίνονται δεκταὶ ὅποτε-δήποτε ἂν ὑποβληθῶσιν. Ἐγγράφονται δὲ οἱ αἰτούντες ἐν βιβλίῳ τηρουμένῳ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βιβλίου τούτου, προτιμωμένων τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐδαφίου α' ὑπαγομένων καὶ μεταξὺ τῶν τῆς αὐτῆς κατηγορίας τῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον ὑπηρετησάντων πρῶτον ὡς ὑπαξιωματικῶν καὶ δεύτερον ὡς στρατιωτῶν, ἐν ἴσῳ δὲ χρόνῳ, τῶν φερόντων ἀφесιν ἐξαιρέτου διαγωγῆς, προτείνονται οἱ κατατακτέοι. — Χηρευούσης θέσεως κλητῆρος, ὁ διευθυντὴς ἀναγγέλλει τοῦτο διὰ τῆς Ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὀρίζων καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ ὑποβάλῃ τὴν πρὸς πλήρωσιν αὐτῆς πρότασιν, ὅπως οἱ μὲν ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ δηλώσωσι μέχρι τῆς προτεραιᾶς τὴν πρὸς διορισμὸν συναίνεσίν των, οἱ δὲ μήπω ἐγγραφέντες αἰτήσονται τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν, συνυποβάλλοντες καὶ ὁμοίαν δῆλωσιν

8. Οἱ κλητῆρες κατατάσσονται ἐπὶ πενταετίαν (1). — Ἡ ἀνακατάταξις ἐπιτρέπεται, ἀλλὰ μόνον προτάσει τοῦ διευθυντοῦ. Περιορίζεται δὲ ἡ διάρκεια αὐτῆς, ἐὰν ὁ ἀνακατατασσόμενος συμπληροῖ ἐντὸς τῆς πενταετίας ἡλικίαν ἐξήκοντα

(1) Ἄλλ' ἴδε ἐξάμηνον δοκιμασίαν κατὰ τὸ ἄρ. 3 τοῦ ν. ΑΣΖ'

έτων έν τῇ περιπτώσει τοῦ έδαφ. α', ἡ πεντήκοντα πέντε έν τῇ περιπτώσει τοῦ έδαφ. β' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐπὶ μόνον τὸν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν ἡλικιῶν τούτων χρόνον.

9. Περὶ τῆς σωματικῆς ικανότητος τῶν κατατασσομένων καὶ ἀνακατατασσομένων ἀστυνομικῶν κλητῆρων ἀποφαίνονται οἱ τρεῖς ⁽¹⁾ έν Ἀθήναις ἀστυάτροι. Κωλυομένου δέ τινος τούτων, καλεῖται πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτοῦ ὁ έν Πειραιεῖ ἀστυάτρος

10. Οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες προδιβάζονται ἀπὸ τῆς γ' μέν τάξεως εἰς τὴν β' μετὰ τριετῆ, ἀπὸ ταύτης δὲ εἰς τὴν α' μετὰ ἐνιαύσιον ὑπηρεσίαν. — Ἐπιστάτης κλητῆρ, τρεῖς ἐπαινεθεῖς διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργοῦ, συστάσει τοῦ διευθυντοῦ, δύναται, προτάσει τούτου, ὑποβαλλομένη μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ καὶ τῶν ἀστυνόμων, νὰ προδιβασθῇ εἰς ὑπαστυνόμον. Ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ οὕτω γενομένου προδιβασμοῦ ὑπηρεσία δὲν παρέχει προσόν εἰς περαιτέρω προαγωγὴν.

11. Ἐκ τῶν έν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀστυνομικῶν κλητῆρων ἀπολύονται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οἱ ἔνεκα γήρως ἢ ἄλλως ἀνίκανοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των. Ἐὰν δὲ συνεπλήρωσαν δεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν, λαμβάνουσιν ἐφ' ὅρου ζωῆς σύνταξιν ἴσην πρὸς τὸ ἡμισυ τοῦ τελευταίου μισθοῦ των. Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐπὶ πλεῖονα χρόνον ὑπηρετησάντων προστίθεται δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας

(2) νῦν πέντε

τὸ τεσσαρακοστὸν τοῦ μισθοῦ μέχρι τῆς συμπληρώσεως ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰ 2|3 τοῦτου — Ἡ ἀνικανότης βεβαιοῦται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 ὀριζόμενα. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ διατασσομένους ὁρους γίνεται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ βεβαίωσις τῆς ἀνικανότητος καὶ ἡ ἔνεκα ταύτης ἀπόλυσις τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων.

12. Οἱ ἀγροφύλακες διορίζονται καὶ ἀπολύονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, προτάσει τοῦ ἀρμοδίου ἀστυνόμου. ἀλλ' οὐδεὶς διορίζεται ἀγροφύλαξ, ἐὰν μὴ παρακαταθέσῃ παρὰ συμβολαιογράφῳ χρηματικὴν ἐγγύησιν ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων ἢ κτηματικὴν διπλασίου ποσοῦ, πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἐπὶ πάσῃ ἐξ ὑπαιτιότητος ἢ ἀμελείας αὐτοῦ ζημίᾳ.

13. (1).

17. Ὁ διευθυντὴς ἀπολαύει ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας, ὡς οἱ νομάρχαι, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 36 § 3 καὶ 40 καὶ ἐπ. τῆς ποινικῆς δικονομίας.

N. AΣΖ' 19 Ἰουλίου 1885. — Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΑΡΠΘ' νόμου περὶ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (2).

1. Ἡ διὰ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ν. ΑΡΠΘ' τῆς 19 Ἀπρ. 1884, περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ

(1) Κατηργήθη διὰ τοῦ ν. ΑΔΟΗ 1891.

(2) ἘφΚ 1885 σελ. 225.

τῆς Διοικητ. Ἀστυν. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, κανονιζομένη θέσις ὑποδιευθύντοῦ καταργεῖται. Ἀντ' αὐτῆς δὲ ὀρίζεται θέσις γραμματέως μὲ βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως καὶ μὲ μισθὸν δραχμῶν 280 κατὰ μῆνα, ἔχοντος τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1849 νόμῳ περὶ συστάσεως τῆς αὐτῆς Ἀστυνομίας ἀναγραφόμενα καθήκοντα. — Ἡ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προσδιοριζομένη μηνιαία μισθοδοσία τῶν λοιπῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Τῶν ἀστυτῶν	ἀνὰ δραχ.	150
Τοῦ χημικοῦ	»	200
Τῶν ἀστυνόμων	»	200
Τοῦ ὑπογραμματέως	»	140
Τοῦ λογιστοῦ	»	140
Τῶν ὑπαστυνόμων	»	150
Τοῦ γραφέως α' τάξεως	»	100
Τῶν γραφέων β' »	»	80
Τοῦ γραφέως γ' »	»	70
Τῶν κλητῆρων α' » (καταργουμένης τῆς προσθέτου ὀνομασίας αὐτῶν «ἐπιστάται»)	»	80
Τῶν κλητῆρων β' τάξεως (καταργουμένης τῆς προσθέτου ὀνομασίας αὐτῶν «ἀρχιφύλακες»)	»	70
Τῶν κλητῆρων γ' τάξεως	»	60
Τῶν ἀγροφυλάκων ἐφίππων	»	80
Τῶν » πεζῶν	»	60

Ἡ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ κανονιζομένη μηνιαία ἐπιχορήγησις τοῦ ἀστυνόμου καὶ τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς καταργεῖται.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου προστίθεται ἡ

ἐξῆς παράγραφος·—«Δύναται νὰ διορισθῇ εἰς τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως τῆς Διευθύνσεως καὶ ὁ διατελέσας ἐπὶ τρία ἔτη ὡς γραμματεὺς Νομαρχίας, ἢ ἐπὶ πέντε ἔτη ὡς Ὑπουργικὸς γραμματεὺς α' τάξεως ἢ ἑπαρχος».

3. Ἡ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων κατὰτάξις θεωρεῖται προσωρινή, μετατρέπεται δ' εἰς ὀριστικήν πενταετῇ θητείαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου, μετὰ παρέλευσιν ἑξαμήνου δοκιμασίας, ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς δὲν ὑπέστη τιμωρίαν τινὰ καὶ ἔδειξεν ἄμεμπτον διαγωγὴν καὶ ἱκανότητα περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν αὐτοῦ, πιστοποιηθῶσι δὲ ταῦτα ὑπὸ τῶν Ἀστυνομῶν, παρ' οἷς ὑπηρέτησε, καὶ τοῦ Διευθυντοῦ διὰ τῆς περὶ ὀριστικῆς κατὰτάξεως προτάσεως αὐτοῦ.—Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τακτικῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων, δύνανται ν' ἀνακαταταχθῶσιν, ἄνευ δοκιμασίας, πλὴν τῆς περὶ σωματικῆς ἱκανότητος ἐξετάσεως καὶ τῆς τηρήσεως τῶν περὶ ἡλικίας ὅρων, οἱ διατελέσαντες ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τοῦλάχιστον ἐπὶ πενταετίαν καὶ δείξαντες ἄμεμπτον διαγωγὴν καὶ ἱκανότητα περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν αὐτῶν, πιστοποιουμένης κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον.

Ἄρθ. 4 (¹).

5. Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ νόμου ὑπαγεται καὶ ὁ δημόσιος κτηνίατρος.

6. Πᾶσα διάταξις προηγουμένων περὶ τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας νόμων, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα, καταργεῖται.

(¹ Ἡ μὲν α' § τοῦ ἄρθρ. τούτου ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ν. Α'ΚΒ' 1891, ἡ δὲ β' § κατηργήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ἰδίου νόμου, δν ἴδε κατωτ. σελ. 255.

Ν. ΑΩΟΗ' 31 Δεβρίου 1890—Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ΑΡΠΘ' νόμου (1).

1. Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθ. 2 τοῦ ν. ΑΡΠΘ' τῆς 19 Ἀπρ. 1884 περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς νόμων ἰσχύουσι μόνον αἱ κανονίζουσαι τὰ προσόντα τοῦ γραφέως, τοῦ λογιστοῦ καὶ τοῦ ὑπογραμματέως τῆς Διευθύνσεως.— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀστυϊάτρων ἀναβιβάζεται εἰς 6, ἀλλ' ἵνα διορισθῇ τις ἀστυϊατρος ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ δίπλωμα τῆς ἱατρικῆς καὶ νὰ ἐνήσκησε τριετίαν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ, χημικὸς δέ, νὰ ᾔνε διδάκτωρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἢ πτυχιούχος φαρμακοποιός.

2 Τὸ ἀρθ. 13 τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος νόμου τῆς 19 Ἀπρ. 1884 καταργεῖται.

Ν. ΑΘΙΣΤ' 7 Μαρτ. 1891.— Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ Δεβρίου 1833 νόμου περὶ δήμεων(2) (ἀπόσπασμα).

2. Τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι εἰς εἰδικὸν ἀστυνόμον ἐν τοῖς δήμοις Ἀθῆναι καὶ Βασ. τάξεως, ἐὰν περιελήφθῃ ἐν τῷ ἐγκεκκριμένῳ δημοτικῷ προϋπολογισμῷ ἡ ἐχορηγήθη δι' εἰδικοῦ ψηφίσματος ἡ πρὸς σύστασιν εἰδικῆς

(1) ἘφΚ. 1891 σ. 11.

(2) Ἴδε τὸν ν. ΑΘΙΣΤ' ἐν τεύχει Δημοτικῆς νομοθεσίας σελ. 58 καὶ 189.

ἀστυνομίας ἀναγκαία πίστωσης, καὶ προσέτι ἐὰν τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον, εἴτε οἴκοθεν, εἴτε προκαλούμενον ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἀκοῦσαν ὅμως πάντοτε τὰς παραστάσεις αὐτοῦ, κρίνῃ ἀναγκαίαν τῆς εἰδικῆς ἀστυνομίας τὴν σύστασιν.

Εἰς τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον ἀνήκει ὡσαύτως ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τε ὑπαστυνόμων καὶ τῶν ὑπαλλήλων καὶ κλητῆρων, οἵτινες ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖοι νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰδικῆς ἀστυνομίας.

3. Ὁ δημοτικὸς ἀστυνόμος καὶ οἱ ὑπαστυνόμοι, ἐὰν ἐνεκρίθῃ νὰ διορισθῶσι καὶ τοιοῦτοι, διορίζονται ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ἐκ τριῶν ὑποψηφίων, τοὺς ὁποίους δι' ἐκάστην τῶν θέσεων τούτων ἐκλέγει τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 56 τοῦ περὶ δήμων νόμου, καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Περὶ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς ἀποφασίζει ὁ Ἐπαρχος ἐξετάζων ἐὰν ἐτηρήθησαν αἱ ἀνωτέρω περὶ ταύτης διατάξεις. Οἱ ὑπάλληλοι ὅμως τῆς ἀστυνομίας καὶ οἱ κλητῆρες αὐτῆς διορίζονται ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ ἀστυνόμου.

4. Ἡ παῦσις τοῦ δημοτικοῦ ἀστυνόμου καὶ τῶν ὑπαστυνόμων γίγνεται εἴτε ὑπὸ τοῦ δημάρχου, ὅταν δὲν περιληφθῇ ἐν τῷ ἐγκριθέντι ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ τοῦ δήμου ἡ πρὸς διατήρησιν εἰδικῆς ἀστυνομίας, ἢ πρὸς ἀντιμισθίαν ἀστυνόμου καὶ ὑπαστυνόμων ἀναγκαία πίστωσης, εἴτε διὰ Β. διατάγματος ἐάν, ἐπὶ καταγγελίᾳ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως, βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Νομάρχου ὅτι ὀλιγωροῦσι τῶν καθηκόντων των, ἢ ὅτι καταχρῶνται τῆς ἀνατεθειμένης αὐτοῖς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας.

N. A. KB' 16 Μαρτίου 1891 — Περὶ τῆς
ὕπηρεσίας τῶν παρὰ τῇ διευθύνσει τῆς
διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ
Πειραιῶς ἀστυνομικῶν κλητῆρων⁽¹⁾.

1. Αἱ ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων, τῶν
παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας
Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ
ποιναὶ εἰσὶ α') ἡ τῆς ἐπιπλήξεως, β') ἡ τοῦ προ-
στίμου καὶ γ') ἡ τῆς προσωρινῆς παύσεως. Καὶ τὸ
μὲν πρόστιμον δὲν δύναται νὰ ᾔῃναι κατώτερον τῶν
δύο δραχμῶν, οὐδ' ἄνωτερον τῶν εἴκοσι, ἡ δὲ προ-
σωρινὴ παῦσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν μῆνα,
ἀλλ' οὐδὲ νὰ ᾔῃναι διαρκείας βραχυτέρας τῶν τριῶν
ἡμερῶν.—Τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν αἱ μὲν τῆς ἐπι-
πλήξεως καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ
Διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ἐπὶ ταῖς
γραπταῖς ἢ προφορικαῖς παραστάσεσι τοῦ ἀρμο-
δίου ἀστυνόμου, ἡ δὲ τῆς προσωρινῆς παύσεως
ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ
προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας.

2. Πλὴν τῶν περιπτώσεων, περὶ ὧν προβλέ-
πουσι τὰ ἄρθρα 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νό-
μου, οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἀπολύονται τῆς
ὕπηρεσίας δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ.
Ὑπουργοῦ, ἂν δις εἶχον τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς
ἐπὶ ἀπειθείᾳ, εἴτε ἐπὶ ἀδικαιολογίᾳ ἀπουσίας ἢ
ἀσυγγνώστῳ ἀμελείᾳ, εἴτε ἐπὶ ἀναξιοπρεπεῖ ἢ
ἀσυμβιβιάστῳ πρὸς τὸ καθήκον διαγωγῇ.

3. Καταργεῖται ἡ παράγραφος 6' τοῦ ἄρθρου 4

(1) Ἑφ.Κ. 1891 σελ. 292.

τοῦ ΑΣΖ' τῆς 19 'Ιουλ. 1885 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ν. ΑΡΠΘ' περὶ τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Β. Δ. 30 7ῆρίου 1852 — Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (ἴδε σελ. 137).

24. Εἰς τὴν θέσιν κλητῆρος δὲν πρέπει νὰ διορίζωνται ἄνθρωποι ἐλάσσονος τῶν 25 ἢ πλείονος τῶν 50 ἐτῶν ἡλικίας.

Β. Δ. 31 Δεβρίου 1836 — Περὶ προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν (σελ. 161).

4. Οἱ δήμαρχοι ἐκλέγουν καὶ παύουν συμφῶνως μὲ τὸ δημοτ. συμβούλιον τοὺς ἀγροφύλακας. — Εἰς ἀγροφύλαξ εἰμπορεῖ νὰ διορισθῇ καὶ ἀπὸ δύο δήμους, οἱ ὅποιοι συνεννοοῦνται περὶ τῆς ἐκλογῆς του.

Β. Δ. 21 Ἀπρ. 1889 — Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων φωτισμοῦ καὶ γραφικῆς ὕλης τῶν ἀστυνομικῶν καταστημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς (1).

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 15 § γ' τοῦ ν.

(1) ἘφΚ. 1889 σ. 484.

ΑΡΠΘ', προσδιορίζομεν τὰ ἔξοδα φωτισμοῦ καὶ γραφικῆς ὕλης διὰ μὲν τὴν Διεύθυνσιν τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς εἰς δραχ. ἑννενήκοντα κατὰ μῆνα, διὰ τὸν παρ' αὐτῇ ἀστυνομόν ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν πταισμάτων εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε κατὰ μῆνα, διὰ τὸν ἀστυνομόν Πειραιῶς εἰς δραχμὰς τριάκοντα ἕξ κατὰ μῆνα, δι' ἕκαστον τῶν ἀστυνομόνων, τῶν τμημάτων Α' Β' Γ' Δ' Ε' Σ' καὶ τὸν ἀγροτικὸν εἰς δραχμὰς δέκα ἕξ κατὰ μῆνα, καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς ἐν γένει εἰς δραχμὰς ἑκατὸν κατὰ μῆνα.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ν Ο Μ Ο Ι

Σελ.

ΟΣΤ' — 16 Φεβρ. 1848.— Περὶ θανατώ- σεως τῶν περιπλανωμένων ζώων χοίρων καὶ αἰγῶν ἐντὸς ἀλλοτρίας ἰδιοκτησίας	170
ΡΚΣΤ' —13 Μαρτ. 1849.—Περὶ διοικη- τικῆς ἀστυνομίας εἰς τοὺς δήμους Ἀθη- νῶν καὶ Πειραιῶς	80 καὶ 243
ΤΞ' —15 Σεπτεμβρ. 1856.—Περὶ ἀγροφυ- λακῆς	170
ΤΞΣΤ' —22 76ρίου 1856—Περὶ μετρι- κῶν καὶ σταθμικῶν δικαιωμάτων . . .	83
ΡΠΘ' — 31 Μαΐου 1882.— Περὶ τροπο- ποιήσεως τοῦ νόμ. τῆς 1 Ἰουλ. 1838 περὶ δεινδροφθορῶν	176
ΑΡΠΘ' —19 Ἀπρ. 1884.—Περὶ μεταρρυ- θμίσεως τοῦ νόμου περὶ διοικητικῆς Ἀ- στυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς	83 καὶ 244
ΑΣΖ' — 19 Ἰουλ. 1885 — Περὶ τροπο- ποιήσεως τοῦ νόμου ΑΡΠΘ' 1884 κλπ.	250
ΑΦΚΣΤ' —27 Μαΐου 1887—Περὶ ποι- μνιοβοσκῆς	178
ΑΧΛΗ' —4 Ἰανουαρ. 1888—Περὶ βο- σκῆς τῶν ζώων	184
ΑΥΘΟ' —28 Ἀπριλ. 1889—Περὶ βοσκῆς ζώων	185

ΑΩΟΗ' —31 Δεβρίου 1890—Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ν. ΑΡΠΘ' 1884 κλπ. . .	253
ΑΙΙΣΤ' —7 Μαρτ. 1891—Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 27 Δεβρίου 1833 νόμου περὶ δήμεων (ἀπόσπασμα) . .	253
ΒΡΠΗ' —20 Μαρτ. 1893—Περὶ μεταβολῆς τοῦ συστήματος τῆς ἀστυνομικῆς διοικήσεως	86

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

1833 —6 Μαρτ.—Περὶ τῶν ποινῶν τῶν ἀστυνομικῶν παραβάσεων ὡς πρὸς τὰ τρόφιμα κλπ.	3
„ — 18 Φεβρ.—Περὶ ἐκδόσεως τῶν ἐγγράφων τῆς περὶ τὸ ὄπλοφορεῖν ἀδείας	109
„ — 21 Ἀπριλ.—Περὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐγγράφου ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἀδειαν τοῦ ὄπλοφορεῖν	113
1834 —28 Μαρτίου—Περὶ τῶν νεκροταφείων καὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῶν νεκρῶν	114
„ — 13 9δρίου—Περὶ τῆς καλλιεργείας τοῦ ὀρυζίου	130
1835 —28 Μαρτίου—Περὶ τῶν ἐσωτερικῶν τοῦ κράτους διαβατηρίων . .	7
„ — 6 Ἀπριλίου—Περὶ ἀγορανομικῶν καὶ ἀστυνομικῶν διὰ τὰ τρόφιμα διατάξεων	16
„ — 13 Μαΐου—Περὶ νεκροσκοπίας	117

- 1835**— 24 Ὀκτωβρ.— Περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἀγορῶν κλπ. εἰς τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας 131
- 1836**— 11 Σεπτεμβρ.— Περὶ ἐξόδων πρὸς ταφὴν τῶν ξένων 128
- » — 28 Σεπτεμβρ.— Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν 68
- » — 1 Δεκεμβρ.— Περὶ ἀδείας ὁπλοφορίας διὰ τοὺς ἀγροφύλακας.. 131
- » — 1 Δεκεμβρ.— Περὶ ἐπιτηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν 132
- » — 31 Δεκεμβρ.— Περὶ δημοτικῆς ἀστυνομίας 36 καὶ 239
- » — 31 Δεκεμβρ.— Περὶ προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν 161
- 1837**— 12 Ἰανουαρ.— Περὶ τῆς καθ' ὁδὸν ἀπαντήσεως ἀμαξῶν, ἐφίππων κλπ. 134
- » — 14 Ἰουνίου— Περὶ χρήσεως τοῦ ῥωμ. στατήρος 135
- 1838**— 1 Ἰουλίου— Περὶ τῶν γενομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν 166
- 1850**— 27 Αὐγούστου— Περὶ διαμονητηρίων 136
- 1852**— 30 Σεπτεμβρ.— Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς 137
- 1856**— 30 Σεπτεμβρ.— Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ ἀγροφυλακῆς. . 174
- 1861**— 18 Αὐγούστου— Περὶ ἀρμοδιό

τητος καὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ Φρουραρχείου κλπ. κατὰ τὰς πρὸς κατὰσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν ἐνεργείας 152

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

- 1845**— ἀριθ. 33 τῆς 30 Ἀπριλίου—
Περὶ ἀνακλήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 16 ἐγκυκλίου τῆς ἀπαγορευούσης τὴν μετακομιδὴν πυρίτιδος 190
- 1848**— ἀριθ. 37 τῆς 11 Μαρτ.— Περὶ θανατώσεως τῶν περιπλανωμένων χοίρων καὶ αἰγῶν ἐντὸς ἀλλοτρίας ἰδιοκτησίας 192
- — ἀριθ. 214 τῆς 28 Δεκεμβρ.—
Περὶ τῶν φυγοποίνων καὶ φαυλοθίων 194
- 1849**— ἀριθ. 41 τῆς 11 Μαΐου— Περὶ ἐπαιτείας κληρικῶν 201
- 1852**— ἀριθ. 31 τῆς 16 Μαΐου— Περὶ περιορισμοῦ τῶν μοναχῶν εἰς τὰς ἱεράς μονὰς τῆς μετανοίας των .. 202
- — ἀριθ. 62 τῆς 13 Ὀκτωβρ.—
Περὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν σχέσεων τῆς Διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν πρὸς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους ἀστυνομικὰς ἀρχάς 203
- — ἀριθ. πρωτ. 18850 τῆς 13 Ὀκτωβρ. — Ὁδηγίαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 30 76ρίου τρ. ἔτ. Β. Διατάγματος περὶ τοῦ κανονισμοῦ

- τῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικητικῆς Ἀ-
 στυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.. 204
- 1854**— ἀριθ. 56 τῆς 11 Ἰουλίου—
 Περὶ τοῦ χρωματισμοῦ τῶν τραγη-
 μάτων, σακχαρωτῶν κτλ.. 221
- » — ἀριθ. 141 τῆς 30 Σεπτεμβρ.
 — Περὶ ἀπαγορεύσεως εἰς τοὺς ἀ-
 γροφύλακας τοῦ νὰ πυρρβολῶσιν ἄ-
 νευ ἀνάγκης.. 222
- 1856**— ἀριθ. 93 τῆς 5 Νοεμβρ.—Περὶ
 τῆς ἐννοίας διατάξεων τινων τοῦ
 περὶ ἀγροφυλακῆς νόμου.. 223
- » — ἀριθ. 103 τῆς 4 Δεκεμβρ.—
 Περὶ τοῦ ἂν μεγαλοκτῆμονες δύναν-
 ται ν' ἀπαιτήσωσι τὸν διορισμὸν εἰ-
 δικῶν ἀγροφυλάκων.. 224
- 1857**— ἀριθ. 4 τῆς 9 Ἰανουαρίου—
 Περὶ ἀγροφυλάκων. 226
- » — ἀριθ. 6 τῆς 10 Ἰανουαρίου—
 Περὶ ἀντιμισθίας τῶν ἀγροφυλάκων 226
- » — ἀριθ. 7 τῆς 15 Ἰανουαρίου—
 Περὶ τῆς διὰ ξηρᾶς μεταφερομένης
 πυρίτιδος.. 227
- 1859**— ἀριθ. 88 τῆς 31 Δεκεμβρ.—
 Περὶ τυχηρῶν παιγνιδίων.. 228
- Συνάθροισις τετάρτη**— Τῆς Πέμπτης
 Γερουσίας τοῦ Ἐνωμένου Κράτους
 τῶν Ἰονικῶν Νήσων, συγκροτηθεῖσα
 δυνάμει τοῦ Πολιτεύματος τῶν 1817 230
- 1875**— ἀριθ. πρωτ. 10881 τῆς 26 Ἀ-
 πριλ.—Περὶ κατασκευαζομένων κη-

ρίων πρὸς χρῆσιν τῶν ἱερῶν ναῶν ἐξ
ὀρυκτῶν οὐσιῶν. 233

1887 — ἀριθ. 3954 τῆς 24 Φεβρουαρίου.

— Ὑπουργ. ἀπόφασις Περὶ τοῦ Β'
καὶ Γ' τμήματος Ἀθηνῶν 238

414
322D

ΠΑΝΤΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

002000052823

~~K 17~~
V

